Przed ołtarzem Pańskim

Agenda Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce

II

ŚWIADECTWO I DZIĘKCZYNIENIE

Kolekty i modlitwy powszechne Kościoła: ks. Manfred Uglorz
Opracowanie: ks. Manfred Uglorz

Jasienica **2008 rok**

© ks. Manfred Uglorz

Porządek nabożeństwa

MODLITWA KSIĘDZA PRZED NABOŻEŃSTWEM

Panie Boże, Ojcze niebieski. Jestem wprawdzie niegodzien urzędu i służby, w której mam zwiastować chwałę Twoją, mieć staranie i pieczę nad zborem Twoim. Ale żeś mnie ustanowił pasterzem i nauczycielem Słowa, a lud Twej nauki i nauczania potrzebuje, przeto bądź moim pomocnikiem i każ aniołom swoim świętym przy mnie pozostać. Jeżeli zaś Tobie się podoba, przeze mnie coś wykonać ku Twojej czci a nie ku mojej albo ludzkiej sławie, udziel mi dla wielkiej łaski i miłosierdzia swego prawdziwego zrozumienia Twego Słowa, i co więcej, abym je też czynił. O Jezu Chryste, Synu Boga żywego, Pasterzu i Biskupie dusz naszych, ześlij Ducha swego Świętego, który by ze mną dzieło Twoje pełnił i we mnie sprawował i chęć, i wykonanie przez Boską moc Twoją. Amen.

(Ks. Marcin Luter)

Albo:

Panie Jezu, Twój to urząd sprawuję, Twoje to dzieło, które wykonuję, Twój to ołtarz, do którego przystępuję, Twoje to Słowo, które głoszę, Twój to Kościół, który mam budować, Twoja to chwała, której szukam. Pomóż mi więc w tej świętej godzinie, bym ja słaby, grzeszny człowiek wszystko uczynił i wykonał według Twojej woli świętej. Amen.

Preludium organowe i pieśń

Ostatnią zwrotkę pieśni można śpiewać przed liturgią słowa.

1. Powitanie

Ks. W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego

Albo

Wspomożenie nasze w imieniu Pana, który stworzył niebo i ziemię.

Zb. Amen.

Pozdrowienie

Ks. *(do zboru)* Pan niech będzie z wami!

Zb. I z duchem twoim!

Hasło dnia lub tygodnia

Kilka słów wprowadzających do niedzieli lub święta. Po nich mogą być podane ogłoszenia.

Modlitwa

Modlitwa powinna być krótka i nawiązywać do hasła lub być prośbą o błogosławieństwo nabożeństwa.

2. SPOWIEDŹ

Spowiedź odbywa się przed liturgią Słowa, ale także może poprzedzać bezpośrednio liturgię Wieczerzy Pańskiej. Wówczas opuszcza się przemówienie spowiednie, a zamiast Ps 103 zmawiana może być Powszechna Modlitwa Kościoła (jeśli uprzednio nie został zmówiona na ambonie.

Pieśń

Ks. Wspomożenie nasze niech będzie w imieniu Pana, który stworzył niebo i ziemię.

Zb. Amen.

Przemówienie spowiednie lub czytanie fragmentów z Pisma Świętego

Modlitwa spowiednia

Ks. Spowiadajmy się Panu , Bogu naszemu.

Ks. i Zb. *(do ołtarza)* Wszechmogący Boże, miłosierny Ojcze! Ja biedny, nędzny, grzeszny człowiek wyznaję przed Tobą wszystkie grzechy i przewinienia moje, popełnione myślą, mową i uczynkiem, którymi zasłużyłem na Twe doczesne i wieczne kary. Żałuję za nie szczerze i z całego serca proszę Cię dla niezgłębionego miłosierdzia Twego i dla niewinnej i gorzkiej męki i śmierci

umiłowanego Syna Twego, Jezusa Chrystusa, bądź mnie niegodnemu i grzesznemu człowiekowi łaskaw i miłościw, odpuść mi wszystkie grzechy moje i dopomóż łaskawie przez moc Ducha Twego Świętego do poprawy życia mego. Amen.

Pytania spowiednie

Ks. *(do ludu)* Bóg zna nasze grzechy i widzi naszą chęć szczerej pokuty, dlatego przed obliczem Wszechmogącego Boga pytam się każdego z was: czy żałujesz za grzechy swoje? – Jeśli żałujesz, odpowiedz: żałuję.

Zb. Żałuję

Ks. Czy wierzysz w odpuszczenie grzechów i pojednanie z Bogiem przez Jezusa Chrystusa? – Jeśli wierzysz, odpowiedz: wierzę.

Zb. Wierzę.

Ks. Czy pragniesz z pomocą Ducha Świętego poprawić życie swoje? – Jeśli pragniesz, odpowiedz: pragnę.

Zb. Pragnę.

Absolucja

A.

Ks. Jak wierzysz, tak niech ci się stanie! Tak rzekł Pan nasz Jezus Chrystus do swoich apostołów: „*Którymkolwiek grzechy odpuścicie, są im odpuszczone, którymkolwiek zatrzymacie, są im zatrzymane*" (J 20,23).

Przeto jako powołany i ustanowiony sługa Jezusa Chrystusa i Jego świętej Ewangelii, zwiastuję wszystkim pokutującym łaskę Bożą i z polecenia Pańskiego odpuszczam wam grzechy wasze w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Albo:

B.

Ks. Jak wierzysz, tak niech ci się stanie! Tak rzekł Pan nasz Jezus Chrystus do swoich apostołów: „*Którymkolwiek grzechy odpuścicie, są im odpuszczone, którymkolwiek zatrzymacie, są im zatrzymane*" (J 20,23).

Przeto na polecenie Pana naszego Jezusa Chrystusa jako sługa Chrystusa i Jego Kościoła, zwiastuję wszystkim pokutującym łaskę Bożą i z polecenia Pańskiego ogłaszam wam, że grzechy wasze są wam odpuszczone w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Ks. Błogosław, duszo moja, Panu
I wszystko, co jest we mnie, imieniu Jego świętemu!
Błogosław, duszo moja, Panu
I nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw Jego!
On odpuszcza wszystkie winy twoje,
Leczy wszystkie choroby twoje.
On ratuje od zguby życie twoje;
On wieńczy cię łaską i litością.
Miłosierny i łaskawy jest Pan,
Cierpliwy i pełen dobroci.
Nie prawuje się ustawicznie,
Nie gniewa się na wieki.
Nie postępuje z nami według grzechów naszych,
Ani nie odpłaca nam według win naszych.
Lecz jako wysoko jest niebo nad ziemią,
Tak wielka jest dobroć jego dla tych, którzy się go boją. Amen.

(Ps 103,14.811)

Ks. A sam Pan pokoju niech wam da pokój zawsze i wszędzie. Pan niechaj będzie z wami wszystkimi. Amen (2 Tes 3,16)

2. LITURGIA SŁOWA

Preludium organowe

Pieśń

Podczas ostatniej wyznaczonej zwrotki pieśni ksiądz przystępuje do ołtarza i odmawia cichą modlitwę

Introit

Ks. *(do ołtarza) intonuje przypadający na daną niedzielę lub święto introit. Zbór odpowiada z towarzyszeniem organów. Introit może być śpiewany na przemian przez chór i zbór.*

Gloria Patri

Ks. Chwała niech będzie Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

Zb. Jak było od początku, jak jest i jak będzie na wieki wieków. Amen.

Kyrie eleison

Ks. Kyrie eleison! (Panie, zmiłuj się!)

Zb. Panie, zmiłuj się!

Ks. Christe eleison (Chryste, zmiłuj się!)

Zb. Chryste, zmiłuj się!

Ks. Kyrie eleison! (Panie, zmiłuj się!)

Zb. Panie, zmiłuj się (nad nami)!

Gloria in excelsis

Ks. Chwała Bogu na wysokościach!

Zb. Na wysokościach Bogu cześć,
I dzięki łasce Jego.
Już nam nie może zguby nieść
Moc i potęga złego.
Upodobanie Bóg w nas ma
I pokój już bez przerwy trwa,
Waśń wszelka się skończyła

W czasie Adwentu zamiast „Chwała Bogu…" śpiewa się:

Ks. Błogosławiony niech będzie Pan, iż nawiedził i odkupił lud swój.

Zb. Prostujmy swoje drogi,
Adwentu nadszedł czas.
Bóg daje pokój błogi,
Bóg Chrystus wzywa nas
I mówi: „Idę już".
Przyjdź, Panie, przyjdź, wołamy,
Otwarte już serc bramy,
W nich dary swoje złóż.

W okresie Bożego Narodzenia (do niedzieli Estomihi) zamiast „Na wysokościach Bogu cześć…" śpiewa się:

Zb. I pokój na ziemi, i pokój na ziemi, a w ludziach dobre upodobanie.

W czasie pasyjnym zamiast „Chwała Bogu ..." śpiewa się:

Ks. Zgładź, o Panie Boże, wszystkie grzechy oraz nieprawości nasze.

Zb. Baranku Boży niewinny,
Na krzyża pniu umęczony,
Ty byłeś zawsze cierpliwy,

U ludzi wszakże wzgardzony.
Bez Ciebie ni zbawienia,
Ni łaski odpuszczenia.
Ulituj się, o Jezu, Jezu!

W Święto Trójcy Bożej po intonacji: „Chwała Bogu ...” śpiewa się:

Zb. Niech będzie chwała, cześć
I Ojcu, i Synowi
I hołd równemu Im
Świętemu też Duchowi.
Jedyny w Trójcy Bóg,
Jak od początku trwa,
Tak jest i będzie On
Cześć wieczną niechaj ma.

Pozdrowienie

Ks. *(do zboru)* Pan niech będzie z wami!

Zb. I z duchem twoim!

Kolekta

Ks. *(do ołtarza) śpiewa kolektę danej niedzieli lub święta*

Zb. Amen.

Czytania liturgiczne

Ksiądz lub lektor zapowiada najpierw czytanie ze Starego Testamentu, następnie lekcję apostolską i Ewangelię. Czytania kończy się słowami:

1. Stary Testament

Po czytaniu Starego Testamentu Ks. mówi:

Ks. Oto Słowo Boga Żywego.

albo:

Błogosławiony niech będzie Pan, błogosławione na wieki imię Jego.

Pieśń

Panie, Słowo Twoje jest pochodnią nogom moim
i światłością ścieżkom moim.
Alleluja! Alleluja! Alleluja!

Albo:

1. Słowo Twoje jest pochodnią nogom mym.
Słowo Twoje jest światłością ścieżce mej.
O no wiedzie mnie w świecie mrocznym, złym. Słowo
Twoje jest pokarmem duszy mej.

2. Jakże mogę ja zachować życie me?
Jeśli będę żyć,/ jak uczy słowo Twe.
By nie grzeszyć znów/ przed obliczem Twym,
Chcę wyroki Twe/ zachować w sercu mym.

2. Lekcja apostolska

Po czytaniu lekcji Ks. mówi graduale

Ks. Graduale**.** Amen *lub* Alleluja!

Albo:

Błogosławieni, którzy słuchają i strzegą Słowa Bożego. Alleluja!

(W czasie pasyjnym i w Dniu Pokuty zamiast „Alleluja" – Amen)

Zb. Alleluja! Alleluja! Alleluja! (Amen, amen, amen)

(W czasie pasyjnym i w Dniu Pokuty zamiast „Alleluja" – Amen, amen, amen)

3. Ewangelia

Po czytaniu Ewangelii:

Ks. Chwała Tobie, Panie Jezu!

Zb. Chwała Tobie, Jezu Chryste!

Podczas nabożeństwa czytane winny być trzy teksty biblijne. Jeśli np. tekst kazalny jest Ewangelią, czytany jest od ołtarza tekst starotestamentowy i lekcja apostolska. Jeśli kazanie jest oparte na tekście wyjętym z Starego Testamentu, czytana jest lekcja apostolska i Ewangelia. Jeżeli zaś tekst kazalny jest lekcją apostolską, od ołtarza czyta się tekst ze Starego Testamentu oraz Ewangelię.

Credo

Ks. W odpowiedzi na Słowo Boże wyznajmy naszą wiarę słowami *Wyznania apostolskiego,*

Albo: Wyznania nicejsko-konstantynopolitańskiego,

Albo: Wyznania atanazjańskiego.

Ks. i **Zb.** *(zmawiają głośno wyznanie wiary. Wyznanie Atanazjańskie należy zmawiać w Święto Trójcy Bożej)*

Wyznanie apostolskie:

Wierzę w Boga, Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi. I w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedynego, Pana naszego, który się począł z Ducha Świętego, narodził się z Marii Panny, umęczon pod Poncjuszem Piłatem, ukrzyżowan, umarł i pogrzebion, zstąpił do piekieł, trzeciego dnia zmartwychwstał, wstąpił na niebiosa, siedzi po prawicy Boga, Ojca Wszechmogącego, skąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych. Wierzę w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, społeczność świętych, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie i żywot wieczny. Amen.

Wyznanie nicejsko-konstantynopolitańskie:

Wierzę w jedynego Boga, Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. I w jedynego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami, Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego. Zrodzony a nie stworzony, współistotny Ojcu, a przez Niego wszystko się stało. On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba. I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Marii Panny i stał się człowiekiem. Ukrzyżowany również za nas, pod Poncjuszem Piłatem został umęczony i pogrzebany. I zmartwychwstał dnia trzeciego, jak oznajmia Pismo. I wstąpił do nieba, siedzi po prawicy Ojca. I powtórnie przyjdzie w chwale sądzić żywych i umarłych, a Królestwu Jego nie będzie końca. Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, który od Ojca i Syna pochodzi, który z Ojcem i z Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę, który przemawiał przez proroków. Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostolski Kościół. Wyznaję jeden Chrzest na odpuszczenie grzechów. I oczekuję wskrzeszenia umarłych i życia wiecznego w przyszłym świecie. Amen.

Wyznanie atanazjańskie:

Ktokolwiek chce być zbawiony, musi przede wszystkim wyznawać chrześcijańską wiarę, której jeśliby kto nie zachował całej i nienaruszonej, bez wątpienia zginie na wieczność.

Wiara zaś chrześcijańska polega na tym, abyśmy czcili jednego Boga w Trójcy, a Trójcę w jedności, nie mieszając Osób ani nie rozdzielając istoty; inna jest bowiem Osoba Ojca, inna Syna, inna Ducha Świętego, lecz Ojca i Syna, i Ducha Świętego jedno jest Bóstwo, równa chwała, współwieczny majestat.

Jaki Ojciec, taki Syn, taki Duch Święty: nie stworzony Ojciec, nie stworzony Syn, nie stworzony Duch Święty; niezmierzony Ojciec, niezmierzony Syn, niezmierzony Duch Święty; wiekuisty Ojciec, wiekuisty Syn, wiekuisty Duch Święty: a jednak nie trzej wiekuiści, lecz jeden wiekuisty, jak i nie trzej nie stworzeni ani trzej niezmierzeni, lecz jeden nie stworzony i jeden niezmierzony.

Podobnie wszechmocny jest Ojciec, wszechmocny Syn, wszechmocny i Duch Święty: a jednak nie trzej wszechmocni, lecz jeden wszechmocny. Podobnie Bogiem jest Ojciec, Bogiem Syn i Bogiem Duch Święty: a jednak nie trzej bogowie, lecz jeden jest Bóg. Tak też Panem jest Ojciec, Panem Syn, Panem i Duch Święty: a jednak nie trzej panowie, lecz jeden jest Pan. Ponieważ jak każdą z osób osobno Bogiem i Panem prawda chrześcijańska wyznawać nam każe, tak chrześcijańska religia zabrania nam mówić o trzech bogach lub trzech panach.

Ojciec przez nikogo nie został uczyniony ani stworzony, ani zrodzony. Syn pochodzi od samego Ojca, nie jest uczyniony ani stworzony, lecz zrodzony. Duch Święty pochodzi od Ojca i Syna, nie jest ani uczyniony, ani stworzony, ani zrodzony, lecz pochodzący. Jeden więc jest Ojciec, a nie trzej ojcowie; jeden Syn, a nie trzej synowie; jeden Duch Święty, a nie trzej duchowie święci. I nic w tej Trójcy nie jest wcześniejsze lub późniejsze, nic większe lub mniejsze, lecz trzy osoby w całości są sobie współwieczne i zupełnie równe, tak iż we wszystkim – jak już wyżej wypowiedziano – trzeba czcić i jedność w Trójcy, i Trójcę w jedności. Kto zatem chce być zbawiony, niech takie o Trójcy ma przekonanie.

Lecz konieczne jest dla wiecznego zbawienia, by także wierzyć należycie we Wcielenie Pana naszego Jezusa Chrystusa. Wiara chrześcijańska polega na tym, aby wierzyć i wyznawać, że Pan nasz Jezus Chrystus, Syn Boży, jest Bogiem i człowiekiem. Jest Bogiem jako zrodzony z istoty Ojca przed wiekami i jest człowiekiem jako zrodzony z istoty matki w czasie. Prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek, złożony z rozumnej duszy i ludzkiego ciała, równy Ojcu według Bóstwa, mniejszy od Ojca według człowieczeństwa. A choć jest i Bogiem, i człowiekiem, to jednak Chrystus nie jest dwiema osobami, lecz jedną – jedną zaś osobą jest nie przez przemianę Bóstwa w naturę cielesną, ale przez przyjęcie człowieczeństwa w Boga; jeden najzupełniej nie przez zmieszanie się natur, ale przez jedność osoby. Albowiem jak rozumna dusza i ciało jednym są człowiekiem, tak Bóg i człowiek jednym są Chrystusem. Poniósł On mękę dla naszego zbawienia, zstąpił do otchłani, trzeciego dnia zmartwychwstał, wstąpił na niebiosa, siedzi po prawicy Boga Ojca

wszechmogącego, stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych. Na Jego przyjście wszyscy ludzie mają powstać w swoich ciałach i zdadzą sprawę z własnych uczynków: ci, którzy dobro czynili, przejdą do życia wiecznego, ci zaś, którzy zło czynili, do ognia wiecznego.

Taką jest wiara chrześcijańska. Jeśli ktoś nie będzie jej należycie i stanowczo wyznawał, nie może być zbawiony.

Zb. Amen, amen, amen.

Pieśń

Kazanie

Podczas ostatniej zwrotki pieśni ksiądz wychodzi na kazalnicę lub staje przed pulpitem i odmawia na klęczkach cichą modlitwę:

Panie Jezu, przygotuj serca Ludu Twojego i usta moje do głoszenia Twojego Słowa. Daj mi z pełni swojej świętej miłości gorącą miłość do powierzonych mi dusz. Spraw, abym te owce Twoje mógł prowadzić do Ciebie, jedynego Dobrego Pasterza i Biskupa dusz naszych. Panie, bądź przy mnie i mów przez usta moje do serc spragnionych Twojej łaski i pokoju. Amen.

Albo:

Panie Boże, przystępuję do czytania i zwiastowania Twojego Słowa. Uczyń mnie naczyniem, opróżnionym z ludzkiej mądrości a napełnionym przez Ducha Świętego Twoją mądrością, aby Lud Twój umocniony został we wierze i poznaniu prawdy. Amen.

Albo:

Ojcze, oczyść moje serce z grzechu, abym mógł przyjąć moc i mądrość Twoją, jej się uchwycić, a gdy zajdzie potrzeba, za nią oddać życie. Ojcze mojego Pana, oczyść moje usta, aby słowa przez nie wypowiedziane, były ziarnem błogosławionym Twoją dłonią ku wydawaniu stukrotnego plonu na roli ludzkich serc. Wysłuchaj mnie, Święty Boże, nie dla mojej chwały, ale ku chwale Twojego Syna, Jezusa Chrystusa. Amen.

Albo:

Obdarz mnie Panie, wyborną i mądrą wymową, nie żebym mógł się nią pysznić czy też wznosić nad braci z powodu Twoich dobrodziejstw. Za sprawą Twego Ducha Świętego włóż proszę, w usta moje słowo pociechy, umocnienia i zachęty, żebym zdołał zarówno dobrych do lepsze-

go zachęcić, jak i tych, którzy przewrotnie postępują nawrócić do Ciebie, tak słowem jak przykładem. Amen.

Albo:

Niech słowa, jakie podsunąłeś swemu słudze, staną się jako ostre strzały i ogniste pociski, które przenikną i rozpłomienią dusze słuchaczy bojaźnią i miłością Bożą. Amen. (Anzelm z Cantenbury)

Albo:

Panie, Ty powiedziałeś: „*Tak i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono, mówcie: Sługami nieużytecznymi jesteśmy, bo co winniśmy byli uczynić, uczyniliśmy*".

Uczyniłem wszystko dla przygotowania mojego kazania; ale ono pozostanie nieużytecznym, jeżeli Ty nie zechcesz się nim posłużyć. Dlatego modlę się do Ciebie. Trudziłem się, aby moi słuchacze słyszeli Twoje słowo. Ty wiesz, że nie czynię tego dla siebie, ale dla Ciebie; w przeciwnym razie już dawno zrezygnowałbym z tego zadania. Panie, Ty chcesz, żebym przy nim wytrwał. Amen.

Albo:

Obdarz mnie, Panie i Boże, rozumem, który Ciebie poznaje, gorliwością, która Ciebie szuka, mądrością, która potrafi Cię znaleźć, postępowaniem, które się Tobie podoba, wytrwałością, która ufnie na Ciebie czeka, wiarą, która Ciebie zupełnie ogarnia. Amen. (Tomasz z Akwinu)

Kazanie rozpoczyna się pozdrowieniem zboru.

Ks. *Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa.* (Rz 1,7)

Albo:

Łaska Pana naszego, Jezusa Chrystusa, niech będzie z wami wszystkimi. (Rz 16,24)

Albo:

Łaska Pana Jezusa Chrystusa niech będzie z wami! (1 Kor 16,23).

Albo:

Bóg miłości i pokoju będzie z wami. (2 Kor 13,11)

Albo:

Łaska Pana Jezusa Chrystusa i miłość Boga, i społeczność Ducha Świętego niech będzie z wami wszystkimi (2 Kor 13,13).

Albo:

Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa, niech będzie z duchem waszym.(Ga 6,18)

Albo:

Łaska niech będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną. (Ef 6,24)

Albo:

Łaska, miłosierdzie i pokój od Boga Ojca i Chrystusa, Pana naszego! (1 Tym 1,2)

Albo:

Pokój wam wszystkim, którzyście w Chrystusie! (1 P 5,14)

Albo:

Łaska i pokój niech się wam rozmnożą przez poznanie Boga i Pana naszego, Jezusa Chrystusa! (2 P 1,2)

Albo:

Łaska, miłosierdzie, pokój od Boga Ojca i od Jezusa Chrystusa, Syna Ojca, niech będzie z wami w prawdzie i w miłości! (2 J 1,3)

Albo:

Łaska wam i pokój od tego, który jest i był, i który ma przyjść, i od siedmiu duchów, które są przed tronem jego, i od Jezusa Chrystusa, który jest świadkiem wiernym, pierworodnym z umarłych i władcą nad królami ziemskimi! (Obj 1,4n)

Ks. *(Wygłasza kazanie. Po kazaniu kolejno następować powinny: krótka modlitwa lub jedna zwrotka pieśni, ogłoszenia (jeśli nie było ogłoszeń podczas powitania), wspomnienie pośmiertne zakończone stosownym słowem biblijnym i pieśnią).*

Powszechna modlitwa Kościoła

(Powszechna modlitwa Kościoła może być zmówiona – jeśli w nabożeństwie nie ma Wieczerzy Pańskiej – po życzeniu pokoju i pieśni przed antyfonami)

Ks. *(Kończy kazanie życzeniem pokoju)*

A Bóg nadziei niech was napełni wszelką radością i pokojem w wierze, abyście obfitowali w nadzieję przez moc Ducha Świętego. (Rz 15,13)

Albo:

A pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum, strzec będzie serc waszych i myśli waszych w Chrystusie Jezusie. (Flp 4,7)

Albo:

A w sercach waszych niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też powołani jesteście w jednym ciele. (Kol 3,15)

Albo:

A sam Bóg pokoju niech was w zupełności poświęci, a cały duch wasz, i dusza, i ciało niech będą zachowane bez nagany na przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa. (1 Tes 5,23)

Albo:

A Bóg pokoju, który przez krew przymierza wiecznego wywiódł spośród umarłych wielkiego pasterza owiec, Pana naszego Jezusa, niech was wyposaży we wszystko dobre, abyście spełniali wolę Jego, sprawując w nas to, co miłe jest w oczach Jego, przez Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie chwała na wieki wieków! (Hbr 13,20n)

Modlitwa księdza po kazaniu

Boże i Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa, dziękuję Ci za Ducha Twojego, przez którego prowadziłeś myśli moje i kierowałeś słowami warg moich. Dokończ dzieło, które rozpocząłeś. Niechaj Słowo Twoje wyda plon stokrotny. Wysłuchaj przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.

Albo:

Panie i Zbawicielu mój, Jezu Chryste! Wysławiam Cię, bo Ty zechciałeś mnie użyć na niwie Królestwa Twojego. Niechaj Twoja Ewangelia wyda owoc w życiu Ludu Chrystusowego ku chwale i sławie imienia Twojego. Amen.

3. LITURGIA WIECZERZY PAŃSKIEJ

Pieśń komunijna

Prefacja

Ks. *(do zboru)* Pan niech będzie z wami!

Zb. I z duchem twoim!

Ks. Wznieście swe serca!

Zb. Wznosimy je do Pana.

Ks. Dziękujmy Panu, Bogu naszemu.

Zb. Słuszną to i sprawiedliwą jest rzeczą.

Ks. *(do ołtarza)*

Zaprawdę godną i słuszną, sprawiedliwą i zbawienną jest rzeczą,/ abyśmy Tobie, święty Ojcze, wszechmogący Panie, wiekuisty Boże,/ zawsze i na każdym miejscu dziękowali przez Jezusa Chrystusa Pana naszego,/ dla którego jesteś nam łaskawy, odpuszczasz grzechy i udzielasz zbawienia wiecznego/. Dlatego i my, wespół z aniołami i zastępami niebieskimi, śpiewamy na cześć Twoją pieśń chwały.

W okresie Bożego Narodzenia

Zaprawdę godną i słuszną, sprawiedliwą i zbawienną jest rzeczą,/ abyśmy Tobie, święty Ojcze, wszechmogący Panie, wiekuisty Boże/, zawsze i na każdym miejscu dziękowali przez Jezusa Chrystusa Pana naszego./ Albowiem przez tajemnicę Słowa, które ciałem się stało, ukazało się nowe światło Twej chwały oczom naszym/, w ciele oglądamy Boga, który nas do miłości dóbr niewidzialnych pobudza/. Dlatego i my, wespół z aniołami i zastępami niebieskimi śpiewamy na cześć Twoją pieśń chwały.

W czasie pasyjnym

Zaprawdę godną i słuszną, sprawiedliwą i zbawienną jest rzeczą,/ abyśmy Tobie, święty Ojcze, wszechmogący Panie, wiekuisty Boże/, zawsze i na każdym miejscu dziękowali przez Jezusa Chrystusa Pana naszego./ Przez Niego dokonałeś zbawienia rodu ludzkiego na krzyżu, aby jak śmierć przez nieposłuszeństwo Adama na drzewie wzięła początek/, przez posłuszeństwo Twego Syna na drzewie przekleństwa życie znowu powstało/. Dlatego i my wespół z aniołami i zastępami niebieskimi, śpiewamy na cześć Twoją pieśń chwały.

W czasie wielkanocnym

Zaprawdę godną i słuszną, sprawiedliwą i zbawienną jest rzeczą,/ abyśmy Ciebie, święty Ojcze, wszechmogący Panie, wiekuisty Boże/, zawsze i na każdym miejscu, szczególnie zaś w tym dniu uroczystym chwalili i wielbili Cię przez Jezusa Chrystusa Pana naszego./ Albowiem ofiarowany jest nasz Baranek wielkanocny, który zgładził grzechy świata,/ naszą śmierć przez swoją śmierć zniszczył, a przez zmartwychwstanie swoje życie nam pozyskał./ Dlatego i my, wespół z aniołami i zastępami niebieskimi śpiewamy na cześć Twoją pieśń chwały.

W Święto Wniebowstąpienia Pańskiego

Zaprawdę godną i słuszną, sprawiedliwą i zbawienną jest rzeczą,/ abyśmy Tobie, święty Ojcze, wszechmogący Panie, wiekuisty Boże/,

zawsze i na każdym miejscu dziękowali przez Jezusa Chrystusa Pana naszego,/ który po zmartwychwstaniu swoim wszystkim uczniom cieleśnie się ukazał/ i na oczach ich wzięty został do nieba, abyśmy byli uczestnikami Jego chwały./ Dlatego i my, wespół z aniołami i zastępami niebieskimi śpiewamy na cześć Twoją pieśń chwały.

W Święta Zesłanie Ducha Świętego

Zaprawdę godną i słuszną, sprawiedliwą i zbawienną jest rzeczą,/ abyśmy Tobie, święty Ojcze, wszechmogący Panie, wiekuisty Boże/, zawsze i na każdym miejscu dziękowali przez Jezusa Chrystusa Pana naszego,/ który wywyższony jest nad niebiosa i siedzi po prawicy Twojej./ Przez Niego wylałeś Dycha swojego na dzieci Twoje i powołałeś wśród narodów jeden święty i apostolski Kościół./ Dlatego i my, wespół z aniołami i zastępami niebieskimi śpiewamy na cześć Twoją pieśń chwały.

W Święto Trójcy Bożej

Zaprawdę godną i słuszną, sprawiedliwą i zbawienną jest rzeczą,/ abyśmy zawsze i na każdym miejscu dziękowali/ Tobie, święty Panie, wszechmogący Ojcze, wiekuisty Boże, który z jednorodzonym Synem Twoim i z Duchem Świętym jesteś jeden Bóg nad wiekami./ Albowiem co wierzymy o Twojej chwale, to też wyznajemy o Synu Twoim i o Duchu Świętym./ Dlatego i my, wespół z aniołami i zastępami niebieskimi śpiewamy na cześć Twoją pieśń chwały.

Zb. Święty, święty, święty jest nasz Pan, a niebo i ziemia, a niebo i ziemia są pełne chwały Jego.

Albo:

Święty, święty, święty jest Bóg, Pan Zastępów. Pełne są niebo i ziemia chwały Jego. Hosanna, hosanna na wysokościach! Błogosławiony, który idzie w imieniu Pańskim. Hosanna, hosanna na wysokościach!

Modlitwa

Ks. *(do ołtarza)*

Mocny Boże, święty, nieśmiertelny Panie! Z dziękczynieniem wspominamy wszystkie dobrodziejstwa i wszelką chwałę Twoją, jawną od założenia świata. W szczególności wspominamy Syna Twego Jezusa Chrystusa, który w wiernej służbie złożył życie swoje na świętą, niewinną ofiarę, a pamiątkę swej śmierci w Wieczerzy Świętej zostawił To-

bie na chwałę a nam ku zbawieniu. Prosimy Cię, ucz nas z Nim uniżyć się aż do śmierci, z Nim też powstać do nowego życia. A jak ziarno z pól w chleb zgromadzamy, a grona winne tłoczymy, aby napój wydały, tak przetwórz nasze serca i zgromadź nas w jedno z wybranymi Twymi, prorokami, apostołami, męczennikami i wszystkimi świadkami Twej sprawy – dla chwały imienia Twego. Na przyjście Syna Twojego czekamy i wraz z całym Kościołem wołamy: Przyjdź, Panie!

Albo:

Boże Ojcze, który dałeś nam Jezusa Chrystusa i chcesz, abyśmy z Nim cierpieli i umarli i z Nim do chwały wzniesieni zostali, oto my, z prochu wzięci i grzechowi podlegli, przynosimy dary Twoje, chleb i wino, i prosimy Cię, poświęć je i poświęć serca nasze. Spraw, abyśmy prawdziwie ukorzyli się, w tych oto darach Twoich ciało i krew Syna Twego, Baranka niewinnego, spożyli, z Jego śmiercią i zmartwychwstaniem zespolili się i wstali do nowego życia. Na przyjście Syna Twojego czekamy i wraz z całym Kościołem wołamy: Przyjdź, Panie!

Albo:

Miłosierny Boże i Ojcze. Dziękujemy Ci, że wywyższyłeś Syna swego Jezusa Chrystusa na prawicę swoją, a przez Niego świat i serca stwarzasz na nowo, grzech odpuszczasz i łaknącym dajesz pokarm żywota wiecznego, aby jawna była świętość imienia Twojego. Prosimy Cię: Poświęć nas sobie na własność, zachowaj w jednomyślności i braterstwie, w pokorze i cierpliwości. Buduj Kościół swój, jedyny, święty, powszechny, zgromadź w nim wiernych ze wszystkich stron świata i ze wszystkich narodów i daj nam oglądać jasność oblicza Twego na wieki. Przemija świat, trwa Królestwo Twoje. Przyjdź, Panie!

Albo:

Bądź pochwalony, Panie nieba i ziemi, że zlitowałeś się nad całą ludzkością i dałeś Syna swego jednorodzonego, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny. Dziękujemy Ci przeto za zbawienie, które zgotowałeś nam w Jezusie Chrystusie. Prosimy Cię, ześlij w serca nasze Ducha swego, aby rozpalił w nich żywą wiarę i przygotował je do godnego obchodzenia pamiątki śmierci naszego Zbawiciela i do przyjęcia Go, gdy przyjdzie do nas w Wieczerzy Świętej. Na Niego bowiem czekamy i wraz z całym Kościołem wołamy: Przyjdź, Panie!

Albo:

Zaprawdę święty jesteś, wieczny Boże, źródło wszelkiej świętości. Poświęć przeto mocą Ducha swego świętego serca nasze i obdarz je ży-

wą wiarą, abyśmy w tych oto darach Twoich mogli spożyć prawdziwe ciało i krew Syna Twojego Jezusa Chrystusa wydane za nas na śmierć krzyżową. Wysłuchaj nas Ojcze, którzy oczekujemy na przyjście Syna Twego zarówno teraz do serc naszych, jak też i w dniu ostatecznym w chwale, i wraz z całym Twoim Kościołem świętym prosimy: Przyjdź, Panie!

Albo:

Miłosierny Boże, nie ważymy się przystąpić do świętego Stołu Syna Twego z naszą ludzką sprawiedliwością, lecz tylko w ufności na Twoje obfite i wielkie zmiłowanie. Nie jesteśmy godni spożywania nawet okruchów z tego Stołu. Ale Ty, Panie, okazujesz nam tak wielkie miłosierdzie, że choć tego nie jesteśmy godni, możemy być gośćmi u Stołu Syna Twego i uczestnikami Jego Wieczerzy. Zdarz przeto, najłaskawszy Panie, abyśmy przyjęli ciało i krew Syna Twego, Jezusa Chrystusa, w wierze, że nasze grzeszne ciała zostaną oczyszczone Jego ciałem, a grzeszne nasze dusze zostaną obmyte od wszelkiego grzechu Jego najdroższą krwią. Spraw, abyśmy zostali z Nim ściśle złączeni, i aby On zamieszkał w nas, a my w Nim. Na Jego bowiem przyjście czekamy i wraz z całym Kościołem wołamy: Przyjdź, Panie!

Albo:

Wszechmogący Boże, Ojcze nasz niebiański! Wielbimy Cię, że z wielkiego ku nam miłosierdzia wydałeś na męki i śmierć krzyżową Syna swego jedynego, Jezusa Chrystusa. Dziękujemy Ci, że On na krzyżu Golgoty złożył za grzechy całego świata jednorazową i wystarczającą ofiarę, a w Wieczerzy Świętej wystawił trwały pomnik swej zbawczej śmierci, której pamiątkę polecił nam obchodzić tak długo, aż przyjdzie po raz drugi na ziemię. Spraw, miłosierny Ojcze, abyśmy przyjmując te dary stali się uczestnikami ciała i krwi Syna Twego i wspominali Jego mękę i śmierć krzyżową. A jak jesteśmy uczestnikami Jego śmierci, tak spraw, abyśmy mogli też stać się uczestnikami Jego zmartwychwstania i powtórnego przyjścia w chwale. Na to Jego przyjście z utęsknieniem czekamy i wraz z całym Kościołem wołamy: Przyjdź, Panie!

Albo:

Bądź pochwalony, Panie nieba i ziemi, że zmiłowałeś się nad całym rodzajem ludzkim i zesłałeś nam w naszym ciele Syna swego jednorodzonego. Dziękujemy Ci za zbawienie, które zgotowałeś nam w ofierze Jego ciała i Jego krwi. Przeto zgromadzeni tu na tym świętym miejscu, w Jego imieniu i na Jego pamiątkę, prosimy Cię, Panie, ześlij nam Ducha

swego Świętego, poświęć i odnów nas na ciele i na duszy i spraw abyśmy ku zbawieniu naszej duszy przyjęli w tym chlebie i winie prawdziwe ciało i krew Syna Twego. Wysłuchaj nas bo wypełniamy święty Testament Syna Twego Jezusa Chrystusa, który nam pozostawił i sprawować rozkazał aż do powtórnego przyjścia swego. Na to Jego powtórne przyjście czekamy i wraz z całym Kościołem prosimy: Przyjdź, Panie!

Albo:

Dziękujemy Ci, wielki nasz Panie i Ojcze w niebiesiech, że wolno nam w tej Świętej Wieczerzy wspominać mękę i śmierć Syna Twego umiłowanego, Jezusa Chrystusa. Wysławiamy Jego zwycięskie zmartwychwstanie i pocieszamy się Jego wstąpieniem do niebiańskiej świątyni, gdzie jako nasz jedyny Arcykapłan, zawsze przyczynia się u Ciebie za nami. A jak my wszyscy – przez społeczność Jego ciała i Jego krwi – stanowimy jedno ciało Chrystusowe, tak – prosimy Cię pokornie – zgromadź Kościół swój w jedności wiary i miłości, abyśmy wraz ze wszystkimi wierzącymi mieli udział w uczcie weselnej Baranka Bożego w Jego Królestwie. Przez Niego bowiem, w Nim i z Nim niechaj będzie Tobie, Ojcze, wraz z Duchem Świętym, wieczna chwała i uwielbienie. Wysłuchaj nas, którzy oczekujemy uwolnienia dzieci Bożych z niewoli skażenia ciała w chwalebnym dniu powtórnego przyjścia Syna Twego. Na to Jego przyjście czekamy i wraz z całym Kościołem wołamy: Przyjdź, Panie!

Albo:

Zaprawdę święty jesteś, wszechmogący i łaskawy Boże; święty jesteś, wielki jest Twój majestat i nieskończona jest Twoja chwała! Spraw przeto, abyśmy zawsze pamiętali, że Ty stworzyłeś człowieka na swój obraz i podobieństwo i obdarzyłeś go radością raju, a gdy człowiek przekroczył Twoje przykazanie nawet wówczas go nie odrzuciłeś na zawsze, lecz upominałeś i karciłeś według swej Ojcowskiej miłości. Wzywałeś go do nawrócenia przez swój Zakon, napominałeś przez proroków, a w końcu posłałeś na tę grzechem skażoną ziemię Syna swego jedynego Jezusa Chrystusa, który życie swoje święte złożył w ofierze dla ratowania grzesznych dzieci Twoich. Dziękujemy Ci za to wszystko, nasz drogi Ojcze, a przede wszystkim dziękujemy Ci, za to, że Jezus Chrystus sam będąc bez grzechu stał się dla nas grzechem i na krzyżu Golgoty za nasze grzechy złożył jedyną, wystarczającą ofiarę, aby nam przywrócić utracony raj, prawdziwe życie i zbawienie.

Uwielbiamy Cię przeto, Ojcze, że dałeś nam w Jezusie Chrystusie prawdziwego Zbawiciela, i że dziś wolno nam obchodzić pamiątkę Jego

zbawczej śmierci oraz krzepić się jej owocami. Spraw, abyśmy już więcej nie żyli dla siebie, ale przede wszystkim dla Tego, który dla nas umarł i zmartwychwstał i który ma przyjść. Na Jego bowiem przyjście czekamy i wraz z całym Kościołem wołamy: Przyjdź, Panie!

Albo:

Boże Ojcze, z wdzięcznością wspominamy Syna Twego Jezusa Chrystusa, przez którego jesteśmy uczestnikami nowego życia. Dziękujemy Ci, że przez Syna swego zgromadziłeś nas w swoim Kościele i teraz zaprosiłeś nas do tego Stołu łaski i przebaczenia. Niechaj Duch Twój święty pobłogosławi nam tę świętą ucztę przy tym Stole. Wraz ze wszystkimi wierzącymi, którzy każdego dnia żyją z Twojej łaski, miłości i przebaczenia i którzy jak my są uczestnikami Ciała i Krwi Syna Twojego, prosimy Cię, przygotuj nas także godnie na dzień objawienia się w pełni chwały Twojej w Królestwie Twoim. Na ten dzień już dziś oczekujemy i wraz z całym Kościołem wszystkich czasów wołamy: Maranatha – Przyjdź, Panie!

Albo:

Panie, święty Boże i pełen majestatu Stwórco! Przynosimy dary Twoje, owoc pracy rąk naszych — chleb i wino, aby obchodzić Wieczerzę Twego Syna. Wysławiamy Cię przeto za wszystkie cuda, które po dzień dzisiejszy dokonują się na świecie. Dziękujemy Ci też za cudowną tajemnicę Twojej miłości objawioną w Jezusie Chrystusie. Prosimy Cię, weź nas na nowo w swoje posiadanie i spraw mocą Twego Ducha Świętego, abyśmy przez całe nasze życie tak ciebie uwielbiali jak Cię uwielbił Syn Twój gdy był na ziemi. On to oddał swoje święte życie na ofiarę za grzechy nasze. Dlatego też w Jego ręce dałeś, Ojcze, wszelką władzę na niebie i na ziemi.

Prosimy Cię, daj nam Ducha swojego Świętego, abyśmy przez te święte dary zyskali to życie, które Syn Twój wywalczył dla nas na krzyżu Golgoty. Zjednocz także w społeczności wiary, nadziei i miłości wszystkich, którzy do Ciebie należą. Zmiłuj się także nad całym swoim Kościołem świętym i obdarz go darem jedności w społeczności Wieczerzy Świętej.

Panie Boże, jako Twoje dzieci umiłowane, oczekujemy na Twój wielki dzień, gdy twarzą w twarz oglądać Ciebie będziemy, a wraz z Tobą także i tych, którzy nas już uprzedzili do wieczności ze znamieniem wiary. Oczekujemy na ten wielki dzień przyjścia Syna Twego w chwale, wołamy wraz z całym Kościołem wszystkich czasów: Przyjdź, Panie!

Albo:

Uwielbiamy Cię, Panie, i śpiewamy na cześć Twoją pieśń chwały, gdyż Ty nie chcesz śmierci grzesznika, lecz aby się nawrócił do Ciebie i z Tobą żył na wieki. Dziękujemy Ci przeto, że w Jezusie Chrystusie dajesz nam nowe życie i zbawienie. Dziękujemy Ci, Ojcze nasz niebiański, za życie i cierpienie Syna Twojego, a przede wszystkim za ofiarę Jego krwi. Dziękujemy Ci, że przez tę ofiarę pojednałeś nas z sobą i uczyniłeś pokój pomiędzy nami a Tobą, Ojcze! Wysławiamy też, Ojcze, chwalebne zmartwychwstanie Syna Twojego, Jego zupełne zwycięstwo nad grzechem, szatanem i śmiercią. Prosimy Cię, Ojcze, odnów nasze życie w Duchu swoim Świętym. Pobłogosław nam także i te dary: chleb życia i kielich zbawienia. Zjednocz wszystkich, którzy mają udział w ciele i krwi naszego Zbawiciela. Obdarz nas wszystkich jednością wiary, społecznością miłości i pewną nadzieją na powtórne przyjście Pana Jezusa. Na to Jego przyjście bowiem oczekujemy i wraz z całym Twoim Kościołem świętym wołamy: Przyjdź rychło, Panie!

Zb. Przyjdź, Panie Jezu!

Modlitwa Pańska

Ks. Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje, przyjdź Królestwo Twoje, bądź wola Twoja, jako w niebie, tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj, i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom, i nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego.

Zb. Albowiem Twoje jest Królestwo i moc, i chwała na wieki wieków. Amen.

Słowa ustanowienia

Ks. Pan nasz Jezus Chrystus, tej nocy, której był wydany wziął chleb i podziękowawszy łamał i dawał uczniom swoim mówiąc: Bierzcie i jedzcie, to jest ciało moje, które się za was daje. To czyńcie na pamiątkę moją.

Podobnież, gdy było po wieczerzy, wziął i kielich, a podziękowawszy dał im mówiąc: Bierzcie i pijcie z niego wszyscy, ten kielich jest to nowe przymierze we krwi mojej, która się za was i za wielu wylewa na odpuszczenie grzechów. To czyńcie, ilekroć pić będziecie, na pamiątkę moją.

Anamneza

Ks. Boże, Ojcze nasz niebieski, który wszystko powołałeś do istnienia i posłałeś na świat Syna swojego, uwielbiamy Twoje święte Imię i chwalimy Cię wraz z całym stworzeniem.

Synu Boży, Jezu Chryste, wspominamy zbawczą mękę i śmierć Twoją, uwielbiamy Twoje zmartwychwstanie i wniebowstąpienie, oraz oczekujemy na powtórne przyjście Twoje w chwale.

Duchu Święty, prosimy Cię poświęć tą Świętą Wieczerzę oraz serca nasze, i spraw, aby wszyscy, którzy przyjmują Ciało i Krew Pana naszego stali się jednym ciałem w Chrystusie.

Trójjedyny Boże, zgromadź Kościół swój ze wszystkich stron świata i ze wszystkich narodów, abyśmy w wraz ze wszystkimi wierzącymi mogli obchodzić wielką ucztę radości w Twoim Królestwie i chwalić Cię na wieki wieków. Amen.

Albo:

Boże, Ojcze nasz niebieski, wspominając zbawczą mękę i śmierć Twojego Syna, uwielbiamy Jego zmartwychwstanie i wniebowstąpienie, oraz oczekujemy na Jego powtórne przyjście w chwale. Prosimy cię, spraw, aby wszyscy, którzy przyjmują Jego Ciało i Krew stali się jednym ciałem w Chrystusie. Zgromadź swój Kościół ze wszystkich stron świata i ze wszystkich narodów, abyśmy w wraz ze wszystkimi wierzącymi mogli obchodzić wielką ucztę radości w Twoim Królestwie. Przez Jezusa Chrystusa, Tobie Boże, Ojcze Wszechmogący, w jedności Ducha Świętego wszelka cześć i chwała, teraz i zawsze i po wszystkie wieki. Amen

Modlitwa

Ks. Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł do przybytku serca mego, ale powiedz słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja.

Zb. O Baranku Boży, który gładzisz świata grzech, zmiłuj się nad nami.
O Baranku Boży, który gładzisz świata grzech, zmiłuj się nad nami.
O Baranku Boży, który gładzisz świata grzech, dajże nam swój pokój. Amen.

Ks. Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.

Zb. I z duchem Twoim.

Albo:

Ks. Pokój Boży niech będzie z wami! Skosztujcie i zobaczcie, że dobry jest Pan: Błogosławiony człowiek, który u Niego szuka schronienia!

(Ps 34,9)

Rozdzielenie Wieczerzy Pańskiej

Wierni przystępują do Stołu Pańskiego, klęcząc na stopniu ołtarza. Ksiądz udzielając Ciała Pańskiego mówi:

Ciało Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Albo:

Ciało Pana naszego Jezusa Chrystusa za ciebie wydane na odpuszczenie grzechów.

Podczas udzielania Krwi Pańskiej mówi:

Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Albo:

Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa za ciebie przelana na odpuszczenie grzechów.

Po udzieleniu Sakramentu Ołtarza ksiądz mówi do każdej grupy:

Pokrzepieni Ciałem i Krwią Pana naszego Jezusa Chrystusa idźcie w pokoju.

Zakończenie

Ks. Wysławiajcie Pana, albowiem jest dobry. Alleluja!

Zb. Albowiem na wieki miłosierdzie Jego. Alleluja!

Ks. *(do ołtarza)*

Wszechmogący Boże i Ojcze!/ Dziękujemy Ci za Syna Twojego Jezusa Chrystusa, który położył życie swoje na śmierć, aby nas wybawić z niewoli grzechu./ Przyjmij nasze uwielbienie za dary Jego Ciała i Krwi w Świętym Sakramencie/ i spraw, aby przez nie odnowione zostało nasze życie./ Wysłuchaj nas przez tegoż Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Błogosławieństwo

Ks. *(do zboru ze wzniesionymi rękami)*

Niech ci błogosławi Pan i niechaj cię strzeże. Niech rozjaśni Pan oblicze swe nad tobą i niech ci miłościw będzie. Niech obróci Pan twarz swoją ku tobie i da ci pokój.

Zb. Amen, amen, amen.

Pieśń końcowa

Jeśli w daną niedzielę lub święto odprawiane jest jedynie nabożeństwo kazalne, opuszcza się liturgię Wieczerzy Pańskiej. Wówczas Powszechna Modlitwa Kościoła zakończona jest Modlitwą Pańską, a nabożeństwo kończy się następująco:

A.

Ks. Wysławiajcie Pana, albowiem jest dobry. Alleluja!

Zb. Albowiem na wieki miłosierdzie Jego. Alleluja!

Ks. Pan jest mocą i pieśnią moją. Alleluja!

Zb. On jest moim Wybawicielem. Alleluja!

Ks. Jezus Chrystus wczoraj i dziś. Alleluja!

Zb. Tenże i na wieki. Alleluja!

W okresie pasyjnym i w Dzień Pokuty opuszcza się Alleluja.

B.

Ks. *(zwrócony do ołtarza śpiewa intonację – patrz. antyfony)*

Zb. *(odpowiada na intonację księdza – patrz. antyfony)*

Ks. Wszechmogący Boże i Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa!/ Dziękujemy Ci za ten święty dzień i Twoje Słowo, przez które udzielasz nam darów zbawienia./ Wysławiamy Cię i dziękujemy Tobie za miłość Twoją wraz z całym Kościołem Syna Twojego, przez którego wysłuchaj nas w Duchu Świętym.

Albo:

Wysławiamy i wielbimy Cię, Boże i Panie światłości!/ Dzięki Twojej łasce przyświecało nam dzisiaj światło Słowa Twojego./ Spraw, abyśmy każdego dnia w Jego świetle chodzili i według niego postępowali./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Zb. Amen.

Błogosławieństwo

Ks. *(do zboru ze wzniesionymi rękami)*

Niech ci błogosławi Pan i niechaj cię strzeże. Niech rozjaśni Pan oblicze swe nad tobą i niech ci miłościw będzie. Niech obróci Pan twarz swoją ku tobie i da ci pokój.

Zb. Amen, amen, amen.

Pieśń końcowa

Modlitwa księdza po nabożeństwie

Boże, Ojcze łaskawy! Dzięki Ci składam, że dozwoliłeś nam słuchać i głosić Twoje Słowo, wzywać i chwalić imię Twoje święte, i służyć Ci w powierzonym mi świętym urzędzie.

Proszę Cię, przebacz nam wszelkie lenistwo i grzech, lekkomyślność i cielesną gorliwość

Spraw w łasce swojej, aby nasienie Twojego Słowa wzeszło i owoc wydało. Daj nam cierpliwość i wytrwanie aż do końca w Twojej prawdzie zbawiennej, byśmy kiedyś przed Twoim obliczem świętym godnie stanąć mogli i otrzymali z Twojej ręki koronę żywota wiecznego. Tobie niechaj będzie cześć i chwała, i uwielbienie na wieki. Wysłuchaj przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

DZIEŃ WSPOMNIENIA APOSTOŁÓW I EWANGELISTÓW

Barwa liturgiczna: czerwona lub zgodna z barwą okresu roku kościelnego

Hasło dnia:

Jak miłe są na górach nogi tego, który zwiastuje radosną wieść, który ogłasza pokój, który zwiastuje dobro, który ogłasza zbawienie, który mówi do Syjonu: Twój Bóg jest królem. (Iz 52,7)

Psalm tygodnia: Ps 89

2. Będę opiewał zawsze dzieła łaski Pana!
Ustami swymi będę głosił przez wszystkie pokolenia wierność twoją.
3. Rzekłeś bowiem: Łaska trwać będzie na wieki.
Jak niebiosa utwierdziłeś wierność swoją.
4. Zawarłem przymierze z wybrańcem swoim,
Przysiągłem Dawidowi, słudze swemu:
5. Na wieki utwierdzę potomstwo twoje
I tron twój zbuduję po wszystkie pokolenia.
6. Niebiosa wysławiają cuda twoje, Panie,
I wierność twoją w zgromadzeniu świętych.
7. Któż bowiem na obłokach równy Panu,
Któż podobny Panu pośród synów Bożych?
8. Bóg groźny jest w gronie świętych,
Potężny i straszny nad wszystkich wokół niego.
9. Panie, Boże Zastępów, któż jest jak Ty?
Mocny jesteś, Panie, a wierność twoja otacza cię.
10. Ty panujesz nad morzem nieokiełznanym,
Gdy fale jego się podnoszą, Ty je uśmierzasz.
11. Tyś zmiażdżył Rahaba ugodzonego śmiertelnie,
Mocnym swym ramieniem rozproszyłeś nieprzyjaciół twoich.
12. Twoje są niebiosa, twoja też ziemia:
Tyś ugruntował świat i to, co go wypełnia.
13. Tyś stworzył północ i południe;
Tabor i Hermon radośnie wykrzykują imieniu twemu.

14. Ramię twoje jest potężne;
Mocna jest ręka twoja,
A wysoko podniesiona prawica twoja.
15. Sprawiedliwość i prawo są podstawą tronu twego,
Łaska i wierność idą przed tobą.
16. Błogosławiony lud, który umie się radować
I chodzi w światłości oblicza twego, Panie.
17. Z imienia twego raduje się każdy dzień,
A sprawiedliwość twoja wywyższa ich,
18. Bo Ty jesteś blaskiem mocy ich,
A z życzliwości twojej podnosi się siła nasza.
19. Do Pana bowiem należy tarcza nasza,
A król nasz do Świętego Izraela.
20. Niegdyś rzekłeś w widzeniu do wiernych swoich
I powiedziałeś: Wzbudziłem bohatera ku pomocy,
Wywyższyłem wybrańca z ludu;
21. Znalazłem Dawida, sługę mego,
Namaściłem go świętym olejem moim,
22. Ręka moja wspierać go będzie,
A ramię moje umocni go.
23. Nie podejdzie go wróg,
A niegodziwiec go nie pognębi.
24. Zetrę przed nim jego przeciwników,
A tych, co go nienawidzą, powalę.
25. Wierność moja i łaska będzie z nim
I przez imię moje podniesie się siła jego.
26. Położę na morzu rękę jego,
A prawicę jego na rzekach.
27. On wzywać mnie będzie: Tyś Ojcem moim,
Bogiem moim i skałą zbawienia mego.
28. Ja zaś uczynię go pierworodnym,
Najwyższym wśród królów ziemi.
29. Na wieki zachowam dla niego łaskę swoją,
A przymierze moje z nim nie wzruszy się.
30. I utrwalę na wieki ród jego,
A tron jego jak dni niebios.
31. Jeżeli synowie jego porzucą zakon mój
I nie będą postępowali według nakazów moich,
32. Jeżeli znieważą ustawy moje
I nie będą przestrzegali przykazań moich,

33. To ukarzę rózgą przestępstwo ich
I winę ich plagami,
34. Ale łaski mojej nie odmówię mu,
Ani też nie złamię wierności mojej;
35. Nie naruszę przymierza mego
I nie zmienię słowa ust moich,
36. Raz przysiągłem na świętość moją,
Że nie skłamię Dawidowi.
37. Potomstwo jego trwać będzie na wieki,
A tron jego jak słońce przede mną,
38. Jak księżyc, ustanowiony na wieki,
Wierny świadek na niebie.
39. Lecz oto Ty odrzuciłeś i wzgardziłeś nim,
Rozgniewałeś się na pomazańca swego,
40. Zerwałeś przymierze ze sługą swym,
Zdeptałeś na ziemi koronę jego.
41. Porozwalałeś wszystkie ogrodzenia jego,
Obróciłeś w gruzy warownię jego.
42. Grabią go wszyscy przechodnie,
Stał się pośmiewiskiem sąsiadów swoich.
43. Wywyższyłeś prawicę nieprzyjaciół jego,
Sprawiłeś radość wszystkim wrogom jego.
44. Stępiłeś ostrze miecza jego
I nie wspierałeś go w bitwie.
45. Pozbawiłeś blasku majestat jego,
A tron jego obaliłeś na ziemię,
46. Skróciłeś dni młodości jego,
Okryłeś go hańbą.
47. Dopóki, Panie? Czy na zawsze będziesz się ukrywał?
Czy gniew twój jak ogień płonąć będzie?
48. Pomnij, Panie, jak krótkie jest życie moje,
Jak znikomymi stworzyłeś wszystkich synów ludzkich!
49. Gdzież jest człowiek, który by żył i nie oglądał śmierci
I wyrwał duszę swoją z krainy umarłych?
50. Gdzież są, o Panie, twe pradawne łaski,
Któreś w wierności swej zaprzysiągł Dawidowi?
51. Pomnij, Panie, na zniewagę sług twoich,
Którą noszę w sercu moim jako doznaną od wielu narodów,
52. Którą znieważają, Panie, wrogowie twoi,
Którą wyszydzają ścieżki pomazańca twego.

53. Błogosławiony niech będzie Pan na wieki! Amen, Amen.

Pieśń dnia:

„Apostołów dziś wspomnijmy ...” (244); „Zbudź, Panie, ducha ojców wiary ...” (541)

Introit (84)

Ksiądz	Zbór
I	
Jak miłe są na górach nogi tego, który zwiastuje wieść radosną,	Który ogłasza pokój i zbawienie.
Będę opiewał zawsze dzieła łaski Pana!	Ustami swymi będę głosił wierność Twoją.
Niebiosa wysławiają cuda Twoje, Panie.	I wierność Twoją w zgromadzeniu świętych.
I	
Błogosławiony lud, który umie się radować	I chodzi w światłości oblicza Twego, Panie.
Każdego dnia raduje się z imienia Twego,	A sprawiedliwość Twoja go wywyższa.
Bo Ty jesteś blaskiem mocy jego,	A z życzliwości Twojej podnosi się siła nasza.

Kolekty:

1. Wszechmogący Boże i Ojcze!/ Dziękujemy Ci za Syna Twojego, który powołał uczniów swoich i polecił im zwiastowanie Ewangelii pokoju i łaski./ Prosimy Cię, spraw łaskawie, abyśmy głosząc Słowo Twoje naśladowali apostołów i ewangelistów i zawsze gotowi byli znosić ucisk i cierpienie dla chwały imienia Twojego./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

2. Panie Boże, Ojcze Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa!/ Przyjmij cześć i dziękczynienie za wierną służbę sługi Twojego, apostoła (ewangelistę) ..., którego powołałeś do głoszenia radosnej nowiny o Jezusie Chrystusie./ Spraw łaskawie, abyśmy nigdy nie wstydzili się Ewangelii, lecz z radością zwiastowali ją bliźnim naszym./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

3. Jezu Chryste, Zbawicielu nasz jedyny!/ Wysławiamy Cię i dziękujemy Tobie, że objawiłeś się prześladowcy Twojemu, Saulowi, i powołałeś go na apostoła wśród pogan./ Spraw, abyśmy przez słowo jego świadectwa umocnieni zostali w wierze, a niewierzący nawrócili się do Ciebie,/ który z Ojcem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz na wieki wieków.

4. Miłosierny Boże i Ojcze nasz niebieski!/ Obdarowałeś świętych apostołów, Piotra i Pawła, wiarą i mocą, tak że nie ulękli się męczeńskiej śmierci dla sprawy Jezusa Chrystusa./ Prosimy Cię, daj nam Ducha Świętego, abyśmy z Jego pomocą wytrwali we wierze i wierni Ci byli aż do śmierci./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

5. Panie i Boże, Ty jesteś naszą siłą i mocą!/ Dziękuję Ci, że jesteś źródłem pociechy, gdy jesteśmy prześladowani i uciskani z powodu wiary w Chrystusa./ Spraw, abyśmy z pokorą naśladowali Syna Twojego w dźwiganiu krzyża oraz za przykładem sługi Twojego, apostoła Pawła, mieli upodobanie w słabościach, zniewagach i prześladowaniach./ Wysłuchaj nas dla zasługi krzyżowej Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

Teksty liturgiczne i kazalne:

Dzień Apostoła Andrzeja (30 LISTOPADA)

I – J 1,35-42

35.Nazajutrz znowu stał Jan z dwoma uczniami swoimi 36.i ujrzawszy
Jezusa przechodzącego, rzekł: Oto Baranek Boży. 37.A owi dwaj uczniowie, usłyszawszy jego słowa, poszli za Jezusem. 38.A gdy Jezus się odwrócił i ujrzał, że idą za nim, rzekł do nich: Czego szukacie? A oni odpowiedzieli mu: Rabbi! (to znaczy: Nauczycielu) gdzie mieszkasz?
39.Rzekł im: Pójdźcie, a zobaczycie! Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i pozostali u niego w tym dniu; a było to około dziesiątej godziny.
40.Andrzej, brat Szymona Piotra, był jednym z tych dwóch, którzy to słyszeli od Jana i poszli za nim. 41.Ten spotkał najpierw Szymona, brata swego, i rzekł do niego: Znaleźliśmy Mesjasza (to znaczy: Chrystusa)
42.i przyprowadził go do Jezusa. Jezus, spojrzawszy na niego, rzekł: Ty jesteś Szymon, syn Jana; ty będziesz nazwany Kefas (to znaczy: Piotr).

II – Rz 10,9-18

9.Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzbudził go z martwych, zbawiony będziesz.
10.Albowiem sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu, a ustami wyznaje

się ku zbawieniu. 11.Powiada bowiem Pismo: Każdy, kto w niego wierzy,
nie będzie zawstydzony. 12.Nie masz bowiem różnicy między Żydem
a Grekiem, gdyż jeden jest Pan wszystkich, bogaty dla wszystkich, któ-
rzy go wzywają. 13.Każdy bowiem, kto wzywa imienia Pańskiego, zba-
wiony będzie. 14.Ale jak mają wzywać tego, w którego nie uwierzyli?
A jak mają uwierzyć w tego, o którym nie słyszeli? A jak usłyszeć, jeśli
nie ma tego, który zwiastuje? 15.A jak mają zwiastować, jeżeli nie zostali
posłani? Jak napisano: O jak piękne są nogi tych, którzy zwiastują dobre
nowiny! 16.Lecz nie wszyscy dali posłuch dobrej nowinie; mówi bowiem
Izajasz: Panie! Któż uwierzył zwiastowaniu naszemu? 17.Wiara tedy jest
ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe. 18.Ale mówię: Czy
nie słyszeli? Ależ tak: Po całej ziemi rozległ się ich głos, a słowa ich do-
tarły aż do krańców ziemi.

Graduale:

Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała. Alleluja!

(Ps 33,1)

Dzień Apostoła Tomasza (21 GRUDNIA)

I – J 14,1-6

1.Niechaj się nie trwoży serce wasze; wierzcie w Boga i we mnie wierz-
cie! 2.W domu Ojca mego wiele jest mieszkań; gdyby było inaczej, był-
bym wam powiedział. Idę przygotować wam miejsce. 3.A jeśli pójdę
i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, aby-
ście, gdzie Ja jestem, i wy byli. 4.I dokąd Ja idę, wiecie, i drogę znacie.
5.Rzekł do niego Tomasz: Panie, nie wiemy, dokąd idziesz, jakże może-
my znać drogę? 6.Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem droga i prawda i ży-
wot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie.

lub

J 20,19-29

19.A gdy nastał wieczór owego pierwszego dnia po sabacie i drzwi były
zamknięte tam, gdzie uczniowie z bojaźni przed Żydami byli zebrani,
przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: Pokój wam! 20.A to po-
wiedziawszy, ukazał im ręce i bok. Uradowali się tedy uczniowie, uj-
rzawszy Pana. 21.I znowu rzekł do nich Jezus: Pokój wam! Jak Ojciec
mnie posłał, tak i Ja was posyłam. 22.A to rzekłszy, tchnął na nich i po-
wiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego. 23.Którymkolwiek grzechy od-
puścicie, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są zatrzymane.

24.A Tomasz, jeden z dwunastu, zwany Bliźniakiem, nie był z nimi, gdy
przyszedł Jezus. 25.Powiedzieli mu tedy inni uczniowie: Widzieliśmy
Pana. On zaś im rzekł: Jeśli nie ujrzę na rękach jego znaku gwoździ i nie
włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej w bok jego,
nie uwierzę. 26.A po ośmiu dniach znowu byli w domu uczniowie jego
i Tomasz z nimi. I przyszedł Jezus, gdy drzwi były zamknięte, i stanął
pośród nich, i rzekł: Pokój wam! 27.Potem rzekł do Tomasza: Daj tu palec
swój i oglądaj ręce moje, i daj tu rękę swoją, i włóż w bok mój, a nie
bądź bez wiary, lecz wierz. 28.Odpowiedział Tomasz i rzekł mu: Pan mój
i Bóg mój. 29.Rzekł mu Jezus: Że mnie ujrzałeś uwierzyłeś; błogosławie-
ni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.

II – 2 Kor 4,1-6

1.Dlatego, mając tę służbę, która nam została poruczona z miłosierdzia,
nie upadamy na duchu, 2.lecz wyrzekliśmy się tego, co ludzie wstydli-
wie ukrywają, i nie postępujemy przebiegle ani nie fałszujemy Słowa
Bożego, ale przez składanie dowodu prawdy polecamy siebie samych
sumieniu wszystkich ludzi przed Bogiem. 3.A jeśli nawet ewangelia na-
sza jest zasłonięta, zasłonięta jest dla tych, którzy giną, 4.w których bóg
świata tego zaślepił umysły niewierzących, aby im nie świeciło światło
ewangelii o chwale Chrystusa, który jest obrazem Boga. 5.Albowiem nie
siebie samych głosimy, lecz Chrystusa Jezusa, że jest Panem, o sobie zaś,
żeśmy sługami waszymi dla Jezusa. 6.Bo Bóg, który rzekł: Z ciemności
niech światłość zaświeci, rozświecił serca nasze, aby zajaśniało poznanie
chwały Bożej, która jest na obliczu Chrystusowym.

Graduale:

Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała. Alleluja!

(Ps 33,1)

Dzień Apostoła i Ewangelisty Jana (27 GRUDNIA)

I – J 21,20-24

20.A Piotr, obróciwszy się, ujrzał idącego za sobą ucznia, którego miłował
Jezus, a który przy wieczerzy wsparł się o pierś Jezusa i zapytał: Panie,
któż jest ten, co cię wyda? 21.A Piotr widząc go, rzekł do Jezusa: Panie,
a co z tym? 22.Rzecze mu Jezus: A gdybym zechciał, aby ten pozostał, aż
przyjdę, co ci do tego? Ty chodź za mną! 23.Więc rozeszła się wśród braci
ta wieść, że ów uczeń nie umrze; wszakże Jezus nie powiedział, że nie
umrze, lecz: A gdybym zechciał, aby ten pozostał, aż przyjdę, co ci do

tego? 24.A to właśnie jest uczeń, który składa świadectwo o tych rzeczach
i to napisał; a wiemy, że świadectwo jego jest prawdziwe.

II – 1 J 1,1-4(5-10)

1.Co było od początku, co słyszeliśmy, co oczami naszymi widzieliśmy,
na co patrzyliśmy i czego ręce nasze dotykały, o Słowie żywota – 2.a ży-
wot objawiony został, i widzieliśmy, i świadczymy, i zwiastujemy wam
ów żywot wieczny, który był u Ojca, a nam objawiony został – 3.co wi-
dzieliśmy i słyszeliśmy, to i wam zwiastujemy, abyście i wy społeczność
z nami mieli. A społeczność nasza jest społecznością z Ojcem i z Synem
jego, Jezusem Chrystusem. 4.A to piszemy, aby radość nasza była pełna.
5.A zwiastowanie to, które słyszeliśmy od niego i które wam ogłaszamy,
jest takie, że Bóg jest światłością, a nie ma w nim żadnej ciemności. 6.Jeśli
mówimy, że z nim społeczność mamy, a chodzimy w ciemności, kła-
miemy i nie trzymamy się prawdy. 7.Jeśli zaś chodzimy w światłości, jak
On sam jest w światłości, społeczność mamy z sobą, i krew Jezusa Chry-
stusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu. 8.Jeśli mówimy,
że grzechu nie mamy, sami siebie zwodzimy, i prawdy w nas nie ma.
9.Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpu-
ści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości. 10.Jeśli mówimy,
że nie zgrzeszyliśmy, kłamcę z niego robimy i nie ma w nas Słowa jego.

Graduale:

Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała. Alleluja!

(Ps 33,1)

Dzień Nawrócenia Apostoła Pawła (25 STYCZNIA)

I – Mt 19,27-30

27.Wtedy odpowiadając Piotr rzekł mu: Oto my opuściliśmy wszystko
i poszliśmy za tobą; cóż za to mieć będziemy? 28.A Jezus rzekł im: Za-
prawdę powiadam wam, że wy, którzy poszliście za mną, przy odro-
dzeniu, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na tronie chwały swojej, zasią-
dziecie i wy na dwunastu tronach i będziecie sądzić dwanaście pokoleń
izraelskich. 29.I każdy, kto by opuścił domy albo braci, albo siostry, albo
ojca, albo matkę, albo dzieci, albo rolę dla imienia mego, stokroć tyle
otrzyma i odziedziczy żywot wieczny. 30.A wielu pierwszych będzie
ostatnimi, a ostatnich pierwszymi.

II – Dz 9,1-19a

1.A Saul, dysząc jeszcze groźbą i chęcią mordu przeciwko uczniom Pań-
skim, przyszedł do arcykapłana 2.i prosił go o listy do synagog w Da-
maszku, aby mógł, jeśliby znalazł jakich zwolenników drogi Pańskiej,
zarówno mężczyzn jak i kobiety, uwięzić ich i przyprowadzić do Jerozo-
limy. 3.I stało się w czasie drogi, że gdy się zbliżał do Damaszku, olśniła
go nagle światłość z nieba, 4.a gdy padł na ziemię, usłyszał głos mówią-
cy do niego: Saulu, Saulu, czemu mnie prześladujesz? 5.I rzekł: Kto je-
steś, Panie? A On: Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz; 6.ale po-
wstań i idź do miasta, tam ci powiedzą, co masz czynić. 7.A mężowie,
którzy z nim byli w drodze, stanęli oniemiali, głos bowiem słyszeli, ale
nikogo nie widzieli. 8.I podniósł się Saul z ziemi, lecz gdy otworzył oczy
swoje, nic nie widział; wiodąc go tedy za rękę, zaprowadzili go do Da-
maszku. 9.I przez trzy dni nie widział i nie jadł, i nie pił. 10.A był
w Damaszku pewien uczeń, imieniem Ananiasz. I rzekł Pan do niego
w widzeniu: Ananiaszu! On zaś rzekł: Otom ja, Panie. 11.Pan zaś do nie-
go: Wstań i idź na ulicę Prostą, i zapytaj w domu Judy o Saula z Tarsu;
oto właśnie się modli. 12.I ujrzał w widzeniu męża, imieniem Ananiasz,
jak wszedł, i ręce na niego włożył, aby przejrzał. 13.Ananiasz zaś odpo-
wiedział: Panie, słyszałem od wielu o tym mężu, ile złego wyrządził
świętym twoim w Jerozolimie; 14.ma także upoważnienie od arcykapła-
nów, aby tutaj uwięzić wszystkich, którzy wzywają imienia twego.
15.Lecz Pan rzekł do niego: Idź, albowiem mąż ten jest moim narzędziem
wybranym, aby zaniósł imię moje przed pogan i królów, i synów Izra-
ela; 16.Ja sam bowiem pokażę mu, ile musi wycierpieć dla imienia mego.
17.I poszedł Ananiasz, i wszedł do domu, włożył na niego ręce i rzekł:
Bracie Saulu, Pan Jezus, który ci się ukazał w drodze, jaką szedłeś, posłał
mnie, abyś przejrzał i został napełniony Duchem Świętym. 18.I natych-
miast opadły z oczu jego jakby łuski i przejrzał, wstał i został ochrzczo-
ny. 19.A gdy przyjął pokarm, odzyskał siły.

Graduale:

Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała. Alleluja!

(Ps 33,1)

Dzień Apostoła Macieja (24 LUTEGO)

I – Mt 11,25-30

25.W tym czasie odezwał się Jezus i rzekł: Wysławiam cię, Ojcze, Panie
nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a ob-

jawiłeś je prostaczkom. 26.Zaprawdę, Ojcze, bo tak się tobie upodobało.
27.Wszystko zostało mi przekazane przez Ojca mego i nikt nie zna Syna
tylko Ojciec, i nikt nie zna Ojca, tylko Syn i ten, komu Syn zechce obja-
wić. 28.Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciąże-
ni, a Ja wam dam ukojenie. 29.Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się
ode mnie, że jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla
dusz waszych. 30.Albowiem jarzmo moje jest miłe, a brzemię moje lek-
kie.

II – Dz 1,15-26

15.A w owych dniach stanął Piotr wśród braci – a było tam zebrane gro-
no około stu dwudziestu osób – i rzekł: 16.Mężowie bracia! Musiało się
wypełnić Pismo, w którym Duch Święty przepowiedział przez usta
Dawida o Judaszu, który stał się przywódcą tych, co pojmali Jezusa;
17.bo został on zaliczony do naszego grona i miał udział w tej służbie.
18.On to za otrzymaną zapłatę za nieprawość nabył pole, a upadłszy,
pękł na dwoje i wypłynęły wszystkie wnętrzności jego. 19.I stało się to
wiadome wszystkim mieszkańcom Jerozolimy, tak że nazwano owo po-
le w ich własnym języku Akeldama, to jest Pole Krwi. 20.Napisano bo-
wiem w księdze Psalmów: Niech siedziba jego stanie się pusta i niech
nikt nie mieszka w niej. oraz: A urząd jego niech weźmie inny. 21.Trzeba
więc, aby jeden z tych mężów, którzy chodzili z nami przez cały czas,
kiedy Pan Jezus przebywał między nami, 22.począwszy od chrztu Jana,
aż do dnia, w którym od nas został wzięty w górę, stał się wraz z nami
świadkiem jego zmartwychwstania. 23.I wskazali dwóch: Józefa, zwane-
go Barsabą, którego też nazywano Justem, i Macieja. 24.Potem modlili się
tymi słowy: Ty, Panie, który znasz serca wszystkich, wskaż z tych
dwóch jednego, którego obrałeś, 25.aby zajął miejsce w tej służbie i w po-
słannictwie, któremu sprzeniewierzył się Judasz, aby pójść na miejsce
swoje. 26.I dali im losy; a los padł na Macieja, i został dołączony do grona
jedenastu apostołów.

Graduale:

Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała. Alleluja!

(Ps 33,1)

Dzień Ewangelisty Marka (25 KWIETNIA)

I – Łk 10,1-9

1.A potem wyznaczył Pan innych, siedemdziesięciu dwóch, i rozesłał ich
po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam
zamierzał się udać. 2.I powiedział im: żniwo wprawdzie wielkie, ale ro-
botników mało. Proście więc Pana żniwa, aby wysłał robotników na
żniwo swoje. 3.Idźcie! Oto posyłam was jako jagnięta między wilki. 4.Nie
noście z sobą sakiewki ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie
pozdrawiajcie. 5.A gdy do jakiegoś domu wejdziecie, najpierw mówcie:
Pokój domowi temu. 6.A jeśli tam będzie syn pokoju, spocznie na nim
pokój wasz, a jeśli nie, wróci do was. 7.W domu tym pozostańcie, jedząc
i pijąc to, co u nich jest; godzien bowiem robotnik zapłaty swojej. Nie
przenoście się z domu do domu. 8.A jeśli do jakiegoś miasta wejdziecie
i przyjmą was, spożywajcie to, co wam podadzą. 9.I uzdrawiajcie w nim
chorych, i mówcie do nich: Przybliżyło się do was Królestwo Boże.

II – Dz 15,36-41

36.A po kilku dniach rzekł Paweł do Barnaby: Wybierzmy się w drogę
i odwiedźmy braci we wszystkich miastach, w których zwiastowaliśmy
Słowo Pańskie, aby zobaczyć, jak im się powodzi. 37.Ale Barnaba chciał
zabrać z sobą również Jana, zwanego Markiem. 38.Paweł natomiast uwa-
żał za słuszne nie zabierać z sobą tego, który odstąpił od nich w Pamfilii
i nie brał udziału wraz z nimi w pracy. 39.Powstało nieporozumienie, tak
iż się rozstali, Barnaba, zabrawszy Marka, odpłynął na Cypr, 40.Paweł
zaś poruczony łasce Pańskiej przez braci, obrał sobie Sylasa i udał się
w drogę. 41.Przemierzał Syrię i Cylicję, umacniając zbory.

Graduale:

Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała. Alleluja!

(Ps 33,1)

Dzień apostołów Filipa i Jakuba Młodszego (3 MAJA)

I – J 14,1-13

1.Niechaj się nie trwoży serce wasze; wierzcie w Boga i we mnie wierz-
cie! 2.W domu Ojca mego wiele jest mieszkań; gdyby było inaczej, był-
bym wam powiedział. Idę przygotować wam miejsce. 3.A jeśli pójdę
i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, aby-
ście, gdzie Ja jestem, i wy byli. 4.I dokąd Ja idę, wiecie, i drogę znacie.
5.Rzekł do niego Tomasz: Panie, nie wiemy, dokąd idziesz, jakże może-

my znać drogę? 6.Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem droga i prawda,
i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie. 7.Gdybyście byli
mnie poznali i Ojca mego byście znali; odtąd go znacie i widzieliście go.
8.Rzekł mu Filip: Panie, pokaż nam Ojca, a wystarczy nam. 9.Odpowie-
dział mu Jezus: Tak długo jestem z wami i nie poznałeś mnie, Filipie?
Kto mnie widział, widział Ojca; jak możesz mówić: Pokaż nam Ojca?
10.Czy nie wierzysz, że jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie? Słowa, które do
was mówię, nie od siebie mówię, ale Ojciec, który jest we mnie, wyko-
nuje dzieła swoje. 11.Wierzcie mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie;
a jeśliby tak nie było, to dla samych uczynków wierzcie. 12.Zaprawdę,
zaprawdę powiadam wam: Kto wierzy we mnie, ten także dokonywać
będzie uczynków, które Ja czynię, i większe nad te czynić będzie; bo Ja
idę do Ojca. 13.I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczy-
nię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu.

II – 1 Kor 4,9-15

9.Wydaje mi się, że Bóg nas, apostołów oznaczył jako najpośledniejszych,
jakby na śmierć skazanych, gdyż staliśmy się widowiskiem dla świata
i aniołów, i ludzi. 10.Myśmy głupi dla Chrystusa, a wyście rozumni
w Chrystusie; myśmy słabi, a wyście mocni; wy jesteście szanowani,
a my w pogardzie. 11.Aż do tej chwili cierpimy głód i pragnienie, i jeste-
śmy nadzy, i policzkowani, i tułamy się. 12.I trudzimy się pracą własnych
rąk; spotwarzają nas, my błogosławimy; prześladują nas, my znosimy,
13.złorzeczą nam, my się modlimy; staliśmy się jak śmiecie tego świata,
jak omieciny u wszystkich aż dotąd. 14.Piszę to, nie aby was zawstydzić,
lecz aby was napomnieć, jako moje dzieci umiłowane. 15.Bo choćbyście
mieli dziesięć tysięcy nauczycieli w Chrystusie, to jednak ojców macie
niewielu; wszak ja was zrodziłem przez ewangelię w Chrystusie Jezusie.

Graduale:

Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała. Alleluja!

(Ps 33,1)

Dzień apostołów Piotra i Pawła (29 CZERWCA)

I – Mt 16,13-19

13.A gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał uczniów
swoich, mówiąc: Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego? 14.A oni
rzekli: Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremia-
sza albo za jednego z proroków. 15.On im mówi: A wy za kogo mnie

uważacie? 16.A odpowiadając Szymon Piotr rzekł: Tyś jest Chrystus, Syn
Boga żywego. 17.A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Błogosławiony jesteś,
Szymonie, synu Jonasza, bo nie ciało i krew objawiły ci to, lecz Ojciec
mój, który jest w niebie. 18.A Ja ci powiadam, że ty jesteś Piotr, i na tej
opoce zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne nie przemogą go. 19.I dam
ci klucze Królestwa Niebios; i cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie
związane i w niebie, a cokolwiek rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiąza-
ne i w niebie.

II – Ef 2,19-22

19.Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywate-
lami świętych i domownikami Boga, 20.zbudowani na fundamencie apo-
stołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus
Jezus, 21.na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek
święty w Panu, 22.na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie
Boże w Duchu.

Graduale:

Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała. Alleluja!

(Ps 33,1)

III – Jr 16,16-21

16.Oto Ja poślę po wielu rybaków – mówi Pan – i ci ich wyłowią; potem
poślę po wielu myśliwych, i ci ich upolują na każdej górze i na każdym
pagórku, i w rozpadlinach skalnych. 17.Gdyż moje oczy patrzą na wszy-
stkie ich drogi, nie są one utajone przed moim obliczem i nie jest ich wi-
na zakryta przed moimi oczami. 18.I odpłacę im najpierw w dwójnasób
za ich winę i ich grzech, że splamili moją ziemię ścierwem swoich
obrzydliwości i swoimi ohydami napełnili moje dziedzictwo. 19.Panie,
mocy moja, twierdzo moja i ucieczko moja w dniu niedoli! Do ciebie
przyjdą narody od krańców ziemi i powiedzą: Tylko złudę posiedli nasi
ojcowie, nicości, z których nie ma pożytku. 20.Czy człowiek może uczy-
nić sobie bogów? Przecież to nie są bogowie! 21.Dlatego oto Ja sprawię,
że poznają, tym razem sprawię, że poznają moją rękę i moją moc i będą
wiedzieli, że moje imię jest Pan.

Dzień Apostoła Jakuba Starszego (25 LIPCA)

I – Mt 20,20-23

20.Wtedy przystąpiła do niego matka synów Zebedeuszowych z synami
swoimi, złożyła mu pokłon i prosiła go o coś. 21.A On jej rzekł: Czego

chcesz? Rzecze mu: Powiedz, aby ci dwaj synowie moi zasiedli jeden po
prawicy, a drugi po lewicy twojej w Królestwie twoim. 22.A Jezus, od-
powiadając, rzekł: Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich,
który Ja pić będę? Mówią mu: Możemy. 23.Mówi im: Kielich mój pić bę-
dziecie, ale zasiąść po prawicy mojej czy po lewicy – nie moja to rzecz,
lecz Ojca mego, który da to tym, którym zostało przez niego przygoto-
wane.

II – Rz 8,28.29

28.A wiemy, że Bóg współdziała we wszystkim ku dobremu z tymi, któ-
rzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są
powołani. 29.Bo tych, których przedtem znał, przeznaczył właśnie, aby
się stali podobni do obrazu Syna jego, a On żeby był pierworodnym po-
śród wielu braci.

Graduale:

Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała. Alleluja!

(Ps 33,1)

Dzień Apostoła Bartłomieja (24 SIERPNIA)

I – Łk 22, 24-30

24.Powstał też spór między nimi o to, kto z nich ma uchodzić za najwięk-
szego. 25.On zaś rzekł do nich: Królowie narodów panują nad nimi,
a władcy ich są nazywani dobroczyńcami. 26.Wy zaś nie tak, lecz kto jest
największy wśród was, niech będzie jako najmniejszy, a ten, który prze-
wodzi, niech będzie jako usługujący. 27.Któż bowiem jest większy? Czy
ten, który u stołu zasiada, czy ten, który usługuje? Czy nie ten, który
u stołu zasiada? Lecz Ja jestem wśród was jako ten, który usługuje. 28.Wy
zaś jesteście tymi, którzy wytrwali przy mnie w pokuszeniach moich.
29.A Ja przekazuję wam Królestwo, jak i mnie Ojciec mój przekazał,
30.abyście jedli i pili przy stole moim w Królestwie moim, i zasiadali na
tronach, sądząc dwanaście plemion Izraela.

II – 2 Kor 4,7-10

7.Mamy zaś ten skarb w naczyniach glinianych, aby się okazało, że moc,
która wszystko przewyższa, jest z Boga, a nie z nas. 8.Zewsząd uciskani,
nie jesteśmy jednak pognębieni, zakłopotani, ale nie zrozpaczeni, 9.prze-
śladowani, ale nie opuszczeni, powaleni, ale nie pokonani, 10.zawsze
śmierć Jezusa na ciele swoim noszący, aby i życie Jezusa na ciele naszym
się ujawniło.

Graduale:

Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała. Alleluja!

(Ps 33,1)

Dzień Apostoła i Ewangelisty Mateusza (21 WRZEŚNIA)

I – Mt 9,9-13

9.I odchodząc stamtąd, ujrzał Jezus człowieka, siedzącego przy cle, imie-
niem Mateusz, i rzekł do niego: Pójdź za mną. A on wstał i poszedł za
nim. 10.A gdy Jezus siedział w domu za stołem, wielu celników i grzesz-
ników przyszło, i przysiedli się do Jezusa i uczniów jego. 11.Co widząc
faryzeusze, mówili do uczniów jego: Dlaczego Nauczyciel wasz jada
z celnikami i grzesznikami? 12.A gdy (Jezus) to usłyszał, rzekł: Nie po-
trzebują zdrowi lekarza, lecz ci, co się źle mają. 13.Idźcie i nauczcie się, co
to znaczy: Miłosierdzia chcę, a nie ofiary. Nie przyszedłem bowiem
wzywać sprawiedliwych, lecz grzeszników.

II – 1 Kor 12,27-31a

27.Wy zaś jesteście ciałem Chrystusowym, a z osobna członkami. 28.A Bóg
ustanowił w kościele najpierw apostołów, po wtóre proroków, po trzecie
nauczycieli, następnie moc czynienia cudów, potem dary uzdrawiania,
niesienia pomocy, kierowania, różne języki. 29.Czy wszyscy są apostoła-
mi? Czy wszyscy prorokami? Czy wszyscy nauczycielami? Czy wszyscy
mają moc czynienia cudów? 30.Czy wszyscy mają dary uzdrawiania?
Czy wszyscy mówią językami? Czy wszyscy je wykładają? 31.Starajcie
się tedy usilnie o większe dary łaski.

Graduale:

Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała. Alleluja!

(Ps 33,1)

Dzień Ewangelisty Łukasza (18 PAŹDZIERNIKA)

I – Łk 1,1-4

1.Skoro już wielu podjęło się sporządzenia opisu wydarzeń, które wśród
nas się dokonały, 2.jak nam to przekazali naoczni od samego początku
świadkowie i słudzy Słowa, 3.postanowiłem i ja, który wszystko do po-
czątku przebadałem, dokładnie kolejno ci to opisać, dostojny Teofilu,
4.abyś upewnił się o prawdziwości nauki, jaką odebrałeś.

II – 2 Tm 4,5-11

5.Ale ty bądź czujny we wszystkim, cierp, wykonuj pracę ewangelisty,
pełnij rzetelnie służbę swoją. 6.Albowiem już niebawem będę złożony
w ofierze, a czas rozstania mego z życiem nadszedł. 7.Dobry bój bojowa-
łem, biegu dokonałem, wiarę zachowałem; 8.a teraz oczekuje mnie wie-
niec sprawiedliwości, który mi w owym dniu da Pan, sędzia sprawie-
dliwy, a nie tylko mnie, lecz i wszystkim, którzy umiłowali przyjście
jego. 9.Staraj się przyjść do mnie rychło; 10.albowiem Demas mnie opu-
ścił, umiłowawszy świat doczesny, i odszedł do Tesaloniki, Krescent do
Galacji, Tytus do Dalmacji; 11.tylko Łukasz jest ze mną. Weź Marka
i przyprowadź z sobą, bo mi jest bardzo potrzebny do posługiwania.

Graduale:

Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała. Alleluja!

(Ps 33,1)

Dzień Apostoła Szymona i Judy (28 PAŹDZIERNIKA)

I – J 15,17-25

17.To przykazuję wam, abyście się wzajemnie miłowali. 18.Jeśli świat was
nienawidzi, wiedzcie, że mnie wpierw niż was znienawidził. 19.Gdy-
byście byli ze świata, świat miłowałby to, co jest jego; że jednak ze świa-
ta nie jesteście, ale ja was wybrałem ze świata, dlatego was świat niena-
widzi. 20.Wspomnijcie na słowo, które do was powiedziałem. Nie jest
sługa większy nad pana swego. Jeśli mnie prześladowali i was prześla-
dować będą; jeśli słowo moje zachowali i wasze zachowywać będą.
21.A to wszystko uczynią wam dla imienia mego, bo nie znają tego, który
mnie posłał. 22.Gdybym nie przyszedł i do nich nie mówił, nie mieliby
grzechu; lecz teraz nie mają wymówki z powodu grzechu swego. 23.Kto
mnie nienawidzi, i Ojca mego nienawidzi. 24.Gdybym wśród nich nie
pełnił uczynków, których nikt inny nie czynił, nie mieliby grzechu, lecz
teraz i widzieli, i znienawidzili zarówno mnie jak i Ojca mego.
25.Jednakże słowo, które jest w zakonie ich napisane, wypełniło się: Bez
przyczyny mnie znienawidzili.

II – Ef 4,7-13

7.A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowe-
go. 8.Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, Powiódł za sobą
jeńców i ludzi darami obdarzył. 9.A to, że wstąpił, cóż innego oznacza,
aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? 10.Ten, który zstąpił, to ten

sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić
wszystko. 11.I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami,
innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, 12.aby przy-
gotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystu-
sowego, 13.aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bo-
żego, do męskiej doskonałości, i dorośniemy do wymiarów pełni Chry-
stusowej.

Graduale:

Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała. Alleluja!

(Ps 33,1)

Modlitwa powszechna Kościoła:

I

Panie Jezu, Zbawicielu nasz ukrzyżowany i zmartwychwstały! Powołałeś według woli i upodobania swojego apostołów, aby u boku Twojego poznali Ewangelię o zbawieniu grzesznej ludzkości. Dziękujemy Ci, że po zmartwychwstaniu swoim posłałeś ich, aby głosili wszystkim narodom radosną wieść o pojednaniu Boga z człowiekiem.

Dziękujemy Ci za Pisma apostolskie i Ewangelie, przez które przemawiasz do nas i budzisz w sercach naszych wiarę, nadzieję i miłość.

Prosimy Cię, natchnij nas mocą Ducha Świętego, abyśmy za przykładem apostołów i ewangelistów składali żywe świadectwo wiary naszej i głosili Słowo Twoje ludziom, którzy nigdy nie słyszeli o Tobie, o Twojej miłości i krzyżowej ofierze. Niechaj buduje się Kościół Twój, umacnia Królestwo i święci się imię Twoje. Dane jest nam ono, aby na jego brzmienie zginało się wszelkie kolano. Spraw przeto, abyśmy Cię wielbili i wiernie służyli Tobie aż do końca dnia życia naszego.

Wysłuchaj nas Zbawicielu nasz i Panie. Amen.

II

Zbawicielu nasz, Jezu Chryste! Wielka i niepojęta jest miłość Twoja. Nie tylko modliłeś się na Golgocie za swoich wrogów i katów, ale uznałeś za słuszne powołać do grona uczniów swoich Saula z Tarsu, prześladowcę wyznawców imienia Twojego. Objawiłeś się w mocy, przeobraziłeś jego pełne nienawiści serce i powołałeś na apostoła pogan.

Dziękujemy Ci, że obdarowałeś go wiarą, głębokim poznaniem ewangelii Twojej i posłałeś między ludzi, aby nie bacząc na ucisk i prześladowanie głosił słowo o krzyżu, które jest mocą ku zbawieniu każdego

wierzącego. Dziękujemy Ci za misyjną działalność Saula Pawła, gdyż dzięki niej Ewangelia głoszona jest również na naszej ziemi.

Otwórz serca nasze dla Dobrej Nowiny o zbawieniu w krzyżu Twoim. Przeobraź nas na obraz i podobieństwo swoje. Daj odwagę w składaniu świadectwa o dobroci i miłości Twojej, która przez Ducha Świętego rozlana jest w sercach naszych. Błogosław dziełu ewangelizacji i misji, aby zapanowała w świecie sprawiedliwość, pokój i miłość braterska, a w wieczności napełniony został wszystkimi uczniami Twoimi dom naszego Ojca niebieskiego.

Wysłuchaj nas Chryste Panie, i oręduj za nami u Boga i Ojca naszego. Amen.

Antyfona:

Ks. Jesteśmy zbudowani na fundamencie apostołów i proroków. [Alleluja!]

Zb. Którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. [Alleluja!]

DZIEŃ OFIAROWANIA PANA JEZUSA

(2 LUTEGO)

Barwa liturgiczna: biała

Hasło dnia:

Gdy nadeszło wypełnienie czasu, zesłał Bóg Syna swego, który się narodził z niewiasty i podlegał zakonowi ..., abyśmy usynowienia dostąpili. (Ga 4,4.5)

Psalm dnia: 48,2.3a.9-11

2. Wielki jest Pan i godny wielkiej chwały
W mieście Boga naszego, na swej górze świętej.
3. Pięknie wzniesiona jest rozkosz całej ziemi,
9. Cośmy usłyszeli, tośmy zobaczyli
W mieście Pana Zastępów, w mieście Boga naszego;
Bóg je utwierdzi na wieki.
10. Rozważamy, Boże, łaskę twoją We wnętrzu świątyni twojej.
11. Jak imię twoje, Boże,
Tak i chwała twoja sięga krańców ziemi;
Prawica twoja pełna jest sprawiedliwości.

lub

Ps 8

2. Panie, Władco nasz, jak wspaniałe jest imię twoje na całej ziemi!
Ty, któryś wyniósł majestat swój na niebiosa.
3. Z ust dzieci i niemowląt ugruntowałeś moc na przekór nieprzyjaciołom swoim.
Aby poskromić wroga i mściciela.
4. Gdy oglądam niebo twoje, dzieło palców twoich,
Księżyc i gwiazdy, które Ty ustanowiłeś:
5. Czymże jest człowiek, że o nim pamiętasz,
Lub syn człowieczy, że go nawiedzasz?
6. Uczyniłeś go niewiele mniejszym od Boga,
Chwałą i dostojeństwem uwieńczyłeś go.
7. Dałeś mu panowanie nad dziełami rąk swoich,

Wszystko złożyłeś pod stopy jego:
8. Owce i wszelkie bydło,
Nadto zwierzęta polne,
9. Ptactwo niebieskie i ryby morskie,
Cokolwiek ciągnie szlakami mórz.
10. Panie, Władco nasz, jak wspaniałe jest imię twoje na całej ziemi!

Pieśń dnia:

„O Jezu, Ty światłości…" (242); „Chrystus się narodził, weselmy się…" (37)

Introit (84)

Ksiądz	Zbór
Ześlij światło i prawdę swoją,	Niech mnie prowadzą.
Niech mnie wprowadzą na górę Twą świętą.	I do przybytków Twoich.
Wielki jest Pan i godny wielkiej chwały.	W mieście Boga naszego, na swej górze świętej.

Kolekty:

1. Panie Boże, Ojcze Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa!/ Wspominamy dzień stawienia Syna Twojego w świątyni, aby wypełniły się na Nim słowa przykazania Twojego./ Dziękujemy Ci za okazaną nam w Chrystusie Jezusie łaskę usynowienia i wykupienia z niewoli Zakonu./ Wysłuchaj nas przez tegoż Syna Twojego w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

2. Panie, Jezu Chryste!/ Zostałeś poddany Zakonowi, abyśmy usynowienia dostąpili./ Prowadź nas, abyśmy nigdy nie zboczyli z drogi wiary i zawsze pamiętali, że jesteśmy dziećmi Boga naszego./ Jemu niech będzie cześć i chwała po wszystkie wieki w Tobie i w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Łk 2,22-24(25-35)*

22.A gdy minęły dni oczyszczenia ich według zakonu Mojżeszowego,
przywiedli je do Jerozolimy, aby je stawić przed Panem, 23.jak napisano
w zakonie Pańskim, iż: Każdy pierworodny syn będzie poświęcony Pa-
nu, 24.i aby złożyć ofiarę według tego, co powiedziano w zakonie Pań-

skim, parę synogarlic albo dwa gołąbki. 25.A był wtedy w Jerozolimie
człowiek, imieniem Symeon; człowiek ten był sprawiedliwy i bogobojny
i oczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty był nad nim. 26.Temu Duch
Święty objawił, iż nie ujrzy śmierci, zanim by nie oglądał Chrystusa Pa-
na. 27.Przyszedł więc z natchnienia Ducha do świątyni, a gdy rodzice
wnosili dziecię Jezus, by wypełnić przepisy zakonu co do niego, 28.on
wziął je na ręce swoje i wielbił Boga, mówiąc: 29.Teraz puszczasz sługę
swego, Panie, według słowa swego w pokoju, 30.gdyż oczy moje widzia-
ły zbawienie twoje, 31.które przygotowałeś przed obliczem wszystkich
ludów: 32.Światłość, która oświeci pogan, i chwałę ludu twego izrael-
skiego. 33.A ojciec jego i matka dziwili się temu, co mówiono o nim.
34.I błogosławił im Symeon, i rzekł do Marii, matki jego: Oto ten prze-
znaczony jest, aby przezeń upadło i powstało wielu w Izraelu, i aby był
znakiem, któremu się sprzeciwiać będą, 35.i aby były ujawnione myśli
wielu serc; także twoją własną duszę przeniknie miecz.

II – Hbr 2,14-18*

14.Skoro zaś dzieci mają udział we krwi i w ciele, więc i On również miał
w nich udział, aby przez śmierć zniszczyć tego, który miał władzę nad
śmiercią, to jest diabła, 15.i aby wyzwolić wszystkich tych, którzy z po-
wodu lęku przed śmiercią przez całe życie byli w niewoli. 16.Bo przecież
ujmuje się On nie za aniołami, lecz ujmuje się za potomstwem Abraha-
ma. 17.Dlatego musiał we wszystkim upodobnić się do braci, aby mógł
zostać miłosiernym i wiernym arcykapłanem przed Bogiem dla prze-
błagania go za grzechy ludu. 18.A że sam przeszedł przez cierpienie
i próby, może dopomóc tym, którzy przez próby przechodzą.

Graduale:

Oddaję pokłon przybytkowi twemu świętemu i wysławiam imię twoje za łaskę i wierność twoją, bo nad wszystko wywyższyłeś imię i słowo swoje. Alleluja! (Ps 138,2)

III – Ml 3,1-4*

1.Oto Ja posyłam mojego anioła, aby mi przygotował drogę przede mną.
Potem nagle przyjdzie do swej świątyni Pan, którego oczekujecie, to jest
anioł przymierza, którego pragniecie. Zaiste, on przyjdzie – mówi Pan
Zastępów. 2.Lecz kto będzie mógł znieść dzień jego przyjścia i kto się
ostoi, gdy się ukaże? Gdyż jest on jak ogień odlewacza, jak ług foluszni-
ków. 3.Usiądzie, aby wytapiać i czyścić srebro. Będzie czyścił synów Le-
wiego i będzie ich płukał jak złoto i srebro. Potem będą mogli składać

Panu ofiary w sprawiedliwości. 4.I miła będzie Panu ofiara Judy i Jeruzalemu jak za dni dawnych, jak w latach minionych.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Panie Boże, Ojcze Pana naszego, Jezusa Chrystusa! Wysławiamy imię Twoje i dziękujemy Ci za ojcowskie serce Twoje, objawione w Jezusie Chrystusie, naszym jedynym Zbawicielu i Pośredniku. Wyznajemy, że Syn Twój przez narodzenie z Marii Dziewicy stał się człowiekiem i złożone zostały na Niego wszystkie brzemiona, które dźwigamy w życiu, z wyjątkiem grzechu. Ale chociaż był bez grzechu, to jednak poddany został Zakonowi, abyśmy przez Jego posłuszeństwo uwolnieni zostali od Zakonu. Wielbimy Cię, że dzięki Chrystusowi możemy się cieszyć z wolności w Ewangelii zbawienia i pokoju.

Wszechmogący Boże, niechaj ziemskie życie Syna Twojego, od Jego narodzin aż po śmierć krzyżową, będzie dla nas przykładem do naśladowania. Niechaj posłuszeństwo Matki Pana naszego przykazaniom Zakonu będzie wzorem dla wszystkich matek i rodzin. Zechciej uwielbić się w naszym poddaniu się woli Twojej.

Boże, prosimy Cię pokornie, zechciej zachować nas w darowanej nam wolności i spraw, abyśmy nigdy nie pozwolili się zniewolić ludzkim naukom, fałszywym prorokom, grzechom i nałogom. Prowadź nas łaskawie przez Ducha Świętego, abyśmy nie nadużywali naszej wolności, ale żyli według Ewangelii Syna Twojego, a naszego Pana i Zbawiciela, przez którego racz nas wysłuchać i obdarować darami, o które Cię prosimy dla nas i wszystkich ludzi na świecie. Amen.

Antyfona:

Ks. Chwalić będę Pana, pókim żyw. Alleluja!

Zb. Śpiewać będę Bogu memu, dopóki żyć będę. Alleluja!

DZIEŃ ZWIASTOWANIA MARII PANNIE

(25 MARCA)

Barwa liturgiczna: biała

Hasło dnia:

Gdy nadeszło wypełnienie czasu, zesłał Bóg Syna swego, który się narodził z niewiasty i podlegał zakonowi. (Ga 4,4)

Psalm dnia: Ps 45

2. Serce moje wezbrało miłym słowem:
Opowiem czyny moje królowi.
Język mój jest jak rylec biegłego pisarza...
3. Najpiękniejszy jesteś wśród ludzi;
Rozlany jest wdzięk na wargach twoich,
Dlatego Bóg pobłogosławił cię na wieki.
4. Przypasz miecz swój do biodra, bohaterze,
Blask swój i dostojeństwo swoje!
5. Niech ci się szczęści!
Wystąp w obronie prawa, łagodności i sprawiedliwości,
A prawica twoja dokona cudownych czynów!
6. Strzały twoje są ostre,
Ludy padają pod nogi twoje,
Upadnie serce wrogów króla.
7. Tron twój, Boże, trwa na wieki wieków;
Berłem sprawiedliwym jest berło królestwa twego.
8. Miłujesz sprawiedliwość, a nienawidzisz bezprawia;
Dlatego pomazał cię Bóg... twój Bóg
Olejkiem wesela jak żadnego towarzysza twego.
9. Wszystkie twoje szaty pachną mirrą, aloesem i kasją;
Z pałaców z kości słoniowej rozwesela cię gra na strunach.
10. Córki królewskie wychodzą na spotkanie twoje,
Małżonka stoi po prawicy twojej Zdobna złotem z Ofiru.
11. Słuchajże, córko, i spójrz, i nakłoń ucha:
Zapomnij o ludzie swoim i o domu ojca swego!

12. Król pragnie wdzięku twego, Pokłoń mu się, bo on jest panem twoim!

13. Córka Tyru przyjdzie z darami,
Tobie złożą hołd najbogatsi z ludu.
14. Córka królewska jest cała obciążona perłami,
A szata jej złotem tkana.
15. We wzorzystej sukni wiodą ją do króla;
Za nią panny, przyjaciółki jej, są prowadzone do ciebie.
16. Wiodą ją wśród okrzyków radości i wesela,
Wchodzą do pałacu królewskiego.
17. Zamiast ojców swych mieć będziesz synów swych;
Ustanowisz ich książętami na całej ziemi.
18. Upamiętnię imię twoje przez wszystkie pokolenia,
Dlatego ludy wysławiać cię będą po wieki wieczne.

Pieśń dnia:

„Chwal, duszo moja, Pana…" (584); „Błogosław Panu, o duszo moja…" (581)

Introit (85)

Ksiądz	Zbór
Wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny	I święte jest imię Jego.
Tron twój, Boże, trwa na wieki wieków.	Berłem sprawiedliwym jest berło królestwa Twego.
Miłujesz sprawiedliwość, a nienawidzisz bezprawia,	Dlatego pomazał Cię twój Bóg olejkiem wesela.

Kolekty:

1. Panie Boże wszechmogący, Ojcze nasz niebieski!/ Wybrałeś Marię z rodu Dawida na matkę Syna swojego, aby okazać łaskę ubogim, poniżonym i wzgardzonym./ Prosimy Cię, udziel nam Ducha Świętego, abyśmy jak Matka Zbawiciela naszego z pokorą przyjęli Słowo Twoje i poddali się zbawiennej woli Twojej./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

2. Panie i Boże, Ojcze nasz niebieski!/ Oddajemy Tobie cześć i chwałę za miłosierdzie Twoje, które nam okazałeś w Synu swoim Jezusie Chrystusie./ Ucz nas przez Ducha Świętego pokory i posłuszeństwa Twojej woli, abyśmy wraz z Twymi wybranymi we wieczności chwalili imię Twoje./

Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym, żyje i króluje na wieki wieków.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Łk 1,26-38*

26.A w szóstym miesiącu Bóg posłał anioła Gabriela do miasta galilejskiego, zwanego Nazaret, 27.do panny poślubionej mężowi, któremu
było na imię Józef, z domu Dawidowego, a pannie było na imię Maria.
28.I wszedłszy do niej, rzekł: Bądź pozdrowiona, łaską obdarzona, Pan
z tobą, błogosławionaś ty między niewiastami. 29.Ale ona zatrwożyła się
tym słowem i rozważała, co by mogło znaczyć to pozdrowienie. 30.I rzekł
jej anioł: Nie bój się, Mario, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. 31.I oto po-
czniesz w łonie, i urodzisz syna, i nadasz mu imię Jezus. 32.Ten będzie
wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego. I da mu Pan Bóg tron
jego ojca Dawida. 33.I będzie królował nad domem Jakuba na wieki,
a jego królestwu nie będzie końca. 34.A Maria rzekła do anioła: Jak się to
stanie, skoro nie znam męża? 35.I odpowiadając anioł, rzekł jej: Duch
Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego zacieni cię. Dlatego też to, co
się narodzi, będzie święte i będzie nazwane Synem Bożym. 36.I oto Elż-
bieta, krewna twoja, którą nazywają niepłodną, także poczęła syna
w starości swojej, a jest już w szóstym miesiącu. 37.Bo u Boga żadna
rzecz nie jest niemożliwa. 38.I rzekła Maria: Oto ja służebnica Pańska,
niech mi się stanie według słowa twego. I anioł odszedł od niej.

II – Ga 4,4-7*

4.Gdy nadeszło wypełnienie czasu, zesłał Bóg Syna swego, który się na-
rodził z niewiasty i podlegał zakonowi, 5.aby wykupił tych, którzy byli
pod zakonem, abyśmy usynowienia dostąpili. 6.A ponieważ jesteście
synami, przeto Bóg zesłał Ducha Syna swego do serc waszych, wołają-
cego: Abba, Ojcze! 7.Tak więc już nie jesteś niewolnikiem, lecz synem,
a jeśli synem, to i dziedzicem przez Boga.

Graduale:

Nie pokładajcie ufności w książętach ani w człowieku, który nie może pomóc! Alleluja! (Ps 146,3)

III – Iz 7,10-14*

10.I znowu rzekł Pan do Achaza tak: 11.Proś dla siebie o znak od Pana,
twego Boga, czy to głęboko w podziemiu, czy to wysoko w górze! 12.Na
to odpowiedział Achaz: Nie będę prosił i nie będę kusił Pana. 13.Wtedy

Izajasz rzekł: Słuchajcie, domu Dawidowy! Czy mało wam tego, że nużycie ludzi, to jeszcze mojego Boga nużycie? 14.Dlatego sam Pan da wam znak: Oto panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Ojcze i Boże wszechmogący! Dziękujemy Ci, że zlitowałeś się nad nami i w Jezusie Chrystusie, Synu swoim dałeś nam Zbawiciela. W dniu dzisiejszym wspominamy zwiastowanie przez anioła Gabriela woli Twojej i poczęcie przez dziewicę Marię z Ducha Świętego Twojego Syna umiłowanego. Niechaj będzie uwielbione Twoje imię za tę radosną ewangelię, która i nam jest zwiastowana z woli Twojej. Prosimy Cię spraw, aby obiegła ona całą ziemię i wszędzie z radością była przyjmowana.

W pokorze błagamy Cię, miłosierny Boże, prowadź nas przez Ducha swojego i ucz nas naśladować pokorę i pobożność służebnicy Twojej, Matki Pana naszego. Niechaj nikt nie wynosi się nad bliźniego swojego, lecz w pokorze mu służy i niesie pomoc. Nie dopuść, abyśmy kiedykolwiek chlubić się mieli naszą wiarą i pobożnością, wszak Ty okazujesz miłosierdzie swoje tym, którzy są pokornego ducha.

Boże wszechmogący, jedynie Tobie należy się cześć i chwała, którą oddajemy Ci przez Pana i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa. Amen.

Antyfona:

Ks. Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas. [Alleluja!]

Zb. I ujrzeliśmy chwałę Jego. [Alleluja!]

DZIEŃ JANA CHRZCICIELA

(24 CZERWCA)

Barwa liturgiczna: biała

Hasło dnia:

On musi wzrastać, ja zaś stawać się mniejszym. (J 3,30)

Psalm dnia: Ps 92,2-11

2. Dobrze jest dziękować Panu
   I opiewać imię twe, o Najwyższy,
3. Obwieszczać z rana łaskę twoją,
   A w nocy wierność twoją,
4. Na lutni o dziesięciu strunach
   I na harfie przy dźwięku cytry.
5. Bo rozweseliłeś mnie, Panie, czynami twymi,
   Raduję się z dzieł rąk twoich.
6. Jakże wielkie są dzieła twoje, Panie,
   Bardzo głębokie są myśli twoje!
7. Człowiek nierozumny nie zna ich,
   A głupi nie pojmuje tego.
8. Choć wyrastają bezbożni jak ziele
   I kwitną wszyscy złoczyńcy, i tak zginą na zawsze.
9. Ty zaś, Panie, jesteś wywyższony na wieki.
10. Bo oto nieprzyjaciele twoi, Panie,
    Bo oto nieprzyjaciele twoi zginą,
    Pójdą w rozsypkę wszyscy złoczyńcy.
11. Róg mój wywyższyłeś jak róg bawołu,
    Namaściłeś mnie świeżym olejkiem.

Pieśń dnia:

„Zaśpiewać chcemy chwały pieśń…” (243)

Introit (86)

Ksiądz	Zbór
Oto Ja posyłam mojego anioła. Alleluja!	Aby mi przygotował drogę przede mną. Alleluja!

Dobrze jest dziękować Panu!
I opiewać imię Twe, o Najwyższy!
Rozweseliłeś mnie Panie, czynami Twymi.
Raduję się z dzieł rąk Twoich.

Kolekty:

1. Święty Boże, nieśmiertelny Panie!/ Wybrałeś sługę swojego Jana, aby złożył świadectwo o Chrystusie, światłości, która oświeca każdego człowieka./ Spraw łaskawie, aby także przez naszą wierną służbę szerzyło się Królestwo Niebios i święciło się imię Syna Twojego./ Wysłuchaj nas przez tegoż Chrystusa Jezusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

2. Boże, który każdemu wyznaczasz miejsce w Królestwie Bożym!/ Prosimy Cię, nie dopuść, abyśmy kiedykolwiek zapomnieli o naszym świętym powołaniu./ Dopomóż nam być stałymi w wierze i zawsze gotowymi służyć Tobie aż do końca dni naszych./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, jedynego Zbawiciela i Pana naszego, któremu niechaj będzie cześć i chwała na wieki wieków.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Łk 1,57-67(68-75)76-80*

57.A gdy dla Elżbiety nastał czas rozwiązania, urodziła syna. 58.I usłyszeli
sąsiedzi i krewni jej, że Pan okazał jej wielkie miłosierdzie, i cieszyli się
razem z nią. 59.A dnia ósmego zeszli się, aby obrzezać dziecię, i chcieli
mu nadać imię ojca jego Zachariasza. 60.Na to odezwała się matka jego
i rzekła: Nie tak, lecz nazwany będzie Jan. 61.I rzekli do niej: Nie ma ni-
kogo w rodzinie twojej, który by miał to imię. 62.Więc skinęli na ojca je-
go, jak je chce nazwać. 63.A on poprosił o tabliczkę i napisał: Jan jest imię
jego. I wszyscy się zdziwili. 64.Zaraz też otworzyły się usta jego i jego
język, i począł mówić, chwaląc Boga. 65.I padł lęk na wszystkich ich są-
siadów, a po całej górskiej krainie judzkiej opowiadano o wszystkich
tych wydarzeniach. 66.Wszyscy zaś, którzy o tym słyszeli, wzięli to do
serca swego i mówili: Kimże będzie to dziecię? Ręka Pańska bowiem
była z nim. 67.A Zachariasza, ojca jego, napełnił Duch Święty, więc pro-
rokował tymi słowy: 68.Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, że nawiedził lud
swój i dokonał jego odkupienia, 69.i wzbudził nam mocarnego Zbawicie-
la w domu Dawida, sługi swego, 70.jak od wieków zapowiedział przez
usta świętych proroków swoich, 71.wybawienie od wrogów naszych
i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą, 72.litując się nad ojcami na-

szymi, pomny na święte przymierze swoje 73.i na przysięgę, którą złożył
Abrahamowi, ojcu naszemu, że pozwoli nam, 74.wybawionym z ręki
wrogów bez bojaźni służyć mu 75.w świątobliwości i sprawiedliwości
przed nim po wszystkie dni nasze. 76.A ty, dziecię, prorokiem Najwyż-
szego nazwane będziesz, bo poprzedzać będziesz Pana, aby przygo-
tować drogi jego, 77.aby dać ludowi jego poznanie zbawienia przez od-
puszczenie grzechów ich, 78.przez wielkie zmiłowanie Boga naszego,
dzięki któremu nawiedzi nas światłość z wysokości, 79.by objawić się
tym, którzy są w ciemności i siedzą w mrokach śmierci, aby skierować
nogi nasze na drogę pokoju. 80.A dziecię rosło i wzmacniało się na du-
chu, przebywając na pustkowiu, aż do dnia wystąpienia przed Izraelem.

II – Dz 19,1-7*

1.Podczas gdy Apollos przebywał w Koryncie, obszedł Paweł wyżynne
okolice i przyszedł do Efezu, a spotkawszy niektórych uczniów, 2.rzekł
do nich: Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy uwierzyliście? A oni
mu na to: Nawet nie słyszeliśmy, że jest Duch Święty. 3.Tedy rzekł: Jak
więc zostaliście ochrzczeni? A oni rzekli: Chrztem Janowym. 4.Paweł zaś
rzekł: Jan chrzcił chrztem upamiętania i mówił ludowi, żeby uwierzyli
w tego, który przyjdzie po nim, to jest w Jezusa. 5.A gdy to usłyszeli, zo-
stali ochrzczeni w imię Pana Jezusa. 6.A gdy Paweł włożył na nich ręce,
zstąpił na nich Duch Święty i mówili językami, i prorokowali. 7.Było zaś
wszystkich tych mężów około dwunastu.

Graduale:

Światłość wschodzi sprawiedliwemu i radość tym, którzy są prawego serca. Alleluja! (Ps 97,11)

III – J 3,22-30

22.Potem Jezus poszedł wraz ze swymi uczniami do ziemi judzkiej i tam
przebywał z nimi, i chrzcił. 23.Jan także chrzcił w Ainon blisko Salim, bo
tam było dużo wody, a ludzie przychodzili tam i dawali się chrzcić.
24.Jan bowiem nie był jeszcze wtrącony do więzienia. 25.Wtedy doszło do
sporu między uczniami Jana i Żydami o oczyszczenie. 26.Przyszli więc
do Jana i rzekli mu: Mistrzu! Ten, który był z tobą za Jordanem, o któ-
rym ty wydałeś świadectwo, oto On chrzci i wszyscy idą do niego. 27.Jan,
odpowiadając, rzekł: Nie może człowiek niczego wziąć, jeśli mu nie jest
dane z nieba. 28.Wy sami możecie mi zaświadczyć, że powiedziałem: Ja
nie jestem Chrystusem, lecz zostałem posłany przed nim. 29.Kto ma ob-
lubienicę, ten jest oblubieńcem; a przyjaciel oblubieńca, który stoi i słu-
cha go, raduje się niezmiernie, słysząc głos oblubieńca. Tej właśnie rado-

ści doznaję w całej pełni. 30.On musi wzrastać, ja zaś stawać się mniejszym.

IV – 1 P 1,8-12

8.Tego miłujecie, chociaż go nie widzieliście, wierzycie w niego, choć go teraz nie widzicie, i weselicie się radością niewysłowioną i chwalebną, 9.osiągając cel wiary, zbawienie dusz. 10.Zbawienia tego poszukiwali i wywiadywali się o nie prorocy, którzy prorokowali o przeznaczonej dla was łasce, 11.starając się wybadać, na który albo na jaki to czas wskazywał działający w nich Duch Chrystusowy, który przepowiadał cierpienia, mające przyjść na Chrystusa, ale też mające potem nastać uwielbienie. 12.Im to zostało objawione, że nie sobie samym, lecz wam usługiwali w tym, co teraz wam zostało zwiastowane przez tych, którzy w Duchu Świętym zesłanym z nieba opowiadali wam radosną nowinę; a są to rzeczy, w które sami aniołowie wejrzeć pragną.

V – Mt 11,11-15

11..Zaprawdę powiadam wam: Nie powstał z tych, którzy z niewiast się rodzą, większy od Jana Chrzciciela, ale najmniejszy w Królestwie Niebios większy jest niż on. 12.A od dni Jana Chrzciciela aż dotąd Królestwo Niebios doznaje gwałtu i gwałtownicy je porywają. 13.Albowiem wszyscy prorocy i zakon prorokowali aż do Jana; 14.jeżeli zaś chcecie to przyjąć, on jest Eliaszem, który miał przyjść. 15.Kto ma uszy niechaj słucha!

VI – Iz 40,1-8*

1.Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud, mówi wasz Bóg! 2.Mówcie do serca Jeruzalemu i wołajcie na nie, że dopełniła się jego niewola, że odpuszczona jest jego wina, bo otrzymało z ręki Pana podwójną karę za wszystkie swoje grzechy. 3.Głos się odzywa: Przygotujcie na pustyni drogę Pańską, wyprostujcie na stepie ścieżkę dla Boga naszego! 4.Każda dolina niech będzie podniesiona, a każda góra i pagórek obniżone; co nierówne, niech będzie wyrównane, a strome zbocza niech się staną doliną! 5.I objawi się chwała Pańska, i ujrzy to wszelkie ciało pospołu, gdyż usta Pana to powiedziały. 6.Głos mówi: Zwiastuj! I rzekłem: Co mam zwiastować? To: Wszelkie ciało jest trawą, a cały jego wdzięk jak kwiat polny. 7.Trawa usycha, kwiat więdnie, gdy wiatr Pana powieje nań. Zaprawdę: Ludzie są trawą! 8.Trawa usycha, kwiat więdnie, ale słowo Boga naszego trwa na wieki.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Panie Boże i Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa! Dziękujemy Ci, że zgodnie z obietnicą swoją posłałeś Jana, syna Zachariasza i Elżbiety, aby przygotował drogę Synowi Twojemu, a naszemu Panu i Zbawicielowi, Jezusowi Chrystusowi. Sprawiłeś, że przyszedł w mocy Elasza i był głosem wołającym na pustyni.

Jak przez głos sługi Twojego, Jana, zwanego Chrzcicielem, przeobraziłeś wiele serc, tak przemień nas na wzór i podobieństwo Syna Twojego. Naucz nas także zdecydowanie sprzeciwiać się niesprawiedliwości i dopomóż nam być w każdej chwili gotowymi na złożenie świadectwa wobec wrogów i prześladowców naszych.

Panie Boże, niechaj szerzy się Królestwo Twoje na całej ziemi, a wszystkie narody umiłują sprawiedliwość i pokój. Spraw łaskawie, aby za przykładem Jana Chrzciciela Kościół wskazywał na Chrystusa, którego nam posłałeś dla zbawienia naszego. Jak malała popularność Jana, a wzrastała chwała Jezusa Chrystusa, tak niech każdego dnia Kościół nieustannie uświadamia sobie, że nie może dążyć do sławy i potęgi ziemskiej, ale winien służyć Ewangelii, aby szerzyło się Królestwo Jezusa Chrystusa, przez którego racz nas wysłuchać łaskawie w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym. Amen

Antyfona:

Ks. Trawa usycha, kwiat więdnie. Alleluja!

Zb. Ale Słowo Boga naszego trwa na wieki. Alleluja!

PAMIĄTKA WYZNANIA AUGSBURSKIEGO

(25 CZERWCA)

Barwa liturgiczna: czerwona

Hasło dnia:

Przed królami mówić będę o świadectwach twoich i nie będę się wstydził. (Ps 119,46)

Psalm dnia: Ps 46

2. Bóg jest ucieczką i siłą naszą,
   Pomocą w utrapieniach najpewniejszą.
3. Przeto się nie boimy, choćby ziemia zadrżała
   I góry zachwiały się w głębi mórz.
4. Choćby szumiały, choćby pieniły się wody,
   Choćby drżały góry z powodu gniewu jego.
5. Jest rzeka, której nurty rozweselają miasto Boże,
   Przybytek święty Najwyższego.
6. Bóg jest w nim, nie zachwieje się:
   Bóg wspomoże go przed świtem.
7. Wzburzyły się narody, zachwiały się królestwa,
   Odezwał się głosem swoim i rozpłynęła się ziemia.
8. Pan Zastępów jest z nami,
   Warownym grodem jest nam Bóg Jakuba.

Pieśń dnia:

„Bóg dał zbawienie…" (630); Grodem mocnym… (259): „Warownym grodem…" (265)

Introit (87)

Ksiądz	Zbór
Nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej. Alleluja!	Jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy. Alleluja!
Przed królami mówić będę o świadectwach Twoich. Alleluja!	I nie będę się wstydzić. Alleluja!

Pan Zastępów jest z nami. Alleluja!	Warownym grodem jest nam Bóg. Alleluja!

Kolekty:

1. Wszechmogący Boże i Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa!/ Dziękujemy Tobie za wyznanie wiary ojców naszych i Twoje łaskawe prowadzenie Ludu Twojego przez wieki./ Zachowaj nas i dopomóż nam być wiernymi Twojej Ewangelii o Jezusie Chrystusie, Synu Twoim,/ przez którego racz nas wysłuchać w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

2. Wszechmogący Boże i Ojcze niebieski!/ Wysławiamy Cię, bo powołałeś nas do składania świadectwa o wielkich dziełach Twoich./ Spraw, abyśmy wytrwali aż do końca dni naszych w posłuszeństwie Twojej woli i w świętości naszego powołania./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Mt 10,26-33*

26.Przeto nie bójcie się ich; albowiem nie ma nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajnego, o czym by się dowiedzieć nie miano.
27.Co mówię wam w ciemności, opowiadajcie w świetle dnia; a co słyszycie na ucho, głoście na dachach. 28.I nie bójcie się tych, którzy zabijają
ciało, ale duszy zabić nie mogą; bójcie się raczej tego, który może i duszę
i ciało zniszczyć w piekle. 29.Czyż nie sprzedają za grosz dwu wróbli?
A jednak ani jeden z nich nie spadnie na ziemię bez woli Ojca waszego.
30.Nawet wasze włosy na głowie wszystkie są policzone. 31.Nie bójcie się;
jesteście więcej warci niż wiele wróbli. 32.Każdego więc, który mię wyzna przed ludźmi, i Ja wyznam przed Ojcem moim, który jest w niebie;
33.ale tego, kto by się mnie zaparł przed ludźmi, i Ja się zaprę przed Ojcem moim, który jest w niebie.

II – 1 Tm 6,11-16*

11.Ale ty, człowiecze Boży, unikaj tego, a zabiegaj o sprawiedliwość, pobożność, wiarę, miłość, cierpliwość, łagodność. 12.Staczaj dobry bój wiary, uchwyć się żywota wiecznego, do którego też zostałeś powołany
i złożyłeś dobre wyznanie wobec wielu świadków. 13.Nakazuję ci przed
obliczem Boga, który wszystko ożywia, przed obliczem Chrystusa Jezusa, który przed Poncjuszem Piłatem złożył dobre wyznanie, 14.abyś zachował przykazanie bez skazy i bez nagany aż do przyjścia Pana naszego Jezusa Chrystusa, 15.które we właściwym czasie objawi błogosławio-

ny i jedyny władca, Król królów, Pan panów, 16.jedyny, który ma nieśmiertelność, który mieszka w światłości niedostępnej, którego nikt z ludzi nie widział i widzieć nie może; jemu niech będzie cześć i moc wieczna. Amen.

Graduale:

Słońcem i tarczą jest Pan, Bóg, łaski i chwały udziela Pan, nie odmawia tego, co dobre, tym, którzy żyją w niewinności. Alleluja! (Ps 84,12)

III – Ne 7,72b;8,1.2.5.6.9-12*

72b.A gdy nadszedł siódmy miesiąc, synowie izraelscy byli już w swoich miastach. 1.Zgromadził się tedy cały lud co do jednego na placu, który był przed Bramą Wodną, i uproszono Ezdrasza, pisarza, ażeby przyniósł Księgę Zakonu Mojżeszowego, który Pan nadał Izraelowi. 2.Przyniósł więc Ezdrasz, kapłan, Zakon na zgromadzenie, złożone z mężczyzn i kobiet, wszystkich, którzy mogli słuchać ze zrozumieniem, a było to pierwszego dnia siódmego miesiąca. 5.Ezdrasz więc otworzył księgę na oczach całego ludu, stał bowiem wyżej niż cały lud, a gdy ją otworzył, cały lud powstał. 6.Ezdrasz pobłogosławił Pana, wielkiego Boga, a cały lud, podniósłszy swoje ręce odpowiedział: Amen, amen! Następnie skłonili swoje głowy i oddali Panu pokłon z twarzami zwróconymi ku ziemi. 9.Wtedy Nehemiasz, który był namiestnikiem, oraz Ezdrasz, kapłan i pisarz, i Lewici, którzy objaśniali lud, rzekli do całego ludu: Dzień dzisiejszy jest poświęcony Panu, waszemu Bogu, nie smućcie się i nie płaczcie; gdyż cały lud, słuchając postanowień Zakonu, płakał. 10.I rzekł do nich: Idźcie, najedzcie się tłustego jadła i napijcie się słodkich napojów, udzielcie też tym, którzy nic nie przygotowali, gdyż dzień dzisiejszy jest poświęcony naszemu Panu; nie smućcie się, wszak radość z Pana jest waszą ostoją. 11.Lewici zaś uspokajali cały lud, mówiąc: Uspokójcie się, gdyż dzień dzisiejszy jest święty, nie smućcie się. 12.Rozszedł się więc cały lud, aby się najeść i napić, i udzielili innym, i urządzić wielką radosną uroczystość, gdyż zrozumieli słowa, które im podano.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Wszechmogący Boże, łaskawy i miłosierny Ojcze nasz niebieski! Wspominamy dzisiaj dzień, który stał się pamiętny dla naszego Kościoła. Pozwoliłeś w tym dniu reformatorom i świadkom Ewangelii złożyć wyznanie swojej niezłomnej wiary w zbawcze dzieło Jezusa Chrystusa, Pana naszego, którego zesłałeś na świat, aby przez Niego został on zbawiony i pojednany z Tobą. Pragniemy nie tylko wspominać reforma-

torów i ojców naszych, ale także kroczyć ich śladem i każdego dnia wyznawać naszą wiarę i świadczyć o mocy Ewangelii Twojej.

Prosimy Cię, zachowaj nam i dzieciom naszym Ewangelię, która jest największym skarbem Kościoła. Spraw, abyśmy tylko nią chlubili się, wszystko inne zaś uważali za mniej ważne i potrzebne. Błogosław sługi Twoje, zwiastunów Słowa Twojego, katechetów i nauczycieli wiary, biskupów i doktorów teologii. Daj nam Ducha swojego, Ducha Prawdy, abyśmy wytrwali przy Tobie aż do końca dni naszych, a kiedy powołasz nas do siebie, mogli Cię wielbić wraz ze wszystkimi świadkami Twojej Ewangelii w Królestwie Twojej wiecznej chwały.

Boże miłosierny, wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który jest jedyną Głową Kościoła i Panem życia naszego. Amen.

Antyfona:

Ks. Bóg jest ucieczką i siłą naszą. Alleluja!

Zb. Pomocą w utrapieniach najpewniejszą. Alleluja!

DZIEŃ NAWIEDZENIA MARII PANNY

(2 LIPCA)

Barwa niedzieli: zielona

Hasło dnia:

Wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny i święte jest imię jego.

(Łk 1,49)

Psalm dnia: Ps 45

2. Serce moje wezbrało miłym słowem:
Opowiem czyny moje królowi.
Język mój jest jak rylec biegłego pisarza...
3. Najpiękniejszy jesteś wśród ludzi;
Rozlany jest wdzięk na wargach twoich,
Dlatego Bóg pobłogosławił cię na wieki.
4. Przypasz miecz swój do biodra, bohaterze,
Blask swój i dostojeństwo swoje!
5. Niech ci się szczęści!
Wystąp w obronie prawa, łagodności i sprawiedliwości,
A prawica twoja dokona cudownych czynów!
6. Strzały twoje są ostre,
Ludy padają pod nogi twoje,
Upadnie serce wrogów króla.
7. Tron twój, Boże, trwa na wieki wieków;
Berłem sprawiedliwym jest berło królestwa twego.
8. Miłujesz sprawiedliwość, a nienawidzisz bezprawia;
Dlatego pomazał cię Bóg... twój Bóg
Olejkiem wesela jak żadnego towarzysza twego.
9. Wszystkie twoje szaty pachną mirrą, aloesem i kasją;
Z pałaców z kości słoniowej rozwesela cię gra na strunach.
10. Córki królewskie wychodzą na spotkanie twoje,
Małżonka stoi po prawicy twojej Zdobna złotem z Ofiru.
11. Słuchajże, córko, i spójrz, i nakłoń ucha:
Zapomnij o ludzie swoim i o domu ojca swego!

Pieśń dnia:

„Chwałę daj Panu, o duszo moja...” (465)

Introit (88)

Ksiądz	Zbór
Wielbi dusza moja Pana,	I rozradował się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim,
Bo wejrzał na uniżoność Służebnicy swojej.	Oto bowiem odtąd błogosławioną zwać mnie będą wszystkie pokolenia.
Bo wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny	I święte jest imię Jego.

Kolekty:

1. Panie Boże, Ojcze wszelkiego dobra i łaski!/ Dziękujemy Ci, że Syn Twój umiłowany przyjął nasze ciało i w nim objawił światu Twoją zbawienną wolę./ Spraw łaskawie, abyśmy zawsze pamiętali, że chociaż przyjął On postać sługi, to jednak nie przestał być Panem naszym, któremu należy się cześć i chwała./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

2. Wszechmogący Boże, miłosierny Ojcze!/ Wielbimy i uwielbiamy za Matką Zbawiciela naszego imię Twoje./ Zachowaj nas w wierze i posłuszeństwie Twemu Słowu, abyśmy przez poznanie prawdy stali się wiernymi naśladowcami Syna Twojego i godnie pielgrzymowali przez życie ku żywotowi wiecznemu./ Wysłuchaj nas przez tegoż Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Łk 1,39-47(48-55)56*

39.A Maria wybrała się w onych dniach w drogę i udała się śpiesznie do
górskiej krainy, do miasta judzkiego, 40.i weszła do domu Zachariasza,
i pozdrowiła Elżbietę. 41.A gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Marii,
poruszyło się dzieciątko w jej łonie, i Elżbieta napełniona została Du-
chem Świętym, 42.i zawołała donośnym głosem i rzekła: Błogosławionaś
ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota twego. 43.A skądże
mi to, że matka mojego Pana przyszła do mnie? 44.Bo oto, gdy dotarł do
uszu moich głos pozdrowienia twego, poruszyło się z radości dzieciątko
w moim łonie. 45.I błogosławiona, która uwierzyła, że nastąpi wypełnie-

nie słów, które Pan do niej wypowiedział. 46.I rzekła Maria: Wielbi dusza
moja Pana, 47.i rozradował się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim, 48.bo
wejrzał na uniżoność służebnicy swojej. Oto bowiem odtąd błogosła-
wioną zwać mnie będą wszystkie pokolenia. 49.Bo wielkie rzeczy uczynił
mi Wszechmocny, i święte jest imię jego. 50.A miłosierdzie jego z po-
kolenia w pokolenie nad tymi, którzy się go boją. 51.Okazał moc ramie-
niem swoim, rozproszył pysznych z zamysłów ich serc, 52.strącił wład-
ców z tronów a wywyższył poniżonych, 53.łaknących nasycił dobrami,
a bogaczy odprawił z niczym. 54.Ujął się za Izraelem, sługą swoim, po-
mny na miłosierdzie, 55.jak powiedział do ojców naszych, do Abrahama
i potomstwa jego na wieki. 56.Pozostała tedy Maria u niej około trzech
miesięcy, po czym powróciła do domu swego.

II – 1 Tm 3,16*

16. Bezsprzecznie wielka jest tajemnica pobożności:
Ten, który objawił się w ciele,
Został usprawiedliwiony w duchu,
Ukazał się aniołom,
Był zwiastowany między poganami,
Uwierzono w niego na świecie,
Wzięty został w górę do chwały.

Graduale:

Śpiewajcie Panu pieśń nową, bo cuda uczynił! Prawica i jego święte ramię przyniosły mu zwycięstwo. Alleluja! (Ps 98,1)

III – Iz 11,1-5*

1.I wyrośnie różdżka z pnia Isajego, a pęd z jego korzeni wyda owoc.
2.I spocznie na nim Duch Pana; Duch mądrości i rozumu Duch rady
i mocy, Duch poznania i bojaźni Pana. 3.I będzie miał upodobanie w bo-
jaźni Pana. Nie według widzenia swoich oczu będzie sądził ani według
słyszenia swoich uszu rozstrzygał, 4.lecz według sprawiedliwości będzie
sądził biednych i według słuszności rozstrzygał sprawy ubogich na
ziemi. Rózgą swoich ust będzie chłostał zuchwalca, a tchnieniem swoich
warg zabije bezbożnika. 5.I będzie sprawiedliwość pasem jego bioder,
a prawda rzemieniem jego lędźwi.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Panie Boże, pozwalasz nam dzisiaj rozważać Słowo Twoje, przez któ-
re uczysz nas posłuszeństwa Twojej woli i uwielbiania imienia Twojego.

Nie jesteśmy godni nawiedzenia Twojego w Jezusie Chrystusie, bo jesteśmy grzesznikami i zasługujemy na Twój gniew sprawiedliwy.

Spraw, abyśmy za przykładem Matki Pana naszego nawiedzali naszych bliźnich, pomagali im i wspierali ich we wszystkich potrzebach. Naucz nas wielbić Ciebie, bo jedynie Tobie, Bogu jedynemu, należy się cześć i uwielbienie.

Zmiłuj się nad Kościołem Twoim, daj mu pasterzy oddanych jedynie Twojej sprawie, wielbiących Twoje imię i wiernie służących Ludowi Twojemu, a który Ty umiłowałeś i w Chrystusie obdarowałeś zbawieniem wiecznym. Niechaj w Kościele nikt nie przysłania obrazu Twojego, którym jest Syn Twój umiłowany, bo On jest Głową Kościoła i jedynym przewodnikiem do wieczności.

Wysłuchaj nas przez tego Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego. Amen.

Antyfona:

Ks. Błogosławiona, która uwierzyła. Alleluja!

Zb. Że nastąpi wypełnienie słów, które Pan do niej wypowiedział. Alleluja!

ŚWIĘTO PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO

(6 SIERPNIA)

Barwa liturgiczna: biała

Hasło dnia:

Obłok jasny okrył ich i oto rozległ sie głos z obłoku: Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem, Jego słuchajcie! (Mt 17,5)

Psalm dnia: Ps 97

1. Pan jest królem.
   Niech się raduje ziemia,
   Niech się weselą mnogie wyspy!
2. Obłok i ciemność wokół niego,
   Sprawiedliwość i prawo są podstawą tronu jego.
3. Ogień idzie przed obliczem jego
   I pożera wokoło nieprzyjaciół jego.
4. Błyskawice jego oświecają świat,
   Widzi to ziemia i drży.
5. Góry jak wosk topnieją przed obliczem Pana,
   Przed Panem całej ziemi.
6. Niebiosa głoszą sprawiedliwość jego,
   A wszystkie ludy widzą chwałę jego.
7. Niech będą zawstydzeni wszyscy czciciele bożków,
   Którzy chlubią się bałwanami,
   Ukórzcie się przed nim wszyscy bogowie.
8. Słyszy to Syjon i raduje się,
   I weselą się córki judzkie
   Z powodu sądów twoich, Panie!
9. Ty bowiem, Panie, jesteś Najwyższy na całej ziemi,
   Bardzoś wywyższony nad wszystkich bogów!
10. Wy, którzy miłujecie Pana, miejcie w nienawiści zło!
    On strzeże dusz świętych swoich,
    Z ręki bezbożnych wyrywa ich.
11. Światłość wschodzi sprawiedliwemu.
    I radość tym, którzy są prawego serca.
12. Radujcie się sprawiedliwi w Panu

I wysławiajcie święte imię jego!

Pieśń dnia:

„Jaśniejąca chwało…" (790); „Jezu przekrasny, Królu świata jasny…" (799)

Introit (89)

Ksiądz	Zbór
Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem. Alleluja!	Jego słuchajcie. Alleluja!
Niech się weselą mnogie wyspy. Alleluja!	Sprawiedliwość i prawo są podstawą tronu Jego. Alleluja!
Niebiosa głoszą sprawiedliwość Jego. Alleluja!	A wszystkie ludy widzą chwałę Jego. Alleluja!

Kolekta:

Boże łaskawy i miłosierny,/ udziel nam Ducha swojego, abyśmy w służbie dla chwały Twojego Syna nigdy nie kierował się własnymi namiętnościami,/ lecz pełnili wolę Twoją i czynili wszystko zgodnie ze słowem ewangelii Jezusa Chrystusa, przez Którego wysłuchaj nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym

Teksty liturgiczne i kazalne:

I – Mt 17,1-9

1.A po sześciu dniach bierze z sobą Jezus Piotra i Jakuba, i Jana, brata
jego, i prowadzi ich na wysoką górę na osobność. 2.I został przemienio-
ny przed nimi, i zajaśniało oblicze jego jak słońce, a szaty jego stały się
białe jak światło. 3.I oto ukazali się im: Mojżesz i Eliasz, którzy z nim
rozmawiali. 4.Na to odezwał się Piotr i rzekł do Jezusa: Panie! Dobrze
nam tu być; i jeśli chcesz, rozbiję tu trzy namioty: dla ciebie jeden, dla
Mojżesza jeden i dla Eliasza jeden. 5.Gdy on jeszcze mówił, oto obłok
jasny okrył ich i oto rozległ się głos z obłoku: Ten jest Syn mój umiłowa-
ny, którego sobie upodobałem, jego słuchajcie! 6.A gdy to usłyszeli
uczniowie, upadli na twarz swoją i zatrwożyli się bardzo. 7.I przystąpił
Jezus, i dotknął się ich, i rzekł: Wstańcie i nie lękajcie się! 8.A podniósł-
szy oczy swe, nikogo nie widzieli, tylko Jezusa samego. 9.A gdy schodzi-
li z góry, przykazał im Jezus, mówiąc: Nikomu nie mówcie o tym wi-
dzeniu, aż Syn Człowieczy zostanie wskrzeszony z martwych.

II – 2 P 1,16-19

16.Gdyż oznajmiliśmy wam moc i powtórne przyjście Pana naszego, Je-
zusa Chrystusa, nie opierając się na zręcznie zmyślonych baśniach, lecz
jako naoczni świadkowie jego wielkości. 17.Wziął On bowiem od Boga
Ojca cześć i chwałę, gdy taki go doszedł głos od Majestatu chwały: Ten
jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem. 18.a my, będąc
z nim na świętej górze, usłyszeliśmy ten głos, który pochodził z nieba.
19.Mamy więc słowo prorockie jeszcze bardziej potwierdzone, a wy do-
brze czynicie, trzymając się go niby pochodni, świecącej w ciemnym
miejscu, dopóki dzień nie zaświta i nie wzejdzie jutrzenka w waszych
sercach.

Graduale:

*Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem. Jego słuchaj-
cie. Alleluja!* (Mt 17,5)

III – Dn 7,9.10.13.14

9.A gdy patrzałem, postawiono trony i usiadł Sędziwy. Jego szata była
biała jak śnieg, a włosy na głowie czyste jak wełna. Jego tron jak pło-
mienie ogniste, a jego koła jak ogień płonący.10.Ognista rzeka wypływała
i wychodziła sprzed niego. Tysiąc tysięcy służyło mu, a dziesięć tysięcy
razy dziesięć tysięcy stało przed nim; zasiadł sąd i otworzono księ-
gi.13.I widziałem w widzeniach nocnych: Oto na obłokach niebieskich
przyszedł ktoś, podobny do Syna Człowieczego; doszedł do Sędziwego
i stawiono go przed nim. 14.I dano mu władzę i chwałę, i królestwo, aby
mu służyły wszystkie ludy, narody i języki, Jego władza – władzą wie-
czną, niezmienną, jego królestwo – niezniszczalne.

IV – Mk 9,2-10

2.A po sześciu dniach wziął Jezus z sobą Piotra i Jakuba, i Jana i wpro-
wadził ich tylko samych na wysoką górę, na osobność, i przemienił się
przed nimi. 3.I szaty jego stały się tak lśniąco białe, jak ich żaden farbiarz
na ziemi wybielić nie zdoła. 4.I ukazał się im Eliasz z Mojżeszem, i roz-
mawiali z Jezusem. 5.A odezwawszy się Piotr, rzekł do Jezusa: Mistrzu!
Dobrze nam tu być; rozbijmy trzy namioty: Tobie jeden i Mojżeszowi
jeden, i Eliaszowi jeden. 6.Nie wiedział bowiem, co ma powiedzieć, bo
ogarnął ich lęk. 7.I powstał obłok, który ich zacienił, a z obłoku rozległ
się głos: Ten jest Syn mój umiłowany, jego słuchajcie. 8.A nagle, rozej-
rzawszy się wokoło, już nikogo przy sobie nie widzieli, tylko Jezusa sa-
mego. 9.A gdy zstępował z góry, przykazał im, aby nikomu nie opowia-

dali o tym, co widzieli, dopóki Syn Człowieczy nie zmartwychwstanie.
10.I zachowali to słowo u siebie, ale zastanawiali się między sobą, co to
znaczy powstanie z martwych.

V – Łk 9,28b-36

28b.Zabrał z sobą Piotra i Jana, i Jakuba i wszedł na górę, aby się modlić.
29.A gdy się modlił, wygląd oblicza jego odmienił się, a szata jego stała
się biała i lśniąca. 30.I oto dwaj mężowie rozmawiali z nim, a byli to Moj-
żesz i Eliasz, 31.którzy ukazali się w chwale i mówili o jego zgonie, który
miał nastąpić w Jerozolimie. 32.A Piotra i jego towarzyszy zmógł sen.
A gdy się obudzili, ujrzeli chwałę jego i tych dwóch mężów, którzy przy
nim stali. 33.A gdy oni rozstawali się z nim, Piotr, nie wiedząc, co mówi,
rzekł do Jezusa: Mistrzu, dobrze nam tu być, uczyńmy więc trzy namio-
ty, jeden tobie, jeden Mojżeszowi, jeden Eliaszowi. 34.A gdy on to mówił,
powstał obłok i zacienił ich. I zlękli się, gdy wchodzili w obłok. 35.A z obło-
ku odezwał się głos: Ten jest Syn mój wybrany, tego słuchajcie. 36.A gdy
ten głos się odezwał, okazało się, że Jezus był sam. A oni przemilczeli to
i w tych dniach nikomu nie mówili nic o tym, co widzieli.

VI –2 Mż 34,29-35

29.A gdy Mojżesz zstępował z góry Synaj, mając w ręku dwie tablice
Świadectwa, nie wiedział Mojżesz, gdy zstępował z góry, że skóra na
twarzy jego promieniała od rozmowy z Panem. 30.A gdy Aaron i wszy-
scy synowie izraelscy ujrzeli Mojżesza, spostrzegli, że skóra na twarzy
jego promieniała, i bali się przystąpić do niego. 31.Gdy zaś Mojżesz ich
przywołał, zwrócili się Aaron i wszyscy przywódcy zboru do niego,
a Mojżesz rozmawiał z nimi. 32.Potem przystąpili wszyscy synowie izra-
elscy, a on przekazał im wszystko to, co Pan rzekł do niego na górze Sy-
naj. 33.A gdy Mojżesz przestał z nimi rozmawiać, włożył zasłonę na swo-
je oblicze. 34.Ilekroć szedł Mojżesz przed oblicze Pana, by z nim rozma-
wiać, zdejmował zasłonę aż do swego wyjścia, a gdy wyszedł, mówił do
synów izraelskich wszystko, co mu nakazano. 35.A gdy synowie izrael-
scy patrzyli na twarz Mojżesza, a skóra na twarzy Mojżesza promienia-
ła, Mojżesz nakładał z powrotem zasłonę na swoją twarz, aż do czasu,
gdy odchodził, by rozmawiać z nim.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Boże wszechmogący, dziękujemy Ci, że stworzyłeś nas na wzór i po-
dobieństwo swoje. Grzech zniszczył obraz Twój w każdym człowieku,
narodzonym w naturalny sposób. A jednak w sercach dzieci Twoich po-

została iskra tęsknoty za Tobą. Roznieć ją, aby wszyscy ludzie zwrócili się ku Tobie i w Tobie znaleźli uciszenie w tym świecie pełnym niepokojów i ciemności.

Panie, napełń nasze serca tęsknotą za Tobą, za bliskością życia z Synem Twoim, tu i teraz, a nade wszystko za bytowaniem w domu Twoim, gdzie nasz Zbawiciel poszedł przygotować nam miejsce. Spraw łaskawie, abyśmy każdego dnia z radością pochylali się nad Biblią i tęsknie oczekiwali na Słowo Twoje, wszak przez nie prowadzisz i w Duchu Świętym napełniasz mocą ku zbawieniu. Nic nie ukoi tęsknoty za życiem w chwale i światłości Syna Twego, tylko Twoje Słowo, gdyż przez nie zbliżasz się do nas i rozpraszasz mroki i smutki naszego życia. Dusze nasze oczekują Słowa Pana naszego jedynego i tęsknią za wiecznym zbawieniem.

Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego. Amen.

Antyfona:

Ks. Gdy się objawi Chrystus, będziemy do Niego podobni. Alleluja!

Zb. Gdyż ujrzymy Go takim, jakim jest. Alleluja!

DZIEŃ ARCHANIOŁA MICHAŁA I WSZYSTKICH ANIOŁÓW

(29 WRZEŚNIA)

Barwa liturgiczna: biała

Hasło dnia:

Anioł Pański zakłada obóz wokół tych, którzy się go boją. (Ps 34,8)

Psalm dnia: Ps 103,19-22

19. Pan na niebiosach utwierdził swój tron,
A królestwo jego panuje nad wszystkim.
20. Błogosławcie Panu, aniołowie jego,
Potężni siłą, wykonujący słowo jego,
Aby słuchano głosu słowa jego!
21. Błogosławcie Panu wszystkie zastępy jego,
Słudzy jego, pełniący wolę jego!
22. Błogosławcie Panu, wszystkie dzieła jego
Na wszystkich miejscach panowania jego!
Błogosław, duszo moja, Panu!

lub

Ps 148

1. Alleluja. Chwalcie Pana z niebios,
Chwalcie go na wysokościach!
2. Chwalcie go, wszyscy aniołowie jego,
Chwalcie go, wszystkie zastępy jego!
3. Chwalcie go, słońce i księżycu,
Chwalcie go, gwiazdy świecące!
4. Chwalcie go, najwyższe niebiosa
I wody nad niebiosami!
5. Niech chwalą imię Pańskie,
Bo On rozkazał i zostały stworzone!
6. Ustanowił je na wieki wieczne,
Ustalił porządek, który nie minie.

Pieśń dnia:

„Twym tronem, Boże, w niebie…" (246); „Bóg wszechstworzenia, święty Pan…" (245)

Introit (90)

Ksiądz	Zbór
Błogosławcie Panu, Aniołowie Jego. Alleluja!	Potężni siłą, wykonujący Słowo Jego. Alleluja!
Błogosławcie Panu wszystkie zastępy Jego. Alleluja!	Słudzy Jego, pełniący wolę Jego. Alleluja!
Pan na niebiosach utwierdził swój tron. Alleluja!	A Królestwo Jego panuje nad wszystkimi. Alleluja!

Kolekty:

1. Wszechmogący Boże, Stwórco wszystkiego co jest widzialne i niewidzialne!/ Dziękujemy Ci, że czuwasz nad nami przez swoich aniołów świętych./ Naucz nas wdzięczności za wszystko, co nas spotyka na drodze życia naszego./ Przede wszystkim chwalimy Cię za ratunek dany nam we krwi Jezusa Chrystusa, Pana naszego, przez którego racz nas wysłuchać w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

2. Boże miłosierny, Panie całego stworzenia! Ciebie wiecznie chwalą wszyscy aniołowie, oddają Ci cześć i uwielbienie./ Prosimy Cię, daj nam ducha modlitwy, abyśmy Ciebie w Kościele Syna Twojego także czcili i sławili po wszystkie dni życia naszego./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Łk 10,17-20*

17.Powróciło tedy owych siedemdziesięciu dwóch z radością, mówiąc:
Panie, i demony są nam podległe w imieniu twoim. 18.Rzekł więc do
nich: Widziałem, jak szatan, niby błyskawica, spadł z nieba. 19.Oto dałem
wam moc, abyście deptali po wężach i skorpionach i po wszelkiej potę-
dze nieprzyjacielskiej, a nic wam nie zaszkodzi. 20.Wszakże nie z tego się
radujcie, iż duchy są wam podległe, radujcie się raczej z tego, iż imiona
wasze w niebie są zapisane.

II – Obj 12,7-12a(12b)*

7.I wybuchła walka w niebie: Michał i aniołowie jego stoczyli bój ze smokiem. I walczył smok i aniołowie jego, 8.lecz nie przemógł i nie było już dla nich miejsca w niebie. 9.I zrzucony został ogromny smok, wąż starodawny, zwany diabłem i szatanem, który zwodzi cały świat; zrzucony został na ziemię, zrzuceni też zostali z nim jego aniołowie. 10.I usłyszałem donośny głos w niebie, mówiący: Teraz nastało zbawienie i moc, i panowanie Boga naszego, i władztwo Pomazańca jego, gdyż zrzucony został oskarżyciel braci naszych, który dniem i nocą oskarżał ich przed naszym Bogiem. 11.A oni zwyciężyli go przez krew Baranka i przez słowo świadectwa swojego, i nie umiłowali życia swojego tak, by raczej je obrać niż śmierć. 12.Dlatego weselcie się, niebiosa, i wy, którzy w nich mieszkacie: Lecz biada ziemi i morzu, gdyż zstąpił do was diabeł pałający wielkim gniewem, bo wie, iż czasu ma niewiele.

Graduale:

Chwalcie Go, wszyscy aniołowie Jego, / chwalcie Go wszystkie zastępy Jego! Alleluja! (Ps 148,2)

lub

Głośno do Pana wołam, głośno Pana błagam. Alleluja! (Ps 142,2)

III – Joz 5,13-15*

13.A gdy Jozue był pod Jerychem, zdarzyło się, że podniósł swoje oczy i ujrzał stojącego naprzeciw siebie męża z wydobytym mieczem w ręku. Jozue podszedł do niego i zapytał go: Czy należysz do nas, czy do naszych nieprzyjaciół? 14.A ten odpowiedział: Nie, ale jestem wodzem wojska Pana; przyszedłem teraz. Wtedy Jozue upadł twarzą na ziemię, oddał mu pokłon i rzekł do niego: Co rozkaże mój pan słudze swemu? 15.A wódz wojska Pana rzekł do Jozuego: Zdejmij z nóg sandały swoje, bo miejsce, na którym stoisz, jest święte. I Jozue tak uczynił.

IV – Dz 5,17-21(22-27a)27b-29

17.Wtedy wystąpił arcykapłan i całe jego otoczenie, stronnictwo saduceuszów, napełnieni zazdrością, 18.pojmali apostołów i wtrącili ich do więzienia publicznego. 19.Ale anioł Pański otworzył w nocy drzwi więzienia i wyprowadziwszy ich, rzekł: 20.Idźcie, a wystąpiwszy, głoście ludowi w świątyni wszystkie te słowa, które darzą życiem. 21.Usłyszawszy to, weszli z brzaskiem dnia do świątyni i nauczali. A gdy nadszedł arcykapłan i jego otoczenie, zwołali Radę Najwyższą, to jest całą starszyznę synów Izraela, i posłali do więzienia, aby ich przyprowadzono. 22.Lecz

gdy słudzy poszli, nie znaleźli ich w więzieniu; zawrócili więc i oznajmili to, 23.mówiąc: Więzienie znaleźliśmy zamknięte z całą starannością, a również strażników stojących przed drzwiami, lecz gdy otworzyliśmy, nie znaleźliśmy wewnątrz nikogo. 24.A gdy dowódca straży świątynnej i arcykapłani usłyszeli te słowa, zachodzili w głowę, co się z nimi stać mogło. 25.Wtedy nadszedł ktoś i doniósł im: Mężowie, których wtrąciliście do więzienia, znajdują się w świątyni i nauczają lud. 26.Wówczas dowódca straży poszedł ze sługami i przyprowadził ich bez użycia siły; obawiali się bowiem ludu, aby ich nie ukamienowano. 27.A gdy ich przywiedli, stawili ich przed Radą Najwyższą. I zapytał ich arcykapłan, 28.mówiąc: Nakazaliśmy wam surowo, abyście w tym imieniu nie czynili, a oto napełniliście nauką waszą Jerozolimę i chcecie ściągnąć na nas krew tego człowieka. 29.Piotr zaś i apostołowie odpowiadając, rzekli: Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi.

V – Mt 18,1-6.10

1.W owym czasie przystąpili uczniowie do Jezusa, pytając: Kto też jest największy w Królestwie Niebios? 2.A On, przywoławszy dziecię, postawił je wśród nich 3.i rzekł: Zaprawdę powiadam wam, jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do Królestwa Niebios. 4.Kto się więc uniży jak to dziecię, ten jest największy w Królestwie Niebios. 5.A kto przyjmie jedno takie dziecię w imię moje, mnie przyjmuje. 6.Kto zaś zgorszy jednego z tych małych, którzy wierzą we mnie, lepiej będzie dla niego, aby mu zawieszono u szyi kamień młyński i utopiono go w głębi morza. 10.Baczcie, abyście nie gardzili żadnym z tych małych, bo powiadam wam, że aniołowie ich w niebie ustawicznie patrzą na oblicze Ojca mojego, który jest w niebie.

VI – Hbr 1,7.13.14

7.O aniołach wprawdzie mówi: Aniołów swych czyni On wichrami, a sługi swoje płomieniami ognia. 13.A do którego z aniołów powiedział kiedy: Siądź po prawicy mojej, aż położę nieprzyjaciół twoich jako podnóżek stóp twoich. 14.Czy nie są oni wszyscy służebnymi duchami, posyłanymi do pełnienia służby gwoli tych, którzy mają dostąpić zbawienia?

Modlitwa powszechna Kościoła:

Panie Boże wszechmogący, Ciebie niezliczone rzesze aniołów wielbią i chwalą, pokłon Ci oddają i cześć jedynie Tobie należną! Przyjmij także hymn pochwalny Twojego Ludu, który nabyłeś sobie na własność przez

krew Syna swojego, Jezusa Chrystusa, i uświęcasz przez Ducha Świętego.

Boże, rozmaicie jesteś obecny wśród nas i w różny sposób wypełnia się Twoja wola. Posyłasz swojego anioła, by nas chronił od złego, zakładasz obóz wokół tych, którzy się Ciebie boją i miłują Cię serdecznie. Podnosisz z upadku, prowadzisz przez ciemne doliny i polecasz swoim aniołom, by nas strzegli od nieszczęścia. Za cudowną opiekę Twoją chwalimy Cię, wysławiamy i śpiewamy pieśń dziękczynienia.

Boże miłosierny, nie dopuść, byśmy kiedykolwiek mieli zapomnieć o Tobie, który jesteś jedynym źródłem łaski i zbawienia. Dopomóż nam pamiętać, że nic nie dzieje się bez woli Twojej, a najprzedniejsi aniołowie Twoi, Michał i Gabriel, są tylko sługami Twoimi. Tobie oddają cześć i pokornymi słowami modlitwy napełniają niebo i ziemię.

Wysłuchaj nas przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Amen.

Antyfona:

Ks. Aniołom swoim polecił. Alleluja!

Zb. Aby cię strzegli na wszystkich drogach twoich. Alleluja!

DZIĘKCZYNNE ŚWIĘTO ŻNIW

(NIEDZIELA PO ARCHANIELE MICHALE)

Barwa niedzieli: zielona

Hasło dnia:

Oczy wszystkich w tobie nadzieję mają, a ty im dajesz pokarm ich we właściwym czasie. Ps 145,15

Psalm dnia: Ps 104,10-15.27-30

10. Wypuszczasz źródła w dolinach rzecznych,
Płyną między górami.
11. Napój dają wszystkim zwierzętom polnym,
Dzikie osły gaszą w nich pragnienie.
12. Nad nimi gnieździ się ptactwo niebieskie,
Świergoce pośród gałęzi.
13. Zraszasz góry z górnych swych komnat,
Ziemia nasyca się owocem, który stwarzasz.
14. Sprawiasz, że rośnie trawa dla bydła
I rośliny na użytek człowieka,
By dobywał chleb z ziemi
15. I wino, które rozwesela serce człowieka,
Oliwę, od której lśni się oblicze
I chleb, co wzmacnia serce człowieka.
27. Wszystko to oczekuje na ciebie,
Abyś im dał pokarm w swym czasie.
28. Gdy dajesz im, zbierają;
Gdy otwierasz rękę swoją, nasycają się dobrem.
29. Lecz gdy zakryjesz twarz swoją, trwożą się;
Gdy zabierasz im tchnienie, giną
I w proch się obracają.
30. Wydajesz tchnienie swoje, a stworzone bywają,
I odnawiasz oblicze ziemi.

Pieśń dnia:

„Pieśń wznoszą usta ...” (230); „Czego chcesz od nas, Panie ...” (466)

Introit (91)

Ksiądz	Zbór
Panie, jak liczne są dzieła Twoje! Alleluja!	Tyś wszystko mądrze uczynił: ziemia jest pełna dóbr Twoich. Alleluja!
Wszystko oczekuje na Ciebie, abyś im dał pokarm w swoim czasie. Alleluja!	Gdy otwierasz rękę swoją, nasycają się dobrem. Alleluja!
Wydajesz tchnienie swoje, a stworzone bywają. Alleluja!	I odnawiasz oblicze ziemi. Alleluja!

Kolekty:

1. Boże miłosierny, świat pełen jest ludzi potrzebujących pomocy i wsparcia./ Otwórz serca i oczy nasze, abyśmy widzieli wyciągnięte ręce, błagające o pomoc./ Jak dzieła Syna Twojego świadczyły o Jego chwale, tak niechaj nasze uczynki miłosierdzia świadczą o mocy Twojej, która objawia się za sprawą Ducha Świętego w życiu naszym./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

2. Boże, dawco dobrych i doskonałych darów!/ Twoją jest wolą, abyśmy przede wszystkim byli bogaci w Tobie./ Uchroń nas od miłości do dóbr doczesnych, stwórz w nas serca miłujące bliźnich naszych i współczujące głodnym i bezdomnym./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

3. Boże wszechmogący, przyjmij chwałę i dziękczynienie z ust naszych, boś Ty wszystko mądrze uczynił./ Dzięki Tobie pada deszcz i świeci słońce, nie ustaje siew i żniwo./ Ręka Twoja wszystkim wspaniale kieruje i błogosławi nasze pola i niwy./ Daj nam serca skore zawsze do dziękowania za życie i chleb powszedni./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Łk 12,(13.14)15-21*

13.I rzekł ktoś z tłumu do niego: Nauczycielu, powiedz bratu memu, aby
się ze mną podzielił dziedzictwem. 14.A On mu rzekł: Człowieku, któż
mnie ustanowił sędzią lub rozjemcą nad wami? 15.Powiedz też do nich:
Baczcie, a wystrzegajcie się wszelkiej chciwości, dlatego, że nie od obfi-
tości dóbr zależy czyjeś życie. 16.I powiedział im podobieństwo: Pewne-

mu bogaczowi pole obfity plon przyniosło. 17.I rozważał w sobie: Co mam uczynić, skoro nie mam już gdzie gromadzić plonów moich? 18.I rzekł: Uczynię tak: Zburzę moje stodoły, a większe zbuduję i zgromadzę tam wszystko zboże swoje i dobra swoje, 19.i powiem do duszy swojej: Duszo, masz wiele dóbr złożonych na wiele lat; odpocznij, jedz, pij, wesel się. 20.Ale rzekł mu Bóg: Głupcze, tej nocy zażądają duszy twojej; a to, co przygotowałeś, czyje będzie? 21.Tak będzie z każdym, który skarby gromadzi dla siebie, a nie jest w Bogu bogaty.

II – 2 Kor 9,6-15*

6.A powiadam: Kto sieje skąpo, skąpo też żąć będzie, a kto sieje obficie, obficie też żąć będzie. 7.Każdy, tak jak sobie postanowił w sercu, nie z żalem albo z przymusu; gdyż ochotnego dawcę Bóg miłuje. 8.A władny jest Bóg udzielić wam obficie wszelkiej łaski, abyście, mając zawsze wszystkiego pod dostatkiem, mogli hojnie łożyć na wszelką dobrą sprawę, 9.jak napisano: Szczodrze rozdaje, udziela ubogim, sprawiedliwość jego trwa na wieki. 10.A ten, który daje ziarno siewcy i chleb na pokarm, da i pomnoży zasiew wasz, i przysporzy owoców sprawiedliwości waszej; 11.a tak ubogaceni we wszystko będziecie mogli okazywać wszelką szczodrobliwość, która za naszym przyczynieniem pobudza do dziękczynienia Bogu. 12.Bo sprawowanie tej służby nie tylko wypełnia braki u świętych, lecz wydaje też obfity plon w licznych dziękczynieniach, składanych Bogu. 13.Doznawszy dobrodziejstwa tej służby, chwalić będą Boga za to, że podporządkowujecie się wyznawanej przez siebie ewangelii Chrystusowej i za szczerą wspólnotę z nimi i ze wszystkimi; 14.a modląc się za was, tęsknić będą za wami z powodu nader obfitej łaski Bożej, która spływa na was. 15.Bogu niech będą dzięki za niewysłowiony dar jego.

Graduale:

Dobrze jest śpiewać Bogu naszemu, bo to wdzięczna rzecz; pieśń chwały jest miła. Alleluja! (Ps 147,1)

III – Iz 58,7-12*

7.Podzielisz twój chleb z głodnym i biednych bezdomnych przyjmiesz do domu, gdy zobaczysz nagiego, przyodziejesz go, a od swojego współbrata się nie odwrócisz. 8.Wtedy twoje światło wzejdzie jak zorza poranna i twoje uzdrowienie rychło nastąpi; twoja sprawiedliwość pójdzie przed tobą, a chwała Pańska będzie twoją tylną strażą. 9.Gdy potem będziesz wołał, Pan cię wysłucha, a gdy będziesz krzyczał o pomoc, odpowie: Oto jestem! Gdy usuniesz spośród siebie jarzmo, szydercze po-

kazywanie palcem i bezecne mówienie, 10.gdy głodnemu podasz swój chleb i zaspokoisz pragnienie strapionego, wtedy twoje światło wzejdzie w ciemności, a twój zmierzch będzie jak południe, 11.i Pan będzie ciebie stale prowadził i nasyci twoją duszę nawet na pustkowiach, i sprawi, że twoje członki odzyskają swoją siłę, i będziesz jak ogród nawodniony i jak źródło, którego wody nie wysychają. 12.Twoi ludzie odbudują prastare gruzy, podźwigniesz fundamenty poprzednich pokoleń i nazwą cię naprawiaczem wyłomów, odnowicielem, aby w nich można było mieszkać.

IV – 1 Tm 4,4.5

4.Wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre, i nie należy odrzucać niczego, co się przyjmuje z dziękczynieniem; 5.albowiem zostają one poświęcone przez Słowo Boże i modlitwę.

V – Mt 6,19-23

19.Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie je mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje podkopują i kradną; 20.ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie podkopują i nie kradną. 21.Albowiem gdzie jest skarb twój – tam będzie i serce twoje. 22.Światłem ciała jest oko. Jeśli tedy oko twoje jest zdrowe, całe ciało twoje jasne będzie. 23.A jeśliby oko twoje było chore, całe ciało twoje będzie ciemne. Jeśli tedy światło, które jest w tobie, jest ciemnością, sama ciemność jakaż będzie!

VI – Hbr 13,15.16

15.Przez niego więc nieustannie składajmy Bogu ofiarę pochwalną, to jest owoc warg, które wyznają jego imię. 16.A nie zapominajcie dobroczynności i pomocy wzajemnej; takie bowiem ofiary podobają się Bogu.

Modlitwa powszechna Kościoła:

I

Wszechmogący Boże i Ojcze, Pana naszego Jezusa Chrystusa! Dziękujemy Ci, że pozwoliłeś nam pracować i żyć w nadziei zebrania owoców trudu rąk i umysłu naszego. Wysławiamy Cię, bo codziennie wysłuchujesz nasze modlitwy i dajesz nam chleb powszedni, na który nie zasługujemy. Jesteśmy ludźmi grzesznymi i często wypowiadamy Ci posłuszeństwo, a Ty jednak masz litość nad nami i sprawiasz, że słońce wschodzi nad naszymi polami i pada deszcz na zasiew rąk naszych. Dopomóż nam pamiętać, że każda kromka chleba jest darem Twojego

serca ojcowskiego, że za nią powinniśmy Ci dziękować i dzielić się nią z ludźmi potrzebującymi. Bez Twojego błogosławieństwa wszelka praca i trud rąk naszych nie przyniesie pożądanego plonu.

Prosimy Cię, otwórz serca i ręce nasze, abyśmy z radością i ochotą pomagali potrzebującym. Rozbudź w nas ducha ofiarności na dzieło diakonii w Kościele Syna Twojego. Niechaj nie zbraknie nigdy chleba w naszych domach opieki, a ci, którzy są samotni i bezdomni, niech znajdą w nich miejsce i opiekę.

Boże miłosierny, spraw, aby wszyscy ludzie otrzymali pracę i uczciwie pracując, jedli własny chleb. Chroń pola nasze od ognia i gradu. Błogosław naszym zakładom pracy, instytutom, szkołom i uczelniom. Zmiłuj się nad milionami ludzi, którzy umierają z głodu z powodu suszy, wojny i chorób.

Błogosław Kościołowi naszemu, i spraw, aby każdy w nim znalazł pokarm dla duszy swojej. Niechaj Chrystus, chleb żywota, mieszka w domach naszych i kieruje naszymi myślami i krokami, napełnia serca nasze Duchem Świętym i umacnia naszą wiarę, abyśmy przede wszystkim byli bogaci w Tobie.

Wysłuchaj nas przez tegoż Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego. Amen.

II

Panie Boże, dawco dobrych i doskonałych darów! Serca nasze w Tobie nadzieję pokładają, bo jedynie Ty jesteś Ojcem naszym, który każdego dnia otwiera rękę swoją i nasyca wszystko, co żyje.

Niechaj śpiewa Tobie pieśń chwały całe stworzenie, które Ty błogosławisz, aby ziemia wydała plony potrzebne do wyżywienia wszystkiego, co z woli Twojej cieszy się życiem i pragnie je zachować.

Dziękujemy Tobie za chleb powszedni, za pokarm, odzienie i obuwie, za nasze domy i rodziny, przyjaciół i pracę, za zdrowie i chęć do pracy.

Uwielbiamy Cię, bo Ty nas ochraniasz od wszystkiego złego i prowadzisz przez życie. Dajesz poznanie zbawiennej prawdy oraz posilasz dusze nasze prawdziwym chlebem żywota — Ciałem i Krwią Syna Twojego, a naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

Spraw, aby nasza wdzięczność za dary Twoje każdego dnia wyrażała się we wierze czynnej w miłości do całego stworzenia, przede wszystkich naszych bliźnich: biednych i chorych, wzgardzonych i opuszczonych, samotnych i cierpiących. Pomagaj nam wyciągać do nich ręce na-

sze, nieść im pomoc i pocieszenie, bez Twojej bowiem łaskawej pomocy nic dobrego nie możemy uczynić. Ucz nas dobroczynności, gościnności i serdecznego współczucia. Otwieraj oczy nasze każdego dnia, abyśmy umieli dostrzec biedę i nędze, a także przyjść z właściwą pomocą tym, którzy potrzebują wsparcia i pomocy. Tak kieruj naszym życiem, aby nikt nie narzekał na obojętność naszą, skąpstwo i egoizm. Raczej niechaj dzięki naszym dobrym uczynkom imię Twoje będzie chwalone i błogosławione.

Prosimy Cię także, chroń nas od nieszczęść: ognia i powodzi, choroby i utraty nadziei, ludzkiej nienawiści i wojny. Niech na całej ziemi zapanuje pokój, zgoda i miłość. Spraw, aby sprawiedliwość i ewangelia Syna Twojego, wolność i poszanowanie praw drugiego człowieka rządziły wszystkimi narodami.

Wysłuchaj nas przez Syna swojego, Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego. Amen.

Antyfona:

Ks. Będę śpiewał Panu, pókim żyw. Alleluja!

Zb. Będę grał Bogu memu, póki jestem. Alleluja!

PAMIĄTKA REFORMACJI

(31 PAŹDZIERNIKA)

Barwa liturgiczna: czerwona

Hasło dnia:

Fundamentu innego nikt nie może założyć oprócz tego, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus. (1 Kor 3,11)

Psalm dnia: Ps 46,2-8

2. Bóg jest ucieczką i siłą naszą,
   Pomocą w utrapieniach najpewniejszą.
3. Przeto się nie boimy, choćby ziemia zadrżała
   I góry zachwiały się w głębi mórz.
4. Choćby szumiały, choćby pieniły się wody,
   Choćby drżały góry z powodu gniewu jego.
5. Jest rzeka, której nurty rozweselają miasto Boże,
   Przybytek święty Najwyższego.
6. Bóg jest w nim, nie zachwieje się:
   Bóg wspomoże go przed świtem.
7. Wzburzyły się narody, zachwiały się królestwa,
   Odezwał się głosem swoim i rozpłynęła się ziemia.
8. Pan Zastępów jest z nami,
   Warownym grodem jest nam Bóg Jakuba.

Pieśń dnia:

„Warownym grodem jest nasz Bóg…” (265 lub 259); „Zachowaj nas przy Słowie swym…” (266)

Introit (92)

Ksiądz	Zbór
I	
Nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej! Alleluja!	Jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy. Alleluja!

Bóg jest ucieczką naszą i siłą naszą. Alleluja!	Pomocą w utrapieniach najpewniejszą. Alleluja!
Przeto się nie boimy, choćby ziemia zadrżała. Alleluja!	I góry zachwiały się w głębi mórz. Alleluja!
II	
Przed królami mówić będę o świadectwach Twoich. Alleluja!	I nie będę się wstydził. Alleluja!
Pan Zastępów jest z nami. Alleluja!	Warownym grodem jest nam Bóg. Alleluja!
Bogu ufam, nie lękam się. Alleluja!	Cóż mi może uczynić człowiek? Alleluja!

Kolekty:

1. Panie, Boże nasz i Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa!/ Wielbimy imię Twoje, ponieważ okazujesz zmiłowanie swojemu Ludowi, odkupionemu krwią Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa./ Zachowaj nas w posłuszeństwie prawdzie Twojej, abyśmy uwolnieni zostali od mocy złego i dostąpili Twojego błogosławieństwa./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym. Amen.

2. Panie, Boże wszechmogący!/ Uwielbiamy imię Twoje za dar zbawienia w Synu Twoim, Jezusie Chrystusie i dziękujemy Ci za Słowo, przez które budujesz i odnawiasz codziennie swój Kościół na ziemi./Prowadź nas przez Ducha Świętego, abyśmy posłuszni byli Chrystusowi i przez Niego przeprowadzeni zostali z ciemności do wiecznej światłości./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrytusa, Pana naszego.

3. Panie Jezu, z Twojej woli powstał na ziemi Kościół, który umiłowałeś i nieustannie miłujesz./ Przebacz wszystkim, którzy pod pretekstem posiadania prawdy nienawidzą Twojego Kościoła i wszystko czynią, aby go zniszczyć./ Buduj swój Kościół na fundamencie nauki apostolskiej, uzbrój go w miecz Ewangelii i napełń go światłem Ducha Twojego./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Mt 5,1-10(11.12)*

1.Tedy Jezus, widząc tłumy, wstąpił na górę. A gdy usiadł, przystąpili do niego jego uczniowie. 2.I otworzywszy usta swoje, nauczał ich, mówiąc:

3.Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem ich jest Królestwo Niebios.
4.Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni.
5.Błogosławieni cisi, albowiem oni posiądą ziemię. 6.Błogosławieni, któ-
rzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. 7.Bło-
gosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. 8.Błogosła-
wieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. 9.Błogosławieni
pokój czyniący, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani. 10.Błogosła-
wieni, którzy cierpią prześladowanie z powodu sprawiedliwości, albo-
wiem ich jest Królestwo Niebios. 11.Błogosławieni jesteście, gdy wam
złorzeczyć i prześladować was będą i kłamliwie mówić na was wszelkie
zło ze względu na mnie! 12.Radujcie i weselcie się, albowiem zapłata wa-
sza obfita jest w niebie; tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli
przed wami.

II – Rz 3,21-28*

21.Ale teraz niezależnie od zakonu objawiona została sprawiedliwość
Boża, o której świadczą zakon i prorocy, 22.i to sprawiedliwość Boża
przez wiarę w Jezusa Chrystusa dla wszystkich wierzących. Nie ma
bowiem różnicy, 23.gdyż wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, 24.i
są usprawiedliwieni darmo, z łaski jego, przez odkupienie w Chrystusie
Jezusie, 25.którego Bóg ustanowił jako ofiarę przebłagalną przez krew
jego, skuteczną przez wiarę, dla okazania sprawiedliwości swojej przez
to, że w cierpliwości Bożej pobłażliwie odniósł się do przedtem popeł-
nionych grzechów, 26.dla okazania sprawiedliwości swojej w teraźniej-
szym czasie, aby On sam był sprawiedliwym i usprawiedliwiającym
tego, który wierzy w Jezusa. 27.Gdzież więc chluba twoja? Wykluczona!
Przez jaki zakon? Uczynków? Bynajmniej, lecz przez zakon wiary.
28.Uważamy bowiem, że człowiek bywa usprawiedliwiony przez wiarę,
niezależnie od uczynków zakonu.

Graduale:

*Słońcem i tarczą jest Pan, Bóg, łaski i chwały udziela Pan, nie odma-
wia tego, co dobre, tym, którzy żyją w niewinności. Alleluja!* (Ps 84,12)

III – Mt 10,26b-33

26b. Nie ma nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajnego,
o czym by się dowiedzieć nie miano. 27.Co mówię wam w ciemności,
opowiadajcie w świetle dnia; a co słyszycie na ucho, głoście na dachach.
28.I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą;
bójcie się raczej tego, który może i duszę i ciało zniszczyć w piekle.
29.Czyż nie sprzedają za grosz dwu wróbli? A jednak ani jeden z nich nie

spadnie na ziemię bez woli Ojca waszego. 30.Nawet wasze włosy na
głowie wszystkie są policzone. 31.Nie bójcie się; jesteście więcej warci niż
wiele wróbli. 32.Każdego więc, który mię wyzna przed ludźmi, i Ja wy-
znam przed Ojcem moim, który jest w niebie; 33.ale tego, kto by się mnie
zaparł przed ludźmi, i Ja się zaprę przed Ojcem moim, który jest w nie-
bie.

IV – Ga 5,1-6

1.Chrystus wyzwolił nas, abyśmy w tej wolności żyli. Stójcie więc niezachwianie i nie poddawajcie się znowu pod jarzmo niewoli. 2.Oto ja, Paweł, powiadam wam: jeśli się dacie obrzezać, Chrystus wam nic nie pomoże. 3.A oświadczam raz jeszcze każdemu człowiekowi, który daje się obrzezać, że powinien cały zakon wypełnić. 4.Odłączyliście się od Chrystusa wy, którzy w zakonie szukacie usprawiedliwienia; wypadliście z łaski. 5.Albowiem my w Duchu oczekujemy spełnienia się nadziei usprawiedliwienia z wiary, 6.bo w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie, ani nieobrzezanie nic nie znaczy, lecz wiara, która jest czynna w miłości.

V – Iz 62,6.7.10-12*

6.Na twoich murach, Jeruzalem, postawiłem stróżów: przez cały dzień i przez całą noc, nigdy nie umilkną. Wy, którzy wyznajecie Pana, nie milczcie! 7.I nie dajcie mu spokoju, dopóki nie odbuduje Jeruzalemu i dopóki nie uczyni go sławnym na ziemi! 10.Przechodźcie, przechodźcie przez bramy, gotujcie drogę ludowi! Torujcie, torujcie ścieżkę, usuwajcie kamienie, podnieście sztandar nad ludami! 11.Oto Pan ogłosił aż po krańce ziemi: Powiedzcie córce syjońskiej: Oto nadchodzi twoje zbawienie, oto jego zapłata idzie z nim, a jego nagroda jest przed nim. 12.I nazwą ich ludem świętym, odkupionymi Pana, a ciebie nazwą „Poszukiwaną", a nie miastem porzuconym.

VI – Flp 2,12.13

12.Przeto, umiłowani moi, jak zawsze, nie tylko w mojej obecności, ale jeszcze bardziej teraz pod moją nieobecność byliście posłuszni; z bojaźnią i ze drżeniem zbawienie swoje sprawujcie. 13.Albowiem Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie.

Teksty dodatkowe:

Łk 8,16-18*

16.Nikt też nie zapala świecy i nie nakrywa jej naczyniem ani nie stawia pod łóżkiem, ale stawia ją na świeczniku, ażeby widzieli światło ci, któ-

rzy wchodzą. 17.Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajemnego, co by nie miało być poznane i nie miało wyjść na jaw. 18.Baczcie więc, jak słuchacie; albowiem temu, który ma, będzie dodane, a temu, który nie ma, i to, co sądzi, że ma, zostanie odebrane.

II – 1 Kor 10,13-25*

13.Dotąd nie przyszło na was pokuszenie, które by przekraczało siły ludzkie; lecz Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale z pokuszeniem da i wyjście, abyście je mogli znieść. 14.Przeto, najmilsi moi, uciekajcie od bałwochwalstwa. 15.Przemawiam jak do rozsądnych: Rozsądźcie sami, co mówię. 16.Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czyż nie jest społecznością krwi Chrystusowej? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest społecznością ciała Chrystusowego? 17.Ponieważ jest jeden chleb, my, ilu nas jest, stanowimy jedno ciało, wszyscy bowiem jesteśmy uczestnikami jednego chleba. 18.Patrzcie na Izraela według ciała; czyż ci, którzy spożywają ofiary, nie są uczestnikami ołtarza? 19.Cóż tedy chcę powiedzieć? Czy to, że mięso składane w ofierze bałwanom, jest czymś więcej niż mięsem? Albo że bożek jest czymś więcej niż bałwanem? 20.Nie, chcę powiedzieć, że to, co składają w ofierze, ofiarują demonom, a nie Bogu; ja zaś nie chcę, abyście mieli społeczność z demonami. 21.Nie możecie pić kielicha Pańskiego i kielicha demonów; nie możecie być uczestnikami stołu Pańskiego i stołu demonów. 22.Albo czy chcemy Pana pobudzać do gniewu? Czyśmy mocniejsi od niego? 23.Wszystko wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne; wszystko wolno, ale nie wszystko buduje. 24.Niech nikt nie szuka własnej korzyści, lecz korzyści bliźniego. 25.Wszystko, co się sprzedaje w jatkach, jedzcie, o nic nie pytając dla spokoju sumienia

Joz 24,1.2.13-25

1.Potem Jozue zgromadził wszystkie plemiona izraelskie w Sychem i zwołał starszych Izraela i jego naczelników, sędziów i przełożonych, i ci stanęli przed Bogiem. 2.I rzekł Jozue do całego ludu: Tak mówi Pan, Bóg Izraela: Dawnymi czasy mieszkali za Rzeką ojcowie wasi – Terach, ojciec Abrahama i ojciec Nachora, i służyli innym bogom. 13.Dałem wam ziemię, nad którą się nie mozoliliście, miasta, których nie budowaliście, a jednak w nich zamieszka, jecie zaś z winnic i drzew oliwnych, których nie sadziliście. 14.Oddajcie tedy Panu zbożną cześć i służcie mu szczerze i wiernie; usuńcie bogów, którym służyli wasi ojcowie za Rzeką i w Egipcie, a służcie Panu. 15.A jeśliby się wam wydawało, że źle jest służyć Panu, to wybierzcie sobie dzisiaj, komu będziecie służyć: czy bogom,

którym służyli wasi ojcowie, gdy byli za Rzeką, czy też bogom amorejskim, w których ziemi teraz mieszkacie. Lecz ja i dom mój służyć będziemy Panu. 16.I odpowiedział lud tymi słowy: Niech nas Bóg uchowa od tego, abyśmy mieli opuścić Pana, a służyć innym bogom. 17.Gdyż to Pan, Bóg nasz, wyprowadził nas i naszych ojców z ziemi egipskiej, z domu niewoli, i On uczynił na naszych oczach te wielkie cuda, i strzegł nas przez całą tę drogę, którą szliśmy, i wśród wszystkich ludów, wśród których ciągnęliśmy. 18.I wypędził Pan przed nami wszystkie ludy, i Amorejczyków, mieszkających w tej ziemi; więc także my służyć będziemy Panu, gdyż On jest Bogiem naszym. 19.I rzekł Jozue do ludu: Nie możecie służyć Panu, gdyż jest On Bogiem świętym, Bogiem zazdrosnym, nie odpuści wam przewinień i grzechów waszych. 20.Jeżeli opuścicie Pana i służyć będziecie obcym bogom, to On odwróci się, sprowadzi na was nieszczęście i wygubi was, chociaż przedtem wyświadczał wam dobrodziejstwa. 21.Lecz lud rzekł do Jozuego: Nie tak, ale Panu służyć będziemy. 22.Wtedy Jozue rzekł do ludu: Wy sami jesteście świadkami przeciwko sobie, że obraliście sobie Pana, aby mu służyć. A oni odpowiedzieli: Jesteśmy świadkami. 23.A on na to: Usuńcie tedy obcych bogów, którzy są pośród was i skłońcie serca wasze do Pana, Boga Izraela. 24.I rzekł lud do Jozuego: Panu, Bogu naszemu, służyć będziemy i głosu jego słuchać. 25.I zawarł Jozue tego dnia przymierze z ludem, i nadał mu w Sychem przepisy i prawo.

J 10,26-30

26.Lecz wy nie wierzycie, bo nie jesteście z owiec moich. 27.Owce moje głosu mojego słuchają i Ja znam je, a one idą za mną. 28.I Ja daję im żywot wieczny, i nie giną na wieki, i nikt nie wydrze ich z ręki mojej. 29.Ojciec mój, który mi je dał, jest większy nad wszystkich i nikt nie może wydrzeć ich z ręki Ojca. 30.Ja i Ojciec jedno jesteśmy.

Obj 14,6.7

6.I widziałem innego anioła, lecącego przez środek nieba, który miał ewangelię wieczną, aby ją zwiastować mieszkańcom ziemi i wszystkim narodom, i plemionom, i językom, i ludom, który mówił donośnym głosem: 7.Bójcie się Boga i oddajcie mu chwałę, gdyż nadeszła godzina sądu jego, i oddajcie pokłon temu, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i źródła wód.

1 Krl 18,20-39

20.Achab wysłał więc zew do wszystkich synów izraelskich i zgromadził
proroków na górze Karmel. 21.Wtedy Eliasz przystąpił do całego ludu
i rzekł: Jak długo będziecie kuleć na dwie strony? Jeżeli Pan jest Bogiem,
idźcie za nim, a jeżeli Baal, idźcie za nim! Lecz lud nie odrzekł mu ani
słowa. 22.Rzekł więc Eliasz do ludu: Ja jeden tylko pozostałem jako pro-
rok Pana, proroków Baala zaś jest czterystu pięćdziesięciu. 23.Niech nam
przeto dadzą dwa cielce. Niech oni wybiorą sobie jednego cielca i po-
ćwiartują go, i położą na drwach, lecz ognia niech nie podkładają. Ja
również przygotuję jednego cielca i położę go na drwach, ale ognia nie
podłożę. 24.Potem wzywajcie wy imienia waszego boga, ja zaś będę
wzywał imienia Pana. Ten zaś Bóg, który odpowie ogniem, ten zaiste
jest Bogiem: I odpowiedział cały lud: Dobrze, niech tak będzie. 25.Na-
stępnie Eliasz rzekł do proroków Baala: Wybierzcie sobie jednego cielca
i przygotujcie go pierwsi, gdyż was jest więcej, i wzywajcie imienia wa-
szego boga, lecz ognia nie podkładajcie. 26.Wzięli tedy cielca, którego im
dano, oprawili go i wzywali imienia Baala od rana aż do południa, mó-
wiąc: Baalu, wysłuchaj nas. Lecz nie było żadnej odpowiedzi. Wykony-
wali przy tym taniec kultowy wokoło ołtarza, który wznieśli. 27.A gdy
nastało południe, Eliasz zaczął drwić z nich, mówiąc: Wołajcie głośniej,
wszak jest bogiem, ale może się zamyślił lub jest czym innym zajęty, lub
może udał się w drogę, albo może śpi? Niech się więc obudzi! 28.Wołali
więc głośno i według swojego zwyczaju zadawali sobie rany nożami
i włóczniami, aż krew po nich spływała. 29.A gdy minęło południe, oni
trwali jeszcze w swoim upojeniu aż do pory składania ofiary z poka-
rmów, ale nie było żadnej odpowiedzi. 30.Wtedy Eliasz rzekł do całego
ludu: Przystąpcie do mnie. A gdy cały lud zbliżył się do niego, on na-
prawił, zburzony ołtarz Pana. 31.Eliasz wziął dwanaście kamieni według
liczby plemion potomków Jakuba, którego doszło słowo Pana tej treści:
Izrael będzie imię twoje. 32.Z tych kamieni zbudował ołtarz w imię Pana,
wykopał wokoło ołtarza rów o pojemności dwóch miar zboża, 33.następ-
nie ułożył drwa, poćwiartował cielca i ułożył na drwach, 34.i rzekł: Na-
pełnijcie cztery wiadra wodą i wylejcie je na ofiarę całopalną i na drwa.
Potem rzekł: Powtórzcie to jeszcze raz. I oni powtórzyli to jeszcze raz.
I znów rzekł: Uczyńcie to po raz trzeci. I oni uczynili to po raz trzeci.
35.I spłynęły wody te z ołtarza tak, że i rów wypełnił się wodą. 36.A gdy
nadeszła pora składania ofiary z pokarmów, prorok Eliasz przystąpił
i rzekł: Panie, Boże Abrahama, Izaaka i Izraela! Niech się dziś okaże, że
Ty jesteś Bogiem w Izraelu, a ja twoim sługą i że według twego słowa
uczyniłem to wszystko. 37.Odezwij się, Panie, odpowiedz mi, a niech ten

lud pozna, że Ty, Panie, jesteś Bogiem prawdziwym i że Ty odmienisz ich serca. 38.Wtedy spadł ogień Pana i strawił ofiarę całopalną i drwa, i kamienie, i ziemię, a wodę, która była w rowie, wysuszył. 39.Gdy to cały lud zobaczył, padł na twarz mówiąc: Pan jest Bogiem, Pan jest Bogiem!

Modlitwa powszechna Kościoła:

I

Panie Boże i Ojcze naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa! Uwielbiamy w dniu wspominania dzieła odnowy Kościoła Syna Twojego święte imię Twoje, bo Ty za sprawą Ducha Świętego powołałeś Kościół na ziemi i uznałeś nas za godnych wejścia do dziedzictwa Syna Twojego. Wyznajemy, że nie zawsze dobrze wypełniamy nasze posłannictwo, często pogardzamy Twoją prawdą i nie przynosimy owoców godnych naszej wiary w Jezusa Chrystusa, Pana i Głowy Kościoła.

Prosimy Cię, ożyw mocą Ducha swojego serca nasze. Jak niegdyś tchnąłeś Ducha Świętego w obumierające członki Kościoła, tak i nas ożyw przez Ewangelię o zbawieniu dla każdego wierzącego.

Pragniemy nieść wysoko sztandar Słowa Twojego, składać świadectwo o Twojej mocy, która nieustannie objawia się w naszym życiu. Chcemy głosić dobroć Twoją objawioną w Jezusie Chrystusie, Panu naszym.

Spraw, abyśmy zawsze pamiętali, że prawdziwym skarbem Kościoła jest Ewangelia chwały i mocy Twojej. Daj nam siły i odwagę do przeciwstawiania się tym, którzy Twoje Słowo wykładają według własnego rozumienia. Dopomóż nam zachować w sercach miłość do Kościoła i wierność prawdzie, że usprawiedliwieni jesteśmy z łaski przez wiarę w Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, którego posłałeś na świat, aby zgromadził w jedno wszystkie dzieci Twoje.

Boże, prosimy Cię, spraw, aby nasza wiara objawiała się w codziennym życiu przez okazywanie miłości naszym bliźnim i przez tolerancję wobec inaczej myślących i wierzących. Niechaj umacnia się na ziemi Twoje Królestwo pokoju i sprawiedliwości! Niechaj poznają wszystkie narody, że jesteś Bogiem naszym, a tych, których miłujesz nigdy nie opuścisz!

Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego. Amen.

II

Wszechmogący Panie Boże, miłosierny Ojcze! Dziękujemy Ci, że nie jesteś Bogiem milczącym. Twoje oblicze jest nieustannie zwrócone ku grzesznym ludziom, niegodnym Twojej łaski i miłości. Otwierasz swoje serce ojcowskie przed każdym pragnącym społeczności z Tobą. Dajesz poznanie Twojej zbawiennej woli.

Dziękujemy Ci, że Słowo Twoje jest obietnicą i wskazaniem drogi, którą pragniesz prowadzić nas przez życie. Otwórz nasze uszy i serca, żeby przeniknęła nas Twoja prawda, przez którą i w której jest wyzwolenie i wolność życia przed twoim Majestatem.

Dziękujemy Ci, że przez swoje Słowo odnowiłeś przed wiekami oblicze Twojego Kościoła. Nieustannie budujesz przez nie Twoje wybrane i powołane dzieci w dom duchowy i święte kapłaństwo.

Boże, Ojcze miłosierny, racz łaskawie prowadzić Twój Kościół przez Ducha Świętego, Pocieszyciela i Oświeciciela serc naszych. Gromadź wszystkich członków Twojego Kościoła świętego wokół ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Chrystusa i Pana wszystkich, których powołałeś do życia w światłości i prawdzie.

Wysłuchaj nas, Boże łaskawy, i okaż nam zmiłowanie w Jezusie Chrystusie, jedynej Głowie Kościoła. Amen.

Antyfona:

Ks. Panie, w Tobie pokładam nadzieję moją. Alleluja!

Zb. Ty odpowiadasz, Panie, Boże mój. Alleluja!

PAMIĄTKA ŚWIĘTYCH PAŃSKICH

(1 LISTOPADA)

Barwa liturgiczna: biała *lub* czerwona

Hasło dnia:

Już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga. (Ef 2,19)

Psalm dnia: Ps 24

1. Pańska jest ziemia i to, co ją napełnia,
   Świat i ci, którzy na nim mieszkają.
2. On bowiem założył ją na morzach
   I utwierdził ją na rzekach.
3. Któż może wstąpić na górę Pana?
   I kto stanie na jego świętym miejscu?
4. Kto ma czyste dłonie i niewinne serce,
   Kto nie skłania duszy swej ku próżności i nie przysięga obłudnie,
5. Ten dostąpi błogosławieństwa od Pana
   I sprawiedliwości od Boga, zbawiciela swego.
6. Takie jest pokolenie tych, co go szukają,
   Tych, którzy szukają oblicza twego, Boże Jakuba.
7. Podnieście, bramy, wierzchy wasze,
   I podnieście się, bramy prastare,
   Aby wszedł Król chwały!
8. Któż jest tym Królem chwały?
   Pan silny i potężny,
   Pan potężny w boju.
9. Podnieście, bramy, wierzchy wasze
   I podnieście się, bramy prastare,
   Aby wszedł Król chwały!
10. Któż jest tym Królem chwały?
    Pan Zastępów! On jest Królem chwały!

Pieśń dnia:

„Gdy ze mną Bóg...” (636); „W niebiesiech, w niebiesiech ...” (276)

Introit (93)

Ksiądz	Zbór
Święci zwyciężyli przez krew Baranka	I przez słowo świadectwa swojego.
Panie, niebiosa wysławiają cuda Twoje!	I wierność Twoją w zgromadzeniu świętych.
Bóg groźny jest w gronie świętych.	Potężny i straszny nad wszystkich wokół Niego.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Mt 5,2-10(11.12)*

2.I otworzywszy usta swoje, nauczał ich, mówiąc: 3.Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem ich jest Królestwo Niebios. 4.Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni. 5.Błogosławieni cisi, albowiem oni posiądą ziemię. 6.Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. 7.Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. 8.Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. 9.Błogosławieni pokój czyniący, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani. 10.Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie z powodu sprawiedliwości, albowiem ich jest Królestwo Niebios. 11.Błogosławieni jesteście, gdy wam złorzeczyć i prześladować was będą i kłamliwie mówić na was wszelkie zło ze względu na mnie! 12.Radujcie i weselcie się, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebie; tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

II – Obj 7,9-12(13-17)*

9.Potem widziałem, a oto tłum wielki, którego nikt nie mógł zliczyć, z każdego narodu i ze wszystkich plemion, i ludów, i języków, którzy stali przed tronem i przed Barankiem, odzianych w szaty białe, z palmami w swych rękach. 10.I wołali głosem donośnym, mówiąc: Zbawienie jest u Boga naszego, który siedzi na tronie, i u Baranka. 11.A wszyscy aniołowie stali wokoło tronu i starców, i czterech postaci, i upadli przed tronem na twarze swoje, i oddali pokłon Bogu, 12.mówiąc: Amen! Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i siła Bogu naszemu na wieki wieków. Amen. 13.I odezwał się jeden ze starców, i rzekł do mnie: Któż to są ci przyodziani w szaty białe i skąd przyszli? 14.I rzekłem mu: Panie mój, ty wiesz. A on rzekł do mnie: To są ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku i wyprali szaty swoje, i wybielili

je we krwi Baranka. 15.Dlatego są przed tronem Bożym i służą mu we dnie i w nocy w świątyni jego, a Ten, który siedzi na tronie, osłoni ich obecnością swoją. 16.Nie będą już łaknąć ani pragnąć, i nie padnie na nich słońce ani żaden upał, 17.ponieważ Baranek, który jest pośród tronu, będzie ich pasł i prowadził do źródeł żywych wód; i otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu.

Graduale:

Alleluja. Śpiewajcie Panu pieśń nową, na chwałę jego w zgromadzeniu wiernych. Alleluja! (Ps 149,1)

Kolekty:

1. Panie Boże wszechmogący!/ Wspominamy wszystkich, którzy przez Ducha Świętego zostali uświęceni i w wieczności wielbią imię Twoje./ Prosimy Cię, spraw, abyśmy pielgrzymując przez życie pamiętali, że otacza nas obłok świadków i dlatego postępowali zawsze zgodnie z Twoją wolą./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

2. Boże, jesteś światłością, i źródłem życia wiecznego!/ Rozprosz ciemności serc naszych światłem Twojej prawdy i przez Syna swojego napełnij nasze dusze wiarą i nadzieją./ Spraw, abyśmy przez wiarę w Jezusa Chrystusa już teraz żyli mocą, która pochodzi od Ciebie, a w dniu śmierci naszej z radością dołączyli do tych, którzy przed Twoim obliczem wielbią imię Twoje./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Panie Boże, w tym Dniu Wspominania Świętych Twoich, wysławiamy Cię, gdyż dzięki krzyżowej śmierci i ofierze Jezusa Chrystusa już nie jesteśmy przybyszami i obcymi, lecz współobywatelami świętych i Twoimi domownikami. Przez Chrzest i wiarę, którą budzisz w naszych sercach, możemy dostąpić łaski oglądania Twojego oblicza i należeć do rodziny, której jesteś Ojcem. Dziękujemy Ci za ten dar Twojego serca. Niechaj usta nasze z wdzięcznością śpiewają Tobie na chwałę!

Boże, dziękujemy Ci, że prowadzisz nas przez Ducha Świętego i wskazujesz drogę, która wiedzie do Ciebie. Spraw, abyśmy uświęceni przez Niego, przynosili godne owoce wiary w Jezusa Chrystusa. Niechaj nasze serca promienieją miłością, a ręce ochoczo służą bliźnim!

Wspominamy tych, którzy uczyli nas umiłowania Słowa Twojego. Wspominamy ojców Kościoła, reformatorów, doktorów Pisma, duszpasterzy i nauczycieli naszych. Niechaj zawsze będą oni dla nas przykładem wiary i posłuszeństwa Twojej woli.

Boże, gdy nadejdzie ostatni dzień naszego życia, połącz nas z naszymi ojcami i spraw, byśmy w niebiańskiej szczęśliwości na wieki chwalili imię Twoje.

Wysłuchaj nas przez Pana i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa. Amen.

Antyfona:

Ks. Słudzy Boga i Baranka służyć Mu będą. Alleluja!

Zb. I oglądać będą Jego oblicze, a imię Jego będzie na ich czołach. Alleluja!

PAMIĄTKA UMARŁYCH

(1 LISTOPADA)

Barwa liturgiczna: czarna

Hasło dnia:

Naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy posiedli mądre serca. (Ps 90,12)

Psalm dnia: Ps 102

1. Modlitwa utrapionego, gdy upada na duchu
   i wylewa skargę swoją przed Panem.
2. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej
   I wołanie moje niech dojdzie do ciebie!
3. Nie ukrywaj oblicza swego przede mną
   W dniu niedoli mojej, nakłoń ku mnie swe ucho
   W dniu, kiedy cię wzywam,
   Śpiesznie mnie wysłuchaj!
4. Bo nikną jak dym dni moje,
   A kości moje są rozpalone jak ognisko.
5. Spalone jest jak trawa i wyschło serce moje,
   Zapomniałem jeść chleb.
6. Od głośnej skargi mojej
   Kości przyschły mi do ciała.
7. Jestem podobny do pelikana na pustyni,
   Jestem jak sowa wśród ruin.
8. Nie śpię i jęczę
   Jak ptak samotny na dachu.
9. Codziennie lżą mnie wrogowie moi,
   Złorzeczą mi ci, którzy szaleją przeciwko mnie.
10. Bo jadam popiół jak chleb,
    A napój mój mieszam ze łzami,
11. Z powodu gniewu twego i zapalczywości twojej,
    Gdyż podniosłeś mnie i strąciłeś.
12. Dni moje są jak cień wydłużony,
    A ja usycham jak trawa.
13. Ale Ty, Panie, trwasz na wieki,
    A pamięć o tobie z pokolenia w pokolenie.

14. Ty powstaniesz, zmiłujesz się nad Syjonem,
Bo czas zlitować się nad nim, gdyż nadeszła właściwa pora.
15. Słudzy twoi bowiem kochają jego kamienie
I żalą się nad jego ruiną.
16. Narody bać się będą imienia Pana,
A królowie ziemscy chwały twojej.
17. Gdy Pan odbuduje Syjon,
Ukaże się w chwale swojej,
18. Przychyli się do modlitwy opuszczonych
I nie pogardzi ich prośbą.
19. Niech to zapiszą dla pokolenia przyszłego
I niech chwali Pana lud, który będzie stworzony,
20. Gdyż wejrzał ze swojej świętej wysokości.
Pan spojrzał z nieba na ziemię,
21. Aby wysłuchać jęku więźniów
I uwolnić skazanych na śmierć,
22. By głoszono na Syjonie imię Pańskie
I chwałę jego w Jeruzalemie,
23. Gdy się zgromadzą razem narody
I królestwa, aby służyć Panu.
24. Wyczerpał w drodze siłę moją,
Ukrócił dni moje.
25. Rzekłem: Boże mój, nie zabieraj mnie w połowie dni moich,
Wszak lata twoje trwają z pokolenia w pokolenie.
26. Tyś z dawna założył ziemię,
A niebiosa są dziełem rąk twoich.
27. One zginą, Ty zaś zostaniesz,
I wszystkie jak szata się zużyją;
Jak szata, która się zmienia, one się zmienią.
28. Ale Ty pozostaniesz ten sam
I nie skończą się lata twoje.
29. Synowie sług twoich będą mieszkać bezpiecznie
I potomstwo ich będzie utwierdzone przed tobą.

Pieśń dnia:

„O, jakeście wy błogosławieni...” (924); „Dokąd mam się w troskach męczyć ...” (670)

Introit (94)

Ksiądz	Zbór
Panie, naucz nas liczyć dni nasze,	Abyśmy zyskali mądre serce.
Gdy Pan wywiódł z niewoli uprowadzonych z Syjonu!	Byliśmy jak we śnie.
Kto wychodzi z płaczem,	Będzie wracał z radością!

Kolekty:

1. Boże, jesteś światłością i źródłem życia./ Rozprosz ciemność serc naszych światłem Twojej prawdy i przez Syna swojego napełnij nasze dusze życiem wiecznym./ Spraw, abyśmy przez wiarę w Jezusa Chrystusa już teraz żyli mocą, która pochodzi od Ciebie, a w dniu śmierci naszej z radością przekroczyli próg wieczności./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

2. Boże, szybko upływają dni naszego życia./ Jesteśmy na tej ziemi jedynie pielgrzymami, bo ojczyzna nasza jest w niebie./ Prosimy Cię pokornie, spraw, abyśmy z ufnością zbliżali się do dnia przejścia z doczesności do wieczności, gdyż wtedy to, co śmiertelne przyobleczesz w to, co nieśmiertelne i wówczas na wieki będziemy z Tobą./ Wysłuchaj nas przez Zmartwychwstałego Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – J 5,24-29*

24.Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto słucha słowa mego i wierzy temu, który mnie posłał, ma żywot wieczny i nie stanie przed sądem, lecz przeszedł z śmierci do żywota. 25.Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, zbliża się godzina, owszem już nadeszła, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, co usłyszą, żyć będą. 26.Jak bowiem Ojciec ma żywot sam w sobie, tak dał i Synowi, by miał żywot sam w sobie. 27.I dał mu władzę sądzenia, bo jest Synem Człowieczym. 28.Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego; 29.i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd.

II – 1 Kor 15,35-38.42-44a*

35.Ale powie ktoś: Jak bywają wzbudzeni umarli? I w jakim ciele przychodzą? 36.Niemądry! To, co siejesz, nie ożywa, jeśli nie umrze. 37.A to, co

siejesz, nie jest przecież tym ciałem, które ma powstać, lecz gołym ziarnem, może pszenicznym, a może jakimś innym; 38.ale Bóg daje mu ciało, jakie chce, a każdemu z nasion właściwe jemu ciało. 42.Tak też jest ze zmartwychwstaniem. Co się sieje jako skażone, bywa wzbudzone nieskażone; 43.sieje się w niesławie, bywa wzbudzone w chwale; sieje się w słabości, bywa wzbudzone w mocy; 44a.sieje się ciało cielesne, bywa wzbudzone ciało duchowe.

Graduale:

Dzięki sprawiedliwości ujrzę oblicze twoje, kiedy się obudzę, nasycę się widokiem twoim. Amen. (Ps 17,15)

III – Dn 12,1b-3*

1b.W owym to czasie wybawiony będzie twój lud, każdy, kto jest wpisany do księgi żywota. 2.A wielu z tych, którzy śpią w prochu ziemi, obudzą się, jedni do żywota wiecznego, a drudzy na hańbę i wieczne potępienie. 3.Lecz roztropni jaśnieć będą jak jasność na sklepieniu niebieskim, a ci, którzy wielu wiodą do sprawiedliwości, jak gwiazdy na wieki wieczne.

IV – Flp 1,21-26

21.Albowiem dla mnie życiem jest Chrystus, a śmierć zyskiem. 22.A jeśli życie w ciele umożliwi mi owocną pracę, to nie wiem, co wybrać. 23.Albowiem jedno i drugie mnie pociąga: pragnę rozstać się z życiem i być z Chrystusem, bo to daleko lepiej; 24.lecz z drugiej strony pozostać w ciele, to ze względu na was rzecz potrzebniejsza. 25.A to wiem na pewno, że pozostanę przy życiu i będę z wami wszystkimi, abyście robili postępy i radowali się w wierze, 26.żebyście we mnie mieli powód do wielkiej chluby w Chrystusie Jezusie, gdy znowu do was przybędę.

V – Mt 22,23-33

23.W tym dniu przystąpili do niego saduceusze, którzy utrzymują, że nie ma zmartwychwstania, i zapytali go, 24.mówiąc: Nauczycielu! Mojżesz powiedział: Jeśliby ktoś umarł bezdzietnie, poślubi brat jego wdowę po nim i wzbudzi potomstwo bratu swemu. 25.Było tedy u nas siedmiu braci; i pierwszy pojąwszy żonę, umarł, i nie mając potomstwa, zostawił żonę swoją bratu swemu. 26.Podobnie i drugi, i trzeci, aż do siódmego. 27.A w końcu po wszystkich zmarła i ta niewiasta. 28.Przy zmartwychwstaniu tedy któregoż z tych siedmiu żoną będzie? Wszak ją wszyscy mieli. 29.A Jezus odpowiadając, rzekł im: Błądzicie, nie znając Pism ani mocy Bożej. 30.Albowiem przy zmartwychwstaniu ani się żenić nie będą, ani za mąż wychodzić, lecz będą jak aniołowie w niebie. 31.A co do

zmartwychwstania, czy nie czytaliście, co wam Bóg powiedział w słowach: 32.Jam jest Bóg Abrahama i Bóg Izaaka, i Bóg Jakuba! Bóg nie jest Bogiem umarłych, lecz żywych. 33.A lud, który to usłyszał, zdumiewał się nad nauką jego.

VI – Hbr 4,9-11

9.A tak pozostaje jeszcze odpocznienie dla ludu Bożego; 10.kto bowiem wszedł do odpocznienia jego, ten sam odpoczął od dzieł swoich, jak Bóg od swoich. 11.Starajmy się tedy usilnie wejść do owego odpocznienia, aby nikt nie upadł, idąc za tym przykładem nieposłuszeństwa.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Boże, Panie całego stworzenia, wiecznie żywy i pełen mocy! Wspominamy dzisiaj naszych zmarłych, dlatego serca nasze napełnione są żalem, bo ci, którzy odeszli z tej ziemi, byli bliscy i drodzy naszym sercom. Wierzymy, że są oni w rękach Twoich i żadna siła nie wydrze ich spod Twojej łaski i miłości.

Dziękujemy Ci za tych, których dzisiaj wspominamy, przede wszystkim za to, coś przez nich dla nas uczynił. Dziękujemy Ci za naszych rodziców, braci i siostry. Chwalimy Cię za Twoją miłość, którą znajdowaliśmy także w ich sercach.

Ojcze wieczności, przede wszystkim dziękujemy Ci za Syna Twojego, Jezusa Chrystusa, przez którego zerwałeś pęta śmierci i wywiodłeś nieśmiertelność na jaśnię. Dopomóż nam żyć w niezłomnej nadziei, że po czasie doczesnej pielgrzymki zgromadzisz wszystkie dzieci swoje przed tronem łaski i obdarzysz ich życiem wiecznym.

Niech światło tryumfu i zwycięstwa nad śmiercią w Chrystusie rozproszy mroki żyjących na tej ziemi, na której wszystko przemija i musi odejść. Panie, *naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy posiedli mądre serca!*

Miej nad nami litość i prowadź nas przez Ducha Świętego przez życie, ochraniaj od złego, rozbudź ducha wiary i ufności. Prowadź nas do Królestwa Twojej chwały, gdzie na wieki będziemy Cię wielbić wraz ze wszystkimi wybranymi.

Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Antyfona:

Ks. Jezus Chrystus jest zmartwychwstaniem i życiem.

Zb. Kto w Niego wierzy, choćby i umarł, żyć będzie!

DZIEŃ POKUTY

Barwa liturgiczna: fioletowa

Hasło dnia:

Sprawiedliwość wywyższa lud, lecz grzech jest hańbą narodów.

(Prz 14,34)

Psalm dnia: Ps 51,3-14

3. Zmiłuj się nade mną, Boże, według łaski swojej,
Według wielkiej litości swojej zgładź występki moje!
4. Obmyj mnie zupełnie z winy mojej
I oczyść mnie z grzechu mego!
5. Ja bowiem znam występki swoje
I grzech mój zawsze jest przede mną.
6. Przeciwko tobie samemu zgrzeszyłem
I uczyniłem to, co złe w oczach twoich,
Abyś okazał się sprawiedliwy w wyroku swoim,
Czysty w sądzie swoim.
7. Oto urodziłem się w przewinieniu
I w grzechu poczęła mnie matka moja.
8. Oto miłujesz prawdę chowaną na dnie duszy
I objawiasz mi mądrość ukrytą.
9. Pokrop mnie hizopem, a będę oczyszczony;
Obmyj mnie, a ponad śnieg bielszy się stanę.
10. Daj, bym usłyszał radość i wesele,
Niech się rozradują kości, które skruszyłeś!
11. Zakryj oblicze swoje przed grzechami moimi
I zgładź wszystkie winy moje.
12. Serce czyste stwórz we mnie, o Boże,
A ducha prawego odnów we mnie!
13. Nie odrzucaj mnie od oblicza swego
I nie odbieraj mi swego Ducha świętego!
14. Przywróć mi radość z wybawienia twego
I wesprzyj mnie duchem ochoczym!

Pieśń dnia:

„Z głębokiej nędzy...” (438)

Introit (95)

Ksiądz	Zbór
Szukajcie Pana, dopóki można Go znaleźć.	Wzywajcie Go, dopóki jest blisko.
Zmiłuj się nade mną, Boże, według łaski swojej.	Według wielkiej litości swojej zgładź występki moje.
Przeciwko Tobie samemu zgrzeszyłem.	I uczyniłem to, co złe w oczach Twoich.

Kolekty:

1. Boże, w Chrystusie Jezusie objawiło się na świecie Królestwo Twoje./ Pochyl nas w pokorze przed Twoim majestatem, nakłoń serca nasze do szczerej pokuty, rozbudź w nas ogień wiary./ Uczyń nas wiernymi słuchaczami Twojej Ewangelii, abyśmy stali się obywatelami Królestwa Twojego./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

2. Wszechmogący Boże, miłosierny Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa!/ Dziękujemy Tobie, że dzięki bogactwu łaski i dobroci Twojej prowadzisz nas do upamiętania./ Spraw, abyśmy upokorzyli się przed Tobą, wyznawali grzechy nasze i przez wzgląd na miłosierdzie Twoje rozpoczęli nowe życie./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Łk 13,(1-5)6-9*

1.W tym samym czasie przybyli do niego niektórzy z wiadomością o Ga-
lilejczykach, których krew Piłat pomieszał z ich ofiarami. 2.I odpowiada-
jąc, rzekł do nich: Czy myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi
grzesznikami niż wszyscy inni Galilejczycy, że tak ucierpieli? 3.Bynaj-
mniej, powiadam wam, lecz jeżeli się nie upamiętacie, wszyscy podob-
nie poginiecie. 4.Albo czy myślicie, że owych osiemnastu, na których
upadła wieża przy Syloe i zabiła ich, było większymi winowajcami niż
wszyscy ludzie zamieszkujący Jerozolimę? 5.Bynajmniej, powiadam wam,
lecz jeżeli się nie upamiętacie, wszyscy tak samo poginiecie. 6.I powie-
dział to podobieństwo: Pewien człowiek miał figowe drzewo zasadzone

w winnicy swojej i przyszedł, by szukać na nim owocu, lecz nie znalazł.
7.I rzekł do winogrodnika: Oto od trzech lat przychodzę, by szukać na
tym figowym drzewie owocu, a nie znajduję. Wytnij je, po cóż jeszcze
ziemię próżno zajmuje? 8.A tamten odpowiadając, rzecze: Panie, pozo-
staw je jeszcze ten rok, aż je okopię i obłożę nawozem, 9.Może wyda
owoc w przyszłości, jeśli zaś nie, wytniesz je.

II – Rz 2,1-11*

1.Nie ma przeto usprawiedliwienia dla ciebie, kimkolwiek jesteś, czło-
wiecze, który sądzisz; albowiem, sądząc drugiego, siebie samego potę-
piasz, ponieważ ty, sędzia, czynisz to samo. 2.Bo wiemy, że sąd Boży
słusznie spada na tych, którzy takie rzeczy czynią. 3.Czy mniemasz,
człowiecze, który osądzasz tych, co takie rzeczy czynią, a sam je czynisz,
że ujdziesz sądu Bożego? 4.Albo może lekceważysz bogactwo jego do-
broci i cierpliwości, i pobłażliwości, nie zważając na to, że dobroć Boża
do upamiętania cię prowadzi? 5.Ty jednak przez zatwardziałość swoją
i nieskruszone serce gromadzisz sobie gniew na dzień gniewu i obja-
wienia sprawiedliwego sądu Boga, 6.Który odda każdemu według
uczynków jego: 7.Tym, którzy przez trwanie w dobrym uczynku dążą
do chwały i czci, i nieśmiertelności, da żywot wieczny; 8.tych zaś, którzy
o uznanie dla siebie zabiegają i sprzeciwiają się prawdzie, a hołdują nie-
prawości, spotka gniew i pomsta. 9.Tak, utrapienie i ucisk spadnie na
duszę każdego człowieka, który popełnia złe, najprzód Żyda, potem
i Greka, 10.a chwała i cześć, i pokój każdemu, który czyni dobrze, naj-
pierw Żydowi, a potem i Grekowi. 11.Albowiem u Boga nie ma względu
na osobę. 12.Bo ci, którzy bez zakonu zgrzeszyli, bez zakonu też poginą;
a ci, którzy w zakonie zgrzeszyli, przez zakon sądzeni będą.

Graduale:

Tylko chwilę trwa gniew jego, ale życzliwość jego całe życie. Amen.

(Ps 30,6a)

III – Mt 12,33-35(36.37)

33.Zasadźcie drzewo dobre, to i owoc będzie dobry, albo zasadźcie
drzewo złe, to i owoc będzie zły; albowiem z owocu poznaje się drzewo.
34.Plemiona żmijowe! Jakże możecie mówić dobrze, będąc złymi? Albo-
wiem z obfitości serca mówią usta. 35.Dobry człowiek wydobywa z do-
brego skarbca dobre rzeczy, a zły człowiek wydobywa ze złego skarbca
złe rzeczy. 36.A powiadam wam, że z każdego nieużytecznego słowa,
które ludzie wyrzekną, zdadzą sprawę w dzień sądu. 37.Albowiem na

podstawie słów twoich będziesz usprawiedliwiony i na podstawie słów twoich będziesz potępiony.

IV – Obj 3,14-22

14.A do anioła zboru w Laodycei napisz: To mówi Ten, który jest Amen,
świadek wierny i prawdziwy, początek stworzenia Bożego: 15.Znam
uczynki twoje, żeś ani zimny, ani gorący. Obyś był zimny albo gorący!
16.A tak, żeś letni, a nie gorący ani zimny, wypluję cię z ust moich.
17.Ponieważ mówisz: Bogaty jestem i wzbogaciłem się, i niczego nie po-
trzebuję, a nie wiesz, żeś pożałowania godzien nędzarz i biedak, ślepy
i goły, 18.radzę ci, abyś nabył u mnie złota w ogniu wypróbowanego,
abyś się wzbogacił i abyś przyodział szaty białe, aby nie wystąpiła na
jaw haniebna nagość twoja, oraz maści, by nią namaścić oczy twoje, abyś
przejrzał. 19.Wszystkich, których miłuję, karcę i smagam; bądź tedy gor-
liwy i upamiętaj się. 20.Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos
mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze
mną. 21.Zwycięzcy pozwolę zasiąść ze mną na moim tronie, jak i Ja zwy-
ciężyłem i zasiadłem wraz z Ojcem moim na jego tronie. 22.Kto ma uszy,
niechaj słucha, co Duch mówi do zborów.

V – Łk 13,22-27(28-30)

22.I obchodził miasta i wioski, nauczając, i zdążał w kierunku Jerozolimy.
23.I rzekł ktoś do niego: Panie, czy tylko niewielu będzie zbawionych?
On zaś rzekł do nich: 24.Starajcie się wejść przez wąską bramę, gdyż wie-
lu, powiadam wam, będzie chciało wejść, ale nie będą mogli. 25.Gdy
wstanie gospodarz i zamknie bramę, a wy staniecie na dworze i pukać
będziecie w bramę, mówiąc: Panie, otwórz nam, a on odpowie: Nie
wiem, skąd jesteście. 26.Wówczas zaczniecie mówić: Jadaliśmy i pijali-
śmy przed tobą, i na ulicach naszych nauczałeś; 27.A on powie wam: Nie
wiem, skąd jesteście, odstąpcie ode mnie wszyscy, którzy czynicie nie-
prawość. 28.Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów, gdy ujrzycie Abraha-
ma, Izaaka i Jakuba i wszystkich proroków w Królestwie Bożym, siebie
samych zaś precz wyrzuconych. 29.I przyjdą ze wschodu i z zachodu,
z północy i z południa, i zasiądą w Królestwie Bożym. 30.I oto ostatni
będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi.

VI – Iz 1,10-17*

10.Słuchajcie Słowa Pana, książęta sodomscy, przysłuchuj się uważnie
wskazaniu naszego Boga, ludu Gomory! 11.Co mi po mnóstwie waszych
krwawych ofiar – mówi Pan. Jestem syty całopaleń baranów i tłuszczu

karmnych cieląt, a krwi byków i jagniąt, i kozłów nie pragnę. 12.Gdy przy, aby zjawić się przed moim obliczem, któż tego żądał od was, abyście wydeptywali moje dziedzińce? 13.Nie składajcie już ofiary daremnej, kadzenie, nowie i sabaty mi obrzydły, zwoływanie uroczystych zebrań – nie mogę ścierpieć świąt i uroczystości. 14.Waszych nowiów i świąt nienawidzi moja dusza, stały mi się ciężarem, zmęczyłem się znosząc je. 15.A gdy wyciągacie swoje ręce, zakrywam moje oczy przed wami, choćbyście pomnożyli wasze modlitwy, nie wysłucham was, bo na waszych rękach pełno krwi. 16.Obmyjcie się, oczyśćcie się, usuńcie wasze złe uczynki sprzed moich oczu, przestańcie źle czynić! 17.Uczcie się dobrze czynić, przestrzegajcie prawa, brońcie pokrzywdzonego, wymierzajcie sprawiedliwość sierocie, wstawiajcie się za wdową!

Modlitwa powszechna Kościoła:

Boże miłosierdzia i łaski! Nie jesteśmy godni Twojego zmiłowania, gdyż jesteśmy grzesznikami i codziennie wiele grzeszymy. Nie zawsze jesteśmy Tobie wierni. Lekceważymy Twoje święte przykazania. Często chodzimy własnymi ścieżkami i wydaje się nam, że Twoje drogi są zbyt uciążliwe dla nas.

Boże, okaż nam łaskę i przebacz nam nasze winy popełnione myślą, słowem, uczynkiem i przez zaniedbanie.

Niech słowo Twego Zakonu skruszy nasze zatwardziałe, dumne i pyszne serca. Dopomóż nam przez Ewangelię nawrócić się do Ciebie, żałować za nasze grzechy. Rozbudź w sercach naszych wiarę w dobroć Syna Twojego, Jezusa Chrystusa, abyśmy mogli przyjąć Twoje łaskawe odpuszczenie grzechów. Oczyść nas i przyodziej szatą sprawiedliwości Syna Twojego, naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Przede wszystkim spraw, abyśmy przez moc Ducha Świętego odrodzili się i z Jego pomocą prowadzili nowe życie, zespolili się z Panem naszym i przynosili owoce godne naszej wiary i upamiętania.

Skrusz serca pysznych ludzi. Przywiedź do pokuty tych, którzy Ciebie nie znają i chodzą własnymi drogami. Ześlij na ich drogę życia Słowo Twoje, aby zostali oświeceni i przyprowadzeni do Ciebie, jedynego Boga i Pana.

Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela. Amen.

Albo: Litania (nr 370, 371) lub Suplikacje (nr 372)

Antyfony:

Ks. Jeżeli będziesz zważał na winy, Panie?

Zb. Panie, któż się ostoi?

NABOŻEŃSTWO BŁAGALNE O DUCHA ŚWIĘTEGO I ODNOWĘ KOŚCIOŁA

Barwa liturgiczna: czerwona

Hasło dnia:

Tak mówi Pan: Dam do waszego wnętrza mojego ducha i uczynię, że będziecie postępować według moich przykazań, moich praw będziecie przestrzegać i wykonywać je. (Ez 36,27)

Psalm dnia: Ps 42

2. Jak jeleń pragnie wód płynących,
Tak dusza moja pragnie ciebie, Boże!
3. Dusza moja pragnie Boga, Boga żywego.
Kiedyż przyjdę i ukażę się przed obliczem Boga?
4. Łzy moje są mi chlebem we dnie i w nocy,
Gdy mówią do mnie co dzień: Gdzie jest Bóg twój?
5. Wspominam to z wielkim rozrzewnieniem,
Jak chodziłem w tłumie, pielgrzymując do domu Bożego
Wśród głosów radości i dziękczynienia tłumu świętującego,
6. Czemu rozpaczasz, duszo moja,
I czemu drżysz we mnie?
Ufaj Bogu, gdyż jeszcze sławić go będę:
On jest zbawieniem moim i Bogiem moim!
7. Dusza moja smuci się we mnie,
Dlatego wspominam cię z krainy Jordanu i szczytów Hermonu,
Z gór Misar.
8. Głębina przyzywa głębinę w odgłosie wodospadów twoich:
Wszystkie nawałnice i fale twoje przeszły nade mną.
9. Za dnia wyznacza Pan łaskę swoją!
A w nocy śpiewam mu pieśń, modlę się do Boga życia mego.
10. Mówię do Boga: Skało moja,
Dlaczego zapomniałeś o mnie?
Dlaczego posępny chodzę,
Gdy trapi mnie nieprzyjaciel?
11. Jest mi tak, jakby kruszono mi kości,

Gdy mnie lżą wrogowie moi,
Mówiąc do mnie co dzień;
Gdzież jest Bóg twój?
12. Czemu rozpaczasz, duszo moja,
I czemu drżysz we mnie?
Ufaj Bogu, gdyż jeszcze sławić go będę:
On jest zbawieniem moim i Bogiem moim!

Pieśń dnia:

„Przyjdź, Duchu Święty, Stwórco, przyjdź…" (226); „O Duchu Święty, Boże przyjdź…" (221)

Introit (96)

Ksiądz	Zbór
Wyleję wody na spieczoną ziemię.	I strumienie na ląd suchy.
Jak jeleń pragnie wód płynących.	Tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże!
Dusza moja pragnie Boga, Boga żywego.	Kiedyż przyjdę i ukażę się przed obliczem Boga?

Kolekty:

1. Panie Boże, najwspanialszym dziełem Twoim jest zbawienie dokonane w Synu i przez Syna Twojego, Jezusa Chrystusa./ Dopomóż nam, abyśmy z wiarą i ufnością pracowali na niwie Kościoła i dążyli do jego odrodzenia i budowania na chwałę imienia Twojego./Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

2. Boże łaskawy, daj sługom swoim ducha niezłomnej ufności i serca gorliwe./ Natchnij nas wiarą, że żadna praca nie będzie daremna, jeśli ją wykonujemy w imię i dla imienia Syna Twojego, Jezusa Chrystusa./ Spraw, abyśmy nie oczekiwali uznania świata, ale pełnili swoje powinności z myślą o Tobie i cały czas i siły poświęcili dla sprawy Kościoła Syna Twojego./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

Teksty liturgiczne i kazalne

I – J 7,37-39

37.A w ostatnim, wielkim dniu święta stanął Jezus i głośno zawołał: Jeśli kto pragnie, niech przyjdzie do mnie i pije. 38.Kto wierzy we mnie, jak

powiada Pismo, z wnętrza jego popłyną rzeki wody żywej. 39.A to mówił o Duchu, którego mieli otrzymać ci, którzy w niego uwierzyli; albowiem Duch Święty nie był jeszcze dany, gdyż Jezus nie był jeszcze uwielbiony.

lub

Łk 11,9-13

9. A Ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam. 10.Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje, a kto szuka, znajduje, a kto kołacze, temu otworzą. 11.Gdzież jest taki ojciec pośród was, który, gdy syn będzie go prosił o chleb, da mu kamień? Albo gdy będzie go prosił o rybę, da mu zamiast ryby węża? 12.Albo gdy będzie go prosił o jajo, da mu skorpiona? 13.Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą.

II – Ga 3,1-5

1.O nierozumni Galacjanie! Któż was omamił, was, przed których oczami został wymalowany obraz Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego? 2.Chcę dowiedzieć się od was tego jednego: Czy przez uczynki zakonu otrzymaliście Ducha, czy przez słuchanie z wiarą? 3.Czy aż tak nierozumni jesteście? Rozpoczęliście w duchu, a teraz na ciele kończycie? 4.Czy daremne były tak liczne wasze doznania? Rzeczywiście, byłyby daremne. 5.Czy ten, który daje wam Ducha i dokonuje wśród was cudów, czyni to na podstawie uczynków zakonu, czy na podstawie słuchania z wiarą?

Graduale:

Wspomóż nas, Boże zbawienia naszego, dla chwały imienia Twego wybaw nas. [Alleluja!] (Ps 79,9a)

III – Iz 44,1-5

1.Lecz teraz słuchaj, Jakubie, mój sługo, i ty, Izraelu, którego wybrałem. 2.Tak mówi Pan, który cię uczynił i ukształtował w łonie matki, który cię wspomaga: Nie bój się, mój sługo, Jakubie, i Jeszurunie, którego wybrałem! 3.Gdyż wyleję wody na spieczoną ziemię i strumienie na suchy ląd; wyleję mojego Ducha na twoje potomstwo i moje błogosławieństwo na twoje latorośle, 4.aby się rozkrzewiły jak trawa między wodami, jak topole nad ruczajami. 5.Jeden powie wówczas: Ja należę do Pana! Drugi nazwie się imieniem Jakuba, a inny wypisze na swojej ręce: „Własność Pana” - i otrzyma zaszczytne imię „Izrael”.

Modlitwa powszechna Kościoła

I

Święty Boże, łaskawy Ojcze! Chcesz, aby ludzie poznali prawdę i byli zbawieni. Dziękuję Ci, że w Twoim planie zbawienia, który urzeczywistniłeś w Jezusie Chrystusie, nie pominąłeś żadnego człowieka. Wysławiamy Cię, Panie, bo przez zwycięstwo Chrystusa nad złymi mocami wyrwałeś wierzących z ciemności śmierci i przeniosłeś do Królestwa Syna Twojego.

Boże miłosierny, jesteśmy Ci wdzięczni, że przez wiarę w zbawczą moc krzyża Chrystusowego zajaśniało w naszych sercach światło prawdy, która wyzwala z grzechu. Przez wiarę usynowiłeś nas i uczyniłeś obywatelami Królestwa sprawiedliwości i pokoju. Umacniaj nieustannie naszą wiarę, abyśmy nie utracili darowanego nam dziedzictwa.

Spraw, aby Kościół Syna Twojego nieustannie rozrastał się, umacniał w wierze i w wierności przekazanej nam nauki. Nie dopuść, abyśmy zapomnieli, że powołani jesteśmy do zachowania czystego zwiastowania Ewangelii, której nie wolno nam się wyprzeć ani się jej wstydzić.

Odnów wiarę naszą, aby przez to odnowiony został Kościół, któremu chcemy być wierni i służyć mu aż do ostatnich chwil naszego życia. Dlatego daj nam Ducha Świętego, przez którego jest poznanie prawdy i sprawiedliwości.

Boże, przez Ducha Świętego buduj i umacniaj na ziemi Królestwo Twojego Syna. Niechaj Kościół, Oblubienica Jego, przygotowuje się na spotkanie z Nim i przyozdabia się w klejnoty wiary na wesele Barankowe. Niechaj na każdym miejscu będzie głoszona Ewangelia o zbawieniu, a pokój i sprawiedliwość zwyciężą otchłań władcy zła. Boże, umocnij wśród nas panowanie swoje w Duchu Świętym i przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

II

Boże światłości i Ojcze ukrzyżowanego Chrystusa Jezusa! Ty wiesz, ile jest w świecie ciemności, oraz ile jest jej w naszych grzesznych sercach. Znasz naszą ludzką niedolę i dlatego przyniosłeś nam pomoc w Synu Twoim, Jezusie Chrystusie.

Boże, prosimy Cię, niechaj światło łaski Twojej, które promienieje z krzyża Golgoty, rozproszy mroki naszej grzesznej egzystencji. Racz pamiętać także o nas, marnym prochu w wielkim wszechświecie. Jeśli z woli Twojej ma się coś zmienić wokół nas, niechaj rozpocznie się od

nas. Wkrocz, Panie, do naszego serca, aby światło zbawienia wiecznego skierowało nas na nową drogę życia w prawdzie i w wierze czynnej w miłości.

Boże, przez Ducha Świętego buduj wokół krzyża Chrystusa społeczność wiary i życia dzieci Twoich, pragnących oczyszczenia we krwi Jezusa, Baranka Bożego. Niechaj odrodzona społeczność wyznawców Syna Twojego będzie zaczynem nowej ludzkości; niechaj nieustannie składa żywe świadectwo o zbawczym czynie Twoim w Jezusie Chrystusie i wielbi imię Twoje przez Zbawiciela naszego! Amen.

Antyfony:

Ks. Panie, Boże Zastępów, spraw nam odnowę. [Alleluja!]

Zb. Rozjaśnij oblicze swoje, a będziemy zbawieni. [Alleluja!]

NABOŻEŃSTWO JEDNOŚĆ KOŚCIOŁA

Barwa liturgiczna: czerwona

Hasło dnia:

Chrystus modlił się: Proszę i za tymi, którzy przez ich słowo uwierzą we mnie. Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w Tobie, aby i oni w nas jedno byli. (J 17,20-21)

Psalm dnia: Ps 106

1. Alleluja. Wysławiajcie Pana, albowiem jest dobry,
Albowiem łaska jego trwa na wieki!
2. Kto wysłowi potężne dzieła Pana,
Kto ogłosi całą chwałę jego?
3. Błogosławieni, którzy strzegą prawa,
W każdym czasie wykonują sprawiedliwość!
4. Pomnij o mnie, Panie, przez życzliwość dla ludu swego,
Nawiedź mnie zbawieniem swoim,
5. Bym mógł oglądać szczęście wybrańców twoich,
Radować się radością ludu twego,
Chlubić się razem z dziedzictwem twoim!
6. Zgrzeszyliśmy jak ojcowie nasi,
Zawiniliśmy, postąpiliśmy bezbożnie.
7. Ojcowie nasi nie zważali na cuda twoje w Egipcie,
Nie pamiętali wielkiej łaski twojej
I buntowali się nad Morzem Czerwonym.
8. A jednak wybawił ich dla imienia swego,
Aby okazać moc swoją.
9. Zgromił Morze Czerwone, tak że wyschło,
I przeprowadził ich przez głębiny jak przez pustynię.
10. Tak wybawił ich z ręki tych, którzy ich nienawidzili,
I wyzwolił ich z ręki wrogów.
11. Wody okryły ich ciemiężców,
Ani jeden z nich się nie ostał.
12. Wtedy uwierzyli słowu jego,
Śpiewali pieśni na jego chwałę.
13. Lecz szybko zapomnieli o jego czynach,
Nie pokładali nadziei w radzie jego.

14. Dali upust pożądliwości na pustyni
I kusili Boga na pustkowiu.
15. Wtedy dał im, czego żądali,
Tyle, że aż chorowali z przesytu.
16. Gdy unieśli się zawiścią przeciw Mojżeszowi w obozie,
Przeciw Aaronowi, świętemu Pańskiemu,
17. Rozwarła się ziemia i połknęła Datana,
I pokryła zgraję Abirama.
18. Wybuchł też ogień przeciwko ich zgrai,
Płomień strawił bezbożnych.
19. Uczynili cielca na Horebie
I kłaniali się ulanemu posągowi,
20. Zamienili chwałę Boga swego
Na obraz wołu jedzącego trawę.
21. Zapomnieli o Bogu, wybawicielu swoim,
Który wielkich dzieł dokonał w Egipcie,
22. Cudów w krainie Chama,
Rzeczy strasznych nad Morzem Czerwonym.
23. Przeto byłby ich wygubił, jak zamyślał,
Gdyby nie Mojżesz, wybraniec jego,
Który stanął w wyłomie przed nim, by odwrócić gniew jego
Tak, aby ich nie wytracił.
24. I wzgardzili ziemią rozkoszną,
Nie uwierzyli słowu jego.
25. Szemrali w swoich namiotach,
Nie słuchali głosu Pana.
26. Wtedy podniósł na nich rękę swoją,
By ich wytracić na pustyni,
27. Aby potomstwo ich rozrzucić wśród narodów
I rozproszyć ich po wszystkich ziemiach.
28. Przyłączyli się do Baal-Peora
I jedli z ofiar składanych umarłym.
29. Rozgniewali go postępkami swymi,
Dlatego spadła na nich plaga.
30. Wtedy wystąpił Pinchas i wkroczył,
I plaga ustała.
31. Poczytano mu to za sprawiedliwość,
Z pokolenia w pokolenie, na wieki.
32. Potem rozgniewali go u wód Meriba
Tak, że Mojżesz cierpiał z ich powodu,

33. Bo rozgoryczyli ducha jego,
I wypowiedział nierozważne słowa ustami swymi.
34. Nie wytępili ludów Tak, jak Pan im nakazał,
35. Ale zmieszali się z poganami I nauczyli się ich czynów.
36. Oddawali cześć ich bałwanom, Które stały się dla nich pułapką.
37. Ofiarowali demonom Synów swych i córki swoje.
38. Wylewali krew niewinną, Krew synów i córek swoich, Które ofiarowali bałwanom Kanaanu, I skalana była ziemia krwią.
39. Splugawili się czynami swoimi
I cudzołożyli postępkami swymi.
40. Przeto Pan zapłonął gniewem na lud swój
I obrzydził sobie dziedzictwo swoje.
41. Wydał ich w ręce narodów;
I panowali nad nimi ci, którzy ich nienawidzili.
42. Gnębili ich wrogowie,
Ujarzmiając ich swoją ręką.
43. Wiele razy ich wybawiał,
Lecz oni buntowali się w zamysłach swoich
I upadli przez winy swoje.
44. Lecz wejrzał na ich niedolę
I wysłuchał ich wołania.
45. Przypomniał sobie o swym przymierzu z nimi
I zlitował się według wielkiej łaski swojej.
46. Wzbudził dla nich miłosierdzie
U wszystkich, którzy ich uprowadzili w niewolę.
47. Zbaw nas, Panie, Boże nasz,
I zgromadź nas spośród narodów,
Abyśmy dziękowali imieniu twemu świętemu
I aby naszą chlubą było uwielbianie ciebie!
48. Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, od wieków na wieki!
Niech wszystek lud powie: Amen! Alleluja!

Pieśń dnia:

„Słońce prawdy wzejdź wśród nas…” (565)

Introit (97)

Ksiądz	Zbór
O, jak dobrze i miło,	Gdy bracia w zgodzie mieszkają!

Tam bowiem Pan zsyła błogosławieństwo,	Życie na wieki wieczne.
Zbaw nas, Panie, Boże nasz i zgromadź nas spośród narodów.	Abyśmy dziękowali imieniu Twemu świętemu.

Kolekty:

1. Ojcze, Ty pojednałeś nas z sobą i także powierzyłeś nam Słowo pojednania./ Użycz nam siły, abyśmy z odwagą głosili Ewangelię o pokoju i jako pojednana różnorodność żyli w jedności wiary i miłości./ Wezwij narody świata do pojednania z Tobą i między sobą, aby zapanowała wzajemna miłość i zgoda ku chwale imienia Twojego./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

2. Panie Boże, Stworzycielu nieba i ziemi!/ Jedynie Ty jesteś prawdziwym Bogiem i Tobie należy się cześć i chwała./ Objawiłeś Twą dobroć i miłość w krzyżu Jezusa Chrystusa./ Uwielbij imię swoje w cudownych dziełach Twoich i w jedności Kościoła Syna Twojego./ Tobie i Synowi Twojemu w Twej świątyni niebieskiej oddają cześć aniołowie i zbawieni./Niechaj wszyscy zjednoczeni w wierze i miłości chwalą Cię po wszystkie dni aż do skończenia świata./ Wysłuchaj nas, Boże, w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Teksty liturgiczne i kazalne

I – J 17,l-23

1.To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy swoje ku niebu, rzekł: Ojcze!
Nadeszła godzina; uwielbij Syna swego, aby Syn uwielbił ciebie; 2.jak
mu dałeś władzę nad wszelkim ciałem, aby dał żywot wieczny tym
wszystkim, których mu dałeś. 3.A to jest żywot wieczny, aby poznali cie-
bie, jedynego prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś.
4.Ja cię uwielbiłem na ziemi; dokonałem dzieła, które mi zleciłeś, abym je
wykonał; 5.a teraz Ty mnie uwielbij, Ojcze, u siebie samego tą chwałą,
którą miałem u ciebie, zanim świat powstał. 6.Objawiłem imię twoje lu-
dziom, których mi dałeś ze świata; twoimi byli i mnie ich dałeś, i strzegli
słowa twojego. 7.Teraz poznali, że wszystko, co mi dałeś, od ciebie po-
chodzi; 8.albowiem dałem im słowa, które mi dałeś, i oni je przyjęli
i prawdziwie poznali, że od ciebie wyszedłem, i uwierzyli, że mnie po-
słałeś. 9.Ja za nimi proszę, nie za światem proszę, lecz za tymi, których
mi dałeś, ponieważ oni są twoi; 10.i wszystko moje jest twoje, a twoje jest
moje i uwielbiony jestem w nich. 11.I już nie jestem na świecie, lecz oni są

na świecie, a Ja do ciebie idę. Ojcze święty, zachowaj w imieniu twoim
tych, których mi dałeś, aby byli jedno, jak my. 12.Dopóki byłem z nimi na
świecie, zachowywałem w imieniu twoim tych, których mi dałeś, i strze-
głem, i żaden z nich nie zginął, prócz syna zatracenia, by się wypełniło
Pismo. 13.Ale teraz do ciebie idę i mówię to na świecie, aby mieli w sobie
moją radość w pełni. 14.Ja dałem im słowo twoje, a świat ich znienawi-
dził, ponieważ nie są ze świata, jak Ja nie jestem ze świata. 15.Nie proszę,
abyś ich wziął ze świata, lecz abyś ich zachował od złego. 16.Nie są ze
świata, jak i Ja nie jestem ze świata. 17.Poświęć ich w prawdzie twojej;
słowo twoje jest prawdą. 18.Jak mnie posłałeś na świat, tak i Ja posłałem
ich na świat; 19.i za nich poświęcam siebie samego, aby i oni byli poświę-
ceni w prawdzie. 20.A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy
przez ich słowo uwierzą we mnie. 21.Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Oj-
cze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzy-
ł, że Ty mnie posłałeś. 22.A Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli
jedno, jak my jedno jesteśmy. 23.Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli dosko-
nali w jedności, żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że ich umiłowa-
łeś, jak i mnie umiłowałeś.

II – Ef 4,1-7.11-16

1.Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak
przystoi na powołanie wasze, 2.zwszelką pokorą i łagodnością, z cier-
pliwością, znosząc jedni drugich w miłości, 3.starając się zachować jed-
ność Ducha w spójni pokoju: 4.Jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani
jesteście do jednej nadziei, która należy do waszego powołania; 5.Jeden
Pan, jedna wiara, jeden chrzest; 6.Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który
jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. 7.A każdemu
z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. 11.I On
ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangeli-
stami, a innych pasterzami i nauczycielami, 12.aby przygotować świętych
do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, 13.aż doj-
dziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej
doskonałości, i dorośniemy do wymiarów pełni Chrystusowej, 14.abyśmy
już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi lada wiatrem nauki przez
oszustwo ludzkie i przez podstęp, prowadzący na bezdroża błędu,
15.lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym wzglę-
dem w niego, który jest Głową, w Chrystusa, 16.z którego całe ciało spo-
jone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według
zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka,
rośnie i buduje siebie samo w miłości.

Graduale:

Wspomóż nas, Boże zbawienia naszego, dla chwały imienia Twego! [Alleluja!] (Ps 79,9a)

lub

1 Kor 1,10-18

10.A proszę was, bracia, w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, abyście wszyscy byli jednomyślni i aby nie było między wami rozłamów, lecz abyście byli zespoleni jednością myśli i jednością zdania. 11.Albowiem wiadomo mi o was, bracia moi, od domowników Chloi, że wynikły spory wśród was. 12.A mówię to dlatego, że każdy z was powiada: Ja jestem Pawłowy, a ja Apollosowy, a ja Kefasowy, a ja Chrystusowy. 13.Czy rozdzielony jest Chrystus? Czy Paweł za was został ukrzyżowany albo w imię Pawła zostaliście ochrzczeni? 14.Dziękuję Bogu, że nikogo z was nie ochrzciłem prócz Kryspa i Gajusa, 15.aby ktoś nie powiedział, że jesteście w imię moje ochrzczeni. 16.Ochrzciłem też i dom Stefana; poza tym nie wiem, czy kogo innego ochrzciłem. 17.Nie posłał mnie bowiem Chrystus, abym chrzcił, lecz abym zwiastował dobrą nowinę, i to nie w mądrości mowy, aby krzyż Chrystusowy nie utracił mocy. 18.Albowiem mowa o krzyżu jest głupstwem dla tych, którzy giną, natomiast dla nas, którzy dostępujemy zbawienia, jest mocą Bożą.

Modlitwa powszechna Kościoła

I

Wszechmogący Boże, Panie miłosierny! Oprócz rozlicznych owoców krzyża Syna Twojego, ofiarowałeś nam również dar wolności. Dziękujemy Ci i czcimy Ciebie za wolność od grzechu, która dana jest każdemu, kto ufa mocy krzyża Chrystusowego. Boże dobrotliwy, dziękujemy Ci za wolność od przepisów prawa, martwej litery, która nieustannie oskarża i potępia grzeszników przed obliczem Twoim. Wysławiamy Cię za wolność od śmierci, którą karzesz za nasze nieprawości.

Boże łaskawy, niechaj uwalniająca moc krzyża będzie objawiona wszystkim ludziom, niechaj skruszy wszelkie więzy, aby każdy mógł się cieszyć życiem w pokoju. Jednakże, Panie, ustrzeż nas od nadużywania wolności, gdyż nie wszystko buduje człowieka i nie wszystko jest dlań pożyteczne. Przede wszystkim uchroń nas od nadużywania wolności w Twoim Kościele. Nie dopuść, byśmy kierowali się pychą, ale służyli sobie wzajemnie, okazując miłość i dążyli do jedności wiary.

Zachowaj dzieci swoje w ewangelicznej wolności. Chroń je od fałszywych nauczycieli, którzy pod pozorem posłuszeństwa Słowu Twojemu, narzucają pęta Twoim dzieciom, przez krew Chrystusa nabytym na Twoją własność, i pozbawiają je mocy płynącej z wiary w krzyż Golgoty.

Boże, przede wszystkim nie pozwól nam zapomnieć, że żyć w wolności, znaczy w wolności wiary służyć Ci i wielbić imię Twoje przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela i Pana wszystkich wierzących. Amen.

II

Boże nasz, nikt nie może stanąć przed Twoim obliczem i powiedzieć: jestem bez grzechu, jestem sprawiedliwy i święty. Zgrzeszyliśmy i dlatego brak nam chwały Bożej i zniszczony jest w nas Twój obraz. Wszyscy zasługujemy na potępienie. Jedynie umiłowany Syn Twój, który z woli Twojej „stał się ciałem i zamieszkał między nami", był bez grzechu i dzięki Jego doskonałemu posłuszeństwu udzielasz nam zbawienia wiecznego.

Boże miłosierny, dziękuję Ci wraz z wszystkimi dziećmi Twoimi za odkupienie w Jezusie Chrystusie i za łaskę usprawiedliwienia. Dopomóż nam zrozumieć, co znaczy być usprawiedliwionym z łaski, abyśmy z wdzięcznością przyjęli Twój dar odpuszczenia grzechów, a nawróciwszy się, byśmy nieustannie szukali sprawiedliwości, która jest z wiary w Jezusa Chrystusa i wierzyli w moc Jego krzyżowej śmierci. Panie, z łaski Twojej żyjemy, łaską się posilamy i w łasce zbawienia pokładamy nadzieję.

Twój Kościół na ziemi jest darem łaski. Spraw, abyśmy w nim żyli w jedności wiary i miłości i oczekiwali pojednania się wszystkich dzieci Twoich w Królestwie Twojej Chwały. Syn Twój modlił się o jedność dla wszystkich Twoich uczniów. Spraw, abyśmy zechcieli być Jego prawdziwymi uczniami i szukali jedności wiary.

Boże, chwalimy Cię i błogosławimy przez wiekuistego niebieskiego arcykapłana Jezusa Chrystusa, umiłowanego Syna Twojego, przez którego niechaj będzie Tobie wraz z Nim i z Duchem Świętym cześć i uwielbienie, teraz i na wieki wieków. Amen.

Antyfony:

Ks. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi. [Alleluja!]

Zb. Jeśli miłość wzajemną mieć będziecie. [Alleluja!]

ŚWIĘTO EWANGELIZACJI, MISJI I DIAKONII

Barwa liturgiczna: czerwona

Hasło dnia:

Nie wstydzę się ewangelii Chrystusowej, jest ona mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy. (Rz 1,16)

Psalm dnia: Ps 145,1-9

1. Wywyższać cię będę, Boże mój, Królu,
   I błogosławić imieniu twemu na wieki.
2. Co dzień błogosławić ci będę
   I wysławiać imię twoje na wieki.
3. Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały,
   A wielkość jego jest niezgłębiona.
4. Pokolenie pokoleniu głosi dzieła twoje,
   Opowiada o potędze twojej.
5. Głosić będą wspaniałą chwałę majestatu twego
   I cudowne sprawy twoje.
6. Mówić będą o potędze strasznych dzieł twoich,
   Opowiadać o wielkości twojej.
7. Zwiastować będą pamięć wielkiej dobroci twojej,
   A sprawiedliwość twoją radośnie opiewać.
8. Łaskawy i miłosierny jest Pan,
   Nierychły do gniewu i pełen łaski.
9. Dobry jest Pan dla wszystkich,
   A miłosierdzie jego jest nad wszystkimi jego dziełami.

Pieśń dnia:

„Zbudź, Panie, ducha ojców wiary…” (541); „Tu miejsca dość!” (539)

Introit (98)

Ksiądz	Zbór
Chwalcie Pana wszystkie narody! [Alleluja!]	Wysławiajcie Go, wszystkie ludy. [Alleluja!]
Nie bój się, maleńka trzódko!	Gdyż upodobało się Ojcu waszemu dać wam Królestwo.
Niech nam Bóg miłościw będzie	I niech nam błogosławi.

Kolekty:

1. Panie i Boże nasz łaskawy!/ Dziękujemy Tobie, że powołałeś i posłałeś uczniów swoich, aby zwiastowali Twoją Ewangelię wszystkim narodom./ Spraw, abyśmy kontynuowali ich dzieło i zawsze byli ofiarni na prowadzenie misji wśród tych, którzy jeszcze nie poznali Ciebie./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, jedynego Zbawiciela i Pana naszego, któremu niechaj będzie cześć i chwała na wieki wieków.

2. Boże i Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa!/ Przebacz nam, że nie zawsze pamiętamy, iż jesteśmy Twoją własnością./ Spraw, abyśmy przez zwiastowanie Twojej Ewangelii upamiętali się i rozpoczęli nowe życie na chwałę imienia Twojego. Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, jedynego Zbawiciela i Pana naszego, któremu niechaj będzie cześć i chwała na wieki wieków.

3. Panie i Boże, jesteśmy Ludem Twoim i uczniami Syna Twojego!/ Przebacz nam, że często zapominamy o tym i chodzimy własnymi drogami. Tchnij w nas przez Ewangelię nowego ducha, abyśmy się nawrócili i przynosili owoce godne wiary naszej./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa w Duchu Prawdy, Pocieszycielu naszym.

4. Wszechmogący i wieczny Boże, łaskawy Ojcze nasz niebiański!/ Jesteś Bogiem i Panem wszystkich ludzi, dlatego chcesz, aby Ewangelia zbawienia zwiastowana była na całym świecie./ Spraw, ażeby przez Chrzest i nauczanie wzrastała liczba dzieci Twoich, wzywających imienia Twojego./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

5. Panie Boże, posyłasz nas z Ewangelią w świat, aby pod jej wpływem przemienione zostały serca grzesznej ludzkości./ Prosimy Cię, spraw, aby coraz więcej zgłaszało się młodych ludzi do pracy w Kościele./ Błogosław studentów teologii i ich nauczycieli./ Udziel ducha odwagi mi-

sjonarzom zwiastującym Twoje Słowo na wszystkich kontynentach./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

6. Boże, wiele ludów dzięki świadectwu o Tobie nawróciło się do Ciebie i chwali imię Twoje./ Jest jeszcze wiele ludzi, którzy Ciebie nie znają lub nienawidzą./ Pobłogosław pracę i zasiew Słowa Twojego na wszystkich placówkach misyjnych, otwórz serca ludzkie na zwiastowanie Ewangelii Syna Twojego./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

E – Mt 5,13-16*

13.Wy jesteście solą ziemi; jeśli tedy sól zwietrzeje, czymże ją nasolą? Na
nic więcej już się nie przyda, tylko aby była precz wyrzucona i przez
ludzi podeptana. 14.Wy jesteście światłością świata; nie może się ukryć
miasto położone na górze. 15.Nie zapalają też świecy i nie stawiają jej
pod korcem, lecz na świeczniku, i świeci wszystkim, którzy są w domu.
16.Tak niechaj świeci wasza światłość przed ludźmi, aby widzieli wasze
dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

Mt 9,35-38

35.I obchodził Jezus wszystkie miasta i wioski, nauczał w ich synagogach
i zwiastował ewangelię o Królestwie, i uzdrawiał wszelką chorobę i wszel-
ką niemoc. 36.A widząc lud, użalił się nad nim, gdyż był utrudzony i opu-
szczony jak owce, które nie mają pasterza. 37.Wtedy rzekł uczniom swo-
im: Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. 38.Proście więc Pa-
na żniwa, aby wyprawił robotników na żniwo swoje.

Mt 11,25-30

25.W tym czasie odezwał się Jezus i rzekł: Wysławiam cię, Ojcze, Panie
nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a ob-
jawiłeś je prostaczkom. 26.Zaprawdę, Ojcze, bo tak się tobie upodobało.
27.Wszystko zostało mi przekazane przez Ojca mego i nikt nie zna Syna
tylko Ojciec, i nikt nie zna Ojca, tylko Syn i ten, komu Syn zechce obja-
wić. 28.Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciąże-
ni, a Ja wam dam ukojenie. 29.Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się
ode mnie, że jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla
dusz waszych. 30.Albowiem jarzmo moje jest miłe, a brzemię moje lek-
kie.

J 4,32-42

32.[Jezus] rzekł do nich: Ja mam pokarm do jedzenia, o którym wy nie
wiecie. 33.Wtedy uczniowie mówili między sobą: Czy kto przyniósł mu
jeść? 34.Jezus rzekł do nich: Moim pokarmem jest pełnić wolę tego, który
mnie posłał, i dokonać jego dzieła. 35.Czy wy nie mówicie: Jeszcze cztery
miesiące, a nadejdzie żniwo? Otóż mówię wam: Podnieście oczy swoje
i spójrzcie na pola, że już są dojrzałe do żniwa. 36.Już żniwiarz odbiera
zapłatę i zbiera plon na żywot wieczny, aby siewca i żniwiarz wspólnie
się radowali. 37.W tym właśnie sprawdza się przysłowie: Inny sieje,
a inny żnie. 38.Ja posłałem was żąć to, nad czym wy nie trudziliście się;
inni się trudzili, a wy zebraliście plon ich pracy. 39.I wielu Samarytan
z tego miasta uwierzyło weń dzięki świadectwu niewiasty, która mówi-
ła: Powiedział mi wszystko, co uczyniłam. 40.Gdy więc Samarytanie przy-
szli do niego, prosili go, aby u nich pozostał; i pozostał tam dwa dni.
41.I jeszcze więcej ich uwierzyło dzięki nauce jego. 42.I mówili do niewia-
sty: Wierzymy już nie dzięki twemu opowiadaniu; sami bowiem sły-
szeliśmy i wiemy, że ten jest prawdziwie Zbawicielem świata.

II – Rz 11,25-32*

25.A żebyście nie mieli zbyt wysokiego o sobie mniemania, chcę wam,
bracia, odsłonić tę tajemnicę: zatwardziałość przyszła na część Izraela aż
do czasu, gdy poganie w pełni wejdą, 26.I w ten sposób będzie zbawiony
cały Izrael, jak napisano: Przyjdzie z Syjonu wybawiciel i odwróci bez-
bożność od Jakuba. 27.A to będzie przymierze moje z nimi, gdy zgładzę
grzechy ich. 28.Co do ewangelii, są oni nieprzyjaciółmi Bożymi dla wa-
szego dobra, lecz co do wybrania, są umiłowanymi ze względu na pra-
ojców. 29.Nieodwołalne są bowiem dary i powołanie Boże. 30.Bo jak i wy
byliście niegdyś nieposłuszni Bogu, a teraz dostąpiliście miłosierdzia
z powodu ich nieposłuszeństwa 31.Tak i oni teraz, gdy wy dostępujecie
miłosierdzia, stali się nieposłuszni, ażeby i oni teraz miłosierdzia dosta-
pili. 32.Albowiem Bóg poddał wszystkich w niewolę nieposłuszeństwa,
aby się nad wszystkimi zmiłować.

Graduale:

Panie, Władco nasz, jak wspaniałe jest imię twoje na całej ziemi! Alleluja! (Ps 8,10)

1 J 4,7-12

7.Umiłowani, miłujmy się nawzajem, gdyż miłość jest z Boga, i każdy,
kto miłuje, z Boga się narodził i zna Boga. 8.Kto nie miłuje, nie zna Boga,

gdyż Bóg jest miłością. 9.W tym objawiła się miłość Boga do nas, iż Syna
swego jednorodzonego posłał Bóg na świat, abyśmy przezeń żyli. 10.Na
tym polega miłość, że nie myśmy umiłowali Boga, lecz że On nas umi-
łował i posłał Syna swego jako ubłaganie za grzechy nasze. 11.Umi-
łowani, jeżeli Bóg nas tak umiłował, i myśmy powinni nawzajem się
miłować. 12.Boga nikt nigdy nie widział; jeżeli nawzajem się miłujemy,
Bóg mieszka w nas i miłość jego doszła w nas do doskonałości.

Ef 4,11-16

11.I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewan-
gelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, 12.aby przygotować
świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego,
13.aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do
męskiej doskonałości, i dorośniemy do wymiarów pełni Chrystusowej,
14.abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi lada wiatrem
nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp, prowadzący na bezdroża
błędu, 15.lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym
względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa, 16.z którego całe ciało
spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, we-
dług zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego
członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

1 J 1,1-3

1.Co było od początku, co słyszeliśmy, co oczami naszymi widzieliśmy,
na co patrzyliśmy i czego ręce nasze dotykały, o Słowie żywota – 2.a ży-
wot objawiony został, i widzieliśmy, i świadczymy, i zwiastujemy wam
ów żywot wieczny, który był u Ojca, a nam objawiony został – 3.co wi-
dzieliśmy i słyszeliśmy, to i wam zwiastujemy, abyście i wy społeczność
z nami mieli. A społeczność nasza jest społecznością z Ojcem i z Synem
jego, Jezusem Chrystusem. 4.A to piszemy, aby radość nasza była pełna.

ST – Iz 52,7-10*

7.Jak miłe są na górach nogi tego, który zwiastuje radosną wieść, który
ogłasza pokój, który zwiastuje dobro, który ogłasza zbawienie, który
mówi do Syjonu: Twój Bóg jest królem. 8.Słuchaj! Twoi strażnicy podno-
szą głos, razem radośnie wykrzykują, bo na własne oczy oglądają, jak
Pan wraca na Syjon 9.Wykrzykujcie! Śpiewajcie radośnie razem, gruzy Je-
ruzalemu, gdyż Pan pociesza swój lud, wykupuje Jeruzalem! 10.Pan ob-
nażył swoje święte ramię na oczach wszystkich narodów i oglądają
wszystkie krańce ziemi zbawienie naszego Boga.

Iz 42,1-8

1.Oto sługa mój, którego popieram, mój wybrany, którego ukochała moja
dusza. Natchnąłem go moim duchem, aby nadał narodom prawo. 2.Nie
będzie krzyczał ani wołał, ani nie wyda na zewnątrz swojego głosu.
3.Trzciny nadłamanej nie dołamie ani knota gasnącego nie dogasi, lu-
dom ogłosi prawo. 4.Nie upadnie na duchu ani się nie złamie, dopóki
nie utrwali prawa na ziemi; a jego nauki wyczekują wyspy. 5.Tak powie-
dział Bóg, Pan, który stworzył niebo i je rozpostarł, rozciągnął ziemię
wraz z jej płodami, daje na niej ludziom tchnienie, a dech życiowy tym,
którzy po niej chodzą. 6.Ja, Pan, powołałem cię w sprawiedliwości i uję-
łem cię za rękę, strzegę cię i uczynię cię pośrednikiem przymierza z lu-
dem, światłością dla narodów, 7.abyś otworzył ślepym oczy, wyprowa-
dził więźniów z zamknięcia, z więzienia tych, którzy siedzą w ciemno-
ści. 8.Ja, Pan, a takie jest moje imię, nie oddam mojej czci nikomu ani mo-
jej chwały bałwanom.

Iz 49,8-13

8.Tak mówi Pan: W czasie łaski wysłuchałem cię i w dniu zbawienia po-
mogłem ci; stworzyłem cię i ustanowiłem cię pośrednikiem przymierza
z ludem, abyś podźwignął kraj, porozdzielał spustoszoną własność
dziedziczną, 9.abyś rzekł do więźniów: Wyjdźcie! A do tych, którzy sie-
dzą w ciemności: Pokażcie się! Przy drogach będą się paść, a na wszyst-
kich gołych wzgórzach będą ich pastwiska, 10.nie będą łaknąć ani pra-
gnąć, nie dokuczy im gorący wiatr ni żar słoneczny, bo ten, który lituje
się nad nimi, będzie ich prowadził i zawiedzie ich do krynicznych wód.
11.Poprzez wszystkie moje góry utoruję drogi, a moje ścieżki będą pod-
wyższone. 12.I tak jedni będą przychodzić ze Wschodu, a drudzy z Pół-
nocy i z Zachodu, a jeszcze inni z kraju Synitów. 13.Śpiewajcie radośnie,
niebiosa, i wesel się, ziemio, i wy, góry, rozbrzmiewajcie radością, gdyż
Pan pocieszył swój lud i zmiłował się nad jego biedakami!

Jon 3,1-10

1.Słowo Pana tej treści powtórnie doszło Jonasza: 2.Wstań, udaj się do
Niniwy, tego wielkiego miasta, i zwiastuj mu poselstwo, które ci prze-
kazuję. 3.Wtedy Jonasz wstał i udał się do Niniwy, według słowa Pana.
A Niniwa była bardzo wielkim miastem, na trzy dni drogi pieszej.
4.A Jonasz rozpoczął wędrówkę do miasta, odbywając drogę jednego
dnia, i wołał tak: Jeszcze czterdzieści dni pozostaje do zburzenia Nini-
wy. 5.Wtedy obywatele Niniwy uwierzyli w Boga, ogłosili post i oblekli
się we włosiennice, wielcy i mali. 6.A gdy wieść o tym doszła do króla

Niniwy, wstał ze swojego tronu, zdjął swój płaszcz i oblókł się we włosiennicę, i usiadł w popiele. 7.Na polecenie króla i jego dostojników ogłoszono taki rozkaz: Ludzie i zwierzęta, bydło i owce niech nic nie jedzą, niech się nie pasą i niech nie piją wody! 8.Niech włożą włosiennice, zarówno ludzie jak i bydło, i niech żarliwie wołają do Boga, niech każdy zawróci ze swojej złej drogi i od bezprawia, własnoręcznie popełnionego. 9.A może Bóg znów się użali i odstąpi od swojego gniewu, i nie zginiemy. 10.A gdy Bóg widział ich postępowanie, że zawrócili ze swojej złej drogi, wtedy użalił się Bóg nieszczęścia, które postanowił zesłać na nich, i nie uczynił tego.

Modlitwa powszechna Kościoła:

I

Boże i Ojcze nasz łaskawy! Nie zasługujemy na Twoje zmiłowanie, każdego dnia bowiem grzeszymy i zapominamy o Twoich przykazaniach. Przebacz nam winy nasze i zachowaj nas od wszystkiego złego. Skrusz nasze serca słowem przykazań Twoich i odnów nas przez Ewangelię o Synu Twoim i darowanym nam zbawieniu. Spraw, abyśmy jak syn marnotrawny z przypowieści naszego Pana poznali winy nasze i pamiętali, że mamy Ojca, Ciebie, łaskawy Boże i Panie.

Dziękujemy Tobie za Ewangelię i każdą chwilę, w której możemy się wsłuchiwać w głos Syna Twojego. Daj nam poznać, że jedynie ona jest mocą ku zbawieniu każdego wierzącego. Rozbudź więc w sercach naszych wiarę, abyśmy przez nią uchwycili się Ciebie i całe nasze życie położyli w Twoje dłonie.

Niechaj Ewangelia Pana naszego o zbawieniu będzie zwiastowana wszystkim ludziom i przeobrazi narody, aby zapanował pokój, zgoda, miłość i serdeczność. Wzbudź wśród nas wielu miłujących Cię zwiastunów Dobrej Nowiny. Wyślij na żniwo swoje wiernych misjonarzy. Nam zaś daj otwarte serca, abyśmy wspierali modlitwami i pieniędzmi wielkie i błogosławione dzieło misji i ewangelizacji.

Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, jedynego Zbawiciela i Pana naszego, któremu niechaj będzie cześć i chwała na wieki wieków. Amen.

II

Panie i Zbawicielu nasz, Jezu Chryste! Ogłosiłeś światu pokój i pojednanie z Bogiem. Nauczyłeś nas wołać do Boga: Ojcze! Zwiastowałeś Ewangelię zbawienia wszystkim ludziom, do których zostałeś posłany.

Powołałeś uczniów i posłałeś ich, aby głosili Radosną Wieść wszystkim narodom. Dziękujemy Ci za to, Panie nasz i Odkupicielu.

Posyłasz także nas do naszych bliźnich, którzy nie znają Twojej Ewangelii i kroczą drogą zagłady. I chociaż nie jesteśmy tego godni, używasz nas jako narzędzi w wielkim dziele pojednania stworzenia z jego Stwórcą. Dziękujemy Ci za to, Panie nasz i Odkupicielu.

Dajesz nam oręż Słowa Twojego, abyśmy walczyli ze złem i uczyli dobra, wzywali do wiary i upamiętania. Naucz nas szanować poglądy innych, chociaż wyraźnie są one sprzeczne z prawdą o zbawieniu w krzyżu Twoim. Ucz nas cierpliwości, abyśmy dobrym przykładem i łagodnym słowem przemienili serca tych, którzy nie chcą jeszcze dzisiaj słuchać Twojej Ewangelii. Za to wszystko dziękujemy Ci, Panie i Odkupicielu.

Wysławiamy Cię i przez Ciebie wołamy w Duchu Świętym do Boga naszego i Ojca. Amen.

Antyfony:

Ks. Niech nam Bóg błogosławi. [Alleluja!]

Zb. Niech się Go boją wszystkie krańce ziemi. [Alleluja!]

ŚWIĘTO BIBLII

Barwa liturgiczna: czerwona

Hasło dnia:

Słowo twoje jest pochodnią nogom moim i światłością ścieżkom moim. Alleluja! (Ps 119,105)

Psalm dnia: Ps 119

1. Błogosławieni ci, którzy żyją nienagannie,
   Którzy postępują według zakonu Pana!
2. Błogosławieni ci, którzy stosują się do napomnień jego,
   Szukają go z całego serca,
3. Którzy nie czynią krzywdy,
   Ale chodzą drogami jego.
4. Tyś wydał rozkazy swoje,
   Aby ich pilnie strzeżono:
5. Oby drogi moje były nakierowane
   Na przestrzeganie ustaw twoich!
6. Wtedy nie doznam wstydu,
   Gdy będę zważał na wszystkie przykazania twoje.
7. Dziękować ci będę szczerym sercem,
   Gdy się nauczę sprawiedliwych praw twoich.
8. Będę przestrzegał ustaw twoich,
   Nie opuszczaj mnie nigdy.
9. Jak zachowa młodzieniec w czystości życie swoje?
   Gdy przestrzegać będzie słów twoich.
10. Z całego serca szukam ciebie,
    Nie daj mi zboczyć od przykazań twoich!
11. W sercu moim przechowuję słowo twoje,
    Abym nie zgrzeszył przeciwko tobie.
12. Błogosławiony Tyś, Panie.
    Naucz mię ustaw twoich!
13. Wargami swymi opowiadam
    Wszystkie wskazania ust twoich.
14. Raduję się z drogi, którą wskazują mi ustawy twoje,
    Jak z wielkiego bogactwa.
15. Rozmyślam o rozkazach twoich

I patrzę na drogi twoje.
16. Mam upodobanie w przykazaniach twoich,
Nie zapominam słowa twego.
17. Okaż dobroć słudze swemu,
Abym żył i przestrzegał słowa twego!
18. Otwórz oczy moje,
Abym oglądał cudowność zakonu twego.
19. Jestem gościem na ziemi,
Nie ukrywaj przede mną przykazań swoich!
20. Dusza moja omdlewa ustawicznie
Z tęsknoty za prawami twoimi.
21. Zgromiłeś pysznych,
Przeklętych, którzy zbaczają od przykazań twoich!
22. Zdejm ze mnie hańbę i pogardę,
Bo strzegę świadectw twoich!
23. Choć książęta zasiadają społem i zmawiają się przeciwko mnie,
Jednak sługa twój rozmyśla o ustawach twoich.
24. Zaiste, ustawy twoje są rozkoszą moją,
Doradcami moimi.
25. Dusza moja przylgnęła do prochu,
Ożyw mnie według słowa twego.
26. Opowiedziałem ci losy moje, a Ty wysłuchałeś mnie;
Naucz mnie ustaw twoich!
27. Spraw, bym zrozumiał drogi wskazane przez postanowienia twoje,
A będę rozmyślał o cudach twoich!
28. Dusza moja zalewa się łzami ze smutku,
Podźwignij mnie słowem swoim!
29. Oddal ode mnie drogę kłamstwa,
Ucz mię łaskawie zakonu swojego!
30. Obrałem drogę prawdy,
Prawa twoje stawiam przed sobą.
31. Przylgnąłem do świadectw twoich, Panie!
Nie dopuść, bym doznał wstydu!
32. Biegnę drogą przykazań twoich,
Bo dodajesz otuchy sercu mojemu.
33. Naucz mnie, Panie, drogi ustaw swoich,
A będę jej strzegł do końca.
34. Daj mi rozum, abym zachował zakon twój
I przestrzegał go całym sercem!
35. Prowadź mnie ścieżką przykazań twoich,

Bo w niej mam upodobanie!
36. Nakłoń serce moje do ustaw twoich,
A nie do chciwości!
37. Odwróć oczy moje, niech nie patrzą na marność,
Obdarz mnie życiem na drodze swojej!
38. Spełnij słudze twemu obietnicę swoją,
Daną tym, którzy się ciebie boją!
39. Oddal ode mnie hańbę moją, której się lękam,
Bo prawa twoje są dobre!
40. Oto tęsknię do przykazań twoich,
Przez sprawiedliwość swoją ożyw mnie!
41. Niech spłynie na mnie łaska twoja, Panie,
Zbawienie twoje według obietnicy twojej,
42. Abym mógł odpowiedzieć temu, który mi urąga,
Bo zaufałem słowu twemu.
43. Nie odejmuj też nigdy słowa prawdy od ust moich,
Gdy pokładam nadzieję w prawach twoich!
44. Zawsze strzec będę zakonu twego,
Po wieki wieczne.
45. I chodzić będę na wolności,
Bo szukam rozkazów twoich.
46. Przed królami mówić będę o świadectwach twoich
I nie będę się wstydził.
47. Rozkoszuję się przykazaniami twoimi,
Które pokochałem.
48. Wznoszę ręce do przykazań twoich, które kocham,
I rozmyślam o ustawach twoich.
49. Pomnij na słowo do sługi twego,
Na którym kazałeś mi polegać.
50. To jest pociechą moją w niedoli mojej,
Że obietnica twoja mnie ożywia.
51. Zuchwali szydzą ze mnie bardzo,
Lecz ja nie odstępuję od zakonu twego.
52. Pamiętam, Panie, o odwiecznych prawach twoich
I doznaję pocieszenia.
53. Ogarnia mnie oburzenie z powodu bezbożnych,
Którzy porzucają zakon twój.
54. Ustawy twoje są mi pieśniami
W domu pielgrzymki mojej.
55. Wspominam w nocy imię twoje, Panie,

I strzegę zakonu twego.
56. Udziałem moim jest
Przestrzegać ustaw twoich.
57. Rzekłem: Udziałem moim, Panie,
Przestrzegać słów twoich.
58. Z całego serca błagam cię:
Zmiłuj się nade mną według obietnicy swojej!
59. Zastanawiam się nad drogami moimi
I zwracam kroki moje ku świadectwom twoim.
60. Śpieszę, a nie opóźniam się
Wypełniać przykazania twoje.
61. Sidła bezbożnych omotały mnie,
Lecz nie zapominam zakonu twego.
62. O północy wstaję, aby ci dziękować
Za sprawiedliwe sądy twoje.
63. Jestem przyjacielem wszystkich, którzy się ciebie boją
I przestrzegają ustaw twoich.
64. Pełna jest ziemia łaski twojej,
Panie, naucz mnie ustaw twoich!
65. Dobro wyświadczyłeś słudze swemu,
Panie, według słowa swego.
66. Naucz mnie trafnego sądu i poznania,
Bo uwierzyłem przykazaniom twoim!
67. Zanim zostałem upokorzony, błądziłem,
Ale teraz strzegę twego słowa.
68. Dobry jesteś i dobrze czynisz,
Naucz mnie ustaw twoich!
69. Zuchwali zmyślają przeciwko mnie kłamstwa,
Lecz ja całym sercem strzegę ustaw twoich.
70. Serce ich jest nieczułe jak tłuszcz,
Ja zaś mam rozkosz w zakonie twym.
71. Dobrze mi, żem został upokorzony,
Abym się nauczył ustaw twoich.
72. Lepszy jest dla mnie zakon ust twoich,
Niż tysiące sztuk złota i srebra.
73. Ręce twoje uczyniły mnie i ukształtowały,
Daj mi rozum, abym się nauczył przykazań twoich!
74. Ci, którzy się ciebie boją, patrzą na mnie i radują się,
Że pokładam nadzieję w słowie twoim.
75. Wiem, Panie, że sądy twoje są sprawiedliwe

I żeś mię słusznie upokorzył.
76. Niechaj łaska twoja będzie pociechą moją,
Jak przyrzekłeś słudze swemu!
77. Niech zstąpi na mnie miłosierdzie twoje, abym żył,
Bo zakon twój jest rozkoszą moją!
78. Niech się zawstydzą zuchwali, gdy gnębią mnie niesłusznie,
Ja zaś rozmyślam o ustawach twoich!
79. Niech się zwrócą do mnie, którzy się ciebie boją
I którzy znają świadectwa twoje!
80. Oby serce moje było nienaganne w ustawach twoich,
Abym nie był zawstydzony!
81. Dusza moja tęskni do zbawienia twojego,
Oczekuję słowa twojego.
82. Oczy moje tęsknią do obietnicy twojej
Mówiąc: Kiedy mnie pocieszysz?
83. Chociaż stałem się jak wór skórzany w dymie,
Jednak nie zapomniałem ustaw twoich.
84. Ile dni zostaje słudze twemu?
Kiedy wydasz wyrok na tych, którzy mnie prześladują?
85. Zuchwali wykopali pode mną doły;
Ci, którzy nie stosują się do zakonu twego.
86. Wszystkie przykazania twoje są prawdą;
Niesłusznie prześladują mnie! Pomóż mi!
87. Omal nie zgładzili mnie z ziemi,
Lecz ja nie odstąpiłem ustaw twoich.
88. Zachowaj mnie według łaski swojej,
Bym mógł strzec świadectwa ust twoich!
89. Panie, słowo twoje trwa na wieki,
Niewzruszone jak niebiosa.
90. Prawda twoja trwa z pokolenia w pokolenie,
Ugruntowałeś ziemię i stoi.
91. Według praw twoich istnieje dotąd,
Bo wszystko służy tobie.
92. Gdyby zakon twój nie był rozkoszą moją,
Zginąłbym w niedoli.
93. Nigdy nie zapomnę przykazań twoich,
Bo przez nie zachowujesz mnie przy życiu.
94. Twoim jestem! Wybaw mnie,
Bo szukam przykazań twoich!
95. Bezbożni czyhają na mnie, aby mnie zgubić,

Ale ja rozważam świadectwa twoje.
96. Widziałem koniec wszelkiej rzeczy,
Lecz przykazanie twoje trwa najdłużej.
97. O, jakże miłuję zakon twój,
Przez cały dzień rozmyślam o nim!
98. Przykazanie twe czyni mnie mędrszym od nieprzyjaciół moich,
Ponieważ mam je na zawsze.
99. Jestem rozumniejszy od wszystkich moich nauczycieli,
Bo rozmyślam o świadectwach twoich.
100. Jestem roztropniejszy od starszych,
Bo strzegę przykazań twoich!
101. Wstrzymuję nogi swoje od wszelkiej złej drogi,
Aby strzec słowa twego.
102. Od sądów twoich nie odstępuję,
Ponieważ Ty mnie nauczasz.
103. O, jak słodkie jest słowo twoje dla podniebienia mego,
Słodsze niż miód dla ust moich.
104. Z przykazań twoich nabrałem rozumu,
Dlatego nienawidzę wszelkiej ścieżki kłamliwej.
105. Słowo twoje jest pochodnią nogom moim
I światłością ścieżkom moim.
106. Przysiągłem i potwierdzam:
Chcę strzec twoich praw sprawiedliwych.
107. Jestem bardzo utrapiony,
Panie, ożyw mnie według słowa swego!
108. Racz przyjąć, Panie, dobrowolne ofiary ust moich
I naucz mnie sądów twoich!
109. Dusza moja jest stale w niebezpieczeństwie,
Lecz o zakonie twoim nie zapominam.
110. Bezbożni zastawili na mnie sidło,
Lecz ja nie odstępuję od ustaw twoich.
111. Świadectwa twoje są moim dziedzictwem na wieki,
Gdyż są rozkoszą serca mego.
112. Nakłaniam serce moje, by pełniło ustawy twoje;
Wieczna za to nagroda!
113. Ludzi chwiejnych nienawidzę,
Ale zakon twój miłuję.
114. Tyś obroną moją i tarczą moją,
W słowie twoim mam nadzieję.
115. Odstąpcie ode mnie, złośnicy,

Bo chcę przestrzegać przykazań Boga mego.
116. Wesprzyj mnie według obietnicy swojej, abym żył,
A nie dopuść, bym doznał zawodu w nadziei mojej.
117. Podtrzymaj mię, abym był zbawiony,
A zawsze wpatrywać się będę w ustawy twoje!
118. Gardzisz wszystkimi, którzy odstępują od ustaw twoich,
Bo myśli ich są fałszywe.
119. Uważasz za żużel wszystkich bezbożnych na ziemi,
Dlatego kocham świadectwa twoje.
120. Ciało moje drży ze strachu przed tobą,
Bo lękam się twoich sądów.
121. Wykonuję prawo i sprawiedliwość;
Nie wydawaj mnie w ręce gnębicieli moich.
122. Wstaw się za sługą swoim dla dobra jego,
Niech nie gnębią mnie zuchwali!
123. Oczy moje tęsknią za zbawieniem twoim
I za słowem sprawiedliwości twojej.
124. Postąp ze sługą twoim według łaski swojej
I naucz mnie ustaw swoich!
125 Jestem sługą twoim, daj mi rozum,
Abym poznał świadectwa twoje!
126. Czas już, by Pan rozpoczął działanie,
Gdyż naruszono zakon twój.
127. Dlatego kocham przykazania twoje
Bardziej niż złoto, bardziej niż szczere złoto.
128. Dlatego uznaję za słuszne wszystkie ustawy twoje,
Nienawidzę wszelkiej drogi kłamstwa.
129. Cudowne są świadectwa twoje,
Dlatego ich strzeże dusza moja.
130. Wykład słów twoich oświeca,
Daje rozum prostaczkom.
131. Otwieram usta i wzdycham,
Bo pragnę przykazań twoich.
132. Wejrzyj na mnie i zmiłuj się nade mną,
Jak zwykłeś czynić tym, którzy miłują imię twoje!
133. Umocnij kroki moje w słowie twoim
I nie daj nade mną władzy żadnej przewrotności!
134. Wybaw mnie od ucisku człowieka,
A będę strzegł ustaw twoich!
135. Rozjaśnij oblicze swoje nad sługą swoim

I naucz mnie ustaw swoich!
136. Potoki łez płyną z oczu moich,
Dlatego że nie strzegą zakonu twego,
131. Sprawiedliwy jesteś, Panie,
I prawe są sądy twoje.
138. Nadałeś przykazania swoje
Sprawiedliwe i wielce prawdziwe.
139. Trawi mię żarliwość moja,
Że wrogowie moi zapominają o słowie twoim.
140. Słowo twoje jest całkowicie czyste,
Dlatego kocha je sługa twój.
141. Mały jestem i wzgardzony,
Lecz nie zapominam o ustawach twoich.
142. Sprawiedliwość twoja jest wieczną sprawiedliwością,
A zakon twój jest prawdą.
143. Ucisk i utrapienie ogarnęły mnie,
Lecz przykazania twoje są rozkoszą moją.
144. Świadectwa twoje są sprawiedliwe na wieki,
Daj mi rozum, abym ożył!
145. Wołam z całego serca: Wysłuchaj mnie, Panie!
Chcę pełnić ustawy twoje.
146. Wołam do ciebie, wybaw mnie,
A będę strzegł świadectw twoich!
147. Wstaję przed świtem i wołam o pomoc:
Oczekuję na słowo twoje.
148. Budzę się, zanim zaświta,
Aby rozmyślać nad słowem twoim.
149. Wysłuchaj głosu mego według łaski swej, Panie,
Według wyroku swego zachowaj mnie przy życiu!
150. Blisko są ci, którzy prześladują mnie złośliwie,
Oddalili się od zakonu twojego.
151. Bliski jesteś, Panie,
A wszystkie twe przykazania są prawdą.
152. Od dawna wiem o przykazaniach twoich,
Że ustanowiłeś je na wieki.
153. Wejrzyj na nędzę moją i wybaw mnie,
Gdyż nie zapominam o zakonie twoim!
154. Prowadź sprawę moją i wyzwól mnie;
Ożywiaj mnie według obietnicy swojej!
155. Zbawienie dalekie jest od bezbożników,

Bo nie szukają ustaw twoich,
156. Wielkie jest miłosierdzie twoje, Panie,
Ożywiaj mnie według sądów twoich!
157. Liczni są prześladowcy i nieprzyjaciele moi,
Lecz ja nie zbaczam od przykazań twoich.
158. Gdy widzę odstępców, czuję odrazę,
Że nie strzegą słowa twego.
159. Zważ, że kocham ustawy twoje, Panie,
Ożywiaj mnie według łaski swojej!
160. Prawda jest treścią słowa twego
I na wieki trwa sprawiedliwy wyrok.
161. Książęta prześladują mnie bez przyczyny,
Lecz serce moje lęka się słowa twego.
162. Weselę się z obietnicy twojej
Jak ten, który zdobył wielki łup.
163. Nienawidzę kłamstwa i brzydzę się nim,
Lecz kocham twój zakon.
164. Siedem razy dziennie wysławiam cię
Za sprawiedliwe sądy twoje.
165. Pokój pełny mają ci, którzy kochają twój zakon,
Na niczym się nie potkną.
166. Wyczekuję zbawienia twego, Panie,
I pełnię przykazania twoje.
167. Dusza moja strzeże świadectw twoich,
Które bardzo kocham.
168. Strzegę nakazów twoich i świadectw twoich,
Bo wszystkie drogi moje są jawne przed tobą.
169. Niech dotrze prośba moja przed oblicze twoje, Panie,
Obdarz mnie rozumem według słowa swego!
170. Błaganie moje niech dojdzie przed oblicze twoje,
Wybaw mnie według obietnicy swojej!
171. Niechaj popłynie chwała z warg moich,
Gdy mię nauczysz ustaw swoich.
172. Niech język mój opiewa słowo twoje,
Bo wszystkie przykazania twoje są sprawiedliwe.
173. Niech wesprze mnie ręka twoja,
Gdyż wybrałem przykazania twoje!
174. Zbawienia twego pragnę, Panie,
A zakon twój jest rozkoszą moją.
175. Niech żyje dusza moja, aby cię chwalić,

A niech wspomagają mnie wyroki twoje!
176. Błąkam się jak owca zgubiona, szukaj sługi twego,
Bo nie zapomniałem o przykazaniach twoich.

Pieśń dnia:

„Panie, w Swym Słowie do nas przemawiasz...” (383); „Słowa Twego dar szlachetny ...” (384)

Introit *z Święta ewangelizacji, misji i diakonii* (98)

Ksiądz	Zbór
Chwalcie Pana wszystkie narody! [Alleluja!]	Wysławiajcie Go, wszystkie ludy. [Alleluja!]
Nie bój się, maleńka trzódko!	Gdyż upodobało się Ojcu waszemu dać wam Królestwo.
Niech nam Bóg miłościw będzie	I niech nam błogosławi.

Kolekty:

1. Boże nasz i Panie łaskawy!/ Dziękujemy Ci, że objawiłeś się nam w Jezusie Chrystusie i mówisz do nas przez swoje Słowo./ Prosimy Cię, zachowaj nas w wierze, którą budzi w nas Duch Święty przez zwiastowanie prawdy o łasce Twojej i zbawieniu w Jezusie Chrystusie,/ przez którego racz nas wysłuchać w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

2. Panie Boże, dziękujemy Ci za Twoje Słowo, w którym zawarta jest zbawcza moc i siła./ Spraw łaskawie, aby jego posiew przeobraził serca nasze i umocnił nas w poznaniu Syna Twojego, Jezusa Chrystusa./ Dałeś Go nam, abyśmy przez wiarę w Niego mieli żywot wieczny./ Rozbudź przeto w sercach naszych ufność Syna Twojego, przez którego racz nas łaskawie wysłuchać w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

3. Panie Boże, miłosierny i łaskawy Ojcze!/ Słowo Twoje jest pochodnią nogom i światłością na ścieżkach naszych./ Spraw łaskawie, abyśmy szukali Ciebie i poddali się woli Twojej, którą objawiasz nam nieustannie przez zwiastowanie Słowa Twego./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Łk 24,25-27*

25.A [Jezus] rzekł do nich: O głupi i gnuśnego serca, by uwierzyć we
wszystko, co powiedzieli prorocy. 26.Czyż Chrystus nie musiał tego wy-
cierpieć, by wejść do swojej chwały? 27.I począwszy od Mojżesza po-
przez wszystkich proroków wykładał im, co o nim było napisane we
wszystkich Pismach.

II – 2 Tm 3,14-17*

14.Ty trwaj w tym, czegoś się nauczył i czego pewny jesteś, wiedząc, od
kogoś się tego nauczył. 15.I ponieważ od dzieciństwa znasz Pisma świę-
te, które cię mogą obdarzyć mądrością ku zbawieniu przez wiarę w Je-
zusa Chrystusa. 16.Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne
do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w
sprawiedliwości, 17.aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego do-
brego dzieła przygotowany.

Graduale:

O, jak słodkie jest słowo twoje dla podniebienia mego, słodsze niż miód dla ust moich. Alleluja! (Ps 119,103)

III – Jr 30,1-3*

1.Słowo, które wyszło od Pana do Jeremiasza, tej treści: 2.Tak owi Pan,
Bóg Izraela: Spisz sobie wszystkie słowa, które mówiłem do ciebie w księ-
dze, 3.bo oto idą dni – mówi Pan – że odmienię los mojego ludu, Izraela
i Judy – mówi Pan – i sprowadzę ich z powrotem do ziemi, którą dałem
ich ojcom, aby ją posiedli.

IV – J 5,26-40

26.Jak bowiem Ojciec ma żywot sam w sobie, tak dał i Synowi, by miał
żywot sam w sobie. 27.I dał mu władzę sądzenia, bo jest Synem Człowie-
czym. 28.Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy
w grobach usłyszą głos jego; 29.i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać
do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd. 30.Nie mogę sam
z siebie nic uczynić. Jak słyszę, tak sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy,
bo staram się pełnić nie moją wolę, lecz wolę tego, który mnie posłał.
31.Jeżelibym Ja wydawał o sobie świadectwo, świadectwo moje nie było-
by wiarygodne; 32.jest inny, który wydaje o mnie świadectwo, i wiem, że
świadectwo, które On o mnie wydaje, jest wiarogodne. 33.Wy posłaliście
posłańców do Jana, a on dał świadectwo prawdzie. 34.Ja zaś nie polegam

na świadectwie ludzkim, ale to mówię, abyście byli zbawieni. 35.On był
światłem gorejącym i świecącym, a wyście chętnie do czasu radowali się
jego światłem. 36.Ja zaś mam świadectwo, które przewyższa świadectwo
Jana; dzieła bowiem, które mi powierzył Ojciec, abym je wykonał, te
właśnie dzieła, które czynię, świadczą o mnie, że Ojciec mnie posłał.
37.A sam Ojciec, który mnie posłał, wydał o mnie świadectwo. Ani głosu
jego nigdy nie słyszeliście, ani postaci jego nie widzieliście, 38.ani słowa
jego nie zachowaliście w sobie, ponieważ nie wierzycie temu, którego
On posłał. 39.Badacie Pisma, bo sądzicie, że macie w nich żywot wieczny;
a one składają świadectwo o mnie; 40.ale mimo to do mnie przychodzić
nie chcecie, aby mieć żywot. 41.Nie przyjmuję chwały od ludzi, 42.ale po-
znałem was, że nie macie w sobie miłości Bożej. 43.Ja przyszedłem
w imieniu Ojca mego, a wy mnie nie przyjmujecie; jeśli kto inny przyj-
dzie we własnym imieniu, tego przyjmiecie. 44.Jakże możecie wierzyć
wy, którzy nawzajem od siebie przyjmujecie chwałę, a nie szukacie
chwały pochodzącej od tego, który jedynie jest Bogiem? 45.Nie myślcie,
że Ja was będę oskarżał przed Ojcem; oskarża was Mojżesz, w którym
wy złożyliście nadzieję. 46.Gdybyście bowiem wierzyli Mojżeszowi, wie-
rzylibyście i mnie. O mnie bowiem on napisał. 47.A jeśli jego pismom nie
wierzycie, jakże uwierzycie moim słowom?

V – 2 P 1,19-21

19.Mamy więc słowo prorockie jeszcze bardziej potwierdzone, a wy do-
brze czynicie, trzymając się go niby pochodni, świecącej w ciemnym
miejscu, dopóki dzień nie zaświta i nie wzejdzie jutrzenka w waszych
sercach. 20.Przede wszystkim to wiedzcie, że wszelkie proroctwo Pisma
nie podlega dowolnemu wykładowi. 21.Albowiem proroctwo nie przy-
chodziło nigdy z woli ludzkiej, lecz wypowiadali je ludzie Boży, na-
tchnieni Duchem Świętym.

VI – Iz 34,16

16.Badajcie Pismo Pana i czytajcie: Żadnej z tych rzeczy nie brak, żadna
z nich nie pozostanie bez drugiej, gdyż usta Pana to nakazały i jego
Duch je zgromadził.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Wszechmogący Boże, niepojętej mocy i wiecznej chwały! Objawiłeś swoją Istotę w zbawczych dziełach Twoich, których świadectwem jest Pismo Święte. Dziękujemy Ci za nie oraz z radością i wdzięcznością wielbimy imię Twoje. Z naszych serc płynie pieśń pochwalna i dzięk-

czynna za Twoje Słowo, które włożyłeś w serca proroków i apostołów, przede wszystkim za Syna Twojego, naszego Pana Jezusa Chrystusa, odwieczne Słowo, przez które stworzyłeś wieki i nas zbawiłeś.

Prosimy Cię, błogosław zwiastowanie Ewangelii oraz wykładanie i nauczanie prawdy Twojej. Daj Ducha Świętego tłumaczom Biblii, wytrwałości jej wydawcom, światła Twojego jej czytelnikom. Niechaj nieustannie rośnie liczba tych, którzy codziennie otwierają Pismo Święte i szukają w nim pociechy w niedoli i mocy w działaniu.

Błogosław Towarzystwa Biblijne na całym świecie, prowadzących godziny biblijne, doktorów Pisma Świętego, każdego biorącego do ręki Królową Ksiąg! Niechaj jej prawda wykładana będzie zawsze w kościele wiernie i sumiennie na chwałę imienia Twego świętego.

Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Antyfony:

Ks. Niech nam Bóg błogosławi. [Alleluja!]

Zb. Niech się Go boją wszystkie krańce ziemi. [Alleluja!]

ŚWIĘTO DIAKONATU

Barwa liturgiczna: czerwona

Hasło dnia:

Cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, mnie uczyniliście. Mt 25,40

Psalm dnia: Ps 121

1. Pieśń pielgrzymek.
   Oczy moje wznoszę ku górom:
   Skąd nadejdzie mi pomoc?
2. Pomoc moja jest od Pana,
   Który uczynił niebo i ziemię.
3. Niechaj nie da się potknąć twej nodze,
   Niech nie drzemie stróż twój.
4. Oto nie drzemie
   Ani nie zasypia stróż Izraela.
5. Pan stróżem twoim,
   Pan cieniem twoim po prawicy twojej.
6. Słońce nie będzie cię razić za dnia
   Ani księżyc w nocy.
7. Pan strzec cię będzie od wszelkiego zła,
   Strzec będzie duszy twojej.
8. Pan strzec będzie wyjścia i wejścia twego,
   Teraz i na wieki.

Pieśń dnia:

„Miłuj! Tak Zbawca świata nam rozkazał" (830); „Działaj, bo noc nadchodzi!" (528)

Introit *z Święta ewangelizacji, misji i diakonii* (98)

Ksiądz	Zbór
Chwalcie Pana wszystkie narody! [Alleluja!]	Wysławiajcie Go, wszystkie ludy. [Alleluja!]
Nie bój się, maleńka trzódko!	Gdyż upodobało się Ojcu waszemu dać wam Królestwo.

Niech nam Bóg miłościw będzie | I niech nam błogosławi.

Kolekty:

1. Wszechmogący Boże i Ojcze łaskawy!/ Dziękujemy Ci za Syna Twojego, który poświęcił życie swoje za wszystkich ludzi./ Dopomóż nam naśladować Go w służbie dla bliźnich naszych i spraw, aby wiara nasza była czynna w miłości./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

2. Boże i Ojcze miłosierny!/ Dziękujemy Ci, że wezwałeś nas po imieniu i uczyniłeś nas sługami Twoimi./ Pragniemy Ci służyć z miłością, gdziekolwiek nas postawisz i spraw, aby przez nasze dłonie wielu doznało ulgi w samotności i cierpieniu./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Łk 10,25-37*

25.A oto pewien uczony w zakonie wystąpił i wystawiając go na próbę,
rzekł: Nauczycielu, co mam czynić, aby dostąpić żywota wiecznego?
26.On zaś rzekł do niego: Co napisano w zakonie? Jak czytasz? 27.A ten,
odpowiadając, rzekł: Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca
swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej, i z całej siły swojej,
a bliźniego swego, jak siebie samego. 28.Rzekł mu więc: Dobrze odpo-
wiedziałeś, czyń to, a będziesz żył. 29.On zaś, chcąc się usprawiedliwić,
rzekł do Jezusa: A kto jest bliźnim moim? 30.A Jezus, nawiązując do tego,
rzekł: Pewien człowiek szedł z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce
zbójców, którzy go obrabowali, poranili i odeszli, zostawiając go na pół
umarłego. 31.Przypadkiem szedł tą drogą jakiś kapłan i zobaczywszy go,
przeszedł mimo. 32.Podobnie i Lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zo-
baczył go, przeszedł mimo. 33.Pewien Samarytanin zaś, podróżując tędy,
podjechał do niego i ujrzawszy, ulitował się nad nim. 34.I podszedłszy
opatrzył rany jego, zalewając je oliwą i winem, po czym wsadził go na
swoje bydlę, zawiózł do gospody i opiekował się nim. 35.A nazajutrz do-
był dwa denary, dał je gospodarzowi i rzekł: Opiekuj się nim, a co wy-
dasz ponad to, ja w drodze powrotnej oddam ci. 36.Który z tych trzech,
zdaniem twoim, był bliźnim temu, który wpadł w ręce zbójców? 37.A on
rzekł: Ten, który się ulitował nad nim. Rzekł mu Jezus: Idź, i ty czyń po-
dobnie.

II – Dz 6,1-7*

1.A w owym czasie, gdy liczba uczniów wzrastała, wszczęło się szemranie hellenistów przeciwko Żydom, że zaniedbywano ich wdowy przy codziennym usługiwaniu. 2.Wtedy dwunastu, zwoławszy wszystkich uczniów, rzekło: Nie jest rzeczą słuszną, żebyśmy zaniedbali słowo Boże, a usługiwali przy stołach. 3.Upatrzcie tedy, bracia, spośród siebie siedmiu mężów, cieszących się zaufaniem, pełnych Ducha Świętego i mądrości, a ustanowimy ich, aby się zajęli tą sprawą; 4.my zaś pilnować będziemy modlitwy i służby Słowa. 5.I podobał się ten wniosek całemu zgromadzeniu, i wybrali Szczepana, męża pełnego wiary i Ducha Świętego, i Filipa, i Prochora, i Nikanora, i Tymona, i Parmena, i Mikołaja, prozelitę z Antiochii; 6.tych stawili przed apostołami, którzy pomodlili się i włożyli na nich ręce. 7.A Słowo Boże rosło i poczet uczniów w Jerozolimie bardzo się pomnażał, także znaczna liczba kapłanów przyjmowała wiarę.

Graduale

Niechaj ci, którzy miłują zbawienie twoje, mówią zawsze: Wielki jest Pan! Alleluja! (Ps 40,17)

III – Iz 58,7-10*

7.Podzielisz twój chleb z głodnym i biednych bezdomnych przyjmiesz do domu, gdy zobaczysz nagiego, przyodziejesz go, a od swojego współbrata się nie odwrócisz. 8.Wtedy twoje światło wzejdzie jak zorza poranna i twoje uzdrowienie rychło nastąpi; twoja sprawiedliwość pójdzie przed tobą, a chwała Pańska będzie twoją tylną strażą. 9.Gdy potem będziesz wołał, Pan cię wysłucha, a gdy będziesz krzyczał o pomoc, odpowie: Oto jestem! Gdy usuniesz spośród siebie jarzmo, szydercze pokazywanie palcem i bezecne mówienie, 10.gdy głodnemu podasz swój chleb i zaspokoisz pragnienie strapionego, wtedy twoje światło wzejdzie w ciemności, a twój zmierzch będzie jak południe.

IV – Mt 25,34-40

34.Wtedy powie król tym po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, odziedziczcie Królestwo przygotowane dla was od założenia świata. 35.Albowiem łaknąłem, a daliście mi jeść, pragnąłem, a daliście mi pić, byłem przychodniem, a przyjęliście mnie, 36.byłem nagi, a przyodzialiście mnie, byłem chory, a odwiedzaliście mnie, byłem w więzieniu, a przychodziliście do mnie. 37.Wtedy odpowiedzą mu sprawiedliwi tymi słowy: Panie! Kiedy widzieliśmy cię łaknącym, a nakarmiliśmy cię,

albo pragnącym, a daliśmy ci pić? 38.A kiedy widzieliśmy cię przychodniem i przyjęliśmy cię albo nagim i przyodzialiśmy cię? 39.I kiedy widzieliśmy cię chorym, albo w więzieniu, i przychodziliśmy do ciebie? 40.A król odpowiadając, powie im: Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnie uczyniliście.

V – Flp 1,9-11

9.I o to modlę się, aby miłość wasza coraz bardziej obfitowała w poznanie i wszelkie doznanie 10.Abyście umieli odróżniać to, co słuszne od tego, co niesłuszne, abyście byli czyści i bez nagany na dzień Chrystusowy, 11.pełni owocu sprawiedliwości przez Jezusa Chrystusa, ku chwale i czci Boga.

VI – Prz 3,27.28

27.Nie wzbraniaj się czynić dobrze potrzebującemu, jeżeli to leży w twojej mocy. 28.Nie mów do swojego bliźniego: Idź i przyjdź znowu, dam ci to jutro – jeżeli możesz to teraz uczynić.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Jezu Chryste, jesteś nam światłem i przewodnikiem w życiu i służbie dla bliźniego. Twoje oddanie się potrzebującym pomocy było bezgranicznie. Pragniesz nadal służyć ludziom przez nasze ręce i posługę miłosierdzia. Wzywasz nas do wiernej służby. Dopomóż nam codziennie odpowiadać na Twoje wezwanie i stawać przy boku naszych sióstr i braci potrzebujących pomocy. Spraw, abyśmy nigdy nie zawahali się, ale zawsze byli gotowi do działania.

Zbawicielu nasz jedyny, Jezu Chryste, spraw, abyśmy pamiętali, że wszystko cokolwiek uczynimy bliźnim naszym, to jakbyśmy Tobie uczynili. Chcemy więc widzieć w każdym człowieku Ciebie, służyć Tobie poprzez niesienie pomocy wszystkim ludziom. Wszystkich umiłowałeś i dla zbawienia wszystkich ludzi oddałeś życie swoje na Golgocie. Dopomóż nam w każdym widzieć brata i siostrę, nie czynić żadnej różnicy między potrzebującymi.

Prosimy Cię także serdecznie o ludzi, którzy zawszę będą gotowi składać ofiary na wielkie i błogosławione dzieło diakonii. Otwórz serca Ludu Twojego i błogosław ofiarność, która jest wyrazem wiary czynnej w miłości.

Błogosław nasz diakonat i wszystkie diakonaty na ziemi. Spraw, aby zawsze byli ludzie gotowi poświęcić się dziełu diakonii i wiernej służbie dla bliźniego.

Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Antyfony:

Ks. Niech nam Bóg błogosławi. [Alleluja!]

Zb. Niech się Go boją wszystkie krańce ziemi. [Alleluja!]

ŚWIĘTA NARODOWE

Barwa liturgiczna: czerwona

Hasło dnia:

Błogosławiony naród, którego Bogiem jest Pan. Ps 33,12

Psalm dnia: Ps 22,29-32

29. Do Pana należy królestwo,
On panuje nad narodami.
30. Tylko jemu oddawać będą cześć wszyscy możni ziemi,
Padną przed nim na kolana wszyscy, którzy się w proch obracają,
I nie mogą utrzymać się przy życiu.
31. Potomstwo będzie mu służyć,
Będzie opowiadać o Panu przyszłemu pokoleniu.
32. Przyjdą i ogłaszać będą sprawiedliwość jego

lub

Ps 85,2-8

2. Panie, okazałeś łaskę ziemi swojej,
Odmieniłeś los Jakuba.
3. Odpuściłeś winę ludu swego,
Zakryłeś wszystkie ich grzechy.
4. Uśmierzyłeś wszystką złość swoją,
Zaniechałeś zapalczywości gniewu swego.
5. Spraw nam odnowę, Boże zbawienia naszego,
I zaniechaj gniewu swego na nas!
6. Czyż na wieki gniewać się będziesz na nas,
Czy rozciągniesz gniew swój na wszystkie pokolenia?
7. Czyż nie ożywisz nas znowu,
Aby lud twój rozradował się w tobie?
8. Okaż nam, Panie, łaskę swoją
I daj nam zbawienie swoje!
Ludowi, który się urodzi, gdyż tak uczynił.

Pieśń dnia:

„Boże, coś Polskę…” (837); „Ojcowski dom to istny raj…” (465); „O Boże, usłysz głos…” (856)

Introit (99)

Ksiądz	Zbór
Błogosławiony naród, którego Pan jest Bogiem.	Lud, który wybrał sobie na dziedzictwo
Spraw nam odnowę, Boże zbawienia naszego	I zaniechaj na nas gniewu swego!
Czyż nie ożywisz nas znowu.	Aby lud Twój rozradował się w Tobie?

Kolekty:

1. Wielbimy i chwalimy Cię, Boże i Ojcze nasz niebieski!/ Ty stworzyłeś człowieka i na całej ziemi masz liczne narody, które są znakiem Twojej potęgi i mądrości./ Dziękujemy Ci, że w naszym narodzie od wieków pozwalasz krzewić światło Słowa Twojego i budzisz w sercach naszych wiarę w Twoją dobroć./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

2. Panie, błogosławiony jest naród, który wzywa imienia Twojego!/ Prosimy Cię, wysłuchaj nas, gdy dziękujemy Tobie za naszą ziemską Ojczyznę i dobroć Twojego serca Ojcowskiego./ Zachowaj naród nasz od złego i spraw, abyśmy nieustannie mieli przed oczyma cel naszej pielgrzymki, niebieską ojczyznę./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

E – Łk 12,27-34*

27.Spójrzcie na lilie – ani nie przędą, ani nie tkają, a powiadam wam:
Nawet Salomon w całym bogactwie nie był tak przyodziany, jak jedna
z nich. 28.Jeśli więc trawę polną, która dziś jest, a jutro zostanie wrzuco-
na do pieca, Bóg tak przyodziewa, o ileż bardziej was, o małowierni?
29.Więc i wy nie pytajcie o to, co będziecie jeść i co będziecie pić, i nie
martwcie się przedwcześnie. 30.Tego wszystkiego bowiem ludy tego
świata szukają; wie zaś Ojciec wasz, że tego potrzebujecie; 31.lecz szukaj-
cie Królestwa jego, a tamto będzie wam dodane. 32.Nie bój się, maleńka

trzódko! Gdyż upodobało się Ojcu waszemu dać wam Królestwo. 33.Sprzedajcie majętności swoje, a dawajcie jałmużnę. Uczyńcie sobie sakwy, które nie niszczeją, skarb niewyczerpany w niebie, gdzie złodziej nie ma przystępu, ani mól nie niszczy. 34.Albowiem gdzie jest skarb wasz, tam będzie i serce wasze.

Mk 12,13-17

13.I posłali do niego niektórych z faryzeuszów i Herodianów, aby go pochwycić w mowie. 14.Przyszli więc i rzekli do niego: Nauczycielu, wiemy, że jesteś szczery i na nikim ci nie zależy; nie oglądasz się bowiem na żadnego człowieka, ale po prawdzie nauczasz drogi Bożej; czy wolno płacić podatek cesarzowi, czy nie? Mamy płacić czy nie płacić? 15.A On przejrzawszy obłudę ich, rzekł do nich: Czemuż mnie kusicie? Przynieście mi denar, abym go obejrzał. 16.Tedy mu przynieśli. A On rzekł do nich: Czyj to wizerunek i napis? A oni mu odpowiedzieli: Cesarski. 17.Wtedy Jezus powiedział im: Oddawajcie, co jest cesarskiego, cesarzowi, a co jest Bożego, Bogu.

Łk 3,10-18

10.I pytały go tłumy: Cóż więc mamy czynić? 11.A on odpowiadając, rzekł im: Kto ma dwie suknie, niechaj da temu, który nie ma, a kto ma żywność, niech uczyni podobnie. 12.Przychodzili też celnicy, by dać się ochrzcić, i mówili do niego: Nauczycielu, co mamy czynić? 13.On zaś rzekł do nich: Nie pobierajcie nic więcej ponad to, co dla was ustalono. 14.Pytali go też żołnierze, mówiąc: A my co mamy czynić? I rzekł im: Na nikim nic nie wymuszajcie ani nie oskarżajcie fałszywie dla zysku, lecz poprzestawajcie na swoim żołdzie. 15.Gdy zaś lud oczekiwał i wszyscy w sercach swych rozważali, czy też Jan może nie jest Chrystusem, 16.sam Jan odpowiedział wszystkim, mówiąc: Ja chrzczę was wodą, lecz przychodzi mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów jego; On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem. 17.W ręku jego jest wiejadło, by oczyścić klepisko swoje i zebrać pszenicę do spichlerza swego, lecz plewy spali w ogniu nieugaszonym. 18.Wiele też innych dał napomnień i zwiastował ludowi dobrą nowinę.

L – 1 Kor 15,57.58*

57.Bogu niech będą dzięki, który nam daje zwycięstwo przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa. 58.A tak, bracia moi mili, bądźcie stali, niewzru-

szeni, zawsze pełni zapału do pracy dla Pana, wiedząc, że trud wasz nie jest daremny w Panu.

Graduale:

Wysławiajcie Pana, wzywajcie imienia jego, głoście narodom czyny jego! Alleluja! (Ps 105,1)

Rz 13,1-7

1.Każdy człowiek niech się poddaje władzom zwierzchnim; bo nie ma
władzy, jak tylko od Boga, a te, które są, przez Boga są ustanowione.
2.Przeto kto się przeciwstawia władzy, przeciwstawia się Bożemu posta-
nowieniu; a ci, którzy się przeciwstawiają, sami na siebie potępienie
ściągają. 3.Rządzący bowiem nie są postrachem dla tych, którzy pełnią
dobre uczynki, lecz dla tych, którzy pełnią złe. Chcesz się nie bać wła-
dzą? Czyń dobrze, a będziesz miał od niej pochwałę; 4.jest ona bowiem
na służbie u Boga, tobie ku dobremu. Ale jeśli czynisz źle, bój się, bo nie
na próżno miecz nosi, wszak jest sługą Boga, który odpłaca w gniewie
temu, co czyni źle. 5.Przeto trzeba jej się poddawać, nie tylko z obawy
przed gniewem, lecz także ze względu na sumienie. 6.Dlatego też i po-
datki płacicie, gdyż są sługami Bożymi po to, aby tego właśnie strzegli.
7.Oddawajcie każdemu to, co mu się należy; komu podatek, podatek;
komu cło, cło; komu bojaźń, bojaźń; komu cześć, cześć.

ST – Am 5,11-15

11.Ponieważ pobieracie dzierżawne od biednego i bierzecie od niego da-
ninę zboża, to chociaż budujecie domy z ciosanego kamienia, nie bę-
dziecie w nich mieszkać, a chociaż zasadziliście rozkoszne winnice, wi-
na z nich pić nie będziecie. 12.Bo wiem, że liczne są wasze zbrodnie
i wielkie wasze grzechy. Gnębicie niewinnego, bierzecie łapówki, a pra-
wo ubogich obalacie w bramie. 13.Przeto, kto rozumny, niech milczy w
tym czasie, gdyż jest to czas zły! 14.Szukajcie dobrego, a nie złego, aby-
ście żyli i aby Pan, Bóg Zastępów, był z wami tak, jak to mówicie! 15.Nie-
nawidźcie zła, a miłujcie dobro i zapewnijcie prawu miejsce w bramie!
Może zmiłuje się Pan, Bóg Zastępów, nad resztką Józefa.

Joz 24,24-28*

24.I rzekł lud do Jozuego: Panu, Bogu naszemu, służyć będziemy i głosu
jego słuchać. 25.I zawarł Jozue tego dnia przymierze z ludem, i nadał mu
w Sychem przepisy i prawo. 26.Jozue spisał też te słowa w księdze zako-
nu Bożego oraz wziął wielki kamień i postawił go tam pod dębem, który
był przy świątyni Pana. 27.Wtedy Jozue rzekł do całego ludu: Oto ten

kamień będzie świadkiem przeciwko nam, gdyż słyszał wszystkie słowa Pana, którymi On do nas przemówił; będzie ten świadkiem przeciwko wam, abyście się nie zaparli Boga waszego. 28.Potem Jozue odprawił lud, każdego do jego posiadłości.

Ez 36,5a.6.8-11

5a. Tak mówi Wszechmocny Pan: 6.Dlatego prorokuj o ziemi izraelskiej i mów do gór i pagórków, do parowów i dolin: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja przemówiłem w mojej gorliwości i w mojej zapalczywości, ponieważ znosiliście obelgi narodów. 8.Lecz wy, góry izraelskie, wypuścicie swoje gałązki i przyniesiecie owoc swojemu ludowi izraelskiemu, gdy wkrótce powróci. 9.Bo oto idę do was i zwracam się do was, będziecie uprawiane i obsiewane. 10.I pomnożę na was ludzi, cały dom Izraela; miasta będą zamieszkane, a ruiny odbudowane. 11.I rozmnożę na waszej ziemi ludzi i bydło, i będzie ich dużo, i będą się mnożyć; osiedlę was jak za waszych dawnych czasów i będzie się wam lepiej powodziło niż poprzednio. I poznacie, że Ja jestem Pan.

Hi 5,17.18.24-26

17.Szczęśliwy to człowiek, którego Bóg smaga, dlatego nie pogardzaj karceniem Wszechmocnego! 18.Bo On rani, lecz i opatruje, uderza, lecz jego ręce leczą. 24.Tak poznasz, że twój namiot jest spokojny, a gdy sprawdzisz swe mieszkanie, nie znajdziesz braku. 25.Poznasz tedy, że mnoży się twoje potomstwo i że twoje latorośle będą niby ziele ziemi. 26.W starości zejdziesz do grobu, jak snop sprzątnięty bywa we właściwym czasie.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Panie Boże, Ojcze niebieski! Dziękujemy Ci, że od wieków pamiętasz o narodzie i Ojczyźnie naszej. Chociaż nieraz doświadczałeś ojców naszych, to jednak nigdy nie zapomniałeś, że jesteśmy przez wiarę w Syna Twojego, Jezusa Chrystusa, umiłowanymi dziećmi Twoimi. Dziękujemy Ci, za naszą piękną ziemię, za pola i lasy, wioski i miasta, nasze rodziny i domy. Ucz nas je miłować i z Twoją pomocą chronić od złego.

Dziękujemy Ci, za wolność, którą nas obdarowałeś i spraw, abyśmy nikomu jej nie zabierali, nikogo nie krzywdzili, lecz pamiętając o ofierze Syna Twojego, ofiarnie pomagali wszystkim, którzy pomocy potrzebują.

Dziękujemy Ci, za łaskawe prowadzenie, za pokój i dostatek. Dopomóż nam sobie te dary cenić i własną pracą pomnażać je na pożytek całego narodu i ku chwale Ojczyzny naszej.

Dziękujemy Ci za poświęcenie naszych ojców dla dobra naszej ziemskiej Ojczyzny, w nas zaś budź ducha patriotyzmu i miłości do narodu naszego. Nie pozwól jednak, abyśmy to wszystko uważali za ważniejsze, aniżeli nasze zbawienie i życie wieczne w niebieskiej Ojczyźnie, gdzie chcemy Cię chwalić i wielbić wespół z aniołami i zastępami niebieskimi.

Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Antyfony:

Ks. Panie, okazałeś łaskę ziemi swojej. Alleluja!

Zb. Odpuściłeś winę ludu swego! Alleluja!

PROŚBA O BŁOGOSŁAWIEŃSTWO PRACY

1 MAJA

Barwa liturgiczna: czerwona lub biała

Hasło dnia:

Szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a wszystko inne będzie wam dodane. Mt 6,33

Psalm dnia: Ps 104,10-15.27-30

10. Wypuszczasz źródła w dolinach rzecznych,
Płyną między górami.
11. Napój dają wszystkim zwierzętom polnym,
Dzikie osły gaszą w nich pragnienie.
12. Nad nimi gnieździ się ptactwo niebieskie,
Świergoce pośród gałęzi.
13. Zraszasz góry z górnych swych komnat,
Ziemia nasyca się owocem, który stwarzasz.
14. Sprawiasz, że rośnie trawa dla bydła
I rośliny na użytek człowieka,
By dobywał chleb z ziemi
15. I wino, które rozwesela serce człowieka,
Oliwę, od której lśni się oblicze
I chleb, co wzmacnia serce człowieka.
27. Wszystko to oczekuje na ciebie,
Abyś im dał pokarm w swym czasie.
28. Gdy dajesz im, zbierają;
Gdy otwierasz rękę swoją, nasycają się dobrem.
29. Lecz gdy zakryjesz twarz swoją, trwożą się;
Gdy zabierasz im tchnienie, giną
I w proch się obracają.
30. Wydajesz tchnienie swoje, a stworzone bywają,
I odnawiasz oblicze ziemi.

lub

Ps 127,1.2

1. Jeśli Pan domu nie zbuduje,
   Próżno trudzą się ci, którzy go budują.
   Jeśli Pan nie strzeże miasta,
   Daremnie czuwa stróż.
2. Daremnie wcześnie rano wstajecie,
   I późno się kładziecie, spożywając chleb w troskach:
   Wszak on i we śnie obdarza umiłowanego swego.

Pieśń dnia:

„Z Bogiem, z Bogiem każda sprawa…” (885)

Introit (100)

Ksiądz	Zbór
Panie, jak liczne są dzieła Twoje! Alleluja!	Tyś wszystko mądrze uczynił. Alleluja!
Wszystko oczekuje na Ciebie.	Abyś im dał pokarm w swym czasie.
Gdy dajesz im, zbierają.	Gdy otwierasz rękę swoją, nasycają się dobrem.

Kolekty:

1. Panie i Boże nasz łaskawy!/ Dziękujemy Ci, że pozwalasz nam uczestniczyć przez naszą pracę w dziele kształtowania oblicza tej ziemi./ Dopomóż nam zrozumieć, co służy ku dobremu całemu stworzeniu i zabezpiecza przed jego unicestwieniem./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyjesz i królujesz na wieki wieków.

2. Miłosierny i łaskawy Ojcze nasz niebieski./ Tobie niechaj będzie cześć i chwała za błogosławieństwo naszego trudu i pracy./ Dopomóż nam ją wykonywać sumiennie i przez nią chwalić Twoje Imię./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Łk 16,10-13*

10.Kto jest wierny w najmniejszej sprawie i w wielkiej jest wierny, a kto
w najmniejszej jest niesprawiedliwy i w wielkiej jest niesprawiedliwy.
11.Jeśli więc w niesprawiedliwej mamonie nie byliście wierni, któż wam
powierzy prawdziwą wartość? 12.A jeśli nie byliście wierni w sprawie
cudzej, któż wam poruczy rzecz własną? 13.Żaden sługa nie może dwom
panom służyć, gdyż albo jednego nienawidzić będzie, a drugiego miło-
wać, albo jednego trzymać się będzie, a drugim pogardzi. Nie możecie
Bogu służyć i mamonie.

II – 2 Tes 3,6-16*

6.Nakazujemy wam, bracia, w imieniu Pana Jezusa Chrystusa, abyście
stronili od każdego brata, który żyje nieporządnie, a nie według nauki,
którą otrzymaliście od nas. 7.Sami bowiem wiecie, jak nas należy naśla-
dować, ponieważ nie żyliśmy między wami nieporządnie 8.Ani też
u nikogo nie jedliśmy darmo chleba, ale w trudzie i znoju we dnie i w
nocy pracowaliśmy, żeby dla nikogo z was nie być ciężarem; 9.nie dlate-
go, jakobyśmy po temu prawa nie mieli, ale dlatego, że wam siebie sa-
mych daliśmy za przykład do naśladowania. 10.Bo gdy byliśmy u was,
nakazaliśmy wam: Kto nie chce pracować, niechaj też nie je. 11.Albowiem
dochodzą nas słuchy, że niektórzy pomiędzy wami postępują niepo-
rządnie: nic nie robią, a zajmują się tylko niepotrzebnymi rzeczami.
12.Tym też nakazujemy i napominamy ich przez Pana Jezusa Chrystusa,
aby w cichości pracowali i własny chleb jedli. 13.A wy, bracia, nie usta-
wajcie czynić dobrze. 14.A jeśli ktoś jest nieposłuszny słowu naszemu,
w tym liście wypowiedzianemu, baczcie na niego i nie przestawajcie
z nim, aby się zawstydził; 15.Nie uważajcie go jednak za nieprzyjaciela,
lecz napominajcie jako brata. 16.A sam Pan pokoju niech wam da pokój
zawsze i wszędzie. Pan niechaj będzie z wami wszystkimi.

Graduale:

Niech spocznie na nas łaska Pana, Boga naszego, a dzieło rąk naszych utwierdzaj wśród nas! Alleluja! (Ps 90,17)

III – 5 Mż 28,2-6.11-14*

2.I spłyną na ciebie, i dosięgną cię wszystkie te błogosławieństwa, jeżeli
usłuchasz głosu Pana, Boga twego. 3.Błogosławiony będziesz w mieście,
błogosławiony będziesz na polu. 4.Błogosławione będzie twoje potom-
stwo, plon twojej ziemi, rozpłód twego bydła, miot twojej rogacizny

i przychówek twoich trzód. 5.Błogosławiony będzie twój kosz i twoja
dzieża; 6.błogosławione będzie twoje wejście i twoje wyjście. 11.Ponad
miarę obdarzy cię Pan dobrem w twoim potomstwie, w rozpłodzie twe-
go bydła, w plonach twojej roli, na ziemi, co do której Pan poprzysiągł
twoim ojcom, że ci ją da. 12.Otworzy Pan przed tobą swój skarbiec dobra,
niebiosa, aby dawać deszcz na twoją ziemię w czasie właściwym i aby
błogosławić wszelką pracę twoich rąk tak, że będziesz mógł pożyczać
wielu narodom, ale ty sam nie będziesz pożyczał. 13.I uczyni cię Pan
głową, a nie ogonem, i będziesz zawsze tylko na górze, a nigdy nie bę-
dziesz na dole, jeżeli będziesz słuchał przykazań Pana, Boga twego, któ-
re ja ci dziś nadaję, abyś ich pilnie przestrzegał; 14.nie odstąpisz ani
w prawo, ani w lewo od żadnego ze słów, które ja wam dziś nakazuję po
to, aby pójść za innymi bogami i im służyć.

IV – Jk 5,1-6

1.A teraz wy, bogacze, płaczcie i narzekajcie nad nieszczęściami, jakie na
was przyjdą. 2.Bogactwo wasze zmarniało, a szaty wasze mole zjadły.
3.Złoto wasze i srebro zaśniedziało, a śniedź ich świadczyć będzie prze-
ciwko wam i strawi ciała wasze jak ogień. Nagromadziliście skarby w
dniach, które się mają ku końcowi. 4.Oto zapłata, zatrzymana przez was
robotnikom, którzy zżęli pola wasze, krzyczy, a wołania żeńców dotarły
do uszu Pana Zastępów. 5.Żyliście na ziemi w zbytku i w rozkoszach,
utuczyliście serca wasze na dzień uboju. 6.Wydaliście skazujący wyrok
i zabiliście sprawiedliwego; nie opiera się wam.

V – Mt 12,10-14

10.A był tam człowiek, który miał uschłą rękę. I zapytali go, mówiąc: Czy
wolno w sabat uzdrawiać? Chcieli go bowiem oskarżyć. 11.A On im
rzekł: Któż z was, mając jedną owcę, gdyby mu ta w sabat do dołu wpa-
dła, to czy jej nie pochwyci i nie wyciągnie? 12.O ileż więcej wart jest
człowiek, niż owca! A zatem wolno w sabat dobrze czynić. 13.Wtedy
rzekł temu człowiekowi: Wyciągnij swoją rękę, a on wyciągnął i stała się
znów zdrowa jak druga. 14.A faryzeusze wyszedłszy, naradzali się co do
niego, jakby go zgładzić.

VI – 1 Tm 6,6-11

6.I rzeczywiście, pobożność jest wielkim zyskiem, jeżeli jest połączona
z poprzestawaniem na małym. 7.Albowiem niczego na świat nie przy-
nieśliśmy, dlatego też niczego wynieść nie możemy. 8.Jeżeli zatem mamy
wyżywienie i odzież, poprzestawajmy na tym. 9.A ci, którzy chcą być

bogaci, wpadają w pokuszenie i w sidła, i w liczne bezsensowne i szkodliwe pożądliwości, które pogrążają ludzi w zgubę i zatracenie. 10.Albowiem korzeniem wszelkiego zła jest miłość pieniędzy; niektórzy, ulegając jej, zboczyli z drogi wiary i uwikłali się sami w przeróżne cierpienia. 11.Ale ty, człowiecze Boży, unikaj tego, a zabiegaj o sprawiedliwość, pobożność, wiarę, miłość, cierpliwość, łagodność.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Boże i Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa, stworzycielu nasz i zachowawco! Z pokorą stajemy przed obliczem Twoim i dziękujemy Ci za wszystko, co w mądrości swojej uczyniłeś, za całe stworzenie, nasze życie i każdą chwilę, w której możemy uczciwie i sumiennie pracować. Dając nam pracę, dajesz nam też chleb powszedni, pozwalasz nam patrzeć w przyszłość z nadzieją i cieszyć się naszymi osiągnięciami.

Prosimy Cię, daj nam zdrowie, abyśmy mogli żyć z własnych rąk i wysiłku naszego umysłu. Zachowaj nasze stanowiska pracy. Dopomóż nam w likwidacji bezrobocia. Nakłoń uchylających się od pracy, aby ją podjęli, żyli uczciwie i spożywali własny chleb.

Nie dopuść, abyśmy uważali pracę za jedyny cel naszego życia. Pragniemy przez nią dziękować Tobie i przez nią chwalić Ciebie, jako jedynego Pana i Boga naszego, objawionego w dziełach stworzenia i zbawienia. Błogosław wysiłek naszego umysłu i dzieła rąk naszych, a ich owoc służył nie tylko nam, lecz także naszym bliźnim. Po pracy daj odpoczynek, abyśmy umocnili serca nasze we wierze przez poznanie Twojej Ewangelii zbawienia.

Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Antyfony:

Ks. Niech spocznie na nas łaska Pana, Boga naszego. Alleluja!

Zb. A dzieło rąk naszych utwierdzaj wśród nas! Alleluja!

DZIEŃ GÓRNIKA

(8 GRUDNIA)

Barwa liturgiczna: fioletowa lub czerwona

Hasło dnia:

Choćbym nawet szedł ciemną doliną, zła się nie ulęknę, boś Ty ze mną.

(Ps 23,4)

Psalm dnia: Ps 121

1. Pieśń pielgrzymek.
   Oczy moje wznoszę ku górom:
   Skąd nadejdzie mi pomoc?
2. Pomoc moja jest od Pana,
   Który uczynił niebo i ziemię.
3. Niechaj nie da się potknąć twej nodze,
   Niech nie drzemie stróż twój.
4. Oto nie drzemie
   Ani nie zasypia stróż Izraela.
5. Pan stróżem twoim,
   Pan cieniem twoim po prawicy twojej.
6. Słońce nie będzie cię razić za dnia
   Ani księżyc w nocy.
7. Pan strzec cię będzie od wszelkiego zła,
   Strzec będzie duszy twojej.
8. Pan strzec będzie wyjścia i wejścia twego,
   Teraz i na wieki.

lub

Ps 23

1. Psalm Dawidowy.
   Pan jest pasterzem moim,
   Niczego mi nie braknie.
2. Na niwach zielonych pasie mnie.
   Nad wody spokojne prowadzi mnie.

3. Duszę moją pokrzepia.
   Wiedzie mnie ścieżkami sprawiedliwości
   Ze względu na imię swoje.
4. Chociażbym nawet szedł ciemną doliną,
   Zła się nie ulęknę, boś Ty ze mną,
   Laska twoja i kij twój mnie pocieszają.
5. Zastawiasz przede mną stół wobec nieprzyjaciół moich,
   Namaszczasz oliwą głowę moją, kielich mój przelewa się.
6. Dobroć i łaska towarzyszyć mi będą
   Przez wszystkie dni życia mego.
   I zamieszkam w domu Pana przez długie dni.

Pieśń dnia:

„«Szczęść Boże!» - tak wołamy…" (879)

Introit (101)

Ksiądz	Zbór
Ja pójdę przed tobą i dam ci schowane w mroku skarby.	Abyś poznał, że Ja jestem Panem.
O Panie, racz zbawić.	O Panie, racz poszczęścić!
Dziękujcie Panu, albowiem jest dobry.	Albowiem łaska Jego trwa na wieki!

Kolekty:

1. Boże miłosierny, napełń nas pewnością wiary, że nie odrzucisz nikogo od siebie i nie zakryjesz przed nami swojego oblicza,/ gdyż naszą winę wymazała krew umiłowanego Syna Twojego, a nagość naszej duszy okryła szata Jego sprawiedliwości./ Chroń nas, kiedy kroczymy i pracujemy w ciemności i spraw, abyśmy po skończonej pracy mogli oglądać światło słoneczne i cieszyć się życiem./Boże, racz łaskawie wysłuchać modlitwy naszej w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

2. Boże wszechmogący, znasz wszystkich, którzy do Ciebie należą./ Znasz nasze serca i drogi, po których kroczymy, tu na powierzchni ziemi i pod ziemią/. Wiesz, gdzie jesteśmy, ogarniasz nas z przodu i z tyłu, kładziesz na nas swoją rękę. /To wspaniałe być Twoją własnością i być bezpiecznym w Twojej dłoni/. Wysłuchaj przez Jezusa Chrystusa, w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

Teksty liturgiczne i kazalne:

E – Łk 8,22-25*

22.I stało się pewnego dnia, że wstąpił do łodzi On i uczniowie jego
i rzekł do nich: Przeprawmy się na drugi brzeg jeziora. I odbili od brze-
gu. 23.A gdy płynęli, On zasnął. I zerwał się gwałtowny wicher na jezio-
rze i fale ich zalewały, i byli w niebezpieczeństwie. 24.Tedy przystąpili do
niego i zbudzili go, mówiąc: Mistrzu, Mistrzu, giniemy. A On obudziw-
szy się, zgromił wiatr i wzburzone fale, a one uspokoiły się i nastała ci-
sza. 25.I rzekł do nich: Gdzież jest wiara wasza? Oni zaś przestraszywszy
się, zdumiewali się i mówili jedni do drugich: Któż to jest, że nawet wia-
trom i wodzie rozkazuje i słuchają go?

II – Rz 8,35-39*

35.Któż nas odłączy od miłości Chrystusowej? Czy utrapienie, czy ucisk,
czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy
miecz? 36.Jak napisano: Z powodu ciebie co dzień nas zabijają, uważają
nas za owce ofiarne. 37.Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego,
który nas umiłował. 38.Albowiem jestem tego pewien, że ani śmierć, ani
życie, ani aniołowie, ani potęgi niebieskie, ani teraźniejszość, ani przy-
szłość, ani moce, 39.ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stwo-
rzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie
Jezusie, Panu naszym.

Graduale:

Do ciebie, Boże, Panie mój, wznoszą się oczy moje; Tobie ufam, nie zatracaj duszy mojej! Alleluja! (Ps 141,8)

lub

Wspomóż nas, Boże zbawienia naszego, dla chwały imienia Twe go wybaw nas. Alleluja! (Ps 79,9a)

III – Mt 10,26-31

26.Przeto nie bójcie się ich; albowiem nie ma nic ukrytego, co by nie mia-
ło być ujawnione, ani nic tajnego, o czym by się dowiedzieć nie miano.
27.Co mówię wam w ciemności, opowiadajcie w świetle dnia; a co sły-
szycie na ucho, głoście na dachach. 28.I nie bójcie się tych, którzy zabijają
ciało, ale duszy zabić nie mogą; bójcie się raczej tego, który może i duszę
i ciało zniszczyć w piekle. 29.Czyż nie sprzedają za grosz dwu wróbli?
A jednak ani jeden z nich nie spadnie na ziemię bez woli Ojca waszego.

30.Nawet wasze włosy na głowie wszystkie są policzone. 31.Nie bójcie się;
jesteście więcej warci niż wiele wróbli.

IV – Iz 43,1-5a*

1.Lecz teraz – tak mówi Pan – który cię stworzył, Jakubie, i który cię u-
kształtował, Izraelu: Nie bój się, bo cię wykupiłem, nazwałem cię twoim
imieniem – moim jesteś! 2.Gdy będziesz przechodził przez wody, będę
z tobą, a gdy przez rzeki, nie zaleją cię; gdy pójdziesz przez ogień, nie
spłoniesz, a płomień nie spali cię. 3.Bo Ja, Pan, jestem twoim Bogiem, Ja,
Święty Izraelski, twoim wybawicielem; daję Egipt na okup za ciebie,
Etiopię i Sabę zamiast ciebie. 4.Dlatego że jesteś w moich oczach drogi,
cenny i Ja cię miłuję, więc daję ludzi za ciebie i narody za twoje życie.
5a.Nie bój się, bo Ja jestem z tobą.

lub

Hi 28,1-13.23.24

1.Tak! Są kopalnie srebra i miejsca, gdzie się płucze złoto. 2.Żelazo wy-
dobywa się z ziemi, a miedź wytapia się z rudy. 3.Położono kres ciemno-
ści, bada się rudę aż do najdalszych zakątków w ciemności i mroku.
4.Kopią szyb w dolinie, z dala od osiedli, zapomniani przez przechod-
niów, bez oparcia dla nóg wiszą, kołyszą się. 5.Z ziemi pochodzi chleb,
lecz w głębi jest ona rozgrzebana jakby przez ogień, 6.jej kamienie za-
wierają szafiry, ma też w nich ziarenka złota. 7.Ścieżki do niej nie zna sęp
i nie wypatrzyło jej oko sokoła. 8.Nie kroczą po niej dzikie zwierzęta, nie
stąpa po niej lew. 9.Po krzemień człowiek wyciąga rękę, wywraca góry
od podstaw. 10.W skałach wykuwa sztolnie, a jego oko dostrzega wszy-
stko, co cenne. 11.Nakłada pęta na rzeki, aby nie przeciekały; wywodzi
na światło to, co skryte. 12.Lecz gdzie można znaleźć mądrość? A gdzie
jest siedziba rozumu? 13.Człowiek nie zna drogi do niej; nie można jej
znaleźć w krainie żyjących. 23.Bóg wie o drodze do niej, tylko On zna jej
siedzibę, 24.bo tylko On patrzy na krańce ziemi i widzi wszystko, co jest
pod niebem.

V – Kol 3,1-3

1.A tak, jeśliście wzbudzeni z Chrystusem, tego co w górze szukajcie,
gdzie siedzi Chrystus po prawicy Bożej; 2.o tym, co w górze, myślcie, nie
o tym, co na ziemi. 3.Umarliście bowiem, a życie wasze jest ukryte wraz
z Chrystusem w Bogu.

VI – Jr 31,15-18

15.Tak mówi Pan: Słuchaj! W Ramie słychać narzekanie i gorzki płacz: Rachel opłakuje swoje dzieci, nie daje się pocieszyć po swoich dzieciach, bo ich nie ma. 16. Tak mówi Pan: Powstrzymuj swój głos od płaczu, a swoje oczy od łez, gdyż jeszcze będziesz miała nagrodę za swój trud - mówi Pan - wrócą z ziemi wroga. 17. Jest jeszcze nadzieja dla twojego potomstwa - mówi Pan - i wrócą synowie do swoich siedzib.

Modlitwa powszechna Kościoła:

I

Jezu Chryste, Pasterzu dusz naszych! Przyszedłeś od Ojca, aby szukać i zbawić tych, którzy się zgubili. Wszyscy zbłądzili i poszli własną drogą. Jako dobry Pasterz idziesz za każdą zbłąkaną owcą, a znalazłszy ją, kładziesz na ramiona i sprowadzasz z powrotem do swojego Kościoła.

Jesteś Pasterzem naszym w Kościele, w domach naszych i w naszej ciężkiej i niebezpiecznej pracy. Nie daj abyśmy zbłądzili w ciemnościach grzechu, ale także w ciemnościach kopalni. Daj nam oglądać po każdej pracy jasność dnia i naszych najbliższych, dla których pracujemy, aby mieli chleb powszedni.

Dobry Pasterzu, położyłeś życie za owce z Twojego pastwiska. Stoczyłeś na Golgocie krwawy bój z mocami ciemności. Swą ofiarną miłością chronisz swoich wybranych przez wieki. Póki żyjemy, wraz ze wszystkimi, których umiłowałeś, pragniemy wielbić imię Twoje i wsłuchiwać się w głos Twój, który nigdy nas nie zawiedzie.

Chryste, prowadź nas na wiecznie zielone pasze Słowa Twojego, abyśmy posileni Ewangelią zbawienia, wytrwale podążali za Tobą i nie szukali tylko chleba, który pozwalasz nam każdego dnia kłaść na stole. Panie, a jeśli kiedyś zbłądzimy lub stracimy nadzieję, nie odwracaj się od nas, ale zechciej nas odnaleźć i podnieść. Panie, jesteś naszym Pasterzem, Stróżem i Pośrednikiem, dlatego w imieniu Twoim wołamy do naszego Ojca w niebiesiech. Prosimy o łaskawe wysłuchanie. Amen.

II

Panie Boże, Ojcze nasz łaskawy! Z pokorą składamy Ci dzięki za życie i za wszystko, czym każdego dnia pragniesz nas ubogacić i obdarować, przede wszystkim za Twoje Słowo, przez które uczysz prawdziwie świętego i chrześcijańskiego postępowania. Nakazujesz nam iść drogą prawdy i chcesz, abyśmy naśladował Jezusa Chrystusa, Pana naszego,

który za nas umarł na krzyżu. Często upadamy pod ciężarem doświadczenia, błądzimy i szukamy łatwiejszej drogi, niż ta, którą wskazuje nam Twoje Słowo. Przebacz nam łaskawie nasze winy, napełń Duchem Świętym, abyśmy mogli żyć na chwałę Imienia Twojego. Dopomóż nam zrozumieć słowa Chrystusa: „Ja jestem drogą; Ja jestem światłością", szczególnie w ciemnościach kopalni.

Wierzymy, że jedyną drogą do Ciebie jest Chrystus Pan. On jest dla nas bramą, przewodnikiem i pojednawcą. Tylko w Nim i przez Niego możemy stanąć przed Twoim świętym obliczem. Nie chcemy w nikim innym pokładać nadziei. Ufamy Jego wiodącej dłoni. W Jezusie Chrystusie dajesz nam wszystko, co napełnia pokojem.

Boże łaskawy i miłosierny, strzeż nas, zachowaj w szczęściu i pokoju do końca dni naszych. Bądź z naszymi domami, kiedy jesteśmy pod ziemią i napełnij nasze rodziny nadzieją, że powrócimy z pracy. Nie pozwól, abyśmy zboczyli z drogi prawdy i wiary.

Wysłuchaj nas, Panie, przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym jako Bóg prawdziwy, żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Antyfony:

Ks. Niech spocznie na nas łaska Pana, Boga naszego. Alleluja!

Zb. A dzieło rąk naszych utwierdzaj wśród nas! Alleluja!

NA ROZPOCZĘCIE ROKU SZKOLNEGO

Barwa liturgiczna: biała *lub* odpowiadająca porze roku kościelnego

Hasło dnia:

Błogosławiony człowiek, który znalazł mądrość. (Prz 3,13)

Psalm dnia: Ps 119,1-8

1. Błogosławieni ci, którzy żyją nienagannie,
   Którzy postępują według zakonu Pana!
2. Błogosławieni ci, którzy stosują się do napomnień jego,
   Szukają go z całego serca,
3. Którzy nie czynią krzywdy,
   Ale chodzą drogami jego.
4. Tyś wydał rozkazy swoje,
   Aby ich pilnie strzeżono:
5. Oby drogi moje były nakierowane
   Na przestrzeganie ustaw twoich!
6. Wtedy nie doznam wstydu,
   Gdy będę zważał na wszystkie przykazania twoje.
7. Dziękować ci będę szczerym sercem,
   Gdy się nauczę sprawiedliwych praw twoich.
8. Będę przestrzegał ustaw twoich,
   Nie opuszczaj mnie nigdy.

Pieśń dnia:

„Z Bogiem, z Bogiem każda sprawa!” (885)

Introit (102)

Ksiądz	Zbór
Panie, naucz mnie czynić wolę swoją.	Niech dobry Duch Twój prowadzi mnie po równej ziemi!
Ręce Twoje uczyniły mnie i ukształtowały.	Daj mi rozum, abym się nauczył przykazań Twoich!

Z całego serca szukam Ciebie.

Nie daj mi zboczyć od przykazań Twoich

Kolekty:

1. O święty Boże, oświeć serca nasze, abyśmy nie ulegali błędnym i fałszywym naukom, lecz trzymali się prawdy Twojej, Ewangelii zbawienia wiecznego./ Naucz dzieci i młodzież naszą posłuszeństwa woli Syna Bożego, Jezusa Chrystusa, aby chwalone przez to było imię Ojca naszego, który jest w niebiesiech./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

2. Boże wszechmogący, Panie światłości!/ Niechaj światło Ducha Twojego rozświetli serca nasze, abyśmy poznali prawdę i chwałę Twoją, która jest na obliczu Syna Twojego, Jezusa Chrystusa./ Spraw, abyśmy byli światłością dla błądzących w ciemnościach, żywym świadectwem miłości Twojej./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Mk 10,13-16*

13.I przynosili do niego dzieci, aby się ich dotknął, ale uczniowie gromili
ich. 14.Gdy Jezus to spostrzegł, oburzył się i rzekł do nich: Pozwólcie
dziatkom przychodzić do mnie i nie zabraniajcie im, albowiem takich
jest Królestwo Boże. 15.Zaprawdę powiadam wam, ktokolwiek, by nie
przyjął Królestwa Bożego jak dziecię, nie wejdzie do niego. 16.I brał je
w ramiona, i błogosławił, kładąc na nie ręce.

II – Dz 16,11-15*

11.Odpłynąwszy z Troady, zdążaliśmy wprost do Samotraki, a nazajutrz
do Neapolu. 12.Stamtąd zaś do Filippi, które jest przodującym miastem
okręgu macedońskiego i kolonią rzymską. I zatrzymaliśmy się w tym
mieście dni kilka. 13.A w dzień sabatu wyszliśmy za bramę nad rzekę,
gdzie, jak sądziliśmy, odbywały się modlitwy, i usiadłszy, rozmawialiśmy
z niewiastami, które się zeszły. 14.Przysłuchiwała się też pewna bogobojna
niewiasta, imieniem Lidia, u miasta Tiatyry, sprzedawczyni
purpury, której Pan otworzył serce, tak iż się skłaniała do tego, co Paweł
mówił. 15.A gdy została ochrzczona, także i dom jej, prosiła, mówiąc:
Skoroście mnie uznali za wierną Panu, wstąpcie do domu mego i zamieszkajcie.
I wymogła to na nas.

Graduale:

Błogosławiony Tyś, Panie. Naucz mię ustaw twoich! Alleluja!

(Ps 119,12)

III – Kz 9,13-18*

13.Widziałem również taki przykład mądrości pod słońcem i wydała mi
się wielką: 14.Było małe miasto i niewielu w nim mieszkańców. Wyruszył
przeciwko niemu wielki król, obległ je i wystawił przeciw niemu potężne machiny oblężnicze. 15.A znajdował się w nim pewien ubogi mędrzec;
ten mógłby był wyratować to miasto swoją mądrością. Lecz nikt nie
wspomniał owego ubogiego męża. 16.Wtedy powiedziałem sobie: Mądrość jest lepsza niż siła, lecz mądrość ubogiego jest w pogardzie i jego
słów się nie słucha. 17.Słowa mędrców, które znajdują posłuch, są lepsze
niż krzyk władcy głupców. 18.Mądrość jest lepsza niż zbroja, lecz jeden
grzesznik może popsuć wiele dobrego.

IV – 1 Sm 3,1-11*

1.A pacholę Samuel służyło Panu przed Helim. Słowo pańskie było w tych
czasach rzadkością, a widzenia nie były rozpowszechnione. 2.Pewnego
dnia, gdy Heli leżał na swoim miejscu, oczy jego zaś zaczęty słabnąć,
i nie mógł widzieć, 3.lecz lampa Boża jeszcze nie zgasła, Samuel spał
w przybytku Pana tam, gdzie była Skrzynia Boża. 4.I zawołał Pan: Samuelu! A on odrzekł: Oto jestem! 5.I przybiegł do Heliego i rzekł: Oto
jestem, wołałeś mnie. A on na to: Nie wołałem, wróć, połóż się. I odszedł, i położył się. 6.A Pan ponownie zawołał: Samuelu! I wstał Samuel,
poszedł do Heliego i rzekł: Oto jestem, wołałeś mnie? A ten na to: Nie
wołałem, synu mój, wróć, połóż się. 7.Lecz Samuel jeszcze nie znał Pana,
a słowo Pana jeszcze mu się nie objawiło. 8.A Pan ponownie, po raz trzeci zawołał: Samuelu! Wstał więc i poszedł do Heliego, i rzekł: Oto jestem, wołałeś mnie? I zrozumiał Heli, że to Pan woła pacholę. 9.Rzekł
więc Heli do Samuela: Idź, połóż się. A gdy cię zawoła, powiedz: Mów,
Panie, bo sługa twój słucha. I poszedł Samuel i położył się na swoim
miejscu. 10.I przyszedł Pan, stanął i zawołał jak i poprzednio: Samuelu,
Samuelu! A Samuel rzekł: Mów, bo sługa twój słucha. 11.I rzekł Pan do
Samuela: Oto Ja uczynię w Izraelu rzecz, od której każdemu, kto o niej
usłyszy, w obu uszach zadźwięczy.

V – Mt 11,25-28

25.W tym czasie odezwał się Jezus i rzekł: Wysławiam cię, Ojcze, Panie
nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a ob-

jawiłeś je prostaczkom. 26.Zaprawdę, Ojcze, bo tak się tobie upodobało.
27.Wszystko zostało mi przekazane przez Ojca mego i nikt nie zna Syna
tylko Ojciec, i nikt nie zna Ojca, tylko Syn i ten, komu Syn zechce obja-
wić. 28.Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciąże-
ni, a Ja wam dam ukojenie.

VI – 5 Mż 6,4-9

4.Słuchaj Izraelu! Pan jest Bogiem naszym, Pan jedynie! 5.Będziesz tedy
miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej,
i z całej siły swojej. 6.Niechaj słowa te, które Ja ci dziś nakazuję, będą w
twoim sercu. 7.Będziesz je wpajał w twoich synów i będziesz o nich
mówił, przebywając w swoim domu, idąc drogą, kładąc się i wstając.
8.Przwiążesz je jako znak do swojej ręki i będą jako przepaska między
twoimi oczyma. 9.Wypiszesz je też na odrzwiach twojego domu i na
twoich bramach.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Panie Boże, po czasie odpoczynku, rozpoczynamy nowy rok szkolny i czas nauki, aby zgłębić tajemnice stworzenia, zdobyć wiedzę, przede wszystkim uczyć się Słowa Twojego, które jest pokarmem i światłem dla duszy.

U progu roku szkolnego prosimy Cię o wytrwałość w nauce i o Ducha Świętego, który niechaj kieruje myślami i sercami naszymi, abyśmy nie zmarnowali żadnej darowanej nam chwili, lecz z ochotą pogłębiali wiedzę i dzięki niej poznawali mądrość i wielkość Twoją.

Błogosław nauczycieli, katechetów i wszystkich, którzy zajmują się wychowaniem dzieci i młodzieży. Uzbrój ich w cierpliwość i łagodność, i spraw, aby powierzone im zadanie wykonywali z radością i dziękczynieniem. Błogosław szkoły, instytuty naukowo-badawcze, uniwersytety. Niech w nich nie zrodzi się żadna myśl, która mogłaby zostać wykorzystana przeciw ludzkości i Twojemu stworzeniu.

Spraw łaskawie, abyśmy nade wszystko uczyli się bojaźni dla imienia Twojego, ona bowiem jest prawdziwą mądrością, którą cenisz najwyżej. Niechaj z nauki Słowa rodzi się żywa wiara zawsze czynna w miłości.

Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego. Amen.

Antyfony:

Ks. Jak zachowa młody człowiek w czystości życie swoje? Alleluja!

Zb. Gdy przestrzegać będzie słów Twoich. Alleluja!

NA ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO

Barwa liturgiczna: biała *lub* odpowiadająca porze roku kościelnego

Hasło dnia:

Prawda jest treścią słowa twego i na wieki trwa sprawiedliwy wyrok.

(Ps 119,160)

Psalm dnia: Ps 119,102-105

102. Od sądów twoich nie odstępuję,
Ponieważ Ty mnie nauczasz.
103. O, jak słodkie jest słowo twoje dla podniebienia mego,
Słodsze niż miód dla ust moich.
104. Z przykazań twoich nabrałem rozumu,
Dlatego nienawidzę wszelkiej ścieżki kłamliwej.
105. Słowo twoje jest pochodnią nogom moim
I światłością ścieżkom moim.

Pieśń dnia:

„Kto da swym dzieciom dobre wychowanie…" (463); „Ojcowski dom to istny raj…" (465)

Introit (103)

Ksiądz	Zbór
Wysławiajcie Pana nad panami. Alleluja!	Albowiem na wieki trwa łaska Jego! Alleluja!
Błogosławieni, którzy strzegą prawa. Alleluja!	W każdym czasie wykonują sprawiedliwość. Alleluja!
Ojcze! Poświęć ich w prawdzie Twojej! Alleluja!	Słowo Twoje jest prawdą! Alleluja!

Kolekty:

1. Duchu Święty, oświeć serca nasze, abyśmy zdolni byli rozumieć Słowo Boga naszego i kierowali się według jego ducha, a nie litery./ Ożyw serca nasze mocą Ewangelii Chrystusowej i tchnij w nas nowe siły do

działania./ Wzbudź w nas ducha posłuszeństwa, abyśmy nie byli tylko słuchaczami Słowa, lecz jego wykonawcami./ W Tobie uwielbiamy Boga i Ojca naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

2. Wszechmogący Boże,/ dziękujemy Tobie za Twoje Słowo, przez które do nas przemawiasz i rozdzielasz dary zbawienia wiecznego./ Niechaj wypisane zostanie ono na sercach naszych, przeniknie i oczyści dusze nasze./ Dopomóż nam przyjmować je z wiarą, abyśmy uniknęli sądu i zgodnie z obietnicą Syna Twojego przeszli ze śmierci do żywota./ Racz nam to w Duchu Świętym uczynić przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – J 14,24-26*

24.Kto mnie nie miłuje, ten słów moich nie przestrzega, a przecież słowo,
które słyszycie, nie jest moim słowem, lecz Ojca, który mnie posłał. 25.To
wam powiedziałem z wami przebywając. 26.Lecz Pocieszyciel, Duch
Święty, którego Ojciec pośle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego
i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.

II – 2 Tm 3,14-17*

14.Ty trwaj w tym, czegoś się nauczył i czego pewny jesteś, wiedząc, od
kogoś się tego nauczył. 15.I ponieważ od dzieciństwa znasz Pisma świę-
te, które cię mogą obdarzyć mądrością ku zbawieniu przez wiarę w Je-
zusa Chrystusa. 16.Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne
do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowywania w
sprawiedliwości, 17.Aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego
dobrego dzieła przygotowany.

Graduale:

Niech wesprze mnie ręka twoja, gdyż wybrałem przykazania twoje! Alleluja! (Ps 119,173)

III – Prz 8,11-17*

11.Mądrość jest cenniejsza niż korale, i żadne klejnoty jej nie dorównają.
12.Ja, mądrość, mieszkam z roztropnością, umiem udzielić dobrej rady.
13.Bać się pana – znaczy nienawidzić zła; nienawidzę buty i pychy, złych
postępków oraz przewrotnej mowy. 14.U mnie jest rada i zdrowy rozsą-
dek; mam rozum, mam także moc. 15.Dzięki mnie królują królowie
i władcy wydają sprawiedliwe prawa. 16.Dzięki mnie rządzą książęta

i dostojnicy sądzą sprawiedliwie. 17.Miłuję tych, którzy mnie miłują,
a którzy mnie gorliwie szukają, znajdują mnie.

IV – Łk 2,39-52

39.A gdy wykonali wszystko według zakonu Pańskiego, wrócili do Gali-
lei, do miasta swego Nazaretu. 40.A dziecię rosło i nabierało sił, było peł-
ne mądrości, i łaska Boża była nad nim. 41.A rodzice jego chodzili co ro-
ku do Jerozolimy na święto Paschy. 42.I gdy miał dwanaście lat, poszli do
Jerozolimy na to święto, jak to było w zwyczaju. 43.A gdy te dni dobiegły
końca i wracali, zostało dziecię Jezus w Jerozolimie, o czym nie wiedzie-
li jego rodzice, 44.a mniemając, iż jest pośród podróżnych, uszli dzień
drogi i szukali go między krewnymi i znajomymi. 45.I gdy go nie znaleź-
li, wrócili do Jerozolimy, szukając go. 46.A po trzech dniach znaleźli go
w świątyni, siedzącego wpośród nauczycieli, słuchającego i pytającego
ich. 47.A zdumiewali się wszyscy, którzy go słuchali nad jego rozumem
i odpowiedziami. 48.I ujrzawszy go, zdziwili się. I rzekła do niego matka
jego: Synu, cóżeś nam to uczynił? Oto ojciec twój i ja bolejąc szukaliśmy
ciebie. 49.I rzekł do nich: Dlaczego mnie szukaliście? Czyż nie wie-
dzieliście, że w tym, co jest Ojca mego, Ja być muszę? 50.Lecz oni nie ro-
zumieli tego słowa, które im mówił. 51.I poszedł z nimi, i przyszedł do
Nazaretu, i był im uległy. A matka jego zachowywała wszystkie te słowa
w sercu swoim. 52.Jezusowi zaś przybywało mądrości i wzrostu oraz
łaski u Boga i u ludzi.

V – Jk 1,21-25

21.Odrzućcie wszelki brud i nadmiar złości i przyjmijcie z łagodnością
wszczepione w was Słowo, które może zbawić dusze wasze. 22.A bądźcie
wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych
siebie. 23.Bo jeśli ktoś jest słuchaczem Słowa, a nie wykonawcą, to po-
dobny jest do człowieka, który w zwierciadle przygląda się swemu na-
turalnemu obliczu; 24.bo przypatrzył się sobie i odszedł, i zaraz zapo-
mniał, jakim jest. 25.Ale kto wejrzał w doskonały zakon wolności i trwa
w nim, nie jest słuchaczem, który zapomina, lecz wykonawcą; ten bę-
dzie błogosławiony w swoim działaniu.

VI – 2 Krn 1,6-13

6.Wstąpił tam tedy Salomon przed Pana przed spiżowy ołtarz należący
do Namiotu Zgromadzenia, i złożył na nim tysiąc ofiar całopalnych.
7.Tej to nocy ukazał się Bóg Salomonowi i rzekł do niego: Proś, co ci
mam dać? 8.A Salomon odrzekł Bogu: Ty okazałeś Dawidowi, mojemu

ojcu, wielką łaskę i mnie uczyniłeś po nim królem. 9.Niech się tedy teraz
Panie, Boże, sprawdzi twoja obietnica, dana Dawidowi, mojemu ojcu,
gdyż Ty uczyniłeś mnie królem nad ludem tak licznym, jak proch ziemi.
10.Daj mi więc teraz mądrość i wiedzę, abym mógł godnie występować
przed tym ludem; któż bowiem potrafi sądzić ten tak wielki lud?
11.Wtedy odpowiedział Bóg Salomonowi: Ponieważ to miałeś na myśli
i nie prosiłeś o bogactwo, mienie i sławę ani aby pomarli ci, którzy cię
nienawidzą, ani o długie życie nie prosiłeś, lecz prosiłeś dla siebie
o mądrość i wiedzę, abyś mógł sądzić mój lud, nad którym uczyniłem
cię królem, 12.przeto będzie ci dana mądrość i wiedza; a dam ci także
bogactwo i mienie, i sławę, jakich nie miał żaden z królów, którzy byli
przed tobą, i mieć nie będą. 13.I odszedł Salomon ze wzgórza, które jest
w Gibeonie, sprzed Namiotu Zgromadzenia, do Jeruzalemu, i panował
nad Izraelem.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Dobry, miłosierny Boże, z wdzięcznością przychodzimy przed Twoje oblicze, aby podziękować za kończący się rok szkolny, podczas którego dzięki łasce Twojej mogliśmy zdobywać wiedzę, kształtować pod czujnym okiem nauczycieli i wychowawców nasze charaktery, przede wszystkim ćwiczyć się w karności i posłuszeństwie.

Nade wszystko serdecznie dziękujemy Ci za naukę Słowa Twojego, gdyż Twoje Słowo jest dla nas pokarmem i światłością na drogach naszego życia. Spraw łaskawie, abyśmy je zachowali przez wszystkie dni życia w sercach naszych, w nim szukali pocieszenia w niedoli i według niego postępowali. Pragniemy być nie tylko słuchaczami Twojego Słowa, ale także jego wykonawcami.

Dziękujemy Ci za czas odpoczynku, który nam teraz dajesz. Pragniemy go spędzić godnie i na pożytek ciała i duszy. Strzeż nas od wszelkiego złego, gdziekolwiek znajdować się będziemy, w domu i na wakacjach. Ślubujemy Tobie pamiętać zawsze, że jesteśmy Twoimi dziećmi, które Ty miłujesz i obdarzasz codziennie dobrami Twojego serca ojcowskiego. A po czasie odpoczynku, który racz nam błogosławić, daj nam nowe siły i chęci do dalszej wytężonej nauki, abyśmy stawali się mądrzejsi i bardziej przydatni dla społeczeństwa i Kościoła naszego.

Wysłuchaj nas, Boże, przez naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. Amen.

Antyfony:

Ks. Wysławiajcie Pana, albowiem jest dobry. Alleluja!

Zb. Albowiem łaska Jego trwa na wieki! Alleluja!

KONFIRMACJA

Barwa niedzieli: czerwona

Hasło dnia:

Nie wy mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem. (J 15,16a)

Psalm dnia: Ps 119,105.114.116.160

105. Słowo twoje jest pochodnią nogom moim
I światłością ścieżkom moim.
114. Tyś obroną moją i tarczą moją,
W słowie twoim mam nadzieję.
116. Wesprzyj umie według obietnicy swojej, abym żył,
A nie dopuść, bym doznał zawodu w nadziei mojej.
160. Prawda jest treścią słowa twego
I na wieki trwa sprawiedliwy wyrok.

Pieśń dnia:

„Twoim jestem wiecznie ...” (447); „W pamięci miej ...” (448)

Introit (104)

Ksiądz	Zbór
Panie! Słowo Twoje trwa na wieki. [Alleluja!]	Niewzruszone jak niebiosa. [Alleluja!]
Słowo Twoje jest pochodnią nogom moim.	I światłością ścieżkom moim!
Przysiągłem i potwierdzam:	Chcę strzec Twoich praw sprawiedliwych.

Kolekty:

1. Panie i Boże wszechmogący!/ Uwielbiamy imię Twoje za łaskę zbawienia, która objawia się nad nami./ Spraw, abyśmy w tym dniu ślubowania wierności Tobie, poruszeni zostali mocą Ducha Twojego./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

2. Wszechmogący Boże, miłosierny Ojcze nasz niebieski!/ Dziękujemy Tobie, że zawarłeś z nami w Sakramencie Chrztu swoje łaskawe przymierze./ Prowadź nas, dzieci swoje, przez życie w wierze, nadziei i miłości, abyśmy mogli Cię oglądać twarzą w twarz we wieczności./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Mt 7,13-16a*

13.Wchodźcie przez ciasną bramę; albowiem szeroka jest brama i przestronna droga, która wiedzie na zatracenie, a wielu jest takich, którzy
przez nią wchodzą. 14.A ciasna jest brama i wąska droga, która prowadzi
do żywota; i niewielu jest tych, którzy ją znajdują. 15.Strzeżcie się fał-
szywych proroków, którzy przychodzą do was w odzieniu owczym,
wewnątrz zaś są wilkami drapieżnymi! 16a.Po ich owocach poznacie ich.

II – 1 Tm 6,12-16*

12.Staczaj dobry bój wiary, uchwyć się żywota wiecznego, do którego też
zostałeś powołany i złożyłeś dobre wyznanie wobec wielu świadków.
13.Nakazuję ci przed obliczem Boga, który wszystko ożywia, przed obli-
czem Chrystusa Jezusa, który przed Poncjuszem Piłatem złożył dobre
wyznanie, 14.abyś zachował przykazanie bez skazy i bez nagany aż do
przyjścia Pana naszego Jezusa Chrystusa, 15.które we właściwym czasie
objawi błogosławiony i jedyny władca, Król królów, Pan panów, 16.je-
dyny, który ma nieśmiertelność, który mieszka w światłości niedostęp-
nej, którego nikt z ludzi nie widział i widzieć nie może; jemu niech bę-
dzie cześć i moc wieczna. Amen.

Graduale:

Zaiste, dobry jest Bóg dla tego, kto prawy, dla tych, którzy są czystego serca. Alleluja! (Ps 73,1)

III – J 6,66-69

66.Od tej chwili wielu uczniów jego zawróciło i już z nim nie chodziło.
67.Wtedy Jezus rzekł do dwunastu: Czy i wy chcecie odejść? 68.Odpo-
wiedział mu Szymon Piotr: Panie! Do kogo pójdziemy? Ty masz Słowa
żywota wiecznego. 69.A myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś Chrystu-
sem, Synem Boga żywego.

IV – 1 Kor 3,21b-23

21b.Wszystko bowiem jest wasze, 22.czy Paweł, czy Apollos, czy Kefas, czy świat, czy życie, czy śmierć, czy teraźniejszość, czy przyszłość, wszystko jest wasze, 23.wyście zaś Chrystusowi, a Chrystus Boży.

V – 5 Mż 30,11-20a

11.To przykazanie bowiem, które ja ci dziś nadaję, nie jest dla ciebie ani za trudne, ani za dalekie. 12.Nie jest ono na niebie, aby trzeba było mówić: Któż nam wstąpi do nieba i do nas je sprowadzi, i nam je oznajmi, abyśmy je spełniali? 13. Nie jest też ono za morzem, aby trzeba było mówić: Któż nam się przeprawi za morze i do nas je sprowadzi, i nam je oznajmi, abyśmy je spełniali? 14.Lecz bardzo blisko ciebie jest słowo, w twoich ustach i w twoim sercu, abyś je czynił. 15. Patrz! Kładę dziś przed tobą życie i dobro oraz śmierć i zło; 16.gdyż ja nakazuję ci dzisiaj, abyś miłował Pana, Boga twego, chodził jego drogami i przestrzegał jego przykazań, ustaw i praw, abyś żył i rozmnażał się, a Pan, Bóg twój, będzie ci błogosławił w ziemi, do której idziesz, aby ją posiąść. 17.Jeżeli zaś odwróci się twoje serce i nie będziesz słuchał, jeżeli dasz się odwieść i będziesz oddawał pokłon innym bogom oraz im służył, 18.to oznajmiam wam dzisiaj, że zginiecie i niedługie będą wasze dni na ziemi, do której przeprawiasz się przez Jordan, aby dojść do niej i objąć ją w posiadanie. 19.Biorę dziś przeciwko wam na świadków niebo i ziemię. Położyłem dziś przed tobą życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Wybierz przeto życie, abyś żył, ty i twoje potomstwo, 20a.miłując Pana, Boga twego, słuchając jego głosu i lgnąc do niego, gdyż w tym jest twoje życie i przedłużenie twoich dni.

VI – Prz 3,1-8*

1.Synu mój! Nie zapominaj mojej nauki, a twoje serce niech przestrzega moich przykazań, 2.bo one przedłużą ci dni i lata życia oraz zapewnią ci pokój. 3.Niech cię nie opuszcza łaska i prawda, zawiąż je sobie na szyi, wypisz je na tablicy swojego serca! 4.Wtedy znajdziesz życzliwość i uznanie w oczach Boga i ludzi. 5.Zaufaj Panu z całego swojego serca i nie polegaj na własnym rozumie! 6.Pamiętaj o nim na wszystkich swoich drogach, a On prostować będzie twoje ścieżki! 7.Nie uważaj się sam za mądrego, bój się Pana i unikaj złego! 8.To wyjdzie na zdrowie twojemu ciału i odświeży twoje kości.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Panie Boże, który zmiłowałeś się nad grzesznymi ludźmi i zesłałeś nam Syna swojego, Jezusa Chrystusa, abyśmy przez Jego śmierć i zmartwychwstanie dostąpili zbawienia wiecznego! My, dzieci Twoje, odrodzone we wierze w zbawczą moc krzyża Pana naszego, dziękujemy Tobie, że nas przez Chrzest wybrałeś i dałeś nam obietnicę zbawienia. Aż dotąd byłeś z nami, ochraniałeś nas od wszystkiego złego na duszy i ciele. Pozwoliłeś nam wzrastać we wierze w naszych domach i Kościele. Dałeś nam wiernych nauczycieli Słowa Twojego. Uczyłeś nas przez Ducha swojego posłuszeństwa Twojej woli i poznania zbawiennej prawdy. Niechaj będzie Tobie za to chwała i uwielbienie!

Prosimy Cię, łaskawy Ojcze, zachowaj nas w wierze w Syna Twojego i spraw, abyśmy każdego dnia składali żywe świadectwo o ufności i nadziei naszej, zawsze byli gotowi ponosić ofiary dla sprawy Kościoła Syna Twojego i z radością wypełniać nasze święte powołanie.

Prowadź wszystkie dzieci Twoje do niebieskiej ojczyzny, a tych którzy zbłądzili i pogardzili prawdą i Kościołem Twoim, przywiedź z powrotem przed Twoje oblicze. Skrusz ich serca i okaż im zmiłowanie.

Błogosław Kościół Twój na ziemi, wszystkich ludzi dobrej woli i obdarz pokojem naród i Ojczyznę naszą. Obdarz błogosławieństwem nasze domy i rodziny. Niechaj w nich mieszka zgoda i serdeczna miłość, a młodzież nasza rośnie na chwałę Twojego imienia i ku pożytkowi Kościoła.

Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego. Amen.

Antyfona:

Ks. Bądź wierny, aż do śmierci. Alleluja!

Zb. Zb: A dam ci koronę żywota. Alleluja!

NABOŻEŃSTWO PRZED WYBORAMI NA URZĄD KOŚCIELNY

Barwa liturgiczna: czerwona

Hasło dnia:

Błogosławiony człowiek, który ma siłę w Tobie. (Ps 84,6a)

Psalm dnia: Ps 22,23.28.29.32

23. Będę opowiadał imię twoje braciom moim,
Będę cię chwalił pośród zgromadzenia.
28. Wspomną i nawrócą się do Pana Wszystkie krańce ziemi,
I pokłonią się przed nim wszystkie rodziny pogan.
29. Bo do Pana należy królestwo,
On panuje nad narodami.
32. Przyjdą i ogłaszać będą sprawiedliwość jego
Ludowi, który się urodzi, gdyż tak uczynił.

Pieśń dnia:

„Przyjdź, Duchu Święty, Stwórco, przyjdź…" (226)

Introit (105)

Ksiądz	Zbór
Jak miłe są na górach nogi tego, który zwiastuje wieść radosną. [Alleluja!]	Który ogłasza zbawienie. [Alleluja!]
Nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej.	Jest ona mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy.
Będę opowiadał imię Twoje, braciom moim.	Będę Cię chwalił pośród zgromadzenia.

Kolekty:

1. Boże łaskawy, dziękujemy Ci, że skłaniasz nasze serca ku sobie i przez Ducha swojego budujesz między nami Królestwo pokoju i sprawiedliwości./ Jesteśmy ludem Twoim, powołanym do uświęcenia i do prze-

strzegania Twoich przykazań./ Daj nam siły do wiernej służby dla Ciebie i na chwałę imienia Syna Twojego, Jezusa Chrystusa./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

2. Święty i sprawiedliwy Boże, Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa!/ Spraw, abyśmy nie szukali wielkości, usprawiedliwienia i świętości w sobie, ani w nikim innym, tylko w Tobie, jedynie prawdziwym Bogu./ Okaż tę łaskę wszystkim ludziom, by trwali w wierze, że jedynie Ty jesteś sprawiedliwy i usprawiedliwiający, a nam udziel mocy w naszej służbie, abyśmy stali na straży Ewangelii, która jest mocą Bożą ku zbawieniu./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

Teksty liturgiczne i kazalne

E – Łk 12,37-48

37.Błogosławieni owi słudzy, których pan, gdy przyjdzie, zastanie czu-
wających. Zaprawdę powiadam wam, iż się przepasze i posadzi ich
przy stole, i przystąpiwszy, będzie im usługiwał. 38.Czy przyjdzie o dru-
giej, czy o trzeciej straży, a zastanie ich tak, błogosławieni oni! 39.To
wiedzcie, że gdyby wiedział gospodarz, o której godzinie złodziej przyj-
dzie, nie dopuściłby do tego, by podkopano dom jego. 40.I wy bądźcie
gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o takiej godzinie, której się nie
spodziewacie. 41.A Piotr rzekł: Panie, czy do nas mówisz w tym podo-
bieństwie, czy też do wszystkich? 42.A Pan rzekł: Któż jest tym wiernym
i roztropnym szafarzem, którego ustanowił pan nad czeladzią swoją,
aby im dawał wyżywienie w czasie właściwym? 43.Błogosławiony ów
sługa, którego pan jego, gdy przyjdzie, zastanie tak czyniącego. 44.Za-
prawdę powiadam wam, że postawi go nad całym mieniem swoim.
45.Jeśliby zaś ów sługa rzekł w sercu swoim: Pan mój zwleka z przyj-
ściem, i zacząłby bić sługi i służebnice, jeść, pić i upijać się, 46.przyjdzie
pan sługi owego w dniu, w którym tego nie oczekuje, i o godzinie, któ-
rej nie zna, usunie go i wyznaczy mu los z niewiernymi. 47. Ten zaś słu-
ga, który znał wolę pana swego, a nic nie przygotował i nie postąpił we-
dług jego woli, odbierze wiele razów. 48.Lecz ten, który nie znał, choć
popełnił coś karygodnego, odbierze niewiele razów. Komu wiele dano,
od tego wiele będzie się żądać, a komu wiele powierzono, od tego wię-
cej będzie się wymagać.

L – Dz 6,1-7

1.A w owym czasie, gdy liczba uczniów wzrastała, wszczęło się szemranie hellenistów przeciwko Żydom, ze zaniedbywano ich wdowy przy codziennym usługiwaniu. 2.Wtedy dwunastu, zwoławszy wszystkich uczniów, rzekło: Nie jest rzeczą słuszną, żebyśmy zaniedbali słowo Boże, a usługiwali przy stołach. 3.Upatrzcie tedy, bracia, spośród siebie siedmiu mężów, cieszących się zaufaniem, pełnych Ducha Świętego i mądrości, a ustanowimy ich, aby się zajęli tą sprawą; 4.my zaś pilnować będziemy modlitwy i służby Słowa. 5.I podobał się ten wniosek całemu zgromadzeniu, i wybrali Szczepana, męża pełnego wiary i Ducha Świętego, i Filipa, i Prochora, i Nikanora, i Tymona, i Parmena, i Mikołaja, prozelitę z Antiochii; 6.tych stawili przed apostołami, którzy pomodlili się i włożyli na nich ręce. 7.A Słowo Boże rosło i poczet uczniów w Jerozolimie bardzo się pomnażał, także znaczna liczba kapłanów przyjmowała wiarę.

Graduale:

Śpiewajcie Panu pieśń nową, na chwałę Jego w zgromadzeniu wiernych! [Alleluja!] (Ps 149,1)

ST – Iz 22,20-24

20.I stanie się w owym dniu, że powołam mojego sługę Eljakima, syna Chilkiasza, 21.i oblokę go w twoją szatę, i przepaszę go twoją szarfą, i twoją władzę złożę w jego ręce, i będzie ojcem dla mieszkańców Jeruzalemu i dla domu judzkiego. 22.I położę na jego ramieniu klucz domu Dawida, i gdy on otworzy, to nikt nie zamknie, a gdy on zamknie, to nikt nie otworzy. 23.I wbiję go jako gwóźdź na pewnym miejscu, i będzie tronem chwały dla domu swojego ojca. 24.I na nim zawiśnie cały ciężar domu jego ojca, pędy szlachetne i pędy dzikie, wszelkie naczynia drobne, od miednic do wszelakich dzbanów.

Modlitwa powszechna Kościoła

I

Boże miłości! Z dziękczynieniem przychodzimy przed Twoje oblicze i wielbimy Cię za łaskę ofiarowaną nam, niegodnym Ciebie grzesznikom. Stworzyłeś nas sobie, Panie, aby nas umiłować, choć wiedziałeś, że okażemy Ci niewdzięczność i nieposłuszeństwo.

Ale Ty, Boże szczodrobliwy, wytrwale dawałeś nam dowody Twojej miłości, poszukując wszystkich, którzy oddalili się od Ciebie. Obdaro-

wałeś nas łaską wiecznego zbawienia przez krzyżową śmierć Syna Twojego, w którym pojednałeś nas z sobą.

Miłość Twoja, Boże wszechmogący, wszystko wyprzedza, wszystko przewyższa i wszystko wypełnia, dlatego, gdy Cię miłujemy, tylko odpowiadamy na miłość Twoją. Spraw Panie, abyśmy naszej miłości nigdy nie uważali za zasługę przed Tobą.

Powołujesz nas, abyśmy służyli Tobie i w imieniu Twoim głosili słowo pojednania. Spraw, abyśmy na Twoje powołanie na urząd kościelny odpowiedzieli nie tylko „Tak", ale każdego dnia odpowiadali na nie w wiernej służbie na chwałę imienia Twojego i ku pożytkowi Kościoła i bliźnich. Boże, niechaj miłość Twoja przeobrazi nasze serca, uczyni je czułymi i zawsze gotowymi służyć Tobie i bliźnim, których ukochałeś i przez Jezusa Chrystusa obdarzyłeś godnością dzieci Twoich.

Racz, dobry Boże, wysłuchać nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

II

Boże wszechmogący, który mieszkasz w niedostępnej światłości, okaż litość nad nami, grzesznymi ludźmi, niegodnymi Twojego zmiłowania! Świętym drżeniem napełnia serce myśl o Tobie, Boże, jedynie sprawiedliwy, który brzydzisz się grzechem. Ty wszystko widzisz i wszystko przenikasz. Któż więc ostanie się przed obliczem Twoim? Wszystko spłonie od żaru Twojego gniewu.

A jednak, Boże i Ojcze, pozwalasz nam mieć nadzieję, że zostaniemy zachowani od sądu i potępienia. Dostrzegasz bowiem nie tylko nasze nieprawości, ale spojrzeniem swoim ogarniasz wszystkich, którzy szczerym sercem szukają Ciebie, jedynego prawdziwego Boga i Pana. Pozwalasz nam żywić taką nadzieję w naszych sercach dzięki Jezusowi Chrystusowi, którego uczyniłeś przebłaganiem za nasze grzechy.

Pomimo naszych grzechów, pochylasz się nad nami, powołujesz nas do służby w Kościele Syna Twojego, abyśmy głosili zbawienie, dokonane na krzyżu, abyśmy podawali Chleb żywota, ciało i krew Syna Twojego. Niegodni jesteśmy tego wyróżnienia, ale chcemy na powołanie Twoje odpowiedzieć. Uświęć życie nasze, abyśmy byli godnymi sługami Ewangelii o pojednaniu i pokoju.

Boże, dusza nasza tęskni za Tobą. Pozwól nam Cię znaleźć, kiedy będziemy się modlić do Ciebie. Wzmocnij naszą wiarę. Udziel siły w codziennej walce z mocami ciemności i grzechem. Chroń od utraty nadziei

i wiary, okaż zmiłowanie i obdarz radością obcowania z Tobą w Królestwie chwały i sprawiedliwości na wieki wieków. Amen.

Antyfony:

Ks. Panie, spraw abyśmy trwali w nauce apostolskiej. [Alleluja!]

Zb. I we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach. [Alleluja!]

ORDYNACJA – KONSEKRACJA

Barwa liturgiczna: czerwona

Hasło dnia:

Wierny jest Bóg, który was powołał do społeczności Syna swego Jezusa Chrystusa, Pana naszego. (1 Kor 1,9)

Psalm dnia: Ps 22,23.28.29.32

23. Będę opowiadał imię twoje braciom moim,
Będę cię chwalił pośród zgromadzenia.
28. Wspomną i nawrócą się do Pana Wszystkie krańce ziemi,
I pokłonią się przed nim wszystkie rodziny pogan.
29. Bo do Pana należy królestwo,
On panuje nad narodami.
32. Przyjdą i ogłaszać będą sprawiedliwość jego
Ludowi, który się urodzi, gdyż tak uczynił.

Pieśń dnia:

„Przyjdź, Duchu Święty, Stwórco, przyjdź…” (226)

Introit (106)

Ksiądz	Zbór
Jak miłe są na górach nogi tego, który zwiastuje wieść radosną. [Alleluja!]	Który ogłasza zbawienie. [Alleluja!]
Nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej.	Jest ona mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy.
Będę opowiadał imię Twoje, braciom moim.	Będę Cię chwalił pośród zgromadzenia.

Kolekty:

1. Panie Boże, dopomóż nam, abyśmy z radością zgłębiali prawdę Twojego Słowa./ Pobłogosław nasze pochylanie nad Pismem Świętym, niechaj zeń płynie i ku niemu się zwraca nasza wiara i pobożność, abyśmy

należycie umieli wykonywać nasze powołanie./ Wysłuchaj nas, Boże łaskawy, w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

2. Boże łaskawy i miłosierny!/ Spraw, byśmy pamiętali, że wszyscy jesteśmy w wyścigu i mamy wokół siebie obłok świadków, a oczy Twoje są zwrócone na nas i nic nie ujdzie Twojej uwagi./ Dopomóż nam wytrwać w wierności Słowu Twojemu i głosić je w świecie na chwałę Twojego Imienia, a gdy nadejdzie kres naszego biegu, obdarz nas wieńcem sprawiedliwości./ Wysłuchaj nas, Boże, w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Teksty liturgiczne i kazalne

E – Łk 24,44-49a

44.Potem rzekł [Jezus] do nich: To są moje słowa, które mówiłem do was,
będąc jeszcze z wami, że się musi spełnić wszystko, co jest napisane o
mnie w zakonie Mojżesza i u proroków, i w Psalmach. 45.Wtedy otwo-
rzył im umysły, aby mogli zrozumieć Pisma. 46.I rzekł im: Jest napisane,
że Chrystus miał cierpieć i trzeciego dnia zmartwychwstać 47.i że, po-
cząwszy od Jerozolimy, w imię jego ma być głoszone wszystkim naro-
dom upamiętanie dla odpuszczenia grzechów. 48.Wy jesteście świadka-
mi tego. 49.A oto Ja zsyłam na was obietnicę mojego Ojca.

L – Dz 20,17-32

17.A posławszy z Miletu do Efezu, wezwał starszych zboru. 18.A gdy
stawili się u niego, rzekł im: Wy wiecie od pierwszego dnia, gdy stanął-
łem w Azji, jak byłem przez cały czas z wami, 19.i jak służyłem Panu z
całą pokorą wśród łez i doświadczeń, które na mnie przychodziły z po-
wodu zasadzek Żydów, 20.jak nie uchylałem się od zwiastowania wam
wszystkiego, co pożyteczne, od nauczania was publicznie i po domach,
21.wzywając zarówno Żydów, jak i Greków do upamiętania się przed
Bogiem i do wiary w Pana naszego, Jezusa. 22.I oto teraz, zniewolony
przez Ducha, idę do Jerozolimy, nie wiedząc, co mnie tam spotka,
23.prócz tego, o czym mnie Duch Święty w każdym mieście upewnia, że
mnie czekają więzy i uciski. 24.Lecz o życiu moim mówić nie warto i nie
przywiązuję do niego wagi, bylebym tylko dokonał biegu mego i służby,
którą przyjąłem od Pana Jezusa, żeby składać świadectwo o ewangelii
łaski Bożej. 25.A teraz oto wiem, że już nigdy nie będziecie oglądali obli-
cza mojego wy wszyscy, wśród których bywałem, głosząc Królestwo
Boże. 26.Dlatego oświadczam przed wami w dniu dzisiejszym, że nie
jestem winien niczyjej krwi; 27.nie uchylałem się bowiem od zwiastowa-

nia wam całej woli Bożej. 28.Miejcie pieczę o samych siebie i o całą trzodę, wśród której was Duch Święty ustanowił biskupami, abyście paśli zbór Pański nabyty własną jego krwią. 29.Ja wiem, że po odejściu moim wejdą między was wilki drapieżne, nie oszczędzając trzody, 30.nawet spomiędzy was samych powstaną mężowie, mówiący rzeczy przewrotne, aby uczniów pociągnąć za sobą. 31.Przeto czuwajcie, pamiętając, ze przez trzy lata we dnie i w nocy nie przestawałem ze łzami napominać każdego z was. 32. A teraz poruczam was Panu i słowu łaski jego, które ma moc zbudować i dać wam dziedzictwo między wszystkimi uświęconymi.

Graduale:

Śpiewajcie Panu pieśń nową, na chwałę Jego w zgromadzeniu wiernych! [Alleluja!] (Ps 149,1)

Rz 10,13-17

13.Każdy bowiem, kto wzywa imienia Pańskiego, zbawiony będzie. 14.Ale jak mają wzywać tego, w którego nie uwierzyli? A jak mają uwierzyć w tego, o którym nie słyszeli? A jak usłyszeć, jeśli nie ma tego, który zwiastuje? 15.A jak mają zwiastować, jeżeli nie zostali posłani? Jak napisano: O jak piękne są nogi tych, którzy zwiastują dobre nowiny! 16.Lecz nie wszyscy dali posłuch dobrej nowinie; mówi bowiem Izajasz: Panie! Któż uwierzył zwiastowaniu naszemu? 17.Wiara tedy jest ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe.

Graduale:

Śpiewajcie Panu pieśń nową, na chwałę Jego w zgromadzeniu wiernych! [Alleluja!] (Ps 149,1)

Dz 6,1-7

1.A w owym czasie, gdy liczba uczniów wzrastała, wszczęło się szemranie hellenistów przeciwko Żydom, ze zaniedbywano ich wdowy przy codziennym usługiwaniu. 2.Wtedy dwunastu, zwoławszy wszystkich uczniów, rzekło: Nie jest rzeczą słuszną, żebyśmy zaniedbali słowo Boże, a usługiwali przy stołach. 3.Upatrzcie tedy, bracia, spośród siebie siedmiu mężów, cieszących się zaufaniem, pełnych Ducha Świętego i mądrości, a ustanowimy ich, aby się zajęli tą sprawą; 4.my zaś pilnować będziemy modlitwy i służby Słowa. 5.I podobał się ten wniosek całemu zgromadzeniu, i wybrali Szczepana, męża pełnego wiary i Ducha Świętego, i Filipa, i Prochora, i Nikanora, i Tymona, i Parmena, i Mikołaja, prozelitę z Antiochii; 6.tych stawili przed apostołami, którzy pomodlili się

i włożyli na nich ręce. 7.A Słowo Boże rosło i poczet uczniów w Jerozolimie bardzo się pomnażał, także znaczna liczba kapłanów przyjmowała wiarę.

Graduale:

Śpiewajcie Panu pieśń nową, na chwałę Jego w zgromadzeniu wiernych! [Alleluja!] (Ps 149,1)

Rz 12,1-8

1.Wzywam was tedy, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu, bo taka winna być duchowa służba wasza. 2.A nie upodabniajcie się do tego świata, ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu swego, abyście umieli rozróżnić, co jest wolą Bożą, co jest dobre, miłe i doskonałe. 3.Powiadam bowiem każdemu spośród was, mocą danej mi łaski, by nie rozumiał o sobie więcej, niż należy rozumieć, lecz by rozumiał z umiarem stosownie do wiary, jakiej Bóg każdemu udzielił. 4.Jak bowiem w jednym ciele wiele mamy członków, a nie wszystkie członki tę samą czynność wykonują, 5.tak my wszyscy jesteśmy jednym ciałem w Chrystusie, a z osobna jesteśmy członkami jedni drugich. 6.A mamy różne dary według udzielonej nam łaski; jeśli dar prorokowania, to niech będzie używany stosownie do wiary; 7.jeśli posługiwanie, to w usługiwaniu ; jeśli kto naucza, to w nauczaniu; 8.jeśli kto napomina, to w napominaniu; jeśli kto obdarowuje, to w szczerości; kto jest przełożony, niech okaże gorliwość; kto okazuje miłosierdzie, niech to czyni z radością.

Graduale:

Śpiewajcie Panu pieśń nową, na chwałę Jego w zgromadzeniu wiernych! [Alleluja!] (Ps 149,1)

ST – Iz 55,8-11

8.Myśli moje, to nie myśli wasze, a drogi wasze, to nie drogi moje - mówi Pan, 9.lecz jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż drogi wasze i myśli moje niż myśli wasze. 10.Gdyż jak deszcz i śnieg spada z nieba i już tam nie wraca, a raczej zrasza ziemię i czyni ją urodzajną, tak iż porasta roślinnością i daje siewcy ziarno, a jedzącym chleb, 11.tak jest z moim słowem, które wychodzi z moich ust: Nie wraca do mnie puste, lecz wykonuje moją wolę i spełnia pomyślnie to, z czym je wysłałem.

Modlitwa powszechna Kościoła

I

Boże, w swej niezmierzonej łaskawości stworzyłeś nas, a my winniśmy Ci cześć i uwielbienie. Umiłowałeś nas w Chrystusie, a my zamiast Cię sławić, zapominamy o Twojej dobroci i pragniemy rzeczy, które przemijają i są marnością. Nasze siły poświęcamy zdobywaniu chleba powszedniego. Zbyt wiele jest w naszych sercach troski o sprawy doczesne. Boże, Ty przecież troszczysz się o nas i wiesz najlepiej, czego nam potrzeba.

Boże łaskawy, otwórz nasze oczy, abyśmy zobaczyli prawdziwy pokarm, chleb żywota Syna Twojego umiłowanego, Jezusa Chrystusa. Posilaj nas Chrystusowym ciałem i krwią przelaną na Golgocie na odpuszczenie grzechów. Rozbudź w naszych sercach głód i pragnienie tego pokarmu, który rozdzielasz szczodrze, a pragniesz jedynie, abyśmy przyjęli go z wiarą. Daj nam zrozumieć, że naszym chlebem jest także służba Twojemu Imieniu Świętemu.

Spraw, abyśmy w naszej służbie Słowa Bożego i Sakramentów świętych nie zapominali, czyimi jesteśmy sługami i nie oddalali się od Chrystusa, który nam powierzył służbę pojednania. Niechaj przez usta wszystkich sług Twoich głoszona jest wieść o zbawieniu i pokoju. Niechaj budzi ona wiarę i nadzieję w sercach dzieci Twoich.

Spraw, Panie i Boże, abyśmy w Kościele Twoim zawsze głosili Ewangelię o zbawieniu i podawali prawdziwy posiłek przy stole Syna Twojego, przez którego racz łaskawie wysłuchać sługi Twoje. Amen.

II

Boże wszechmogący, przez wieki za swoje grzechy ludzie składali Ci ofiary. Były one niedoskonałe i nie kochałeś się w ich woni. Ty, Panie, miłujesz serca skruszone i poddane Twojej woli.

Dziękujemy Ci, że masz upodobanie w tej jedynej ofierze Syna Twojego, Jezusa Chrystusa. Za Jego posłuszeństwo i krzyż jesteś nam łaskawy, odpuszczasz grzechy i udzielasz zbawienia wiecznego. Panie, pragniemy wielbić Cię przez resztę dni naszego życia poprzez wierną służbę, do której nas powołałeś.

Boże, dziękujemy Ci, że owoc ofiary Twojego Syna rozdzielasz przez Słowo swoje i święte Sakramenty, a my, niegodni grzesznicy, możemy skorzystać zeń i cieszyć się łaską, na którą nie zasługujemy. Wierzymy, że przez zwiastowanie Ewangelii i sprawowanie Sakramentów doko-

nuje się zbawienie z krzyża Chrystusowego. Spraw, abyśmy zawsze tęsknili za społecznością z Tobą. Pragniemy z wdzięcznością przyjmować Ewangelię, z pokorą uczestniczyć w Wieczerzy Świętej przekonani, że karmisz nas ciałem i poisz krwią Syna Twojego pod postacią chleba i wina. Pragniemy tą Ewangelią służyć siostrom i braciom naszym, dzielić chleb żywota wiecznego, być wiernymi szafarzami tajemnic Chrystusowych.

Boże, racz łaskawie wysłuchać naszej modlitwy przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Antyfony:

Ks. Będzie opowiadać o Panu przyszłemu pokoleniu. [Alleluja!]

Zb. Ludowi, który się urodzi. [Alleluja!]

NABOŻEŃSTWO NA ROZPOCZĘCIE ZGROMADZENIA KOŚCIELNEGO

(SYNODU, KONFERENCJI DUCHOWNYCH LUB INNYCH PRACOWNIKÓW KOŚCIOŁA)

Barwa liturgiczna: czerwona

Hasło dnia:

Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili. (Ef2,10)

Psalm dnia: Ps 22,23. 28-29.32

23. Będę opowiadał imię twoje braciom moim,
Będę cię chwalił pośród zgromadzenia.
28. Wspomną i nawrócą się do Pana
Wszystkie krańce ziemi,
I pokłonią się przed nim wszystkie rodziny pogan.
29. Bo do Pana należy królestwo,
On panuje nad narodami.
32. Przyjdą i ogłaszać będą sprawiedliwość jego
Ludowi, który się urodzi, gdyż tak uczynił.

lub

Ps 111

1. Alleluja. Z całego serca wysławiam Pana
W gronie prawych i w zgromadzeniu.
2. Wielkie są dzieła Pana,
Godne badania przez wszystkich, którzy je kochają.
3. Dzieło jego jest okazałe i wspaniałe,
A sprawiedliwość jego trwa na wieki.
4. Pamiętnymi uczynił cuda swoje;
Łaskawy i litościwy jest Pan.
5. Daje pożywienie tym, którzy się go boją;
Na wieki pamięta o swoim przymierzu.
6. Ukazał ludowi swemu potęgę dzieł swoich,

Dając im dziedzictwo narodów.
7. Wierność i prawo są dziełami rąk jego,
Wszystkie jego nakazy są niezawodne,
8. Ustanowione na wieki wieków,
Pełnione w wierności i prawości.
9. Zesłał odkupienie ludowi swemu,
Ustanowił na wieki swoje przymierze.
Święte i straszne jest imię jego.
10. Początkiem mądrości jest bojaźń Pana;
Wszyscy, którzy ją okazują, są prawdziwie mądrzy.
Chwała jego trwa na wieki.

Pieśń dnia:

„O Jezu wszak to sprawa Twa…" (558)

Introit (107)

Ksiądz	Zbór
Jak miłe są na górach nogi tego, który zwiastuje wieść radosną. [Alleluja!]	Który ogłasza zbawienie. [Alleluja!]
Nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej.	Jest ona mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy.
Będę opowiadał imię Twoje, braciom moim.	Będę Cię chwalił pośród zgromadzenia.

Kolekty:

1. Boże i Ojcze łaskawy,/ dziękujemy Ci, że przez Ducha Świętego powołałeś Kościół swój na ziemi i nieustannie go miłujesz i obdarzasz dobrami swojego serca ojcowskiego./ Spraw w łasce swojej, abyśmy nigdy nie zapomnieli o powołaniu naszym i służyli Ci wiernie i z oddaniem./ Niechaj Kościół Twój będzie na tym świecie solą ziemi i światłością, której źródłem jest Syn Twój umiłowany,/ przez którego racz nas wysłuchać w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

2. Boże i Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa!/ Wielbimy Cię i chwalimy, powołałeś bowiem nas do zgromadzenia świętych i powierzyłeś nam służbę w Kościele Syna Twojego./ Jesteśmy tego niegodni, dlatego obdarz nas Duchem Świętym, abyśmy powierzone nam zadanie wykonywali w skromności na chwałę imienia Twojego./ Wysłuchaj nas przez

Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

3. Boże miłosierny, Ojcze wszelkiej łaski!/ Prosimy Cię serdecznie, pobłogosław to zgromadzenie i tchnij w serca nasze ducha pokoju, sprawiedliwości i wytrwałości./ Zachowaj swój Kościół na ziemi i daj mu wiernych pasterzy i nauczycieli, aby Lud Twój prowadzili do Ciebie i karmili Słowem i Sakramentem Ciała i Krwi Syna Twojego./ Wysłuchaj nas dla zasługi Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – J 12,44-50*

44.A Jezus zawołał donośnym głosem: Kto wierzy we mnie, nie we mnie
wierzy, ale w tego, który mnie posłał. 45.Kto mnie widzi, widzi tego, któ-
ry mnie posłał. 46.Ja jako światłość przyszedłem na świat, aby nie pozo-
stał w ciemności nikt, kto wierzy we mnie. 47.A jeśliby kto słuchał słów
moich, a nie przestrzegał ich, Ja go nie sądzę; nie przyszedłem bowiem
sądzić świata, ale świat zbawić. 48.Kto mną gardzi i nie przyjmuje słów
moich, ma swego sędziego: Słowo, które głosiłem, sądzić go będzie
w dniu ostatecznym; 49.bo Ja nie z siebie samego mówiłem, ale Ojciec,
który mnie posłał, On mi rozkazał, co mam powiedzieć i co mam mó-
wić. 50.I wiem, że przykazanie jego jest żywotem wiecznym. Przeto, co Ja
wam mówię, mówię tak, jak mi powiedział Ojciec.

II – Ef 2,17-22*

17.I przyszedłszy, zwiastował pokój Wam, którzyście daleko, i pokój tym,
którzy są blisko. 18.Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni
i drudzy w jednym Duchu. 19.Tak więc już nie jesteście obcymi i przy-
chodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga,
20.zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamie-
niem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, 21.na którym cała budowa
mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, 22.na którym i wy się
wespół budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.

Graduale:

Oddajcie pokłon na świętej górze jego, bo święty jest Pan, Bóg nasz! Alleluja! Amen. (Ps 99,9)

lub

Śpiewajcie Panu pieśń nową, na chwałę Jego w zgromadzeniu wiernych! [Alleluja!] (Ps 149,1)

III – Ne 8,1.2.5.6*

1.Zgromadził się tedy cały lud co do jednego na placu, który był przed
Bramą Wodną, i uproszono Ezdrasza, pisarza, ażeby przyniósł księgę
Zakonu Mojżeszowego, który Pan nadał Izraelowi. 2.Przyniósł więc
Ezdrasz, kapłan, Zakon na zgromadzenie, złożone z mężczyzn i kobiet,
wszystkich, którzy mogli słuchać ze zrozumieniem, a było to pierwszego dnia siódmego miesiąca. 5.Ezdrasz więc otworzył księgę na oczach
całego ludu, stał bowiem wyżej niż cały lud, a gdy ją otworzył, cały lud
powstał. 6.Ezdrasz pobłogosławił Pana, wielkiego Boga, a cały lud, podniósłszy swoje ręce odpowiedział: Amen, amen! Następnie skłonili swoje głowy i oddali Panu pokłon z twarzami zwróconymi ku ziemi.

IV – J 17,17-21

17.Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje jest prawdą. 18.Jak mnie
posłałeś na świat, tak i Ja posłałem ich na świat; 19.i za nich poświęcam
siebie samego, aby i oni byli poświęceni w prawdzie. 20.A nie tylko za
nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez ich słowo uwierzą we mnie.
21.Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni
w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś.

V – 1 Kor 3,11-17

11.Fundamentu innego nikt nie może założyć oprócz tego, który jest za-
łożony, a którym jest Jezus Chrystus. 12.A czy ktoś na tym fundamencie
wznosi budowę ze złota, srebra, drogich kamieni, z drzewa, siana, sło-
my, 13.to wyjdzie na jaw w jego dziele; dzień sądny bowiem to pokaże,
gdyż w ogniu się objawi, a jakie jest dzieło każdego, wypróbuje ogień.
14.Jeśli czyjeś dzieło, zbudowane na tym fundamencie, się ostoi, ten za-
płatę odbierze; 15.jeśli czyjeś dzieło spłonie, ten szkodę poniesie, lecz on
sam zbawiony będzie, tak jednak, jak przez ogień. 16.Czy nie wiecie, że
świątynią Bożą jesteście i że Duch Boży mieszka w was? 17.Jeśli ktoś
niszczy świątynię Bożą, tego zniszczy Bóg, albowiem świątynia Boża
jest święta, a wy nią jesteście.

VI – Mk 10,35-40

35.I przystąpili do niego Jakub i Jan, dwaj synowie Zebedeusza, i rzekli:
Nauczycielu, chcemy, abyś nam uczynił, o co cię prosić będziemy. 36.A
On rzekł do nich: Co chcecie, abym wam uczynił? 37.A oni mu rzekli:
Spraw nam to, abyśmy siedzieli w chwale twojej, jeden po prawicy two-

jej, a drugi po lewicy. 38.A Jezus im powiedział: Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który Ja piję albo być ochrzczeni tym chrztem, którym Ja jestem chrzczony? 39.Odpowiedzieli mu: Możemy. Wtedy Jezus rzekł im: Kielich, który Ja piję, pić będziecie, i chrztem, którym jestem chrzczony, zostaniecie ochrzczeni. 40.Ale sprawić, abyście zasiadali po mojej prawicy czy lewicy, nie moja to rzecz; przypadnie to tym, którym zostało zgotowane.

Modlitwa powszechna Kościoła:

I

Boże, jesteś wielki i niepojęta jest moc i chwała Twoja! Wielbimy Cię, wysławiamy, bo objawiłeś nam swoje ojcowskie serce pełne łaski i dobroci niezmierzonej. Chwalimy imię Twoje, Ty bowiem mimo naszej grzeszności powołałeś nas do społeczności życia z Tobą i w Tobie, usynowiłeś nas i przez Chrzest przyjąłeś do Kościoła Syna Twojego, naszego Pana i Zbawiciela.

Chryste, Synu Boży, dziękujemy Ci, że poświęciłeś dla naszego ratowania życie swoje. Przelałeś swoją krew, aby darować nam obiecane zbawienie wieczne. Dzięki Ewangelii zbawienia możemy z ufnością oczekiwać dnia Twego chwalebnego przyjścia.

O Duchu Święty, Pocieszycielu, sławimy Cię, bo Ty obdarzasz nas darami miłości i mądrości, pocieszasz w niedoli przez Słowo i Sakramenty, prowadzisz wśród niebezpieczeństw i zachowujesz od fałszu i nieprawdy.

Trójjedyny Boże. Ojcze i Synu i Duchu Święty! Błogosław to zgromadzenie, prowadź nasze myśli i spraw, abyśmy cokolwiek będziemy czynić nie szukali własnej chwały, lecz światła dla Ludu Twojego, pocieszenia i pomocy dla potrzebujących, przede wszystkim chwały Twojej. Prowadź nasz Kościół, nie opuszczaj go, okaż mu łaskę i swoje serce ojcowskie. Zachowaj od złego, utwierdź w poznaniu prawdy. Strzeż nas od pychy, obdarz duchem pokory i wierności.

Pobłogosław nasze parafie i diecezje, księży i biskupów, katechetów i nauczycieli akademickich, cały Lud Twój, wszystkie nasze domy i rodziny.

Wysłuchaj nas nie dla naszej zasługi, której nie mamy, lecz dla miłości Twojej w Jezusie Chrystusie, Panu naszym. Amen.

II

Panie Boże, Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa! Jesteś miłością i wszystko, co uczyniłeś dla nas w Jezusie Chrystusie, jest znakiem Twojej niezmierzonej dobroci. Najważniejsze przykazanie, jakie dałeś ludziom, to przykazanie miłości. Spraw, abyśmy pamiętali, że naśladować Syna Twojego znaczy nieść pomoc i okazywać miłość bliźniemu. Niechaj nasze serca będą otwarte dla tych, których spotykamy w kościele i na ulicy, w pracy i podczas odpoczynku, aby wszyscy widzieli, że jesteśmy dziećmi Twoimi, które Ty obdarzasz wiarą i nadzieją, a doznawszy naszej pomocy chwalili imię Twoje.

Niechaj Twój Kościół na ziemi będzie znakiem miłości, która rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego! Niechaj obfituje w owoce, w których Ty masz upodobanie, aby nikt nie narzekał, że nie znalazł w Kościele Twoim światła, wsparcia, pociechy i pokarmu dla duszy! Dopomóż nam, abyśmy o tym nie zapomnieli, z radością mówili i szukali sposobów wypełnienia naszego posłannictwa.

Pobłogosław nasze zgromadzenie, wlej Ducha swojego w nasze serca i dopomóż nam w pokoju radzić o wielkich sprawach Królestwa Twojego, troszczyć się o przyszłość naszego Kościoła, szukać wyjścia z trudnych sytuacji.

Pobłogosław wszystkich duszpasterzy i nauczycieli, aby głosili wyłącznie prawdę Słowa Twojego, nauczali według katechizmów Lutra, nie obawiali się składać świadectwa o Twojej Ewangelii, żyli pobożnie i byli wzorem dla tych, którzy zostali powierzeni ich pieczy. Strzeż ich od pychy i próżności, powściągaj ich język od mówienia nieprawdy i fałszu. Oczyść ich serca i dopomóż im z miłości do Ciebie wypełniać gorliwie Twoje przykazania i trwać we wierze aż do końca ich dni w doczesności.

Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego. Amen.

Antyfony:

Ks. O, jak dobrze i miło. [Alleluja!]

Zb. Gdy bracia w zgodzie mieszkają! [Alleluja!]

ŚWIĘTO BRATNIEJ POMOCY IM. GUSTAWA ADOLFA

Barwa liturgiczna: czerwona

Hasło dnia:

Dobrze czyńmy wszystkim, a najwięcej domownikom wiary. (Ga 6,10)

Psalm dnia: Ps 147,12-14.19

12. Chwal, Jeruzalem, Pana;
Sław, Syjonie, Boga swego!
13. Bo On umocnił zasuwy bram twoich,
Błogosławił synom twoim wśród ciebie.
14. On zapewnia pokój granicom twoim,
Karmi cię najlepszą pszenicą.
19. Oznajmił swe słowo Jakubowi,
Ustawy swe i prawa Izraelowi.

Pieśń dnia:

„Gromadko mała Bożych sług ...” (260)

Introit (108)

Ksiądz	Zbór
I	
Błogosławieni miłosierni. Alleluja!	Albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Alleluja!
Pan buduje Jeruzalem. Alleluja!	Zgromadza rozproszonych Izraela. Alleluja!
Uzdrawia tych, których serce jest złamane. Alleluja!	I zawiązuje ich rany. Alleluja!
II	
Choćby się góry poruszyły i pagórki zachwiały. Alleluja!	Jednak moja łaska nie opuści cię. Alleluja!
Albowiem słońcem i tarczą jest Pan,	Łaski i chwały Pan udziela. Allelu-

Bóg. Alleluja!

Nie odmawia tego, co dobre. Alleluja!

ja!

Tym, którzy żyją w niewinności. Alleluja!

Kolekty:

1. Panie Boże, miłosierny Ojcze nasz!/ Obdarzasz nas rozlicznymi dobrami, abyśmy mogli się nimi cieszyć i Tobie za nie dziękować./ Naucz nas pamiętać, że błogosławieństwem jest służenie naszym bliźnim otrzymanymi dobrami i że w każdym zamykającym serce swoje przed potrzebującym, nie ma miłości Bożej./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

2. Miłosierny Boże,/ pragniesz, abyśmy za przykładem Syna Twojego i my okazywali litość i serdeczność naszym bliźnim./ Wyznajemy, że często serca nasze są twarde i zamknięte na głos błagających o pomoc./ Dopomóż nam przynosić dobre owoce wiary naszej, czynić dobrze i wspierać potrzebujących./ Boże, wysłuchaj nas w Duchu Świętym nie dla naszej godności i zasługi, której nie mamy, lecz dla miłosierdzia i wielkiej łaski Twojej przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Mk 12,41-44*

41.A usiadłszy naprzeciwko skarbnicy, przypatrywał się, jak lud wrzucał
pieniądze do skarbnicy i jak wielu bogaczy dużo wrzucało. 42.Przyszła
też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwie drobne monety, to jest tyle, co
jeden grosz. 43.I przywoławszy uczniów swoich, rzekł im: Zaprawdę
powiadam wam, ta uboga wdowa wrzuciła więcej do skarbnicy niż
wszyscy, którzy wrzucali. 44.Bo wszyscy wrzucali z tego, co im zbywało,
ale ta ze swego ubóstwa wrzuciła wszystko, co miała, całe swoje utrzymanie.

II – Ga 6,9.10*

9.A czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć
będziemy bez znużenia. 10.Przeto, póki czas mamy, dobrze czyńmy
wszystkim, a najwięcej domownikom wiary.

Graduale:

Niech dziękują ci, Panie, wszystkie dzieła twoje, a wierni twoi niech ci błogosławią! Alleluja! (Ps 145,10)

III – Ag 1,1-15*

1.Drugiego roku króla Dariusza, w szóstym miesiącu, pierwszego dnia
tegoż miesiąca doszło przez proroka Aggeusza do Zorobabela, syna
Szealtiela, namiestnika Judei, i do arcykapłana Jozuego, syna Jehosada-
ka, słowo Pana tej treści: 2.Tak mówi Pan Zastępów: Lud ten mówi: Jesz-
cze nie nadszedł czas odbudowy domu Pana. 3.Wtedy doszło przez pro-
roka Aggeusza słowo Pana tej treści: 4.Czy już czas dla was na to, aby-
ście mieszkali w domach wykładanych tafelkami, podczas gdy dom Pa-
na leży w gruzach? 5.Otóż teraz tak mówi Pan Zastępów: Zważcie, jak
się wam powodzi! 6.Siejecie wiele, lecz mało zbieracie, jecie, lecz nie do
syta, pijecie, lecz nie gasicie pragnienia, ubieracie się, lecz nikt nie czuje
ciepła; a kto pracuje by zarobić, pracuje dla dziurawego worka. 7.Tak
mówi Pan Zastępów: Zważcie, jak się wam powodzi! 8.Idźcie w góry,
sprowadźcie drzewo i budujcie dom, a upodobam go sobie i ukażę się
w nim w chwale – mówi Pan! 9.Liczyliście na wiele, lecz oto jest mało,
a gdy to przynieśliście do domu, zdmuchnąłem to. Dlaczego? – mówi
Pan Zastępów. Z powodu mojego domu, który leży w gruzach, podczas
gdy każdy z was gorliwie krząta się koło własnego domu. 10.Dlatego
niebo zatrzymało swoją rosę nad wami, a ziemia zatrzymała swoje plo-
ny. 11.Sprowadziłem też posuchę na kraj i na góry, na zboże, na moszcz
i oliwę, na wszystko, co ziemia wydaje, na ludzi i bydło, i na wszelką
pracę rąk. 12.Wtedy Zorobabel, syn Szealtiela, i arcykapłan Jozue, syn
Jehosadaka, oraz cała reszta ludu wysłuchali głosu Pana, swojego Boga,
i słów proroka Aggeusza, gdyż to Pan, ich Bóg, go posłał i lud przejął się
lękiem przed Panem. 13.Aggeusz zaś, poseł Pana, pełniąc poselstwo Pa-
na, tak mówił do ludu: Jam jest z wami – mówi Pan. 14.Wtedy Pan poru-
szył ducha Zorobabela, syna Szealtiela, namiestnika Judei, i ducha arcy-
kapłana Jozuego, syna Jehosadaka, i ducha całej reszty ludu, tak że
przyszli i podjęli pracę koło domu Pana Zastępów, swojego Boga, 15.dnia
dwudziestego czwartego, miesiąca szóstego, w drugim roku króla Da-
riusza.

IV – Łk 7,1-10

1.A gdy dokończył wszystkich słów swoich do słuchającego go ludu,
wszedł do Kafarnaum. 2.A sługa pewnego setnika, bardzo przez niego
ceniony, zachorował i bliski był śmierci. 3.A usłyszawszy o Jezusie, po-
słał do niego starszych żydowskich, prosząc go, aby przyszedł i uzdro-
wił jego sługę. 4.A oni przyszedłszy do Jezusa, prosili go usilnie, mó-
wiąc: Godzien jest, abyś mu to uczynił. 5.Miłuje bowiem lud nasz i sam
zbudował nam synagogę. 6.I Jezus poszedł z nimi. A gdy już był nieda-

leko domu, setnik posłał przyjaciół i kazał mu powiedzieć: Panie, nie
trudź się, nie jestem bowiem godzien, abyś wszedł pod dach mój.
7.Dlatego i samego siebie nie uważałem za godnego, by przyjść do cie-
bie; lecz powiedz słowo, a będzie uzdrowiony sługa mój. 8.Bo i ja jestem
człowiekiem podległym władzy, mającym pod sobą żołnierzy; i mówię
temu: Idź, a idzie, a innemu: Przyjdź, a przychodzi, a słudze memu:
Czyń to, a czyni. 9.A gdy to Jezus usłyszał, zdziwił się i zwróciwszy się
do towarzyszącego mu ludu, rzekł: Powiadam wam, nawet w Izraelu
tak wielkiej wiary nie znalazłem. 10.A ci, którzy byli posłani, po powro-
cie do domu zastali sługę zdrowym.

V – 2 Kor 8,1-15

1.A powiadamiamy was, bracia, o łasce Bożej, okazanej zborom mace-
dońskim, 2.Iż mimo licznych utrapień, które wystawiały ich na próbę,
niezwykła radość i skrajne ubóstwo ich przerodziły się w nadzwyczajne
bogactwo ich ofiarności; 3.gdyż w miarę możności – mogę to zaświad-
czyć – owszem, ponad możność, samorzutnie, 4.usilnym naleganiem
dopraszając się od nas tej łaski, by mogli uczestniczyć w dziele miło-
sierdzia dla świętych, 5.i ponad nasze oczekiwanie oddawali nawet sa-
mych siebie najpierw Panu, a potem i nam, za wolą Bożą, 6.tak iż uprosi-
liśmy Tytusa, aby, jak rozpoczął, tak też dokończył i u was tej dobro-
czynnej działalności. 7.A jak we wszystkim się wyróżniacie, w wierze,
w słowie i w poznaniu, i we wszelkiej gorliwości oraz w miłości, którą
w was wzbudziliśmy, tak i w tej działalności dobroczynnej się wyróż-
niacie. 8.Nie mówię tego, jakobym wydawał rozkaz, ale pragnę na tle
gorliwości innych wypróbować też szczerość waszej miłości. 9.Albo-
wiem znacie łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, że będąc bogatym,
stał się dla was ubogim, abyście ubóstwem jego ubogaceni zostali.
10.A w tej sprawie daję wam taką radę: Będzie to z korzyścią dla was,
którzy nie tylko tę działalność rozpoczęliście, lecz i postanowienie to
powzięliście jako pierwsi już ubiegłego roku, 11.jeśli teraz dokończycie
także tej działalności, aby, jak ochotne było postanowienie, tak i wyko-
nanie nastąpiło w miarę środków, jakie posiadacie. 12.Jeśli bowiem jest
ochotna wola, zasługuje ona na uznanie według tego, co ma, a nie we-
dług tego, czego nie ma. 13.Nie chodzi bowiem o to, by inni mieli ulgę,
a wy obciążenie, lecz chodzi o równość; 14.w obecnym czasie niech wasz
nadmiar wyrówna ich niedostatek, by i ich nadmiar służył na pokrycie
waszego niedostatku, ażeby była równość, 15.jak napisano: Kto wiele
zebrał, nie miał za wiele, a kto mało, nie miał za mało.

VI – Iz 62,6.7.10-12

6.Na twoich murach, Jeruzalem, postawiłem stróżów: przez cały dzień
i przez całą noc, nigdy nie umilkną. Wy, którzy wyznajecie Pana, nie
milczcie! 7.I nie dajcie mu spokoju, dopóki nie odbuduje Jeruzalemu
i dopóki nie uczyni go sławnym na ziemi! 10.Przechodźcie, przechodźcie
przez bramy, gotujcie drogę ludowi! Torujcie, torujcie ścieżkę, usuwajcie
kamienie, podnieście sztandar nad ludami! 11.Oto Pan ogłosił aż po
krańce ziemi: Powiedzcie córce syjońskiej: Oto nadchodzi twoje zbawie-
nie, oto jego zapłata idzie z nim, a jego nagroda jest przed nim. 12.I na-
zwą ich ludem świętym, odkupionymi Pana, a ciebie nazwą „Poszuki-
waną", a nie miastem porzuconym.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Panie, Boże nasz łaskawy, wyciągnąłeś do nas rękę w Jezusie Chrystusie, Zbawicielu naszym i wydobyłeś nas z dołu naszej duchowej nędzy i niemocy, obdarowałeś godnością i wolnością dzieci swoich. Przez krzyż i zmartwychwstanie Syna swojego wywiodłeś nas z ciemności grzechu i śmierci do światłości Królestwa Twej chwały.

Dziękujemy Ci za Twoje łaskawe prowadzenie, za otwarte dłonie zawsze pełne dobrych i doskonałych darów. Karmisz nas Słowem swoim, pokrzepiasz w cierpieniu i niedoli. Także otwierasz serca nasze, napełniasz je przez Duch Świętego poznaniem Twej łaski, abyśmy Tobie, Święty Ojcze, za wszystko z radością dziękowali i chwalili imię Twoje.

Otwórz także ręce nasze, abyśmy pomagali naszym bliźnim i wszystkim społecznościom, które potrzebują materialnego wsparcia i jawnych znaków braterskiej miłości. Pobłogosław wielkie dzieło Bratniej Pomocy im. Gustawa Adolfa w naszym Kościele i na całej ziemi. Niechaj dzięki niemu ratowane są kościoły i wznoszone nowe domy Słowa i modlitwy, aby w nich mogli gromadzić się wyznawcy Syna Twojego, Lud, ufający łasce Twojej i wielbiący miłość Twojego serca ojcowskiego! Niechaj to wielkie dzieło znajduje coraz więcej zwolenników, otwartych serc, ludzi oddanych Tobie we wierze czynnej w miłości!

Wołamy do Ciebie Boże i prosimy Cię o łaskawe wsparcie i błogosławieństwo dzieła miłości serc naszych, wyciągniętych dłoni do bliźniego, braterstwa i poświęcenia dla drugiego człowieka.

Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego. Amen.

Antyfony:

Ks. Dobrze czyńmy wszystkim. Alleluja!

Zb. A najwięcej domownikom wiary. Alleluja!

POŚWIĘCENIE KOŚCIOŁA

Barwa liturgiczna: czerwona

Hasło dnia:

O, jak miłe są przybytki Twoje, Panie Zastępów! Dusza moja wzdycha i omdlewa z tęsknoty do przedsionków Pańskich. Serce moje i ciało woła radośnie do Boga żywego. (Ps 84,2-3)

Psalm dnia: Ps 84

Pieśń dnia:

„Na skale Kościół stoi…" (552); „Chwal, dziękuj Bogu…" (526)

Introit (109) *(introit śpiewany jest przed zamkniętą bramą kościoła)*

Biskup	Zbór
Otwórzcie mi bramy sprawiedliwości,	A wejdę w nie i złożę dzięki Panu!
(uderza kluczem o bramę)	
Oto jest brama Pana,	Którą wejdą sprawiedliwi.
(uderza kluczem o bramę)	
Dziękuję Ci, żeś mnie wysłuchał	I stałeś się zbawieniem moim.
(uderza kluczem o bramę)	
Chwała niech będzie Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.	Jak było od początku, jak jest i jak będzie, na wieki wieków. Amen.

Kolekty:

1. Boże łaskawy i miłosierny, dziękujemy Ci, że z troską myślisz o nas i pragniesz naszego zbawienia./ Nie pozostawiłeś nas na drodze, która wiedzie na zatracenie, ale pozwoliłeś nam wybudować ten dom Boży, abyśmy w nim mogli słuchać Ewangelii o zbawieniu i posilać się chlebem żywota./ Tobie więc należy się cześć i chwała, gdyż uwolniłeś nas z mocy ciemności i śmierci przez powstanie z umarłych Jezusa Chrystusa./ Dałeś nam światło prawdy i powołałeś do życia w Królestwie spra-

wiedliwości i pokoju./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

2. Boże wszechmogący, Panie światłości i prawdy./ Tyś jest źródłem życia i zbawienia wiecznego!/ Objawiać się będziesz na tym miejscu, aby prze Ewangelię odrodzić nas ku nadziei żywej przez powstanie z umarłych Jezusa Chrystusa./ Tobie więc niesiemy cześć i uwielbienie. Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

Teksty liturgiczne i kazalne

I – Łk 19,1-10*

1.I wszedłszy do Jerycha, przechodził przez nie. 2.A oto mąż, imieniem
Zacheusz, przełożony nad celnikami, człowiek bogaty, 3.pragnął widzieć
Jezusa, kto to jest, lecz nie mógł z powodu tłumu, gdyż był małego
wzrostu. 4.Pobiegł więc naprzód i wszedł na drzewo sykomory, aby go
ujrzeć, bo tamtędy miał przechodzić. 5.A gdy Jezus przybył na to miej-
sce, spojrzał w górę i rzekł do niego: Zacheuszu, zejdź śpiesznie, gdyż
dziś muszę się zatrzymać w twoim domu. 6.I zszedł śpiesznie, i przyjął
go z radością. 7.A widząc to, wszyscy szemrali, mówiąc: Do człowieka
grzesznego przybył w gościnę. 8.Zacheusz zaś stanął i rzekł do Pana:
Panie, oto połowę majątku mojego daję ubogim, a jeśli na kim co wymu-
siłem, jestem gotów oddać w czwórnasób. 9.A Jezus rzekł do niego: Dziś
zbawienie stało się udziałem domu tego, ponieważ i on jest synem
Abrahamowym. 10.Przyszedł bowiem Syn Człowieczy, aby szukać i zba-
wić to, co zginęło.

II – Obj 21,l-5a*

1.I widziałem nowe niebo i nową ziemię; albowiem pierwsze niebo i pier-
wsza ziemia przeminęły, i morza już nie ma. 2.I widziałem miasto święte,
nowe Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga, przygotowane jak przy-
ozdobiona oblubienica dla męża swego. 3.I usłyszałem donośny głos
z tronu mówiący: Oto przybytek Boga między ludźmi! I będzie mieszkał
z nimi, a oni będą ludem jego, a sam Bóg będzie z nimi, 4.i otrze wszelką
łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani krzyku, ani mo-
zołu już nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły. 5.I rzekł Ten,
który siedział na tronie: Oto wszystko nowym czynię.

Graduale:

Panie! Umiłowałem mieszkanie domu Twego, i miejsce przebywania chwały Twojej. [Alleluja!](Ps 26,8)

III – Mk 4,30-32

30.I mówił [Jezus]: Do czego przyrównamy Królestwo Boże albo jakim podobieństwem je wyrazimy? 31.Jest jak ziarno gorczyczne, które, gdy zostanie zasiane do ziemi, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. 32.Ale gdy zostaje zasiane, wyrasta i staje się większe od wszystkich jarzyn, i wypuszcza tak wielkie gałęzie, że w jego cieniu mogą się gnieździć ptaki niebieskie.

IV – Joz 24,14-16

14.Oddajcie tedy Panu zbożną cześć i służcie mu szczerze i wiernie; usuńcie bogów, którym służyli wasi ojcowie za Rzeką i w Egipcie, a służcie Panu. 15.A jeśliby się wam wydawało, że źle jest służyć Panu, to wybierzcie sobie dzisiaj, komu będziecie służyć: czy bogom, którym służyli wasi ojcowie, gdy byli za Rzeką, czy też bogom amorejskim, w których ziemi teraz mieszkacie. Lecz ja i dom mój służyć będziemy Panu. 16.I odpowiedział lud tymi słowy: Niech nas Bóg uchowa od tego, abyśmy mieli opuścić Pana, a służyć innym bogom.

V – Iz 66,1-2*

1.Tak mówi Pan: Niebo jest moim tronem, a ziemia podnóżkiem moich nóg: Jakiż to dom chcecie mi zbudować i jakież to jest miejsce, gdzie mógłbym spocząć? 2.przecież to wszystko moja ręka uczyniła tak, że to wszystko powstało mówi Pan. Lecz Ja patrzę na tego, który jest pokorny i przygnębiony na duchu i który z drżeniem odnosi się do mojego słowa.

VI – Hbr 8,1-6

1.Główną zaś rzeczą w tym, co mówimy, jest to, że mamy takiego arcykapłana, który usiadł po prawicy tronu Majestatu w niebie, 2.jako sługa świątyni i prawdziwego przybytku, który zbudował Pan, a nie człowiek. 3.Albowiem każdy arcykapłan bywa ustanawiany, aby składał dary i ofiary; dlatego jest rzeczą konieczną, żeby i ten miał co ofiarować. 4.Otóż, gdyby był na ziemi, nie byłby kapłanem, skoro są tu tacy, którzy składają dary według przepisów zakonu; 5.służą oni w świątyni, która jest tylko obrazem i cieniem niebieskiej, jak to zostało objawione Mojżeszowi, gdy miał budować przybytek: Bacz, powiedziano mu, abyś

uczynił wszystko według wzoru, który ci został ukazany na górze. 6.Teraz zaś objął o tyle znakomitszą służbę, o ile lepszego przymierza jest pośrednikiem, które ustanowione zostało w oparciu o lepsze obietnice.

Modlitwa powszechna Kościoła

I

Zaiste, błogosławiony jesteś, Boże i Ojcze Pana naszego, Jezusa Chrystusa, wszak nie pozostawiłeś w objęciach śmierci Syna swojego, lecz wskrzesiłeś Go z martwych i objawiłeś światu jako zwycięzcę nad mocami ciemności, grzechu i śmierci.

Zaiste, błogosławiony jesteś, Boże, wszak odrodziłeś nas przez zmartwychwstanie Chrystusa ku nadziei żywej, w której nas utrzymujesz i prowadzisz przez Ducha Świętego.

Zaiste, błogosławiony jesteś, łaskawy Ojcze nasz niebieski, wszak okazujesz nam swoje miłosierdzie, pocieszając każdego dnia radosną wieścią o triumfie życia nad śmiercią.

Zaiste, błogosławiony jesteś, Boże, za ten dar domu poświęconego chwale Twojego Imienia, dom Słowa, modlitwy i Chleba żywota.

Boże błogosławiony na wieki, niechaj radosna Ewangelia o zmartwychwstaniu Chrystusa Pana obiegnie cały świat, aby tym, którzy pogrążeni są w ciemnościach niewiary, zajaśniało światło nadziei życia wiecznego. Panie, okaż swoje miłosierdzie sercom zatrwożonym i napełnij je radością życia i pewnością zwycięstwa nad śmiercią. Spraw, by wszyscy wyznawcy Syna Twojego zawsze byli gotowi do składania świadectwa o zmartwychwstałym i żywym Chrystusie, przez którego racz przyjąć nasze błogosławienie imienia Twojego.

Spraw, abyśmy na tym miejscu chętnie się z Tobą spotykali i czerpali życie ze Słowa Twojego. Spraw, aby ten dom, który poświęciliśmy, służył naszym dzieciom i potomnym po wszystkie dni. Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

II

Boże, stworzycielu nieba i ziemi! Ty wszystko wypełniasz i jesteś ponad wszystkim. Nie mieszkasz w świątyniach ludzką ręką zbudowanych, ale pragniesz mieszkać w sercu każdego, kto w Ciebie wierzy i ufa Tobie!

Boże miłosierny, dziękujemy Ci, że przez Ducha Świętego pragniesz mieszkać wśród nas. Nie jesteśmy godni tego zaszczytu. Tron Twój

przewyższa wszystkie wspaniałości świata, a serce nasze są grzeszne i ciasne dla Ciebie, gdyż przepełnia je troska o sprawy życia doczesnego. Prosimy Cię, oczyść nas krwią Syna Twojego, Jezusa Chrystusa, poświęć przez Ducha Świętego, abyśmy mogli Ci służyć za mieszkanie, które zechciałeś sobie upodobać.

Spraw, abyśmy nieustannie pamiętali, że nie żyjemy tylko dla siebie. Jeśli mamy być świątynią Ducha Świętego, przeto składamy Ci życie nasze na świętą, duchową i rozumną ofiarę. Łaskawy Boże, miej upodobanie we wszystkim, co czynimy w imieniu Jezusa Chrystusa. Nasz czas, umiejętności i siły poświęcamy Tobie. Niechaj Twój Duch Święty uczyni użytecznymi wszystkie wysiłki oraz dzieła naszych rąk i umysłu. Niechaj ten kościół poświęcony Słowu i modlitwie, służy do budowania Kościoła żywego na chwałę Twojego Imienia.

Boże wszechmogący, pragniemy Ci służyć i cześć oddawać w Duchu Świętym i w prawdzie po wszystkie dni naszego życia. Amen.

Antyfona:

Ks. Oddaję pokłon przybytkowi Twemu świętemu. [Alleluja!]

Zb. I wysławiam imię Twoje za łaskę i wierność Twoją. [Alleluja!]

PAMIĄTKA POŚWIĘCENIA KOŚCIOŁA

Barwa niedzieli: czerwona

Hasło dnia:

O, jak miłe są przybytki twoje, Panie Zastępów! Dusza moja wzdycha i omdlewa z tęsknoty do przedsionków Pańskich. Serce moje i ciało woła radośnie do Boga żywego. (Ps 84,2.3)

Psalm dnia: Ps 84,2-13

2. O, jak miłe są przybytki twoje,
Panie Zastępów!
3. Dusza moja wzdycha i omdlewa z tęsknoty do przedsionków Pańskich.
Serce moje i ciało woła radośnie do Boga żywego.
4. Nawet wróbel znalazł domek,
A jaskółka gniazdo dla siebie,
Gdzie składa pisklęta swoje:
Tym są ołtarze twoje, Panie Zastępów,
Królu mój i Boże mój!
5. Błogosławieni, którzy w domu twoim mieszkają,
Nieustannie ciebie chwalą!
6. Błogosławiony człowiek, który ma siłę swoją w tobie,
Gdy o pielgrzymkach myśli!
7. Gdy idą przez wyschłą dolinę, wydaje im się obfitującą w źródła,
Jakby przez wczesny deszcz błogosławieństwami okrytą.
8. Z mocy w moc wzrastają,
Aż ujrzą prawdziwego Boga na Syjonie.
9. Panie, Boże Zastępów, usłysz modlitwę moją,
Nakłoń ucha, Boże Jakuba!
10. Boże, tarczo nasza, wejrzyj
I spójrz na oblicze pomazańca swego!
11. Albowiem lepszy jest dzień w przedsionkach twoich,
Niż gdzie indziej tysiąc;
Wolę stać raczej na progu domu Boga mego,
Niż mieszkać w namiotach bezbożnych.
12. Albowiem słońcem i tarczą jest Pan, Bóg,
Łaski i chwały udziela Pan,

Nie odmawia tego, co dobre, tym,
Którzy żyją w niewinności.
13. Panie Zastępów,
Błogosławiony człowiek, który ufa tobie!

Pieśń dnia:

„Na skale Kościół stoi…" (552); „Chwal, dziękuj Bogu…" (526)

Introit (110)

Ksiądz	Zbór
Jak miłe są przybytki Twoje, Panie Zastępów! [Alleluja!]	Dusza moja wzdycha i omdlewa z tęsknoty do przedsionków Pańskich. [Alleluja!]
Błogosławieni, którzy w domu Twoim mieszkają. [Alleluja!]	Nieustannie Ciebie chwalą! [Alleluja]
Albowiem lepszy jest dzień w przedsionkach Twoich. [Alleluja!]	Niż gdzie indziej tysiąc. [Alleluja]

Kolekty:

1. Boże, święty i nieśmiertelny Panie!/ Z wdzięcznością wspominamy ojców wiary naszej, którzy wznieśli ten dom modlitwy na chwałę imienia Twojego./ Prosimy Cię, umocnij nas w wierze przez Słowo o krzyżu Syna Twojego i przez uczestniczenie w sakramentach świętych./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

2. Wszechmogący Boże i Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa!/ Dziękujemy Ci, że dla nas uczyniłeś ten kościół miejscem odpocznienia i słuchania Słowa Bożego./ Prosimy Cię zbuduj z serc naszych żywy Kościół, abyśmy wraz z końcem życia naszego wielbili Cię w niebieskiej świątyni./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

3. Jezu Chryste, Zbawicielu świata, głowo Kościoła!/ Powiedziałeś, że prawdziwi czciciele będą Bogu oddawać cześć w Duchu i prawdzie./ Prosimy Cię, uczyń dom ten miejscem nauczania prawdziwej nauki wiary, abyśmy zgodnie z wolą Twoją, wielbili Ojca naszego, który jest w niebie./ Wysłuchaj nas Panie, który z Ojcem i z Duchem Świętym żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Łk 19,1-10*

1.I wszedłszy do Jerycha, przechodził przez nie. 2.A oto mąż, imieniem
Zacheusz, przełożony nad celnikami, człowiek bogaty, 3.pragnął widzieć
Jezusa, kto to jest, lecz nie mógł z powodu tłumu, gdyż był małego
wzrostu. 4.Pobiegł więc naprzód i wszedł na drzewo sykomory, aby go
ujrzeć, bo tamtędy miał przechodzić. 5.A gdy Jezus przybył na to miej-
sce, spojrzał w górę i rzekł do niego: Zacheuszu, zejdź śpiesznie, gdyż
dziś muszę się zatrzymać w twoim domu. 6.I zszedł śpiesznie, i przyjął
go z radością. 7.A widząc to, wszyscy szemrali, mówiąc: Do człowieka
grzesznego przybył w gościnę. 8.Zacheusz zaś stanął i rzekł do Pana:
Panie, oto połowę majątku mojego daję ubogim, a jeśli na kim co wymu-
siłem, jestem gotów oddać w czwórnasób. 9.A Jezus rzekł do niego: Dziś
zbawienie stało się udziałem domu tego, ponieważ i on jest synem
Abrahamowym. 10.Przyszedł bowiem Syn Człowieczy, aby szukać i zba-
wić to, co zginęło.

II – Obj 21,1-5a*

1.I widziałem nowe niebo i nową ziemię; albowiem pierwsze niebo i pier-
wsza ziemia przeminęły, i morza już nie ma. 2.I widziałem miasto święte,
nowe Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga, przygotowane jak przy-
ozdobiona oblubienica dla męża swego. 3.I usłyszałem donośny głos
z tronu mówiący: Oto przybytek Boga między ludźmi! I będzie mieszkał
z nimi, a oni będą ludem jego, a sam Bóg będzie z nimi. 4.I otrze wszelką
łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani krzyku, ani mo-
zołu już nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły. 5a.I rzekł Ten,
który siedział na tronie: Oto wszystko nowym czynię.

Graduale:

*Wysławiajcie Pana, wzywajcie imienia jego, głoście narodom czyny je-
go! Alleluja!* (Ps 105,1)

III – Mk 4,30-32

30.I mówił: Do czego przyrównamy Królestwo Boże albo jakim podo-
bieństwem je wyrazimy? 31.Jest jak ziarno gorczyczne, które, gdy zosta-
nie zasiane do ziemi, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi.
32.Ale gdy zostaje zasiane, wyrasta i staje się większe od wszystkich ja-
rzyn, i wypuszcza tak wielkie gałęzie, że w jego cieniu mogą się gnieź-
dzić ptaki niebieskie.

IV – Joz 24,14-16

14.Oddajcie tedy Panu zbożną cześć i służcie mu szczerze i wiernie; usuńcie bogów, którym służyli wasi ojcowie za Rzeką i w Egipcie, a służcie Panu. 15.A jeśliby się wam wydawało, że źle jest służyć Panu, to wybierzcie sobie dzisiaj, komu będziecie służyć: czy bogom, którym służyli wasi ojcowie, gdy byli za Rzeką, czy też bogom amorejskim, w których ziemi teraz mieszkacie. Lecz ja i dom mój służyć będziemy Panu. 16.I odpowiedział tymi słowy: Niech nas Bóg uchowa od tego, abyśmy mieli opuścić Pana, a służyć innym bogom.

V – Iz 66,1.2*

1.Tak mówi Pan: Niebo jest moim tronem, a ziemia podnóżkiem moich nóg: Jakiż to dom chcecie mi zbudować i jakież to jest miejsce, gdzie mógłbym spocząć? 2.Przecież to wszystko moja ręka uczyniła tak, że to wszystko powstało – mówi Pan. Lecz Ja patrzę na tego, który jest pokorny i przygnębiony na duchu i który z drżeniem odnosi się do mojego słowa.

VI – Hbr 8,1-6

1.Główną zaś rzeczą w tym, co mówimy, jest to, że mamy takiego arcykapłana, który usiadł po prawicy tronu Majestatu w niebie, 2.jako sługa świątyni i prawdziwego przybytku, który zbudował Pan, a nie człowiek. 3.Albowiem każdy arcykapłan bywa ustanawiany, aby składał dary i ofiary; dlatego jest rzeczą konieczną, żeby i ten miał co ofiarować. 4.Otóż, gdyby był na ziemi, nie byłby kapłanem, skoro są tu tacy, którzy składają dary według przepisów zakonu; 5.służą oni w świątyni, która jest tylko obrazem i cieniem niebieskiej, jak to zostało objawione Mojżeszowi, gdy miał budować przybytek: Bacz, powiedziano mu, abyś uczynił wszystko według wzoru, który ci został ukazany na górze. 6.Teraz zaś objął o tyle znakomitszą służbę, o ile lepszego przymierza jest pośrednikiem, które ustanowione zostało w oparciu o lepsze obietnice.

Modlitwa powszechna Kościoła:

I

Panie Boże wszechmogący, Ojcze wielkiego miłosierdzia! Wielkie i wspaniałe są dzieła Twoje. Głoszą one mądrość Twoją i chwałę imienia Twojego na całej ziemi. Przeto i my wraz ze wszystkim wybranymi i świętymi aniołami Twoimi wysławiamy i wielbimy Cię, Ty bowiem je-

dynie jesteś godny czci i najwyższej chwały. Przed obliczem Twoim pochylamy się w Dniu Pamiątki Założenia i Poświęcenia tego kościoła, który dopomogłeś wznieść ojcom wiary naszej, aby w nim u stóp Syna Twojego, Jezusa Chrystusa, posilali się Słowem Twoim i mocą sakramentów świętych. Dziękujemy Ci, że nam go zachowałeś jako miejsce spotakania i odpocznienia, społecznej modlitwy i wspólnego budowania się we wierze, poznaniu prawdy i miłości braterskiej. Pobłogosław to uroczyste nabożeństwo i przez Ducha Świętego daj wzrost posiewowi Słowa Twojego nam ku zbawieniu, Tobie zaś na chwałę Twojego imienia świętego.

Prowadź w pokoju i utwierdź w prawdziwej wierze Kościół Syna Twojego na całej ziemi. Miej w ojcowskiej opiece swojej tutejszą parafię i obdarz mocą Ducha Świętego, Ducha Mądrości i Prawdy, jej duszpastrza(erzy) i wszystkich, którzy przyczyniają się do jej budowania i zachowania. A miejsce, które poświęcone zostało na dom Słowa i modlitwy, niechaj służy po wszystkie czasy dzieciom Twoim ku umocnieniu we wierze, nadziei i miłości. Niechaj na tym miejscu z mocą rozlega się słowo Ewangelii o zbawieniu w Chrystusie Jezusie i promienieje światło prawdy, aby życie nasze zostało odnowione na wzór i obraz Pana naszego, w którym i przez którego prowadzisz Lud swój do niebieskiej świątyni, gdzie Cię chwalić i wielbić pragniemy na wieki wieków.

Zachowaj od złego nasze domy i rodziny, naród i Ojczyznę naszą. Obdarz pokojem i chlebem powszednim wszystkich ludzi na ziemi. Niechaj zapanuje zgoda między narodami, a człowiek człowiekowi niech będzie bratem.

Boże łaskawy, wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego. Amen.

II

Boże i Ojcze Pana naszego, Jezusa Chrystusa! Dziękujemy Ci, że obdarowałeś wiarą i pobudziłeś do działania ojców naszych, by wznosili domy Twojego Słowa i modlitwy. Wielbimy dzisiaj Twoje imię, że zachowałeś nasz kościół, w którym możemy się modlić i słuchać Twojej Ewangelii o zbawieniu w Synu Twoim Jezusie Chrystusie. W Pamiątkę Poświęcenia Kościoła oddajemy pokłon przed Twoim majestatem i radośnie wysławiamy Cię za Twoje niezgłębione miłosierdzie.

Boże łaskawy, spraw, byśmy zawsze z radością i ochotą spieszyli do sieni Twoich, gdzie mówisz do nas przez Słowo i budujesz w wierze, nadziei i miłości. Chociaż niebo i ziemia nie mogą Ciebie ogarnąć, Ty

w swojej łaskawości dozwalasz nam spotykać się z Tobą w przybytku Twojego Słowa świętego. Gromadź w nim wszystkie dzieci swoje, jednocz je wokół krzyża Chrystusowego, by ożywieni przez Ducha Świętego, tworzyli żywy Kościół i społeczność pielgrzymów naśladujących swojego Pana i Zbawiciela.

Prosimy Cię pokornie, Boże, zachowaj nam dom Słowa i modlitwy. Natchnij sługi swoje mocą Ducha Prawdy, by z mocą i wiarą głosili Ewangelię, która jest największym skarbem Kościoła Twojego. Oświeć ich serca i daj im odwagę do codziennego świadectwa o mocy i dobroci Twojego serca ojcowskiego. Błogosław biskupów naszych, aby mądrze kierowali z Twoją pomocą nawą Kościoła na chwałę Twego imienia.

Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego. Amen.

Antyfona:

Ks. Oddaję pokłon przybytkowi Twemu świętemu. [Alleluja!]

Zb. I wysławiam imię Twoje za łaskę i wierność Twoją. [Alleluja!]

DZIEŃ MĘCZENNIKA SZCZEPANA

(26 GRUDNIA)

Barwa liturgiczna: czerwona

Hasło dnia:

Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie. Mt 5,10a

Psalm dnia: Ps 119,81.82.84-86

81. Dusza moja tęskni do zbawienia twojego,
Oczekuję słowa twojego.
82. Oczy moje tęsknią do obietnicy twojej
Mówiąc: Kiedy mnie pocieszysz?
85. Zuchwali wykopali pode mną doły;
Ci, którzy nie stosują się do zakonu twego.
86. Wszystkie przykazania twoje są prawdą;
Niesłusznie prześladują mnie! Pomóż mi!

Pieśń dnia:

„Pasterzom świętej nocy ...” (69)

Introit (10)

Ksiądz	Zbór
Drogocenna jest w oczach Pana,	Śmierć wiernych Jego.
Tobie złożę ofiarę dziękczynną	I będę wzywał imienia Pana.
Dusza moja tęskni do zbawienia Twojego,	Oczekuję Słowa Twojego.

Kolekty:

1. Miłosierny Boże, Ojcze mocy i wszelkiej pociechy!/ Dziękujemy Ci, że w Szczepanie, pierwszym męczenniku za wiarę w Jezusa Chrystusa, dałeś nam przykład do naśladowania Syna Twojego./ Spraw, abyśmy za jego przykładem modlili się za nieprzyjaciół i prześladowców naszych./ Oczekując na dzień, w którym spojrzymy na pełne chwały oblicze Syna Twojego, wysłuchaj nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

2. Panie i Boże nasz niebieski!/ Dziękujemy Ci, że w Szczepanie dałeś nam wzór wiary i wytrwania przy Synu Twoim Jezusie Chrystusie./ Dopomóż nam zachować wiarę aż do końca dni naszych, abyśmy we wieczności oglądać Cię mogli wraz ze wszystkimi Twymi wybranymi./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Mt 10,16-22*

16.Oto Ja posyłam was jak owce między wilki, bądźcie tedy roztropni jak węże i niewinni jak gołębice. 17.I strzeżcie się ludzi, albowiem będą was wydawać sądom i biczować w swoich synagogach. 18.I z mego powodu zawiodą was przed namiestników i królów, abyście złożyli świadectwo przed nimi i poganami. 19.A gdy was wydadzą, nie troszczcie się, jak i co macie mówić; albowiem będzie wam dane w tej godzinie, co macie mówić. 20.Bo nie wy jesteście tymi, którzy mówią, lecz Duch Ojca waszego, który mówi w was. 21.A wyda na śmierć brat brata i ojciec syna i powstaną dzieci przeciwko rodzicom i przyprawią ich o śmierć. 22.I będziecie w nienawiści u wszystkich dla imienia mego, ale kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony.

II – Dz (6,8-15)7,55-60*

8.A Szczepan, pełen łaski i mocy, czynił cuda i znaki wielkie wśród ludu. 9.Niektórzy zaś z synagogi, zwanej libertyńską, oraz z synagog Cyrenejczyków i Aleksandryjczyków, a również z Cylicji i Azji, wystąpili, rozprawiając ze Szczepanem. 10.Lecz nie mogli sprostać mądrości i Duchowi, z którego natchnienia przemawiał. 11.Wtedy podstawili mężów, którzy utrzymywali: Słyszeliśmy, jak mówił bluźniercze słowa przeciwko Mojżeszowi i Bogu; 12.Tak podburzyli lud oraz starszych i uczonych w Piśmie, a powstawszy, porwali go i przywiedli przed Radę Najwyższą. 13.Podstawili też fałszywych świadków, którzy mówili: Ten człowiek nie przestaje mówić bluźnierstw przeciwko temu miejscu świętemu i zakonowi; 14.słyszeliśmy go bowiem, jak mówił, że ów Jezus Nazareński zburzy to miejsce i zmieni zwyczaje, jakie nam Mojżesz przekazał. 15.A gdy wszyscy, którzy zasiadali w Radzie Najwyższej, utkwili w nim wzrok, ujrzeli jego oblicze niby oblicze anielskie. 55.On zaś, będąc pełen Ducha Świętego, utkwiwszy wzrok w niebo, ujrzał chwałę Bożą i Jezusa stojącego po prawicy Bożej 56.i rzekł: Oto widzę niebiosa otwarte i Syna Człowieczego stojącego po prawicy Bożej. 57.Oni zaś podnieśli wielki

krzyk, zatkali uszy swoje i razem rzucili się na niego. 58.A wypchnąwszy
go poza miasto, kamienowali. Świadkowie zaś złożyli szaty swoje u stóp
młodzieńca, zwanego Saulem. 59.I kamienowali Szczepana, który się
modlił tymi słowy: Panie Jezu, przyjmij ducha mego. 60.A padłszy na
kolana, zawołał donośnym głosem: Panie, nie policz im grzechu tego. A
gdy to powiedział, skonał.

Graduale:

Pokładam w Panu, w Bogu nadzieję moją, aby opowiadać o wszystkich dziełach twoich. Alleluja! (Ps 73,28)

III – Mt 23,34-37

34.Oto dlatego Ja posyłam do was proroków i mędrców, i uczonych
w Piśmie, a z nich niektórych będziecie zabijać i krzyżować, innych
znowu będziecie biczować w waszych synagogach i przepędzać z mia-
sta do miasta. 35.Aby obciążyła was cała sprawiedliwa krew, przelana na
ziemi – od krwi sprawiedliwego Abla, aż do krwi Zachariasza, syna Ba-
rachiaszowego, którego zabiliście między świątynią a ołtarzem. 36.Za-
prawdę powiadam wam, spadnie to wszystko na ten ród. 37.Jeruzalem,
Jeruzalem, które zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy do ciebie
byli posłani, ileż to razy chciałem zgromadzić dzieci twoje, jak kokosz
zgromadza pisklęta swoje pod skrzydła, a nie chcieliście!

IV – Obj 7,9-12(13-17)

9.Potem widziałem, a oto tłum wielki, którego nikt nie mógł zliczyć, z
każdego narodu i ze wszystkich plemion, i ludów, i języków, którzy stali
przed tronem i przed Barankiem, odzianych w szaty białe, z palmami
w swych rękach. 10.I wołali głosem donośnym, mówiąc: Zbawienie jest
u Boga naszego, który siedzi na tronie, i u Baranka. 11.A wszyscy anio-
łowie stali wokoło tronu i starców, i czterech postaci, i upadli przed tro-
nem na twarze swoje, i oddali pokłon Bogu, 12.mówiąc: Amen! Błogo-
sławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i siła
Bogu naszemu na wieki wieków. Amen. 13.I odezwał się jeden ze star-
ców, i rzekł do mnie: Któż to są ci przyodziani w szaty białe i skąd przy-
szli? 14.I rzekłem mu: Panie mój, ty wiesz. A on rzekł do mnie: To są ci,
którzy przychodzą z wielkiego ucisku i wyprali szaty swoje, i wybielili
je we krwi Baranka. 15.Dlatego są przed tronem Bożym i służą mu we
dnie i w nocy w świątyni jego, a Ten, który siedzi na tronie, osłoni ich
obecnością swoją. 16.Nie będą już łaknąć ani pragnąć, i nie padnie na
nich słońce ani żaden upał, 17.ponieważ Baranek, który jest pośród tro-

nu, będzie ich pasł i prowadził do źródeł żywych wód; i otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu.

V – 2 Krn 24,19-21*

19.Pan wysyłał do nich proroków, aby nawracali ich do Pana; ci napominali ich, lecz oni nie usłuchali. 20.Wtedy Duch Boży ogarnął Zachariasza, syna kapłana Johojady. Wystąpił on przed ludem i rzekł do nich: Tak mówi Bóg: Dlaczego wy przekraczacie przykazania Pana tak, iż nie macie powodzenia? Dlatego że wy opuściliście Pana, więc On was opuścił. 21.Wtedy sprzysięgli się przeciwko niemu i na rozkaz króla ukamienowali go na dziedzińcu świątyni Pańskiej.

VI – Hbr 10,32-34.39

32.Przypomnijcie sobie dni poprzednie, kiedy po swym oświeceniu wytrwaliście w licznych zmaganiach z utrapieniami, 33.Czy to, gdy byliście wystawieni publicznie na zniewagi i udręki, czy też, gdy wiernie staliście przy tych, z którymi się tak obchodzono. 34.Cierpieliście bowiem wespół z więźniami i przyjęliście z radością grabież waszego mienia, wiedząc, że sami posiadacie majętność lepszą i trwałą. 39.Lecz my nie jesteśmy z tych, którzy się cofają i giną, lecz z tych, którzy wierzą i zachowują duszę.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Panie nasz, Boże wszechmogący, Syn Twój umiłowany, Jezus Chrystus, od chwili narodzenia był prześladowany i szukano Jego śmierci. Znienawidzono Go, był bezdomny i stał się kamieniem obrazy, o który potykali się Jego prześladowcy.

Boże, uczyniłeś drogę życia Syna swojego dla nas nauką i wezwaniem do naśladowania Go w wierze i postępowaniu. Przypominasz nam dzisiaj, że świat nienawidzi również Chrystusa w uczniach Jego. Jeśli nas spotka ucisk i prześladowanie dla imienia Syna Twojego, to spraw łaskawie, abyśmy byli Tobie zań wdzięczni, gdyż ono oznacza, że uznałeś nas godnymi cierpienia dla sprawy Jezusa Chrystusa.

Boże, stawiasz nam dzisiaj przed oczy pierwszego męczennika za wiarę w Jezusa Chrystusa, Szczepana, którego obdarowałeś mądrością, niezłomną wiarą i mocą Ducha Świętego. Przypominasz nam, że bez bojaźni składał świadectwo o Synu Twoim, Jezusie Chrystusie, a naszym Panu i Zbawicielu. Spraw, abyśmy jak on naśladowali Chrystusa i modlili się za wrogów i prześladowców naszych, a gdy nadejdzie ostatnia godzina życia naszego, z ufnością złożyli dusze nasze w ręce

Twoje i wielbili Cię w wieczności wraz ze wszystkimi męczennikami i świadkami sprawy Twojej.

Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Antyfony:

Ks. Wielka jest tajemnica pobożności. Alleluja!

Zb. Bóg objawił się w ciele. Alleluja!

DZIEŃ NIEWINNYCH DZIECI

(28 GRUDNIA)

Barwa liturgiczna: biała

Hasło dnia:

Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, od wieków na wieki! Niech wszystek lud powie: Amen! Alleluja! (Ps 106,48)

Psalm dnia: Ps 116,15.17

15. Drogocenna jest w oczach Pana
Śmierć wiernych jego.
17. Tobie złożę ofiarę dziękczynną
I będę wzywał imienia Pana.

Pieśń dnia:

„Pasterzom w świętej nocy ...” (69); „Dziateczki, dziateczki ...” (49)

Introit (11)

Ksiądz	Zbór
Panie, Boże mój, u Ciebie szukam schronienia.	Wybaw mnie od wszystkich prześladowców moich i mnie ocal.
Czemu się chlubisz złością, mocarzu?	Wszak łaska Boża trwa wiecznie!
Lecz ja jestem jak oliwka zielona w domu Bożym.	Zaufałem łasce Bożej na wieki wieków.

Kolekta:

Panie i Boże wszechmogący, niezbadane są wyroki i drogi Twoje!/ Dopomóż nam zrozumieć Twoje Słowo i spraw, abyśmy zawsze z pokorą przyjmowali wszystkie zrządzenia woli Twojej./ Niechaj zniknie na świecie przemoc i poniżanie dla tych najmniejszych, w których Ty masz upodobanie./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

Biblijne teksty liturgiczne i kazalne:

I – Mt 2,13-18*

13.A gdy oni odeszli, oto anioł Pański ukazał się we śnie Józefowi i rzekł:
Wstań, weź dziecię oraz matkę jego i uchodź do Egiptu, a bądź tam, do-
póki ci nie powiem, albowiem Herod będzie poszukiwał dziecięcia, aby
je zgładzić. 14.Wstał więc i wziął dziecię oraz matkę jego w nocy, i udał
się do Egiptu. 15.I przebywał tam aż do śmierci Heroda, aby się spełniło,
co powiedział Pan przez proroka, mówiącego: Z Egiptu wezwałem syna
mego. 16.Wtedy Herod, widząc, że mędrcy go zawiedli, rozgniewał się
bardzo, wydał rozkaz, aby pozabijać wszystkie dzieci w Betlejemie i w ca-
łej jego okolicy, od dwóch lat i młodsze, według czasu, o którym się do-
kładnie dowiedział od mędrców. 17.Wówczas spełniło się, co powiedzia-
no przez Jeremiasza, proroka, mówiącego: 18.Słyszano głos w Rama,
płacz i żałosną skargę. Rachel opłakuje dzieci swoje i nie daje się pocie-
szyć, bo ich nie ma.

II – Obj 12,1-6(13-17)*

1.I ukazał się wielki znak na niebie: Niewiasta odziana w słońce i księżyc
pod stopami jej, a na głowie jej korona z dwunastu gwiazd; 2.a była brze-
mienna, i w bólach porodowych i w męce rodzenia krzyczała. 3.I ukazał
się drugi znak na niebie: Oto ogromny rudy smok, mający siedem głów
i dziesięć rogów, a na jego głowach siedem diademów; 4.a ogon jego
zmiótł trzecią część gwiazd niebieskich i strącił je na ziemię. I stanął
smok przed niewiastą, która miała porodzić, aby, skoro tylko porodzi,
pożreć jej dziecię. 5.I porodziła syna, chłopczyka, który rządzić będzie
wszystkimi narodami laską żelazną; dziecię jej zostało porwane do Boga
i do jego tronu. 6.I uciekła niewiasta na pustynię, gdzie ma miejsce przy-
gotowane przez Boga, aby ją tam żywiono przez tysiąc dwieście sześć-
dziesiąt dni. 13.A gdy smok ujrzał, iż został zrzucony na ziemię, zaczął
prześladować niewiastę, która porodziła chłopczyka. 14.I dano niewie-
ście dwa skrzydła wielkiego orła, aby poleciała na pustynię na miejsce
swoje, gdzie ją żywią przez czas i czasy, i pół czasu, z dala od węża.
15.I wyrzucił wąż z paszczy swojej za niewiastą strumień wody, aby ją
strumień porwał. 16.Lecz ziemia przyszła niewieście z pomocą i otworzy-
ła swoją gardziel, i wchłonęła strumień, który smok wyrzucił z swojej
paszczy. 17.I zawrzał smok gniewem na niewiastę, i odszedł, aby podjąć
walkę z resztą jej potomstwa, które strzeże przykazań Bożych i trwa
przy świadectwie o Jezusie. 18.I stanąłem na piaszczystym wybrzeżu
morskim.

Graduale:

Pan wymierza sprawiedliwość i przywraca prawo wszystkim uciśnionym. Alleluja! (Ps 103,6)

III – Jr 31,15-17*

15.Tak mówi Pan: Słuchaj! W Ramie słychać narzekanie i gorzki płacz:
Rachel opłakuje swoje dzieci, nie daje się pocieszyć po swoich dzieciach,
bo ich nie ma. 16.Tak mówi Pan: Powstrzymaj swój głos od płaczu, a swo-
je oczy od łez, gdyż jeszcze będziesz miała nagrodę za swój trud – mówi
Pan – wrócą z ziemi wroga. 17.Jest jeszcze nadzieja dla twojego potom-
stwa – mówi Pan – i wrócą synowie do swoich siedzib.

IV – Mt 23,34-37

34.Oto dlatego Ja posyłam do was proroków i mędrców, i uczonych
w Piśmie, a z nich niektórych będziecie zabijać i krzyżować, innych
znowu będziecie biczować w waszych synagogach i przepędzać z mia-
sta do miasta. 35.Aby obciążyła was cała sprawiedliwa krew, przelana na
ziemi – od krwi sprawiedliwego Abla aż do krwi Zachariasza, syna Ba-
rachiaszowego, którego zabiliście między świątynią a ołtarzem. 36.Za-
prawdę powiadam wam, spadnie to wszystko na ten ród. 37.Jeruzalem,
Jeruzalem, które zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy do ciebie
byli posłani, ileż to razy chciałem zgromadzić dzieci twoje, jak kokosz
zgromadza pisklęta swoje pod skrzydła, a nie chcieliście!

V – Obj 7,9-12(13-17)

9.Potem widziałem, a oto tłum wielki, którego nikt nie mógł zliczyć,
z każdego narodu i ze wszystkich plemion, i ludów, i języków, którzy
stali przed tronem i przed Barankiem, odzianych w szaty białe, z pal-
mami w swych rękach. 10.I wołali głosem donośnym, mówiąc: Zbawie-
nie jest u Boga naszego, który siedzi na tronie, i u Baranka. 11.A wszyscy
aniołowie stali wokoło tronu i starców, i czterech postaci, i upadli przed
tronem na twarze swoje, i oddali pokłon Bogu, 12.mówiąc: Amen! Błogo-
sławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i siła
Bogu naszemu na wieki wieków. Amen. 13.I odezwał się jeden ze star-
ców, i rzekł do mnie: Któż to są ci przyodziani w szaty białe i skąd przy-
szli? 14.I rzekłem mu: Panie mój, ty wiesz. A on rzekł do mnie: To są ci,
którzy przychodzą z wielkiego ucisku i wyprali szaty swoje, i wybielili
je we krwi Baranka. 15.Dlatego są przed tronem Bożym i służą mu we
dnie i w nocy w świątyni jego, a Ten, który siedzi na tronie, osłoni ich
obecnością swoją. 16.Nie będą już łaknąć ani pragnąć, i nie padnie na

nich słońce ani żaden upał, 17.Ponieważ Baranek, który jest pośród tronu, będzie ich pasł i prowadził do źródeł żywych wód; i otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu.

VI – Hbr 10,32-34.39

32.Przypomnijcie sobie dni poprzednie, kiedy po swym oświeceniu wytrwaliście w licznych zmaganiach z utrapieniami, 33.czy to, gdy byliście wystawieni publicznie na zniewagi i udręki, czy też, gdy wiernie staliście przy tych, z którymi się tak obchodzono. 34.Cierpieliście bowiem wespół z więźniami i przyjęliście z radością grabież waszego mienia, wiedząc, że sami posiadacie majętność lepszą i trwałą. 39.Lecz my nie jesteśmy z tych, którzy się cofają i giną, lecz z tych, którzy wierzą i zachowują duszę.

Modlitwa powszechna Kościoła:

Panie Boże i Ojcze nasz łaskawy! Wyznajemy, że często nie pojmujemy Twoich wyroków. Czasem wydaje się nam, że są one niesprawiedliwe i krzywdzące, przede wszystkim tych najsłabszych i potrzebujących opieki.

Daj nam Ducha Świętego, byśmy stawiając pytania o sens Twoich zrządzeń, głównie pamiętali, że jesteś Bogiem suwerennym i wiesz najlepiej, co służy ku dobremu. Poddajemy się Twojej woli, wierzymy, że co Ty czynisz, jest sprawiedliwe.

Oczekujemy pomocy Twojej w chwilach niedoli i zagrożenia.

Miej w opiece wszystkie dzieci. Zachowaj je w zdrowiu i prowadź drogą wiodącą do zbawienia wiecznego. Niechaj będą one źródłem radości dla ich rodziców. Ochraniaj także i te nienarodzone, aby mogły oglądać jasność dnia i rosnąć na chwałę Twojego imienia.

Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Antyfony:

Ks. Drogocenna jest w oczach Pana. Alleluja!

Zb. Śmierć wiernych Jego. Alleluja!

DODATEK

KOLEKTY

ADWENT I NARODZENIE PAŃSKIE

1. Boże i Ojcze,/ czas adwentu przypomina nam, że Syn Twój przyjdzie jeszcze jeden raz na ziemię, u schyłku wieków, aby zgromadzić przed obliczem swoim żywych i umarłych, dokonać sądu nad wszystkimi pokoleniami potomków Adama./ Spraw łaskawie, abyśmy na ten dzień z pomocą Ducha Twojego się przygotowali i radowali się z połączenia z Tobą w Królestwie Twojej sprawiedliwości i pokoju./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym dla zasługi Syna Twojego, Jezusa Chrystusa.

2. Panie, Boże miłosierny!/ Chwalimy Ciebie, że zmiłowałeś się nad światem i w Chrystusie Jezusie dałeś nam Zbawiciela./ Spraw, abyśmy w nadchodzące Święta Narodzenia Syna Twojego poszli za przykładem pasterzy i w duchu pośpieszyli do Betlejem, aby w pokorze oddać pokłon Zbawicielowi naszemu./ Chcemy rozmyślać nad tajemnicą miłości Twojej objawionej w Chrystusie./ Dopomóż nam do tego w Duchu Świętym, przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

ŚMIERĆ I ZMARTWYCHWSTANIE PAŃSKIE

3. Drogi i miłosierny Boże nasz i Panie!/ Dziękujemy Ci, że posłałeś na świat Syna Twojego./ Naucz nas dziękować nieustannie za Niego i Jego krzyżową śmierć na Golgocie oraz z radością korzystać z owoców Jego niewinnie przelanej krwi za nasze grzechy i upadki./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

4. Boże wszechmogący i Ojcze naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa!/ Dziękujemy Tobie, że nas zbawiłeś przez Syna Twojego i przez Jego krew oczyściłeś nas z grzechów naszych./ Jesteś nam łaskawy i dzięki krzyżowej ofierze Chrystusa oddaliłeś od nas występki nasze i nie chcesz ich nam pamiętać./ Spraw, abyśmy pamiętali, że za zbawienie nasze została zapłacona najwyższa cena, cena krwi Syna Twojego./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

5. Panie Boże, jesteś źródłem światłości i poznania./ Tobie dziękujemy, że przez uczniów Syna Twojego światło Ewangelii zabłysło wielu naro-

dom./ Chwalimy Cię, że i nam dzięki Duchowi Świętemu znane jest Słowo o zwycięstwie Chrystusa nad grobem, życia nad śmiercią./ Dla tej prawdy gotowi jesteśmy cierpieć i znosić prześladowanie, nic nie znaczy ucisk wobec chwały życia wiecznego przed Twoim obliczem./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

6. Boże wszelkiej pociechy i łaski!/ Dziękujemy Ci, że Duch Twój pociesza nas przez Słowo Twoje o zbawieniu w Panu i Zbawicielu naszym, Jezusie Chrystusie./ Wielka jest pociecha Twoja, gdy w cierpieniu stajemy pod krzyżem Syna Twojego./ Spraw, abyśmy będąc pocieszeni głosili słowo o pojednaniu wszystkim ludziom obciążonym grzechem./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

7. Panie i Boże,/ dzięki ofierze krzyżowej Syna Twojego, Jezusa Chrystusa, zostaliśmy uwolnieni z niewoli grzechu, od marnego postępowania naszego odziedziczonego po przodkach./ Spraw, abyśmy z pomocą Ducha Świętego strzegli każdego Słowa wychodzącego z ust Twoich i postępowali według Ewangelii Pana naszego,/ przez którego racz łaskawie nas wysłuchać w Duchu Świętym Pocieszycielu naszym.

8. Boże miłosierny i łaskawy!/ Niepojęte są wyroki Twoje, niezmierzona jest dobroć Twojego serca ojcowskiego./ Dziękujemy Ci, że wzbudziłeś z martwych Jezusa Chrystusa i przez Jego zwycięstwo nad śmiercią przygotowałeś nam miejsce w niebie./ Rozbudź w sercach naszych nadzieję na nowe życie w chwale i blasku przed Twoim obliczem./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

9. Panie Boże wszechmogący!/ Wysławiamy imię Twoje, bo Ty wywiodłeś z grobu Chrystusa, zwycięzcę grzechu i śmierci./ Napełń nasze serca radością, bo tryumf Syna Twojego jest również naszym zwycięstwem nad mocami śmierci i ciemności./ Bądź z nami w chwili śmierci naszej i wyzwól nas z bojaźni przed przejściem z doczesności do wieczności./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

10. Wieczny Boże, bądź uwielbiony za wierność Twoją!/ Wypełniłeś swoją obietnicę i w Jezusie dałeś nam króla sprawiedliwego i miłosiernego./ Jemu pragniemy służyć i przez nienaganne życie uwielbiać Jego imię./ Niechaj wszystkie narody przyjdą i oddadzą Mu pokłon, bo jedynie On jest godzien chwały i uwielbienia ze względu na Jego krzyżową ofiarę i chwalebne zmartwychwstanie./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

SŁOWO BOŻE

11. Wszechmogący! Stworzyłeś świat mocą swojego Słowa i przez Słowo odnawiasz serca nasze./ W światłości Twojego Słowa chcemy żyć i według niej postępować, abyśmy odrodzeni przez nasienie prawdy Twojej z nadzieją oczekiwali dnia przyjścia Syna Twojego i wejścia do Królestwa Twojej chwały./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

12. Boże, Słowo Twoje jest czyste i oczyszcza każdego, kto przyjmuje je do serca i według niego postępuje./ Naucz nas pokornie słuchać głosu Twojego i rozważać w sercu każde Słowo, które wychodzi z ust Twoich./ Przede wszystkim spraw, abyśmy byli wykonawcami Twojego Słowa./ Niechaj ono nie wychodzi na próżno z ust Twoich, lecz spełni to, na co je posłałeś./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

CHRZEST

13. Boże i Ojcze,/ dziękujemy Tobie, że przez Chrzest wszczepiłeś nas, dzikie latorośle, w szlachetny szczep, w Syna Twojego, Jezusa Chrystusa i przez wiarę utrzymujesz nas w Nim, jedynym Panu i źródle życia wiecznego./ Odnów nas na wzór i podobieństwo Syna Twojego, aby życie nasze obfitowało w owoce Ducha Świętego i było wzorem dla ludzi żyjących bez Chrystusa./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

14. Boże miłosierny, spraw, abyśmy codziennie umierali dla grzechu a powstawali do nowego życia./ Przez Chrzest umarliśmy w Synu Twoim dla świata, aby powstać przez wiarę do życia sprawiedliwego i świętego./ Dopomóż nam walczyć ze złem, przezwyciężać nasze słabości i okazywać sobie wzajemnie miłość, gdzie bowiem gości miłość, tam Ty mieszkasz w nas, a my w Tobie./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

WIECZERZA PAŃSKA

15. Jezu Chryste, Baranku Boży!/ Ustanowiłeś podczas ostatniej wieczerzy święty Sakrament Ołtarza, abyśmy spożywając Ciało i Krew Twoją wspominali Twoją śmierć krzyżową./ Spraw abyśmy zawsze z pokorą przybliżali się do ołtarza i z radością przyjmowali dary zbawienia wiecznego./ Przez Ciebie w Duchu Świętym wołamy do Ojca naszego, Boga od wieków i na wieki.

16. Zbawicielu nasz, Boży Chlebie, wielbimy Cię i uwielbiamy, bo Ty za nas wydałeś swoje ciało, aby pojednać nas z Bogiem./ Spraw, abyśmy zawsze tęsknili za społecznością z Tobą w świętej Wieczerzy i z wiarą przyjmowali Twoje Ciało i Krew przelaną na Golgocie./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

WYZNANIE GRZECHÓW I POKUTA

17. Boże wszechwiedzący, znasz nasze grzechy, lecz chcesz abyśmy wyznali je Tobie./ Przebaczasz wyznane winy i oczyszczasz serca nasze przez krew Syna Twojego, Jezusa Chrystusa./ Daj nam poznać, jak wielkim obciążeniem jest nie wyznany grzech i jak wielki ciężar spada z serca, gdy wyznamy Tobie nasze nieprawości./ Uchroń nas także od myśli, że jesteśmy bez grzechów i że nie musimy ich wyznawać Tobie i za nie żałować./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

18. O Wszechmogący, nasze myśli są złe od młodości naszej./ Bądź nam miłościw nie dla naszej zasługi, której nie posiadamy, lecz dla krzyżowej śmierci Jezusa Chrystusa, Pana naszego./ Apelujemy do wierności Twojej i prosimy Cię, chroń nas od zagłady i zatracenia./ Odnów oblicze ziemi, aby całe stworzenie Cię wielbiło i śpiewało na cześć Twoją pieśń chwały./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

19. Panie wszechmogący, niepojęta jest miłość Twoja./ Umiłowałeś nas zanim założyłeś fundamenty ziemi./ Zlitowałeś się nad nami, gdy wszyscy zgrzeszyliśmy w Adamie./ Okaż nam grzesznym łaskę swoją i dopomóż nam zachować wierność miłości Twojej./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

20. Boże i Ojcze, wyznajemy Tobie grzechy nasze i prosimy Cię, oczyść nasze dusze z wszelkich nieprawości./ Niechaj krew Syna Twojego spłynie na nas i oczyści z winy i grzechu!/ Moc Słowa Chrystusowego niechaj napełni nas duchem pokory i sprawiedliwości, abyśmy oczyszczeni mogli się ostać przed obliczem Twoim./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym dla zasługi Syna Twojego, Jezusa Chrystusa.

MODLITWA I PIEŚŃ

21. Panie Boże, dziękujemy Ci za każdą chwilę przeżytą w bliskości Twojej, na modlitwie i rozważaniu Ewangelii zbawienia./ Spraw przez Ducha Świętego, abyśmy zawsze byli świadomi tego, że gromadząc się na modlitwie nie jesteśmy sami, lecz jest z nami Chrystus, który jako

arcykapłan przyczynia się za nami u Ciebie./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

22. O Wszechmogący, naucz nas naśladować Syna Twojego i jak On w modlitwie szukać społeczności z Tobą./ Każda chwila spędzona na rozmowie z Tobą przybliża nas do lepszego i głębszego poznania Twojej sprawiedliwości./ Daj nam ducha modlitwy i posłuszeństwa, abyśmy przez społeczność z Tobą przygotowani zostali do przyjęcia chwały zbawienia wiecznego./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

23. Boże, dziękujemy Ci, że możemy śpiewać na chwałę Twojego imienia./ Spraw, abyśmy zespoleni zostali we wierze w Syna Twojego, Jezusa Chrystusa i w jednomyślności wielbili Ciebie, jako naszego jedynego Boga i Ojca./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

24. Chwalimy, wielbimy i wysławiamy Ciebie, Boże i Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa, bo jedynie Ty jesteś prawdziwym Bogiem i nikt nie może równać się Tobie!/ Dziękujemy Ci, że możemy się gromadzić i w społeczności naszej wiary śpiewać Tobie na chwałę pieśni i psalmy nabożne./ Napełń serca nasze Duchem swoim, aby w Nim miłe Ci były nasze modlitwy i rozmowy przez pieśni duchowne./ Spraw to w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

25. Panie Boże i Ojcze!/ Dziękujemy Ci, że możemy do Ciebie modlić się i nazywać Cię Ojcem naszym./ Spraw, abyśmy z radością padali na kolana i dziękowali Ci za Twoje dobrodziejstwa i błagali o Twoją pomoc i ratunek./ Dopomóż nam do tego przez Ducha Świętego w wypełnieniu Twojej woli objawionej w Jezusie Chrystusie, Panu i Zbawicielu naszym.

26. Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa!/ Chwalimy w pieśniach Twoje imię! Jedynie Ty jesteś godny uwielbienia z ust dzieci Twoich./ Ale Ty chcesz, abyśmy Ciebie przede wszystkim chwalili przez nasze nienaganne i święte życie./ Oczyść serca i usta nasze, aby pieśni, psalmy i hymny śpiewane na cześć Twoją były świadectwami Twojej wielkości i chwały./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

MISJA I EWANGELIZACJA

27. Boże, jesteś Ojcem wszystkich ludzi i narodów!/ Tobie upodobało się w Jezusie Chrystusie okazać miłosierdzie grzesznikom./ Chcesz, aby wszyscy ludzie poznali dobroć Twoją, nawrócili się i zostali zbawieni./ Poślij sługi swoje na świat, aby tę radosną wieść zwiastowali na wszyst-

kich kontynentach./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

28. Boże i Ojcze, wolą Twoją jest, aby chwała imienia Twojego głoszona była wszystkim narodom./ Wielkie jest żniwo, ale robotników mało, przeto poślij wiernych uczniów Syna Twojego do winnicy Twojej i daj im ducha odwagi i męstwa, aby z mocą głosili Ewangelię zbawienia wiecznego./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

RZECZY OSTATECZNE

29. Boże i Ojcze nasz łaskawy! Spraw, abyśmy pamiętali, że jesteśmy na ziemi tylko pielgrzymami./ Zgodnie z Twoją obietnicą oczekujemy nowego nieba i nowej ziemi, do której wprowadzisz nas w dniu chwalebnego przyjścia Syna Człowieczego, Jezusa Chrystusa./ Przygotuj nas na tę wspaniałą chwilę przez Ducha Świętego./ Rozbudź w nas wiarę i nadzieję, abyśmy nie upadli i nie osłabli w pielgrzymce naszej./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

30. Boże, stworzyłeś nas, a przez Ducha Świętego we wierze czynisz nas swoimi dziećmi./ Pragniemy czynić wolę Twoją i przygotowywać się na dzień przyjścia Jezusa Chrystusa, abyśmy przez Niego zostali wzięci i postawieni przed Twoim obliczem w Królestwie Twojej chwały i światłości./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym dla zasługi Syna Twojego, Jezusa Chrystusa.

31. Panie Boże, niepojęta jest wielkość i wspaniałość dobroci Twojej!/ Nie oszczędziłeś Syna swojego, złożyłeś na Niego grzech całego świata, wydałeś Go na śmierć krzyżową, aby Jego krwią obmyć dusze nasze./ Spraw, abyśmy byli Tobie wdzięczni za krzyż Syna Twojego i z radością oczekiwali na Jego powtórne przyjście w chwale, aby nas wziąć do niebieskiej ojczyzny, gdzie Ty oczekujesz na wszystkie dzieci Twoje./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

32. Boże, Panie życia naszego!/ Ty dajesz nam życie i obdarzasz wszystkim, co do jego zachowania jest potrzebne./ Ale Ty też odwołujesz nas z tego świata i nikt nie zna dnia ani godziny, w której przestanie bić serce nasze./ W Chrystusie jednak dajesz nam nadzieję życia wiecznego./ Boże, ożyw nas w Synu swoim, a wtedy wiecznie żyć będziemy przed obliczem Twoim!/ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

33. Boże, Panie życia i śmierci!/ Uwielbiamy Ciebie za wielkie dzieła Twoje, przede wszystkim za Chrystusa, którego wywiodłeś z grobu i uczyniłeś pierwiastkiem tych którzy zasnęli./ W Nim dana jest nam nadzieja zwycięstwa życia nad śmiercią./ Prowadź nas w wierze w Syna Twojego, abyśmy bez bojaźni oczekiwali na dzień naszego skonania./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

34. Boże pokoju,/ ustrzeż nas od wszelkiego zła i zachowaj nas bez nagany na dzień przyjścia Syna Twojego, naszego Pana, Jezusa Chrystusa,/ abyśmy we wieczności mogli Cię wielbić wraz z aniołami i wszystkimi zbawionymi./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

RÓŻNE

35. Boże i Panie nasz łaskawy!/ Wielbimy święte imię Twoje, gdyż wielkie rzeczy uczyniłeś./ Niechaj nigdy serca nasze nie przestaną Ciebie chwalić i uwielbiać./ Dałeś nam w Jezusie z Nazaretu Zbawiciela i przez Niego prowadzisz nas do wiecznej ojczyzny, gdzie będziemy Cię czcili i radowali się wraz z wszystkimi aniołami i zbawionymi./ W Nim i w Duchu Świętym niechaj Tobie będzie chwała i dziękczynienie.

37. Boże, korzymy się przed Tobą i prosimy Cię, dodaj nam sił w walce z grzechem./ Wyrwij nas z paszczy złego, wyprowadź na wolność wszystkie dzieci swoje./ Obdarz mocą Ducha Świętego, abyśmy byli świadkami imienia Twojego i głosicielami Ewangelii zbawienia w Jezusie Chrystusie./ W Nim i w Duchu Świętym niechaj Tobie będzie chwała i dziękczynienie.

38. Boże miłosierny,/ otwórz oczy nasze, abyśmy poznali dobroć Twoją, i napełń usta nasze modlitwą dziękczynną za dary zbawienia Twojego./ Niechaj nikt nie zamyka swojego serca przed Tobą, gardząc Twoimi darami!/ Oby wszyscy ludzie odpowiedzieli na Twoje Słowo o pokoju i pojednaniu!/ Spraw, abyśmy wzajemnie siebie napominali i wskazywali bliźnim na Chrystusa, jedynego Pana i Zbawiciela naszego, przez którego, racz nas wysłuchać w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

39. Boże miłosierny, ulecz nasze chore serca, napełń mocą nasze słabe dusze./ Przez Ewangelię Syna Twojego wskaż nam cel naszej doczesnej pielgrzymki, abyśmy nie zmarnowali danej nam szansy odnalezienia w Chrystusie powrotnej drogi do Ciebie, jedynego naszego Ojca i dawcy wszelkiego dobra./ Boże, wysłuchaj nas w Duchu Świętym, nie dla na-

szej godności i zasługi, której nie mamy, lecz dla miłosierdzia i wielkiej łaski Twojej, przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

40. Panie i Ojcze nasz łaskawy!/ Okaż nam miłosierdzie swoje, odpuść nam winę naszą, wyciągnij rękę i ulecz nasze chore serca./ Nie potrafimy uczynić kroku w kierunku Ciebie, jeśli Ty sam nie poprowadzisz./ Wzmocnij naszą słabą wolę i napełnij duchem usłużnej miłości, abyśmy także innym mogli w imieniu Twoim nieść pomoc i ratunek./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

41. Panie Boże, powierzamy Tobie wszystkie nasze sprawy i prosimy Cię, dopomóż nam zaufać Twojej mocy i dobroci./ Niechaj wszyscy ludzie zjednoczą się w modlitwie, której nauczył nas Twój Syn, a nasz Zbawiciel, abyśmy stali się jedną wielką rodziną, w której Ty zaspokajać będziesz wszystkie nasze potrzeby i pragnienia lepszego, szczęśliwszego życia./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

42. Panie Boże,/ oczy Twoje nieustannie patrzą na nas i w każdej chwili jesteś gotowy przyjść nam z pomocą./ Niechaj więc Tobie będzie chwała, uwielbienie, moc i władza, teraz i po wszystkie wieki!/ Nie pozwól, aby kiedykolwiek zachwiały się nogi nasze, a serca zwróciły się ku marności./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

43. Boże wszechmogący i miłosierny!/ Jedynie Ty jesteś prawdziwie wierny i sprawiasz, że każde Słowo wychodzące z ust Twoich wypełni się i przyniesie owoc zgodnie z wolą Twoją./ Przyrzekłeś nas strzec od złego, przeto nie lękamy się mocy ciemności./ Ty nas ochraniasz i niesiesz pomoc w doświadczeniu i prześladowaniu dla imienia Syna Twojego./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

44. Boże wszechmogący, Boże łaski i pokoju!/ Dziękujemy Tobie, że nas grzesznych ludzi uznajesz za sprawiedliwych, nie dzięki zasługom, których nie mamy przed Tobą, lecz dzięki zasłudze Syna Twojego, Jezusa Chrystusa./ Rozbudź przez Ewangelię wiarę naszą, abyśmy przez nią wzięli dar usprawiedliwienia i pokoju z Tobą./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

45. Boże, udziel nam przez Syna swojego Ducha Świętego, Ducha Prawdy i Mądrości./ Niechaj On przekona świat o grzechu, sprawiedliwości i sądzie./ Bez Jego pomocy nie poznamy siebie samych, przede wszystkim Twojej sprawiedliwości objawionej w Jezusie Chrystusie./

Racz wysłuchać nas i przyjąć nasze podziękowanie za wszystkie dobra, którymi nas ubogacasz w Duchu Świętym i Jezusie Chrystusie, Zbawicielu naszym.

46. O Duchu Święty,/ dopomóż nam wyznawać z radością i ochotą, że dla nas istnieje tylko jeden Bóg, dawca wszystkich dobrych i doskonałych darów i jeden Pan, nasz Zbawiciel Jezus Chrystus./ Nie dopuść, abyśmy się kiedykolwiek zaparli naszej wiary./ Podyktuj nam słowa, gdy przed światem będziemy musieli zdać rachunek z naszej wiary i nadziei./ Wysłuchaj nas, który działasz w jedności z Ojcem i Synem, Panem i Zbawicielem naszym.

47. Boże, spraw, abyśmy przez wiarę życie nasze związali z Tobą, bo tylko Ty jesteś źródłem życia wiecznego./ Dopomóż nam przynosić owoce godne naszej wiary. Spraw, abyśmy zawsze pamiętali, że świat rozpoznaje dzieci Twoje po ich owocach./ Dopomóż także Kościołowi Twojemu wzbogacić się w owoce, których źródłem jest Syn Twój umiłowany./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

48. Wszechmogący Boże i Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa!/ Wysławiamy Cię, bo wezwałeś nas do życia w społeczności z Tobą./ Spraw, abyśmy wytrwali aż do końca dni życia naszego w posłuszeństwie Twojej woli i w świętości naszego powołania./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

49. Panie Boże, Ojcze wszelkiego dobra i łaski!/ Dziękujemy Ci, że Syn Twój umiłowany przyjął nasze ciało i w nim objawił światu Twoją zbawienną wolę./ Spraw łaskawie, abyśmy zawsze pamiętali, że chociaż przyjął On postać sługi, to jednak nie przestał być Panem naszym, któremu należy się cześć i chwała./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

50. Ojcze niebieski,/ zbaw swój Lud, który umiłowałeś i dla jego zbawienia ofiarowałeś jedynego Syna swojego, Jezusa Chrystusa!/ Kornie prosimy Cię, okaż nam swoje zmiłowanie i dopomóż nam wiernie kroczyć drogą wyznaczoną nam przez Syna Twojego./ Po Jego śladach pragniemy kroczyć z tego padołu łez i płaczu do wiecznej ojczyzny szczęśliwości./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

51. Panie Boże, oczy Twoje zwrócone są na nas, a dłonie Twoje, aby nas ratować z nieszczęścia./ Wyrwałeś nas z objęć grzechu i wiecznej śmierci przez Jezusa Chrystusa, który przez swoją śmierć krzyżową i chwalebne

zmartwychwstanie zniszczył moce złego./ Zachowaj nas w Duchu Prawdy i w wolności Ewangelii Syna Twojego, Jezusa Chrystusa.

52. Boże, dawco pokoju!/ Dziękujemy Ci za Jezusa Chrystusa, którego uczyniłeś Księciem Pokoju./ W dniu Jego narodzenia aniołowie śpiewali: *Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój*./ Niechaj pokój Twój zamieszka w sercach naszych, abyśmy z radością Ci służyli i wielbili Cię wobec bliźnich naszych!/ Niechaj zapanuje zgoda między narodami, aby wszyscy poznali, że Ty jesteś Bogiem i Panem wszystkiego./ Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków.

53. Boże, niespokojne jest serce nasze, dopóki nie spocznie w Tobie./ Tęsknimy za społecznością z Tobą i szukamy Twojego oblicza./ Dopomóż nam znaleźć Ciebie w Synu Twoim Jezusie Chrystusie, Panu i Zbawicielu naszym, przez którego chwalimy Cię i wysławiamy w Duchu Świętym, Pocieszycielu naszym.

54. Boże miłosierny,/ dziękujemy Ci, że dajesz nam poznać, iż cierpienie i gorycz służą nam ku zbawieniu./ Przebacz nam nasze utyskiwania na Twoje zrządzenia./ Pocieszaj nas w krzyżu, abyśmy nie upadli, lecz z nadzieją spoglądali w przyszłość i oczekiwali dnia objawienia chwały wszystkich dzieci Twoich/. Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

55. Panie Boże, radujemy się, że nas wybrałeś i powołałeś, abyśmy składali świadectwo o Twojej dobroci i miłości./ Dziękujemy Ci, że uznałeś nas za godnych cierpienia dla imienia Twojego./ Dopomóż nam wytrwać w wierności aż do końca dni naszych./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

56. Panie, Boże nasz, wspaniałe jest imię Twoje na całej ziemi!/ Dziękujemy Ci, że wyrywasz nas z mocy ciemności i śmierci./ Tobie zawdzięczamy życie i wszelkie błogosławieństwo./ Spraw, abyśmy wśród burz życia nie ulękli się złego, ale wszystkie nasze sprawy poruczyli w ręce Syna Twojego./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

57. Boże, sławne jest imię Twoje i chwała Twoja wszystko napełnia!/ Jedynie Ty jesteś święty i żaden grzesznik nie ostoi się przed obliczem Twoim./ Ale jesteś także Bogiem miłosiernym i dlatego możemy przyjść przed Tron łaski Twojej, dziękować Tobie za miłość i dobroć, którą okazujesz nam każdego dnia./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

58. Panie Boże, dziękujemy Ci, że jesteśmy uczniami Syna Twojego i możemy się karmić Jego słowem./ Dopomóż nam aż do końca dni naszych wytrwać w Ewangelii, a przez Ducha Twojego daj nam poznanie zbawiennej prawdy./ Uczyń nas prawdziwie wolnymi i zawsze gotowymi cześć Ci oddawać w Duchu i prawdzie./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

59. Uwielbiamy Cię, Boże światłości,/ że przez wierną służbę Syna Twojego, Jezusa Chrystusa, i przez dzieło Ducha Twojego w nas i między nami, wyprowadziłeś nas z ciemości niewiary i grzechu i uczyniłeś nas dziećmi światłości./ Dopomóż nam przezwyciężyć w nas zło, aby nic, co jest ciemnością, nie opanowało serc naszych./ Niechaj światłość Słowa Twojego rozpromienia drogi naszego życia./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

60. Boże miłosierny, świat pełen jest ludzi potrzebujących pomocy i wsparcia./ Otwórz serca i oczy nasze, abyśmy widzieli wyciągnięte ręce i serca błagające o pomoc./ Jak dzieła Syna Twojego świadczyły o Jego chwale, tak niechaj nasze uczynki miłosierdzia świadczą o mocy Twojej, która objawia się za sprawą Ducha Świętego w życiu naszym./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

61. Ojcze światłości!/ Wlej w serca nasze pokój, abyśmy z ufnością i radością pielgrzymowali przez ten świat, w którym jest tyle niepokoju i ciemności./ Dopomóż nam przez Ducha Świętego czynić pokój, wnosić go w serca naszych bliźnich i okazywać miłość naszym nieprzyjaciołom./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

62. Boże miłosierny, wielkie i wspaniałe są obietnice Twoje!/ Wezwałeś nas, abyśmy nieustannie mając je przed oczyma kroczyli ku celowi życia naszego, zbawieniu wiecznemu./ Oczyść nas od zmazy grzechu krwią Syna Twojego i napełnij ducha naszego mocą wiary, która jest z Ducha Świętego przez słuchanie Ewangelii Jezusa Chrystusa./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

63. Boże i Ojcze nasz,/ jedynie dzięki krzyżowej śmierci Jezusa Chrystusa możemy żyć w nadziei, że po dniach doczesnej pielgrzymki nadejdzie dzień wyzwolenia od wszystkich trosk i doświadczeń./ Prowadź nas przez Ducha Świętego i spraw, aby przez nasze świadectwo o wielkich dziełach Twoich, uwielbione zostało imię Twoje./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

64. Boże i Ojcze miłosierny!/ Dziękujemy Ci, że uznałeś nas za godnych nazywać się dziećmi Twoimi./ Prowadź nas przez Ducha swojego, abyśmy okazali się prawdziwymi dziećmi Twoimi, odkupionymi przez krew Syna Twojego, Jezusa Chrystusa./ A jeśli zbłądzimy, prosimy Cię, przebacz nam naszą winę i przyprowadź nas z powrotem do domu Twojego./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego.

65. Boże, pojednałeś nas z sobą i chcesz, abyśmy, również pojednawszy się między sobą, żyli w miłości i pokoju./ Dopomóż nam przezwyciężać nasze słabości, wszelką nienawiść i wzajemne niechęci./ Spraw, aby nasze serca się otwarły, a ręce splotły się w geście zgody i przebaczenia./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym dla zasługi Syna Twojego, Jezusa Chrystusa.

66. Panie Boże, nie jesteśmy godni zmiłowania Twojego, a mimo wszystko Syn Twój nazwał nas światłością świata./ Odnów serca nasze, niechaj światłość Ewangelii zajaśnieje w sercach naszych, abyśmy w ciemności świata tego wskazywali na drogę wiodącą do Ciebie./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym dla zasługi Syna Twojego, Jezusa Chrystusa.

67. Boże i Ojcze Pana naszego, Jezusa Chrystusa!/ Wielbimy imię Twoje, boś Ty przyobiecał nam zwycięstwo nad śmiercią w dniu chwalebnego zmartwychwstania naszego./ Dziękujemy Ci, że pokonałeś jej moce w Jezusie Chrystusie. Zachowaj nas w nadziei i wierze w wieczne życie przed Twoim obliczem./ Wysłuchaj nas w Duchu Świętym dla zasługi Syna Twojego, Jezusa Chrystusa.

68. Panie Boże,/ przebacz nam, jeśli lekceważymy sobie Twoje przykazania i nie chodzimy drogami, które Ty nam wskazujesz przez Słowo Twoje./ Rozbudź przez Ducha Świętego w sercach naszych gorącą miłość do Twojego Syna, aby Jego przykazanie miłości stało się nam drogie i abyśmy je zawsze wypełniali w życiu naszym./ Wysłuchaj nas przez tegoż Syna Twojego, Jezusa Chrystusa.

69. Boże miłosierny,/ nie zawsze naszą nadzieję pokładamy w Tobie, bo wydaje się, iż niemożliwe jest, aby spełniły się wszystkie Twoje obietnice./ Naucz nas naśladować sługę Twojego, Abrahama, który wbrew ludzkiej nadziei, pokładał nadzieję w Tobie i dlatego uczyniłeś go Ojcem wielu narodów i wiary w Ciebie./ Spraw, abyśmy umieli w każdej chwili zdać sprawę z nadziei naszej. / Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

70. O Wszechmogący!/ Wszystkie przykazania Twoje są święte i sprawiedliwe./ Nikt z ludzi nie może doskonale wypełnić Twojej woli./ Uczynił to jedynie Syn Twój umiłowany, Jezus Chrystus./ Oświeć serca nasze, abyśmy poznali wolę Twoją wyrażoną w przykazaniach i starali się wypełnić wszystko, czego Ty od nas wymagasz./ Wysłuchaj nas Boże i Panie w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego.

MODLITWY KATECHIZMOWE

Przykazania

Pierwsze przykazanie

Święty Boże, wieczny Ojcze, dałeś nam przykazanie, abyśmy nie czcili bogów obcych. Jedynie Ty jesteś Bogiem. Wszelkie bóstwa są wymysłem serca i dziełem rąk ludzkich. Chociaż wyznajemy, że wierzymy w jedynego Boga, to jednak często grzeszymy przeciwko pierwszemu przykazaniu. Dopomóż nam zrozumieć, że miłość pieniądza i dóbr doczesnych jest przestępstwem przeciwko Tobie. Złoto i bogactwo, gdy jemu poświęcamy czas i siły, przysłaniają nam chwałę Twoją. Przebacz nam grzechy nasze i dopomóż nam zrozumieć, że wszelkie doczesne dobra są nam dane, abyśmy nimi służyli naszym bliźnim i dzielili się nimi z naszymi braćmi i siostrami.

Ucz nas bojaźni Twojego Imienia, miłości do Ciebie oraz ufności, bo Ty jesteś wierny swoim obietnicom. Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego. Amen.

Drugie przykazanie

Panie i Boże, święte i wspaniałe jest Imię Twoje na całej ziemi. Dziękujemy Ci, że objawiłeś je nam w Jezusie Chrystusie i przez Niego pozwalasz nam wołać do Ciebie — Ojcze.

Dopomóż nam przez Ducha Świętego nie nadużywać Twojego Imienia. Uchroń nas od przysięgania na Twoje Imię, wzywania je w chwilach niestosownych, lecz byśmy zawsze z czcią je wymawiali i w Twoim Imieniu podejmowali wielkie i błogosławione dzieła w Królestwie Twoim. Spraw, aby Imię Twoje było znane na całej ziemi i wokół niego jednoczyły się wszystkie narody. Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana i Zbawiciela naszego. Amen.

Trzecie przykazanie

Ojcze i Boże nasz łaskawy! Dałeś nam dzień odpocznienia, abyśmy nie tylko w nim odpoczywali po trudach i pracach swoich, ale przede wszystkim nabrali nowych sił do dalszego działania wszędzie tam, gdzie nas postawiłeś. Dopomóż nam pamiętać, że zawsze przekraczamy Twoje przykazanie czczenia dnia poświęconego chwale Imienia Twojego, jeśli zapominamy o Słowie Twoim, które powinniśmy z czcią i bojaźnią słuchać, przyjmować do serca i czerpać z niego nauki zbawienia wiecznego.

Spraw w miłości swojej, aby Słowo prawdy, które jest nam dane, zawładnęło sercami, zmysłami naszymi, całym naszym życiem. Pragniemy być nie tylko słuchaczami Twojej Ewangelii, lecz także jej wykonawcami. Spraw to, Panie i Boże, przez Syna Twojego, Jezusa Chrystusa. Amen.

Czwarte przykazanie

Boże, Ty widzisz, że często lekceważymy przykazanie Twoje, poprzez które pragniesz zabezpieczyć cześć rodziców i wychowawców. Niechaj Syn Twój będzie dla nas wzorem poszanowania, posłuszeństwa i czci dla rodziców, którym zawdzięczamy życie. Niechaj nigdy usta nasze nie wypowiedzą słowa, które mogłoby zranić lub rozgniewać matkę i ojca naszego. Dopomóż nam być im pomocą i wsparciem w ich starości i chorobie.

Ty widzisz również, że często rodzice nadużywają władzy swojej i głęboko ranią serca swoich dzieci. Daj wszystkim mądre serca, aby działa się wola Twoja. Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego. Amen.

Piąte przykazanie

Boże, dziękujemy Ci, że nieustannie przypominasz nam, iż życie jest najcenniejszym darem Twojego serca ojcowskiego. Uczysz nas, że nie powinniśmy go nikomu zabierać ani też szkodzić na ciele. Dajesz nam również przez swoje Słowo poznać, że nie jesteśmy panami naszego życia i nie wolno, nam nawet w chwilach nieznośnego cierpienia, odbierać go sobie.

Dopomóż nam okazywać cześć dla każdego życia, gdyż jedynie Ty wiesz, ile jest ono warte.

Spraw, abyśmy zawsze śpieszyli z pomocą bliźnim naszym w chwilach zagrożenia. Daj nam serca szczere i miłujące, abyśmy nie tylko się

na nikogo nie gniewali, ale pomagali potrzebującym i nieśli im pomoc na ciele i duszy. Niechaj w tym będzie dla nas wzorem Jezus Chrystus, nasz Pan, przez którego racz nas łaskawie wysłuchać. Amen.

Szóste przykazanie

Boże i Ojcze Pana naszego Jezusa Chrystusa! Przez szóste przykazanie wzywasz nas do życia w czystości umysłu, słowa i ciała. Dopomóż nam przezwyciężać wszelkie myśli, które nie uszlachetniają duszy; unikać słów, które kalają całe nasze życie; nie czynić niczego, co jest niezgodne z naturą i ustanowionym przez Ciebie porządkiem.

Dopomóż nam wytrwać w wierności małżeńskiemu ślubowaniu. Uchroń nas od pożądliwych spojrzeń i nieprzyzwoitych myśli. Strzeż naszą młodzież od rozwiązłości, nasze żony i córki przed napastliwością ludzi nie bojących się Imienia Twojego, przed nachalnością i gwałtem. Wysłuchaj nas, dobry i łaskawy Ojcze, przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Siódme przykazanie

Boże, Ty wiesz, że dzisiaj wielu ludzi kradnie, lekceważąc Twoje przykazania i cudzą własność. Często nie głód zmusza ludzi do kradzieży, lecz chęć wzbogacenia się. Uchowaj, abyśmy mieli kiedykolwiek przywłaszczyć sobie cudzą lub społeczną własność. Niechaj każdy uczciwie zdobywa chleb powszedni.

Spraw, abyśmy także zawsze pamiętali pomagać naszym bliźnim w zachowaniu ich mienia i pożywienia. A jeśli komuś coś zabraliśmy bezprawnie, spraw, abyśmy naprawili wyrządzoną krzywdę. Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego. Amen.

Ósme przykazanie

Boże i Ojcze, dopomóż nam zachować nasze dobre imię i honor. Strzeż nas przed ludźmi o niepohamowanym języku, zawsze gotowymi szkodzić, aby tylko dać upust miłości do siebie samego. Zamknij też serca naszych bliźnich przed fałszywym świadectwem i obmową.

Spraw, abyśmy pamiętali, że każdy grzech przeciwko ósmemu przykazaniu rodzi rozdarcie i szkodzi bliźniemu.

Boże, dopomóż nam utrzymać również nasz język w karności i podporządkować go myślom o potrzebie niesienia pomocy bliźniemu. Chcemy zawsze wszystko ku dobremu obracać, gdyż godzi się w ten sposób zachować pokój i miłość między braćmi i siostrami. Wysłuchaj

nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego. Amen.

Dziewiąte przykazanie

Boże miłosierny, wszystko co posiadamy jest owocem nie tylko naszej pracy, lecz przede wszystkim darem Twoim i dowodem błogosławieństwa Twojego. Dopomóż nam zachować nasz dom i cały dobytek. Ustrzeż go od zawistnych oczu ludzi skorych do grabieży.

Spraw łaskawie, abyśmy nigdy nikomu niczego nie zazdrościli ani też niczego nie pożądali. Przez Ducha swojego napełnij serca nasze miłością i szczerą chęcią niesienia pomocy bliźnim naszym w chwilach zagrożenia ich własności. Wysłuchaj nas, Boże i Ojcze, przez Syna Twojego, Jezusa Chrystusa. Amen.

Dziesiąte przykazanie

Ojcze miłosierdzia, Stróżu nasz i Panie! Ty wiesz najlepiej, ile jest w sercach naszych pożądliwości, która jest przyczyną grzechu rozpusty i grabieży. Dopomóż nam przezwyciężać grzeszne chęci i skłonności. Chroń nasze żony od pożądliwości bliźnich, naszych mężów od szatańskich sideł nieprawości.

Zachowaj nasze rodziny od upadku duchowego i moralnego. Dopomóż nam w bojaźni Twojego Imienia pielgrzymować przez życie, uświęcać nasze serca i chwalić Twoją dobroć. Spraw to, łaskawy Boże, przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Modlitwa Pańska

Pierwsza prośba

Boże miłosierny, Ojcze naszego Zbawiciela! Zaprawdę święte jest imię Twoje! Ty wiesz, że nie zawsze czcimy je tak, jak tego pragniesz. Jesteś Bogiem zazdrosnym i domagasz się posłuszeństwa. Dopomóż nam żyć w czystości myśli, słowa i czynu, aby w nas i pośród nas święciło się Imię Twoje. Niechaj święci się na całej ziemi i będzie w poszanowaniu wśród wszystkich ludów i narodów!

Boże, gdy przyjdzie koniec życia naszego, spraw, abyśmy wraz z aniołami wielbili wiecznie Imię Twoje i radowali się ze społeczności i obcowania z Tobą, który jesteś jedynie święty i sprawiedliwy. Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Druga prośba

Panie Boże, codziennie modlimy się: *Przyjdź Królestwo Twoje*. Ale czy naprawdę pragniemy, aby przyszło do nas Twoje Królestwo? Czy rzeczywiście szerzy się ono wśród nas? Czy rządzi nami wola Twoja? Panie, Ty wiesz, że często buntujemy się przeciwko Twojemu suwerennemu panowaniu. Przebacz nam nasze zaniedbania i uczyń nas obywatelami Królestwa Twojego.

Spraw, aby przyszło do nas Twoje Królestwo w Słowie Twoim, które niechaj każdy przyjmuje z radością i jest mu posłusznym. Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Trzecia prośba

Boże, często układamy wielkie plany i wydaje się nam, że je z łatwością zrealizujemy. Jednakże nie nasza, lecz Twoja wola się dzieje. Naucz nas przeto modlić się do Ciebie tak, jak Syn Twój umiłowany modlił się przed swoją śmiercią. Daj nam siły wszystko przyjmować z ręki Twojej i za każde zrządzenie Tobie dziękować z wdzięcznością.

Panie i Boże łaskawy, Twoja wola jest dobra i łaskawa. W pokorze poddajemy się Twojej woli. Czyń, co dobre w oczach Twoich! Amen.

Czwarta prośba

Boże, daj nam chleba naszego powszedniego, abyśmy nie musieli cierpieć głodu i mogli dzielić się nim z tymi, którzy go nie mają. Panie, spraw, abyśmy Tobie dziękowali za każdy kawałek chleba i prosili Cię o jego błogosławieństwo.

Spraw także, aby opamiętali się ci, którzy opływają w dostatek i trwonią dobra tej ziemi. Wstrząśnij sumieniem bogaczy tego świata i spraw, aby pomyśleli o milionach głodnych i umierających dzieci.

Przede wszystkim, Boże łaskawy, nakarm nas chlebem żywota, który dajesz nam w Jezusie Chrystusie, Panu i Zbawicielu naszym. Amen.

Piąta prośba

Boże miłosierny, miej litość nad nami, grzesznymi i niegodnymi zmiłowania ludźmi! Przebacz nam winy nasze, jak i my odpuszczamy naszym winowajcom. Naucz nas okazywać miłość bliźnim naszym, abyśmy zmiłowania Twojego dostąpili. Dopomóż nam pojednać się z braćmi i siostrami naszymi, abyśmy w dary pojednania z Tobą w Jezusie Chrystusie zostali ubogaceni.

Niechaj w życiu naszym nieustannie przyświeca nam przykład Syna Twojego, który przebaczył nawet swoim oprawcom, modląc się do Ciebie: *Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą co czynią!* Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Amen.

Szósta prośba

Boże, nie wodzisz nas na pokuszenie, bo Ty jesteś Bogiem dobrym i łaskawym, ale dopuszczasz doświadczenie, aby wypróbować wiarę naszą i przygotować nas na przyjęcie Twojej chwały. Daj nam serca mężne w boju ze złem, w dźwiganiu krzyża i znoszeniu doświadczenia. Tobie niech będą dzięki, że uznałeś nas za godnych cierpienia i naśladowania Syna Twojego.

Okaż nam swoje serce ojcowskie i w doświadczeniu daj poznanie Twojej dobroci, która nie ma granic. Dopomóż nam wierzyć, że co Ty czynisz jest dobre i służy naszemu zbawieniu. Wysłuchaj przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Siódma prośba

Boże, zło czai się na każdym kroku i niesie nam unicestwienie i śmierć. Miej nas w swojej łaskawej opiece i chroń od ludzi złych i przewrotnych. Zamknij serca nasz na wszelką niegodziwość, która pragnie nas opanować i podporządkować sobie. Dopomóż nam zachować wszystkie dary zbawienia i wytrwać w wierności Tobie nawet w chwilach śmiertelnego zagrożenia.

Zachowaj nas od złego i wiedź do wieczności przez Syna swojego, przez którego racz nas wysłuchać w Duchu, Pocieszycielu naszym. Amen.

Wyznanie wiary apostolskiej

Pierwszy artykuł

Boże i Panie, stworzycielu nieba i ziemi! Tyś jest Bogiem naszym, dałeś nam życie, duszę i ciało oraz wszystkie zmysły i członki. Dzięki krzyżowej ofierze Syna Twojego, jesteśmy Ludem Twoim odkupionym i nabytym przez krew Chrystusa, Pana naszego. Syn Twój nauczył nas do Ciebie wołać: Ojcze! Przyjmij za to nasze dziękczynienie i napełnij nas wiarą, abyśmy nigdy nie zwątpili w Twoją dobroć i miłość.

Dziękujemy ci, że każdego dnia myślisz o nas i niesiesz nam pomoc w chwilach ciężkich dla nas i niebezpiecznych. Ochraniasz i zachowujesz, a to wszystko dzięki Twojej ojcowskiej dobroci i miłości.

Wszechmogący Boże, jesteś miłością i łaską obdarzasz każdego oczekującego Twojej pomocy. Miłość Twoja rozlana jest w sercach wszystkich ludzi. Prosimy Cię, umocnij naszą miłość do Ciebie i wypleń wszelką bojaźń z serc naszych, pragniemy bowiem być doskonali w miłości i ufności. Wysłuchaj nas przez Jezusa Chrystusa, który z Tobą i z Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Drugi artykuł

Panie i Zbawicielu nasz, Jezu Chryste! Dziękujemy Ci, że wyrzekłeś się chwały swojej, którą miałeś od wieków u Ojca w niebie. Przyjąłeś nasze ludzkie ciało i stałeś się podobnie jak my pielgrzymem na tej ziemi. We wszystkim byłeś nam podobny z wyjątkiem grzechu.

Wysławiamy Cię jako naszego Pana i Zbawiciela. Dla naszego zbawienia wziąłeś na siebie hańbę krzyża, przeszedłeś przez śmierć, zwyciężyłeś moce piekła i zmartwychwstałeś, aby być gwarantem naszego zmartwychwstania. Pragniemy przeto Tobie służyć, być w Twoim Królestwie, świadczyć o Tobie i głosić przede wszystkim wielkość Twojej miłości i chwały, do której powróciłeś. Oczekujemy na Twoje powtórne przyjście i wołamy: Przyjdź Panie!

Niegodni jesteśmy Twojego wysłuchania, ale wysłuchaj nas jak wysłuchałeś łotra na krzyżu. Amen.

Trzeci artykuł

O Duchy Święty, Duchu Prawdy, Pocieszycielu nasz, wysłuchaj nasze modlitwy i przydaj nam wiary! Ty jesteś przewodnikiem naszym w życiu duchowym. Powołujesz nas, budzisz w nas wiarę, dajesz poznanie prawdy o zbawieniu, poświęcasz i uświęcasz nasze życie, abyśmy w czystości i skromności chwalili Ojca przez Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa.

Dopomóż nam wyznawać grzechy nasze przed Ojcem naszym i bliźnimi. Oczyszczaj nas i mocno uchwyć, nieustannie pogłębiaj naszą wiarę, abyśmy w Kościele Syna Bożego byli zakorzenieni i wiernie służyli Bogu przez wszystkie dni życia naszego.

Obdarz nas swoimi darami i dopomóż nam nimi służyć naszym bliźnim. Ucz nas być posłusznymi Twojemu prowadzeniu, gdyż Ty chcesz, abyśmy mniej mówili o Tobie, lecz więcej Cię słuchali i pełnili dzieła miłości Bożej, która jest przez Ciebie rozlana w sercach naszych. Wysłuchaj nas, który jesteś w jedności z Ojcem naszym i Synem Bożym. Amen.

Chrzest

Ojcze i Synu i Duchu Święty! W Twoje Święte Imię jesteśmy ochrzczeni i przyjęci do społeczności życia z Tobą i w Tobie.

Ojcze, dziękujemy Ci, że przez Chrzest zawarłeś z nami łaskawe przymierze i dałeś nam obietnicę zbawienia wiecznego. Prosimy Cię, dopomóż nam być zawsze wiernymi Tobie i z radością wypełniać nasze chrześcijańskie powołanie. Przez całe nasze życie pragniemy Cię czcić i wielbić, chwalić Twoje Imię i składać świadectwo wiary w Ciebie.

Synu Boży, Jezu Chryste! Jesteśmy wszczepieni w Ciebie. Przez Chrzest umarliśmy grzechowi i stworzyłeś w nas nowego człowieka, który ma codziennie odradzać się i przynosić owoce godne naszej wiary w Ciebie. Prowadź nas przez krzyż do chwały, abyśmy w Twoim Królestwie czcili Ojca naszego, którego nauczyłeś nas miłować i wielbić.

Duchu Święty, przez Ciebie dostąpiliśmy usynowienia. Weź nas pod swoje opiekuńcze skrzydła, abyśmy nie wpadli w niewolę grzechu, lecz jako dzieci Boże przynosili owoce, których Ty jesteś źródłem. A gdy pobłądzimy, dopomóż nam marnotrawnym synom powrócić do Ojca i powierzyć się jego opiece.

Boże Trójjedyny, wysłuchaj nas i błogosław przez wszystkie dni życia naszego. Amen.

Spowiedź

Boże i Ojcze nasz niebieski, przenikasz nasze serca i dostrzegasz każdy błąd i fałszywy krok w życiu naszym. Znasz wszystkie grzechy nasze, chociaż my nie wszystkich jesteśmy świadomi. Jesteś Bogiem miłosiernym i dlatego mamy odwagę przyjść do Ciebie, wyznać Tobie wszystkie nasze winy i prosić Cię o przebaczenie. Ufamy, że Ty nas nie odrzucisz, lecz okażesz nam miłość i przyjmiesz nas do siebie.

Panie Boże, wyznajemy, że codziennie grzeszymy w myślach naszych. Pożera nas pożądliwość serca, opanowuje gniew i nienawiść. Okaż nam miłosierdzie swoje!

Ojcze, grzeszymy także przez usta nasze, wypowiadając słowa, które ranią naszych bliźnich i zasmucają Ducha Twojego Świętego. Okaż nam miłosierdzie swoje!

O Święty, postępujemy niegodnie i często grzeszymy przeciwko Twoim przykazaniom, czyniąc zło i niegodziwość. Okaż nam miłosierdzie swoje!

Wszechmogący Boże, grzeszymy także zaniedbując nasze powinności wobec naszych bliźnich. Okaż nam miłosierdzie swoje!

Z pokorą wołamy do Ciebie, Boże i Ojcze nasz, przebacz nam wszystkie grzechy i obmyj krwią Syna Twojego, Jezusa Chrystusa, abyśmy oczyszczeni mogli Cię wielbić i chwalić przez wszystkie dni życia naszego. Uświęcaj przez Ducha swojego życie nasze, aby świat widząc nasze owoce wiary także uwierzył w Ciebie, jedynego Boga i Ojca naszego.

Wysłuchaj nas w Duchu Świętym przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Wieczerza Pańska

Panie Jezu Chryste, dziękujemy Ci, że nas zapraszasz do Stołu swojego i przy nim obdarzasz nas prawdziwymi darami zbawienia wiecznego. Ty jesteś chlebem żywota i dlatego wołamy do Ciebie, abyś rozbudził w sercach naszych tęsknotę za społecznością z Tobą, przede wszystkim wiarę, że w Wieczerzy Świętej karmisz nas prawdziwym ciałem i prawdziwą krwią swoją, przelaną za nas na Golgocie, abyśmy przez nią zostali oczyszczeni i pojednani z Bogiem.

Dopomóż nam wierzyć, że w Sakramencie Ołtarza obecne jest realnie i substancjalnie Twoje ciało i Twoja krew pod postacią chleba i wina, i że kto je spożywa z wiarą, ma odpuszczenie grzechów i żywot wieczny.

Chryste, Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami i dopomóż nam zawsze godnie i z wiarą przystępować do Stołu Twojego. Amen.